

Statens offentliga utredningar
1996:100
Finansdepartementet

Ett nytt system för skattebetalningar

Del B

Författningsförslag,
författningskommentarer
och bilagor

Slutbetänkande av Skattebetalningsutredningen
Stockholm 1996

Statens offentliga utredningar
1996:100
Finansdepartementet

A:Ref KB
Occ SOU

Ett nytt system för skattebetalningar

Del B

Författningsförslag, författnings-
kommentarer och bilagor

Slutbetänkande av Skattebetalningsutredningen
Stockholm 1996

SOU och Ds kan köpas från Fritzes kundtjänst. För remissutsändningar av SOU och Ds svarar Fritzes, Offentliga Publikationer, på uppdrag av Regeringskansliets förvaltningskontor.

Beställningsadress: Fritzes kundtjänst
106 47 Stockholm
Fax: 08-20 50 21
Telefon: 08-690 91 90

Svara på remiss. Hur och Varför. Statsrådsberedningen, 1993.
- En liten broschyr som underlättar arbetet för den som skall svara på remiss.

Broschyren kan beställas hos:
Regeringskansliets förvaltningskontor
Distributionscentralen
103 33 Stockholm
Fax: 08-405 10 10
Telefon: 08-405 10 25

Innehållsförteckning

Del B

<i>Författningsförslag</i>	9
1 Förslag till skattebetalningslag	9
2 Förslag till lag om dröjsmålsavgift	79
3 Förslag till lag om redaravgift	81
4 Förslag till lag om ändring i kommunalskattelagen (1928:370)	83
5 Förslag till lag om ändring i lagen (1941:416) om arvsskatt och gåvoskatt	91
6 Förslag till lag om ändring i lagen (1947:576) om statlig inkomstskatt	94
7 Förslag till lag om ändring i lagen (1951:691) om viss lindring i skattskyldigheten för den som icke tillhör svenska kyrkan	96
8 Förslag till lag om ändring i lagen (1951:763) om statlig inkomstskatt på ackumulerad inkomst	97
9 Förslag till lag om ändring i lagen (1958:295) om sjömansskatt	98
10 Förslag till lag om ändring i lagen (1959:551) om beräkning av pensionsgrundande inkomst enligt lagen (1962:381) om allmän försäkring	103
11 Förslag till lag om ändring i lagen (1962:381) om allmän försäkring	106
12 Förslag till lag om ändring i lagen (1965:269) med särskilda bestämmelser om kommuns och annan menighets utdebitering av skatt, m.m.	115
13 Förslag till lag om ändring i kupongskattelagen (1970:624)	118
14 Förslag till lag om ändring i skattebrottslagen (1971:69) .	121
15 Förslag till lag om ändring i lagen (1971:289) om allmänna förvaltningsdomstolar	122
16 Förslag till lag om ändring i lagen (1971:1072) om förmånsberättigade skattefordringar m.m.	125

17	Förslag till lag om ändring i studiestödslagen (1973:349)	127
18	Förslag till lag om ändring i aktiebolagslagen (1975:1385)	128
19	Förslag till lag om ändring i lagen (1976:206) om felparkeringsavgift	130
20	Förslag till lag om ändring i lagen (1976:339) om saluvagnsskatt	132
21	Förslag till lag om ändring i bostadsförvaltningslagen (1977:792)	133
22	Förslag till lag om ändring i arbetsmiljölagen (1977:1160)	134
23	Förslag till lag om ändring i lagen (1978:880) om betalningssäkring för skatter, tullar och avgifter	135
24	Förslag till lag om ändring i fastighetstaxeringslagen (1979:1152)	136
25	Förslag till lag om ändring i sekretesslagen (1980:100)	137
26	Förslag till lag om ändring i skatteregisterlagen (1980:343)	139
27	Förslag till lag om ändring i lagen (1980:1103) om årsredovisning m.m. i vissa företag	146
28	Förslag till lag om ändring i lagen (1981:691) om socialavgifter	148
29	Förslag till lag om ändring i utsökningsbalken (1981:774)	152
30	Förslag till lag om ändring i lagen (1982:188) om preskription av skattefordringar m.m.	154
31	Förslag till lag om ändring i arbetstidslagen (1982:673)	156
32	Förslag till lag om ändring i lagen (1984:151) om punktskatter och prisregleringsavgifter	158
33	Förslag till lag om ändring i lagen (1984:404) om stämpelskatt vid inskrivningsmyndigheter	162
34	Förslag till lag om ändring i lagen (1984:1052) om statlig fastighetsskatt	163
35	Förslag till lag om ändring i lagen (1985:146) om avräkning vid återbetalning av skatter och avgifter	164
36	Förslag till lag om ändring i lagen (1986:468) om avräkning av utländsk skatt	166
37	Förslag till lag om ändring i plan- och bygglagen (1987:10)	168
38	Förslag till lag om ändring i bankrörelselagen (1987:617)	169

39	Förslag till lag om ändring i lagen (1987:667) om ekonomiska föreningar	171
40	Förslag till lag om ändring i fordonsskattelagen (1988:327)	173
41	Förslag till lag om ändring i lagen (1989:41) om TV-avgift	175
42	Förslag till lag om ändring i utlänningslagen (1989:529)	176
43	Förslag till lag om ändring i lagen (1989:532) om tillstånd för anställning på fartyg	178
44	Förslag till lag om ändring i taxeringslagen (1990:324) . .	180
45	Förslag till lag om ändring i lagen (1990:325) om självdeklaration och kontrolluppgifter	183
46	Förslag till lag om ändring i lagen (1990:661) om avkastningsskatt på pensionsmedel	194
47	Förslag till lag om ändring i lagen (1990:676) om skatt på ränta på skogskotomedel m.m.	196
48	Förslag till lag om ändring i lagen (1990:912) om nedsättning av socialavgifter	197
49	Förslag till lag om ändring i lagen (1991:586) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta	198
50	Förslag till lag om ändring i lagen (1991:591) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta artister m.fl. .	206
51	Förslag till lag om ändring i lagen (1991:687) om särskild löneskatt på pensionskostnader	211
52	Förslag till lag om ändring i lagen (1991:1870) om överflyttande av arbetsuppgifter från Riksskatteverkets sjömansskattekontor till Skattemyndigheten i Göteborgs och Bohus län	212
53	Förslag till lag om ändring i lagen (1993:891) om indrivning av statliga fordringar m.m.	213
54	Förslag till lag om ändring i lagen (1993:1536) om räntefördelning vid beskattning	215
55	Förslag till lag om ändring i lagen (1993:1537) om expansionsmedel	216
56	Förslag till lag om ändring i mervärdesskattelagen (1994:200)	217
57	Förslag till lag om ändring i lagen (1994:466) om särskilda tvångsåtgärder i beskattningsförfarandet	226
58	Förslag till lag om ändring i tullagen (1994:1550)	229
59	Förslag till lag om ändring i lagen (1994:1720) om civilt försvar	230

60	Förslag till lag om ändring i lagen (1994:1744) om allmänna egenavgifter	231
61	Förslag till lag om ändring i årsredovisningslagen (1995:1554)	232
62	Förslag till lag om ändring i lagen (1995:1623) om skattereduktion för riskkapitalinvesteringar	233
	<i>Författningskommentarer</i>	235
1	Skattebetalningslagen	235
2	Lagen om dröjsmålsavgift	365
3	Lagen om redaravgift	365
4	Kommunalskattelagen (1928:370)	367
5	Lagen (1941:416) om arvsskatt och gåvoskatt	368
6	Lagen (1947:576) om statlig inkomstskatt	368
7	Lagen (1951:691) om viss lindring i skattskyldigheten för den som icke tillhör svenska kyrkan	368
8	Lagen (1951:763) om statlig inkomstskatt på ackumulerad inkomst	368
9	Lagen (1958:295) om sjömansskatt	368
10	Lagen (1959:551) om beräkning av pensionsgrundande inkomst enligt lagen (1962:381) om allmän försäkring	370
11	Lagen (1962:381) om allmän försäkring	370
12	Lagen (1965:269) med särskilda bestämmelser om kommuns och annan menighets utdebitering av skatt, m.m.	371
13	Kupongskattelagen (1970:624)	371
14	Skattebrottslagen (1971:69)	371
15	Lagen (1971:289) om allmänna förvaltningsdomstolar	372
16	Lagen (1971:1072) om förmånsberättigade skattefordringar m.m.	373
17	Studiestödslagen (1973:349)	373
18	Aktiebolagslagen (1975:1385)	374
19	Lagen (1976:206) om felparkeringsavgift	374
20	Lagen (1976:339) om saluvagnsskatt	375
21	Bostadsförvaltningslagen (1977:792)	375
22	Arbetsmiljölagen (1977:1160)	375
23	Lagen (1978:880) om betalningssäkring för skatter, tullar och avgifter	375
24	Fastighetstaxeringslagen (1979:1152)	375
25	Sekretesslagen (1980:100)	376
26	Skatteregisterlagen (1980:343)	376
27	Lagen (1980:1103) om årsredovisning m.m. i vissa företag	377

28	Lagen (1981:691) om socialavgifter	377
29	Utsökningsbalken (1981:774)	377
30	Lagen (1982:188) om preskription av skattefordringar m.m.	378
31	Arbetstidslagen (1982:673)	379
32	Lagen (1984:151) om punktskatter och prisreglerings- avgifter	379
33	Lagen (1984:404) om stämpelskatt vid inskrivnings- myndigheter	380
34	Lagen (1984:1052) om statlig fastighetsskatt	380
35	Lagen (1985:146) om avräkning vid återbetalning av skatter och avgifter	380
36	Lagen (1986:468) om avräkning av utländsk skatt	381
37	Plan- och bygglagen (1987:10)	381
38	Bankrörelselagen (1987:617)	381
39	Lagen (1987:667) om ekonomiska föreningar	381
40	Fordonsskattelagen (1988:327)	381
41	Lagen (1989:41) om TV-avgift	382
42	Utlänningslagen (1989:529)	382
43	Lagen (1989:532) om tillstånd för anställning på fartyg . .	382
44	Taxeringslagen (1990:324)	382
45	Lagen (1990:325) om självdeklaration och kontrollavgifter	383
46	Lagen (1990:661) om avkastningsskatt på pensionsmedel .	384
47	Lagen (1990:676) om skatt på ränta på skogskontomedel m.m.	385
48	Lagen (1990:912) om nedsättning av socialavgifter	385
49	Lagen (1991:586) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta	385
50	Lagen (1991:591) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta artister m. fl.	387
51	Lagen (1991:687) om särskild löneskatt på pensionskostnader	388
52	Lagen (1991:1870) om överflyttande av arbetsavgifter från Riksskatteverkets sjömansskattekontor till Skatte- myndigheten i Göteborgs och Bohus län	388
53	Lagen (1993:891) om indrivning av statliga fordringar m.m.	388
54	Lagen (1993:1536) om räntefördelning vid beskattning . .	389
55	Lagen (1993:1537) om expansionsmedel	389
56	Mervärdesskattelagen (1994:200)	390
57	Lagen (1994:466) om särskilda tvångsåtgärder i beskattningsförfarandet	404

58	Tullagen (1994:1550)	404
59	Lagen (1994:1720) om civilt försvar	404
60	Lagen (1994:1744) om allmänna egenavgifter	404
61	Årsredovisningslagen (1995:1554)	405
62	Lagen (1995:1623) om skattereduktion för riskkapital- investeringar	405

Bilagor

1	<i>Direktiven</i>	407
2	<i>Uppgifter om betalning av skatter och avgifter</i>	419
3	<i>Tidsåtgången för betalningsförmedling till ett postgirokonto resp. för betalning av skatt via bank</i>	427
4	<i>Redovisningshandling för redovisning och betalning av skatter och avgifter — skattedeclaration</i>	431

Författningsförslag

1 Förslag till skattebetalningslag

Innehållsförteckning

1 kap. Tillämpningsområde och definitioner

- 1—2 §§ Lagens tillämpningsområde
3—6 §§ Definitioner

2 kap. Beslutande myndighet

- 1 § Beslut som rör skattskyldiga
2 § Beslut som rör handelsbolag eller europeiska ekonomiska intressegrupperingar
3 § Beslut som rör registrerade skattskyldiga
4 § Beslut i fråga om vissa gemenskapsinterna förvärv
5—6 §§ Överflyttning av ärenden och uppgifter
7 § Riksskatteverkets befogenheter
8 § Avgörande i skattenämnd
9 § Upplysningar om skatteavdrag och arbetsgivaravgifter

3 kap. Registrering och skattekonton

- 1—2 §§ Anmälan för registrering
3 § Uppgiftsskyldighet
4 § Föreläggande för arbetsgivare och mervärdesskattskyldiga
5—6 §§ Skattekonton

4 kap. Preliminär skatt och skattsedel på sådan skatt

- 1—2 §§ Skyldighet att betala preliminär skatt
3 § Skattsedel på preliminär skatt
4—9 §§ Utfärdande av F-skattsedel
10—11 §§ Återkallelse av F-skattsedel
12 § Utfärdande av A-skattsedel

5 kap. Skatteavdrag

- 1 § Skyldighet att göra skatteavdrag
- 2—7 §§ Skatteavdrag från ersättning för arbete
- 8—9 § Skatteavdrag från ränta och utdelning
- 10—11 §§ Beslut om befrielse från skatteavdrag
- 12 § Arbetstagarens skyldigheter
- 13—15 §§ Arbetsgivarens skyldigheter
- 16 § Föreläggande att göra skatteavdrag

6 kap. Beräkning av F-skatt

- 1 § Skyldighet att betala F-skatt
- 2—4 §§ Beräkning av F-skatt enligt schablon
- 5—6 §§ Beräkning av F-skatt enligt preliminär taxering
- 7 § Ändrad beräkning av F-skatt
- 8 § Hänsyn till andra belopp

7 kap. Beräkning av särskild A-skatt

- 1 § Skyldighet att betala särskild A-skatt
- 2 § Beräkning av särskild A-skatt

8 kap. Beräkning av skatteavdrag

- 1—7 §§ Skatteavdrag enligt skattetabell
- 8—10 §§ Skatteavdrag enligt en bestämd procentsats
- 11—13 §§ Särskild beräkningsgrund för skatteavdrag
- 14—25 §§ Underlag för beräkning av skatteavdrag
- 26 § Skatteavdrag från förskott
- 27—28 §§ Minskat skatteavdrag vid konkurs eller utmätning
- 29 § Ändrad beräkning av skatteavdrag

9 kap. Beräkning av arbetsgivaravgifter

- 1—3 §§ Arbetsgivaravgifter

10 kap. Redovisning av skatt

- 1 § Inledande bestämmelse
- 2—8 §§ Preliminär självdeklaration
- 9—24 §§ Skattedeklaration
- 25—27 §§ Hur en deklaration skall lämnas

- 28 § Avgiftsspecifikation
29—36 §§ Särskilda bestämmelser om redovisning av mervärdesskatt
37 § Redovisningsskyldighet vid avveckling

11 kap. Beskattningsbeslut

- 1—2 §§ Innebörden av beskattningsbeslut
3—10 §§ Preliminär skatt
11—18 §§ Slutlig skatt
19—23 §§ Beslut med anledning av skattedeklaration eller andra uppgifter

12 kap. Ansvar för skatt

- 1 § Inledande bestämmelse
2 § Arbetstagares ansvar för preliminär skatt
3—4 §§ Den som inte har gjort anmälan enligt 5 kap. 7 §
5 § A-skattsedelsinnehavares ansvar för arbetsgivaravgifter
6—7 §§ Företrädare för juridisk person
8 § Dödsbo
9—12 §§ Regress

13 kap. Befrielse från betalningsskyldighet

- 1 § Skatteavdrag, arbetsgivaravgifter och mervärdesskatt
2 § Andra bestämmelser om befrielse

14 kap. Skattekontroll

- 1 § Den skattskyldiges rätt att yttra sig
2 § Skyldighet att föra anteckningar
3—5 §§ Föreläggande att lämna uppgift
6 § Besök eller annat personligt sammanträffande
7 § Skatterevision
8 § Utlämnande av uppgifter

15 kap. Skattetillägg och förseningsavgift

- 1—6 §§ Skattetillägg
7 § Förseningsavgift
8—9 §§ Befrielse från skattetillägg och förseningsavgift
10—12 §§ Beslut
13 § Import

16 kap. Inbetalning av skatt

- 1 § Mottagande skattemyndighet
- 2—3 §§ Inbetalning till särskilt konto
- 4—9 §§ När skatten skall vara betald
- 10—11 §§ Avräkning av inbetalda belopp
- 12 § Fördelning av skatteskuld
- 13 § Skattebelopp som inte kunnat tillgodoräknas någon skattskyldig

17 kap. Anstånd med inbetalning av skatt

- 1 § Anstånd vid deklarationsanstånd
- 2—3 §§ Anstånd vid omprövning eller överklagande
- 4 § Anstånd vid avyttring
- 5 § Anstånd vid totalförsvarstjänstgöring
- 6 § Anstånd vid handläggning av ärende om undvikande av dubbelbeskattning
- 7 § Anstånd i övriga fall
- 8—11 §§ Gemensamma bestämmelser

18 kap. Återbetalning av skatt

- 1—4 §§ Utbetalning
- 5—6 §§ Överföring av skatt till en annan stat
- 7 § Hinder mot utbetalning
- 8 § Förbud mot överlåtelse
- 9 § Utmätning
- 10 § Återbetalning när den skattskyldiges adress inte är känd

19 kap. Ränta

- 1—2 §§ Grunder för ränteberäkning
- 3 § Basränta
- 4—12 §§ Kostnadsränta
- 13—16 §§ Intäktsränta
- 17—18 § Ändrad ränteberäkning

20 kap. Indrivning

- 1—5 §§ Begäran om indrivning
- 6 § Ränta
- 7 § Indrivning hos bolagsman i handelsbolag

8 § Konkurs

21 kap. Omprövning

1—3 §§ Beslut som kan omprövas

4—7 §§ Omprövning på initiativ av den skattskyldige

8—9 §§ Omprövning på initiativ av skattemyndigheten

10—13 §§ Efterbeskattning

14—20 §§ Tidsfrist för efterbeskattning

22 kap. Överklagande

1 § Beslut som inte får överklagas

2 § Överklagande av skattemyndighetens eller Riksskatteverkets beslut

3—5 §§ Den skattskyldiges överklagande

6 § Förfarandet vid överklagande

7—9 §§ Riksskatteverkets överklagande

10—13 §§ Överklagande av länsrättens och kammarrättens beslut

23 kap. Övriga bestämmelser

1 § Avrundning

2 § Vite

3 § Representant för enkelt bolag eller partrederi

4 § Representant för utländsk företagare

5—6 §§ Behörighet att lämna uppgift

7—8 §§ Verkställighet

9 § Gallring

Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser

Förslag till skattebetalningslag

Härigenom föreskrivs följande.

1 kap. Tillämpningsområde och definitioner

Lagens tillämpningsområde

1 § Denna lag gäller vid beräkning, debitering, redovisning och betalning av

1. avgift enligt lagen (1981:691) om socialavgifter,
2. sådan skatt eller avgift som avses i 1 kap. 1 § första stycket taxeringslagen (1990:324),
3. skatt enligt lagen (1990:659) om särskild löneskatt på vissa förvärvsinkomster,
4. skatt enligt mervärdesskattelagen (1994:200),
5. avgift enligt lagen (1994:1920) om allmän löneavgift,
6. skattetillägg och förseningsavgift på sådan skatt eller avgift som avses i 1—5 samt förseningsavgift enligt fastighetstaxeringslagen (1979:1152), och
7. ränta på skatt, skattetillägg eller avgift som avses i 1—6.

2 § Lagen gäller också vid betalning av

1. skatt enligt lagen (1991:586) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta,
2. skattetillägg och förseningsavgift på sådan skatt som avses i 1, och
3. ränta på skatt, skattetillägg eller avgift som avses i 1 och 2.

Definitioner

3 § Termer och uttryck som används i denna lag har samma innebörd som i de lagar som anges i 1 och 2 §§ samt i 1 kap. 1 § taxeringslagen (1990:324) om inte annat anges i detta kapitel. Med arbetsgivaravgift avses dock även sådan särskild löneskatt och allmän löneavgift som en arbetsgivare är skyldig att betala enligt 1 § lagen (1990:659) om särskild löneskatt på vissa förvärvsinkomster och 1 § lagen (1994:1920) om allmän löneavgift.

4 § Vad som sägs i denna lag om skatt och skattskyldig gäller även

1. avgift och avgiftsskyldig,

2. skatteavdrag och den som är skyldig att göra skatteavdrag, samt
3. skattetillägg, förseningsavgift och ränta och den som är skyldig att betala skattetillägg, avgift eller ränta.

Med skatt likställs belopp som betalats tillbaka till den skattskyldige men som på grund av ett senare beskattningsbeslut skall betalas in igen till skattemyndigheten.

Med skattskyldig likställs

1. handelsbolag,
2. den som redovisar överskjutande ingående mervärdesskatt,
3. den som utan att vara skattskyldig här i landet har fått en F-skattsedel enligt 4 kap. 5 §, och
4. den som är betalningsskyldig enligt 12 kap. 6 §.

5 § Vad som sägs i denna lag om handelsbolag gäller, om inte annat föreskrivs, även europeiska ekonomiska intressegrupperingar.

6 § I denna lag avses med

arbetsgivare: den som betalar ut lön,

arbetstagar: den som tar emot lön,

avgiftsspecifikation: sådan specifikation av arbetsgivaravgifter som anges i 10 kap. 28 §,

beskattningsbeslut: beslut om skatt enligt 11 kap. 1 §,

beskattningsår: beskattningsår enligt kommunalskattelagen (1928:370), lagen (1947:576) om statlig inkomstskatt eller mervärdesskattelagen (1994:200) eller, i fråga om skatt som inte avses i någon av de nämnda lagarna, kalenderåret för vilket skatten skall betalas,

förfallodag: dag då skatt skall ha betalats enligt 16 kap. 4 §,

huvudinkomst: lön som utgör arbetstagarens huvudsakliga ersättning för arbete,

inkomstår: kalenderåret före taxeringsåret,

lön: sådan ersättning, ränta eller utdelning för vilken utbetalaren är skyldig att göra skatteavdrag eller att betala arbetsgivaravgifter,

näringsverksamhet: verksamhet av sådant slag att intäkt i verksamheten, om den är skattepliktig här i landet, enligt bestämmelserna i 22 § kommunalskattelagen eller 2 § 1 mom. lagen om statlig inkomstskatt räknas till inkomstslaget näringsverksamhet för den som bedriver verksamheten eller, när verksamheten bedrivs av ett handelsbolag, för någon delägare i bolaget,

preliminär självdeklaration: sådan deklaration som anges i 10 kap. 2 §,

preliminär skatt: A-skatt, F-skatt och särskild A-skatt enligt 4 kap. 2 §,

sidoinkomst: lön som inte utgör arbetstagarens huvudinkomst,

skatteavdrag: avdrag från lön för betalning av arbetstagarens preliminära skatt,

skattedeklaration: sådan deklaration som anges i 10 kap. 17 §,

slutlig skatt: sådan skatt som anges i 11 kap. 11 §,

överskjutande ingående mervärdesskatt: den del av ingående mervärdesskatt som återstår sedan utgående mervärdesskatt avräknats.

2 kap. Beslutande myndighet

Beslut som rör skattskyldiga

1 § Beslut enligt denna lag som rör en skattskyldig fattas av skattemyndigheten i det län där den skattskyldiges hemortskommun ligger, om inte annat följer av 2—5 §§. Om den skattskyldige saknar hemortskommun i landet, fattas beslutet av Skattemyndigheten i Stockholms län.

Med hemortskommun avses den kommun som anges i 66 § kommunalskattelagen (1928:370) eller 14 § 1 mom. lagen (1947:576) om statlig inkomstskatt.

Beslut som rör handelsbolag eller europeiska ekonomiska intressegrupperingar

2 § Beslut som rör ett handelsbolag fattas av skattemyndigheten i det län där bolaget enligt uppgift i handelsregistret har sitt huvudkontor.

Beslut som rör en europeisk ekonomisk intressegruppering fattas av skattemyndigheten i det län där intressegrupperingen har sitt säte. Om intressegrupperingen saknar säte i landet, fattas beslutet av Skattemyndigheten i Stockholms län.

Första och andra styckena gäller inte om annat följer av 3—5 §§.

Beslut som rör registrerade skattskyldiga

3 § Beslut som rör en skattskyldig som registrerats enligt 3 kap. 1 § fattas av skattemyndigheten i det län där den skattskyldige är registrerad, om inte annat följer av 5 §.

Beslut i fråga om vissa gemenskapsinterna förvärv

4 § Beslut som rör den som är mervärdesskattskyldig endast på grund av förvärv av sådana varor som anges i 2 a kap. 3 § första stycket 1 och 2 mervärdesskattelagen (1994:200) fattas av Skattemyndigheten i Kopparbergs län.

Överflyttning av ärenden och uppgifter

5 § En skattemyndighet får uppdra åt en annan skattemyndighet att fatta beslut i ett visst ärende eller en viss grupp av ärenden. Sådant uppdrag får ges endast om den andra myndigheten går med på det och om det inte medför avsevärda besvär för den som beslutet rör.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får besluta att uppgifter som enligt denna lag skall fullgöras av en viss skattemyndighet i stället skall fullgöras av en annan skattemyndighet.

6 § Om den skattskyldige har gett in en handling inom föreskriven tid till en annan skattemyndighet än rätt skattemyndighet, skall handlingen ändå anses ha kommit in i rätt tid. Handlingen skall då omedelbart sändas över till rätt skattemyndighet med uppgift om den dag då handlingen kom in till myndigheten.

Om den skattskyldige inom föreskriven tid har gett in en begäran om omprövning till en allmän förvaltningsdomstol, får skattemyndigheten ändå pröva ärendet. Begäran skall då omedelbart sändas över till den skattemyndighet som fattat beslutet med uppgift om den dag då begäran kom in till domstolen.

Första stycket gäller även vid inbetalning av skatt.

Riksskatteverkets befogenheter

7 § Riksskatteverket får överta de befogenheter som en skattemyndighet har enligt 14 kap.

Avgörande i skattenämnd

8 § Om ett beskattningsärende som avses i denna lag har ett nära samband med ett taxeringsärende som enligt 2 kap. 4 § taxeringslagen (1990:324) skall avgöras i en skattenämnd, får även beskattnings-

ärendet avgöras i skattenämnden om det är lämpligt att ärendena prövas i ett sammanhang.

Upplysningar om skatteavdrag och arbetsgivaravgifter

9 § På begäran av en arbetsgivare eller en arbetstagare skall skattemyndigheten lämna upplysningar i frågor som rör skyldigheten att göra skatteavdrag och betala arbetsgivaravgifter, beräkningen av sådant avdrag och sådana avgifter eller tillämpningen i övrigt av bestämmelserna i 8 och 9 kap.

3 kap. Registrering och skattekonton

Anmälan för registrering

1 § Den som är arbetsgivare och den som är skattskyldig enligt mervärdesskattelagen (1994:200) skall anmäla sig för registrering hos skattemyndigheten.

Första stycket gäller inte den som är mervärdesskattskyldig endast på grund av förvärv av sådana varor som anges i 2 a kap. 3 § första stycket 1 och 2 mervärdesskattelagen.

2 § Den som driver flera verksamheter som medför skyldighet att betala mervärdesskatt, skall göra en anmälan för varje verksamhet.

Uppgiftsskyldighet

3 § Om ett förhållande som har tagits upp i en anmälan om registrering har ändrats, skall den som gjort anmälan underrätta skattemyndigheten om ändringen.

Föreläggande för arbetsgivare och mervärdesskattskyldiga

4 § Skattemyndigheten får förelägga den som inte gör anmälan enligt 1 eller 2 § eller inte lämnar underrättelse enligt 3 §, att fullgöra sin skyldighet.

Skattekonton

5 § Skattemyndigheten skall upprätta ett skattekonto för varje person som är skattskyldig enligt denna lag.

På skattekontot skall skattemyndigheten registrera skatt som skall betalas in eller betalas tillbaka enligt ett beskattningsbeslut, avdragen skatt, gjorda inbetalningar och utbetalningar samt belopp som har lämnats för indrivning.

6 § Skattemyndigheten skall dels årligen, dels för varje månad stämma av inbetalda och andra tillgodoförda belopp mot påförda belopp. Någon avstämning behöver dock inte göras för månader då endast ränta har tillgodoförts eller påförts.

En avstämning av skattekontot skall också göras när den skattskyldige begär det, om inte särskilda skäl talar mot det.

4 kap. Preliminär skatt och skattsedel på sådan skatt

Skyldighet att betala preliminär skatt

1 § Preliminär skatt skall betalas för inkomståret enligt bestämmelserna i 6—8 kap. med belopp som så nära som möjligt kan antas motsvara den slutliga skatten enligt den årliga taxeringen året efter inkomståret.

2 § Den preliminära skatten skall betalas genom skatteavdrag (*A-skatt*) eller enligt särskild debitering (*F-skatt* eller *särskild A-skatt*).

Skattsedel på preliminär skatt

3 § Skattemyndigheten skall för varje inkomstår utfärda skattsedlar på preliminär skatt. För sådan skatt skall det finnas två slag av skattsedlar (*F-skattsedel* och *A-skattsedel*).

Utfärdande av F-skattsedel

4 § En F-skattsedel skall utan ansökan utfärdas för den som vid utgången av närmast föregående inkomstår hade en sådan skattsedel.

5 § En F-skattsedel skall, om inte annat följer av 7 eller 8 §, efter ansökan utfärdas för den som bedriver eller kan antas komma att bedriva näringsverksamhet här i landet.

6 § Skattemyndigheten får besluta att en F-skattsedel utfärdas för en fysisk person under villkor att den inte återopas i ett anställningsförhållande. Villkoret skall framgå av skattsedeln.

7 § En F-skattsedel får inte utfärdas för en delägare i ett handelsbolag enbart på grund av delägarrens intäkter från bolaget.

8 § En F-skattsedel får inte utfärdas

1. för den som har fått en tidigare utfärdad F-skattsedel återkallad enligt 10 § första stycket 3 eller 8 förrän två år efter återkallelsebeslutet,

2. för den som har fått en tidigare utfärdad F-skattsedel återkallad på någon annan grund än som avses under 1 så länge grunden för återkallelsen finns kvar, eller

3. för den som inte har haft någon F-skattsedel men som skulle ha fått en sådan skattsedel återkallad på grund av något förhållande som avses i 10 §.

Om det finns särskilda skäl får en F-skattsedel utfärdas trots vad som sägs i första stycket.

F-skattebevis

9 § För den som får en F-skattsedel skall skattemyndigheten också utfärda ett F-skattebevis.

Återkallelse av F-skattsedel

10 § Skattemyndigheten skall återkalla en F-skattsedel om innehavaren

1. begär att skattsedeln skall återkallas,

2. upphör att bedriva näringsverksamhet här i landet,

3. inte följer villkor som meddelats med stöd av 6 § eller på annat sätt missbrukar sin F-skattsedel och missbruket inte är obetydligt,

4. inte följer ett föreläggande att lämna särskild självdeklaration eller, i fråga om handelsbolag, uppgifter som avses i 2 kap. 25 § lagen (1990:325) om självdeklaration och kontrolluppgifter, eller endast lämnar en handling med så bristfälligt innehåll att den uppenbarligen inte kan ligga till grund för taxering,

5. brister i redovisning eller betalning av skatt enligt denna lag i en utsträckning som inte är obetydlig,

6. har meddelats näringsförbud,

7. är i konkurs,

8. är företagsledare i ett fåmansföretag eller i ett fåmansägt handelsbolag och det finns förutsättningar att återkalla företagets eller bolagets F-skattsedel på grund av ett förhållande som kan hänföras till företagsledaren, eller

9. är ett fåmansföretag eller ett fåmansägt handelsbolag och en företagsledare i företaget eller bolaget har handlat på ett sådant sätt att en F-skattsedel inte får utfärdas för företagsledaren på grund av ett förhållande som avses i 3—5, 7 eller 8.

Om det finns särskilda skäl får skattemyndigheten avstå från återkallelse.

11 § Om en F-skattsedel har återkallats, får skattemyndigheten förelägga innehavaren att överlämna F-skattsedeln och F-skattebeviset till myndigheten.

Skattemyndigheten får lämna uppgift om återkallelsen till de berörda uppdragsgivare som myndigheten känner till.

Utfärdande av A-skattsedel

12 § En A-skattsedel skall på begäran utfärdas för

1. skattskyldig som inte har en F-skattsedel,

2. skattskyldig som har en F-skattsedel med ett sådant villkor som avses i 6 §, och

3. skattskyldig vars F-skattsedel har återkallats.

5 kap. Skatteavdrag

Skyldighet att göra skatteavdrag

1 § En arbetsgivare är skyldig att göra skatteavdrag enligt bestämmelserna i detta kapitel vid varje tillfälle då lön betalas ut.

Skatteavdrag från ersättning för arbete

2 § Skatteavdrag skall, om inte annat följer av 3 eller 4 §, göras från kontant ersättning för arbete.

Med ersättning för arbete likställs i denna lag

1. pension,
2. livränta som inte är ersättning för avyttrade tillgångar,
3. sådan ersättning vid sjukdom eller olycksfall som avses i 32 § 1 mom. första stycket e och g samt tredje stycket kommunalskattelagen (1928:370),
4. sjukpenning och annan ersättning som avses i punkt 11 av anvisningarna till 22 § och punkt 12 av anvisningarna till 32 § kommunalskattelagen,
5. undantagsförmåner och sådant periodiskt understöd eller sådan liknande periodisk utbetalning som utgör utgift i utbetalarens näringsverksamhet, och
6. behållning på pensionssparkonto som skall avskattas enligt 32 § 1 mom. första stycket j kommunalskattelagen på grund av att pensionssparavtalet har upphört att gälla eller att behållningen tagits i anspråk vid utmätning, konkurs eller ackord.

3 § Skatteavdrag skall inte göras om

1. det kan antas att det som utbetalaren kommer att betala ut till mottagaren under inkomståret inte uppgår till 1 000 kronor,
2. all ersättning för arbete från en och samma utbetalare understiger 10 000 kronor under inkomståret och utbetalaren är en fysisk person eller ett dödsbo samt vad som betalas ut inte utgör utgift i utbetalarens näringsverksamhet,
3. ersättningen betalas ut till en idrottsutövare av en sådan ideell förening som avses i 7 § 5 mom. lagen (1947:576) om statlig inkomstskatt och som har till huvudsakligt syfte att främja idrottslig verksamhet och ersättningen under inkomståret understiger ett halvt basbelopp enligt lagen (1962:381) om allmän försäkring,
4. ersättningen betalas ut av ett handelsbolag till en delägare i bolaget,
5. ersättningen är familjebidrag till mottagare som tjänstgör inom totalförsvaret, eller
6. ersättningen är sjukpenning eller annan ersättning som avses i punkt 11 av anvisningarna till 22 § kommunalskattelagen (1928:370) till mottagare som debiterats preliminär skatt för inkomståret.

4 § Skatteavdrag skall inte göras från ersättning som betalas ut till följande mottagare:

1. staten, landsting eller kommuner,
2. en F-skattsedelsinnehavare, med undantag av ersättning som anges i 6 §,
3. en fysisk person som inte är bosatt i Sverige,

4. en utländsk juridisk person, eller

5. en mottagare som visar upp ett sådant beslut om befrielse från skatteavdrag som avses i 10 eller 11 §.

Första stycket 3 och 4 gäller inte om ersättningen betalas ut för näringsverksamhet som mottagaren bedriver från ett fast driftställe här i landet.

5 § Med en F-skattsedelsinnehavare avses i denna lag en person som har F-skattsedel antingen när ersättningen för arbetet bestäms eller när den betalas ut. En uppgift om innehav av F-skattsedel får godtas om den lämnas i en anbudshandling, en faktura eller någon jämförlig handling som även innehåller utbetalarens och betalningsmottagarens namn och adress samt betalningsmottagarens personnummer eller organisationsnummer. Uppgiften om innehav av F-skattsedel får dock inte godtas om den som betalar ut ersättningen känner till att uppgiften är oriktig.

En betalningsmottagare som har F-skattsedel med sådant villkor som avses i 4 kap. 6 § anses ha F-skattsedel endast om den åberopas skriftligen. I fråga om ersättning som avses i 2 § andra stycket skall mottagaren inte anses ha F-skattsedel.

6 § Även om mottagaren har F-skattsedel skall skatteavdrag göras från

1. dagpenning från arbetslöshetskassa,
2. kontant arbetsmarknadsstöd,
3. korttidsstudiestöd,
4. särskilt vuxenstudiestöd, och
5. ersättning från semesterkassa.

Anmälningsskyldighet

7 § Om den som tar emot ersättning för ett utfört arbete åberopar en F-skattsedel trots att det är uppenbart att arbetet har utförts under sådana förhållanden att den som utfört arbetet är att anse som anställd hos den som betalar ut ersättningen för arbetet, skall utbetalaren skriftligen anmäla detta till skattemyndigheten.

Skatteavdrag från ränta och utdelning

8 § Skatteavdrag skall, om inte annat följer av 9 §, göras från sådan ränta och utdelning som lämnas i pengar och som kontrolluppgift skall

lämnas för enligt 3 kap. 22, 23 eller 27 § lagen (1990:325) om självdeklaration och kontrolluppgifter.

9 § Skatteavdrag skall inte göras från

1. ränta på ett konto, om räntan uppgår till mindre än 100 kronor,
2. ränta eller utdelning till en annan juridisk person än ett svenskt dödsbo eller till en fysisk person som inte är bosatt i Sverige,

3. ränta eller utdelning som enligt dubbelbeskattningsavtal är helt undantagen från beskattning i Sverige,

4. ränta på ett förfogarkonto som avses i 3 kap. 57 § lagen (1990:325) om självdeklaration och kontrolluppgifter, om räntan uppgår till mindre än 1 000 kronor,

5. ränta på ett konto för klientmedel,

6. ränta som betalas ut tillsammans med annat belopp och som är okänd på grund av att utbetalaren inte kan ange hur stor del av utbetalningen som utgör ränta och därför är skyldig att redovisa hela beloppet i kontrolluppgift enligt 3 kap. 22 § sista stycket lagen om självdeklaration och kontrolluppgifter, eller

7. ränta eller utdelning som ett utländskt företag skall lämna kontrolluppgift för enligt 3 kap. 32 b § lagen om självdeklaration och kontrolluppgifter.

Beslut om befrielse från skatteavdrag

10 § Skattemyndigheten får besluta att skatteavdrag inte skall göras från viss ersättning för arbete

1. om ersättningen betalas ut till någon som inte är skattskyldig för den i Sverige och överenskommelse inte har träffats med den stat där ersättningen skall beskattas för undvikande av att preliminär skatt tas ut i mer än en av staterna, eller

2. om skatteavdraget, med hänsyn till den skattskyldiges inkomst- eller anställningsförhållanden, skulle medföra avsevärda besvär för arbetsgivaren eller om det annars finns särskilda skäl.

11 § Skattemyndigheten får, utom i de fall som avses i andra stycket, besluta att skatteavdrag enligt denna lag inte skall göras för

1. en arbetstagare som har hemvist här i landet men utför arbete i en annan stat som Sverige har träffat överenskommelse med för undvikande av att preliminär skatt tas ut i mer än en av staterna, eller

2. en arbetstagare som har hemvist i den andra staten enligt 1 men utför arbete här i landet.

Om det råder tvist om i vilken stat den preliminära skatten skall tas ut och om Riksskatteverket träffar överenskommelse med behörig myndighet i den andra staten om att skatten skall tas ut där, får Riksskatteverket besluta att skatteavdrag enligt denna lag inte skall göras.

En förutsättning för beslut enligt första eller andra stycket är att avdrag för preliminär skatt på grund av arbetet görs i den andra staten.

Arbetstagarens skyldigheter

12 § Den som skall ta emot ersättning för arbete är skyldig att på begäran av utbetalaren

1. visa upp sin A-skattsedel,
2. visa upp sin F-skattsedel eller sitt F-skattebevis,
3. lämna en sådan uppgift om innehav av F-skattsedel som enligt 5 § första stycket får godtas, eller
4. visa upp ett beslut enligt 10 eller 11 § eller ett annat beslut eller intyg från skattemyndigheten om att utbetalaren inte är skyldig att göra skatteavdrag från ersättningen.

En arbetstagare som har fått ett beslut om ändrad beräkning av skatteavdrag skall genast visa upp beslutet för arbetsgivaren.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om att bestämmelserna i första stycket inte skall gälla ett visst slag av ersättningar.

Arbetsgivarens skyldigheter

13 § Den som betalar ut ersättning för arbete skall vid varje utbetalningstillfälle lämna mottagaren uppgift om skatteavdragets belopp.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om undantag från första stycket i de fall avdraget är lika stort som vid det närmast föregående utbetalningstillfället.

14 § En arbetsgivare skall följa ett beslut enligt 8 kap. 11, 27, 28 eller 29 § om skatteavdrag för en arbetstagare från och med det första utbetalningstillfället två veckor efter det att arbetsgivaren fick del av beslutet.

15 § Om en arbetstagare kan visa att ett skatteavdrag har gjorts med högre belopp än vad som skall betalas in vid närmast följande

inbetalningstillfälle, skall arbetsgivaren mot kvitto skyndsamt betala tillbaka mellanskillnaden till arbetstagaren.

Föreläggande att göra skatteavdrag

16 § Den som inte gör skatteavdrag eller inte lämnar uppgift som avses i 13 §, får föreläggas att fullgöra sin skyldighet.

6 kap. Beräkning av F-skatt

Skyldighet att betala F-skatt

1 § F-skatt skall betalas av den som har fått en F-skattsedel.

Beräkning av F-skatt skall göras enligt schablon eller preliminär taxering.

Beräkning av F-skatt enligt schablon

2 § F-skatt skall beräknas med utgångspunkt från den skattskyldiges senast bestämda slutliga skatt.

3 § F-skatt skall, om inte annat följer av 5 §, tas ut med

1. 110 % av det belopp som avses i 2 §, eller

2. 105 % av det belopp som avses i 2 §, om det understiger samma inkomstårs debiterade preliminära skatt, utan hänsyn till eventuella ändringar enligt 7 §.

F-skatt enligt denna paragraf får inte tas ut med ett lägre belopp än som motsvarar den senast debiterade preliminära skatten.

4 § Vid beräkning av F-skatt skall om möjligt hänsyn tas till mervärdesskatt som skall redovisas i självdeklaration, om mervärdesskatt inte ingår i det belopp som avses i 2 §.

Om mervärdesskatt har fastställts för den skattskyldige för tiden september andra året före inkomståret till och med augusti året före inkomståret, får denna skatt läggas till grund för beräkningen av den preliminära skatten. Om mervärdesskatten för året före inkomståret skall redovisas i självdeklaration, får i stället den mervärdesskatt som har fastställts för andra året före inkomståret läggas till grund för beräkningen.

Beräkning av F-skatt enligt preliminär taxering

5 § F-skatt skall beräknas med ledning av särskild taxering (*preliminär taxering*)

1. om den skattskyldige inte har debiterats slutlig skatt enligt den årliga taxeringen året före inkomståret,
2. om den skattskyldige har lämnat en preliminär självdeklaration,
3. i annat fall, om det är fråga om en mer betydande skillnad mellan den preliminära skatt som annars skulle ha debiterats och beräknad slutlig skatt för inkomståret, eller
4. om det finns andra särskilda skäl.

6 § Preliminär taxering skall ske med ledning av de uppgifter som lämnats i en preliminär självdeklaration och andra tillgängliga uppgifter.

Ändrad beräkning av F-skatt

7 § Skattemyndigheten får besluta om ändrad beräkning av F-skatt för att uppnå att den preliminära skatten bättre stämmer överens med den beräknade slutliga skatten.

Ändrad beräkning får beslutas endast om den avser belopp som är betydande med hänsyn till den skattskyldiges förhållanden eller om det finns andra särskilda skäl.

Hänsyn till andra belopp

8 § Vid beräkning av F-skatt skall om möjligt hänsyn tas till

1. den A-skatt som kan komma att betalas för den skattskyldige genom skatteavdrag, och
2. sådana belopp som enligt 11 kap. 16 § 1 kan komma att tillgodoräknas den skattskyldige utöver preliminär skatt.

7 kap. Beräkning av särskild A-skatt

Skyldighet att betala särskild A-skatt

1 § Skattemyndigheten får besluta att särskild A-skatt skall betalas av den som inte har fått en F-skattsedel. Ett sådant beslut får meddelas om överensstämmelsen mellan den preliminära skatten och den

beräknade slutliga skatten därigenom kan antas bli bättre än om endast A-skatt betalas.

Beräkning av särskild A-skatt

2 § Vid beräkning av särskild A-skatt gäller bestämmelserna i 6 kap. 2—8 §§ om beräkning av F-skatt.

8 kap. Beräkning av skatteavdrag

Skatteavdrag enligt skattetabell

1 § Skatteavdrag från sådan ersättning för arbete som betalas ut till en fysisk person skall göras enligt allmänna eller särskilda skattetabeller, om inte annat följer av 6—9 §§ eller av skattemyndighetens beslut enligt 11 §.

Skatteavdraget skall göras enligt den skattetabell som har beslutats för den skattskyldige.

Under januari och, om det finns särskilda skäl, också under februari får skatteavdrag beräknas enligt den skattetabell som senast tillämpats under det föregående inkomståret.

Allmänna skattetabeller

2 § Skatteavdrag skall, om inte annat följer av 4 §, göras enligt allmänna skattetabeller från sådan ersättning för arbete som hänför sig till en bestämd tidsperiod och betalas ut vid regelbundet återkommande tillfällen.

3 § De allmänna skattetabellerna skall ange skatteavdraget för den skattskyldige på olika inkomstbelopp, beräknade för en månad eller kortare tid, och grundas på att

1. inkomsten är oförändrad under inkomståret,
2. den skattskyldige endast kommer att taxeras för den inkomst som anges i tabellen,
3. den skattskyldige inte skall betala någon annan skatt eller avgift än kommunal inkomstskatt, statlig inkomstskatt på förvärvsinkomster och avgifter enligt lagen (1994:1744) om allmänna egenavgifter, och

4. den skattskyldige vid inkomsttaxeringen inte medges något annat avdrag än avdrag för avgifter enligt lagen om allmänna egenavgifter och grundavdrag.

Skattetabellerna skall ange skatteavdraget med utgångspunkt från att kommunal inkomstskatt beräknas efter skattesatser i hela krontal.

Av tabellerna skall också framgå skatteavdraget för den som inte är skyldig att betala allmänna egenavgifter.

Särskilda skattetabeller

4 § Skatteavdrag skall göras enligt särskilda skattetabeller från sjukpenning och annan ersättning som avses i punkt 11 av anvisningarna till 22 § samt första, andra och femte styckena i punkt 12 av anvisningarna till 32 § kommunalskattelagen (1928:370), med undantag för vårdbidrag enligt lagen (1962:381) om allmän försäkring.

5 § De särskilda skattetabellerna skall för olika sjukpenninggrundande inkomster enligt 3 kap. lagen (1962:381) om allmän försäkring ange det skatteavdrag som skall göras från en viss ersättning uttryckt i procent. I övrigt gäller bestämmelserna i 3 §.

Obligatorisk förhöjning av skatteavdraget

6 § Om en fysisk person inte fullgör sin uppgiftsskyldighet enligt 5 kap. 12 §, skall arbetsgivaren göra skatteavdrag enligt skattetabellen för den ort där arbetsgivaren har sitt kontor eller ersättningen i annat fall betalas ut, ökat med 10 % av avdraget enligt tabellen. Skatteavdraget skall dock vara 30 % av ersättning som är sidoinkomst för mottagaren.

Första stycket tillämpas inte, om arbetsgivaren fått besked av skattemyndigheten om vilket skatteavdrag som skall göras.

Frivillig förhöjning av skatteavdraget

7 § Om en arbetstagare anmäler till sin arbetsgivare att skatteavdrag från huvudinkomsten skall göras med större belopp än som följer av bestämmelserna i denna lag, är arbetsgivaren skyldig att göra avdrag med det begärda beloppet från och med det första utbetalningstillfället två veckor efter det att arbetsgivaren fick del av anmälan.

Om skattemyndigheten med stöd av 27 eller 28 § har beslutat om minskning av skatteavdraget, får arbetsgivaren dock inte tillmötesgå arbetstagarens begäran om ett förhöjt skatteavdrag.

Skatteavdrag enligt en bestämd procentsats

Ersättning för arbete

8 § Skatteavdrag skall göras med 30 % av

1. sådan ersättning för arbete som betalas ut till en juridisk person,
2. sådan ersättning för arbete som betalas ut till en fysisk person och är sidoinkomst för mottagaren,
3. ersättning som inte avser en bestämd tidsperiod eller inte betalas ut vid regelbundet återkommande tillfällen, och
4. ersättning för arbete som är avsett att pågå kortare tid än en vecka.

Om ersättning som avses i första stycket 3 betalas ut tillsammans med ersättning som utgör mottagarens huvudinkomst, skall skatteavdrag göras enligt grunder som fastställs av regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer.

Dagpenning från arbetslöshetskassa, m.m.

9 § Skatteavdrag från sådan ersättning som avses i 5 kap. 6 § skall göras med 30 % om mottagaren har F-skattsedel.

Ränta och utdelning

10 § Skatteavdrag från sådan ränta och utdelning som avses i 5 kap. 8 § skall göras med 30 %. Skatteavdrag från ränta eller utdelning på utländska värdepapper skall göras med så stort belopp att det tillsammans med den skatt som dragits av i utlandet uppgår till 30 % av räntan eller utdelningen.

Särskild beräkningsgrund för skatteavdrag

11 § För enskilda fall får skattemyndigheten besluta hur skatteavdraget skall beräknas från sådan ersättning som utgör mottagarens huvudin-

komst och, om det finns särskilda skäl, även från andra ersättningar (*särskild beräkningsgrund*).

Om mottagaren är skattskyldig också för någon annan inkomst från vilken skatteavdrag inte kan göras eller för förmögenhet eller om mottagaren skall betala fastighetsskatt, får skattemyndigheten besluta att skatteavdrag skall göras också med hänsyn till detta.

12 § När skattemyndigheten beslutar om särskild beräkningsgrund i fråga om ersättning till en juridisk person får hänsyn inte tas till den juridiska personens kostnader för lön till delägare.

Beslut om särskild beräkningsgrund i fråga om ersättning till ett handelsbolag får fattas endast om det finns särskilda skäl.

13 § I fråga om ränta och utdelning får skattemyndigheten besluta om särskild beräkningsgrund endast på det sättet att skatteavdrag inte skall göras från viss ränta eller utdelning.

Underlag för beräkning av skatteavdrag

Beräkning av förmånsvärde

14 § Om det till en skattskyldig, förutom kontant ersättning för arbete, lämnas andra förmåner, skall skatteavdraget beräknas efter förmånernas sammanlagda värde.

Om den skattskyldige har betalat ersättning för en förmån, skall ersättningen beaktas vid beräkningen av förmånsvärdet.

15 § Värdet av förmån av någon annan bostad här i landet än semesterbostad skall beräknas enligt värdetabeller.

Tabellerna skall ha följande grunder. Landet delas in i områden som är väsentligen enhetliga i fråga om boendekostnader. Förmånsvärdet av en bostad skall bestämmas inom varje område till det genomsnittliga värdet beräknat per kvadratmeter bostadsyta för jämförbara bostäder inom området. För en bostad utanför tätort med närmaste omgivning skall dock värdet bestämmas till 90 % av det lägsta av nämnda genomsnittsvärden.

16 § Om skattemyndigheten har bestämt värdet av en förmån vid beräkning av arbetsgivaravgifter enligt bestämmelserna i 9 kap. 2 § andra stycket, skall detta värde användas även vid beräkning av skatteavdrag.

17 § Värdet av en förmån i andra fall skall beräknas enligt bestämmelserna i kommunalskattelagen (1928:370).

Bestämmelserna om bilförmån i punkt 2 andra stycket andra meningen av anvisningarna till 42 § kommunalskattelagen och om bilförmån och förmån av fri kost i punkt 4 andra stycket av samma anvisningar får dock tillämpas endast efter beslut av skattemyndigheten.

Drickspengar

18 § Om en skattskyldig på grund av arbetsavtal har rätt att ta emot också drickspengar eller någon annan liknande ersättning direkt från allmänheten och arbetsgivaren känner till eller kan uppskatta ersättningen, skall hänsyn tas till sådan ersättning vid beräkning av skatteavdrag.

Ersättning för ökade levnadskostnader vid tjänsteresa

19 § Från ersättning för ökade levnadskostnader som lämnas vid sådan tjänsteresa som avses i punkt 3 av anvisningarna till 33 § kommunalskattelagen (1928:370) skall skatteavdrag göras endast till den del ersättningen överstiger de schablonbelopp som anges i punkt 3 respektive 3 a eller, när det gäller kostnad för logi, den faktiska utgiften.

Om en tjänsteresa som avses i punkt 3 sista stycket varar mer än två år på samma ort, skall skatteavdraget beräknas på hela ersättningen. Skattemyndigheten får dock, efter ansökan av den som betalar ut ersättningen, besluta att skatteavdrag skall göras enligt första stycket även under en viss längre tid än två år.

Annan ersättning för kostnader i arbetet

20 § Från någon annan ersättning för kostnader i arbetet än sådan som avses i 19 § skall skatteavdrag göras endast i följande utsträckning:

1. Om det är uppenbart att ersättningen avser kostnader som mottagaren inte får dra av vid inkomsttaxeringen, skall skatteavdrag beräknas på hela ersättningen.

2. Om det är uppenbart att ersättningen överstiger det belopp som mottagaren får dra av vid inkomsttaxeringen, skall skatteavdrag beräknas på den överstigande delen.

Kostnadsavdrag

21 § Skatteavdrag skall beräknas på det belopp som återstår sedan följande avgifter räknats av från ersättningen för arbetet:

1. avgifter som den skattskyldige i samband med tjänsten betalar för egen eller efterlevandes pensionering på annat sätt än genom försäkring, och

2. avgifter som den skattskyldige betalar för sådan pensionsförsäkring eller sjuk- eller olycksfallsförsäkring som tagits i samband med tjänsten.

22 § Andra kostnader i arbetet än de som avses i 21 § får räknas av endast om

1. den skattskyldige är en fysisk person som får dra av kostnaderna vid inkomsttaxeringen, och

2. kostnaderna kan beräknas uppgå till minst 10 % av den skattskyldiges ersättning från utbetalaren under inkomståret.

Om en sådan schablon som fastställts enligt 2 kap. 4 § andra stycket lagen (1981:691) om socialavgifter, är tillämplig på den skattskyldige, skall kostnaderna beräknas enligt schablonen. Finns det inte någon schablon skall skattemyndigheten på begäran av arbetsgivaren bestämma hur kostnaderna skall beräknas.

Om arbetstagarens kostnader har beräknats enligt andra stycket, skall arbetsgivaren underrätta arbetstagaren om detta.

Hemresor

23 § På begäran av en utbetalare får skattemyndigheten, trots bestämmelsen i 22 § första stycket, besluta att skatteavdrag skall göras utan hänsyn till förmån av fri hemresa eller ersättning för kostnad för hemresa med allmänna kommunikationer. Detta gäller dock endast till den del förmånen eller ersättningen inte överstiger det belopp som får dras av enligt punkt 3 b av anvisningarna till 33 § kommunalskattelagen (1928:370).

Resor vid tillträdande eller frånträdande av anställning eller uppdrag

24 § Vid beräkningen av skatteavdrag skall hänsyn inte tas till förmån av fri resa inom landet i samband med tillträdande eller frånträdande av anställning eller uppdrag eller till ersättning för kostnader för sådan resa.

Folkpension

25 § I fråga om folkpension och annan ersättning som betalas ut tillsammans med sådan pension får utbetalaren vid beräkning av skatteavdrag ta hänsyn till att den skattskyldige kan vara berättigad till särskilt grundavdrag, om den preliminära skatten därigenom bättre stämmer överens med den beräknade slutliga skatten för inkomståret. Skattemyndighetens beslut enligt 11 § om särskild beräkningsgrund måste dock följas.

Skatteavdrag från förskott

26 § Om ersättning för arbete betalas ut i form av förskott, skall skatteavdraget beräknas till så stor del av skatteavdraget på hela ersättningen som det utbetalda beloppet utgör av hela ersättningen.

Om hela ersättningen inte är känd då förskottet betalas ut, beräknas skatteavdrag som om förskottet utgör hela ersättningen för den aktuella tidsperioden.

När resterande belopp betalas ut görs skatteavdrag med återstående del av det sammanlagda avdraget för hela ersättningen.

Minskat skatteavdrag vid konkurs eller utmätning

27 § För en arbetstagare som är försatt i konkurs får skattemyndigheten efter ansökan av konkursboet besluta att skatteavdrag skall göras med mindre belopp än som annars skulle ha gällt, om den preliminära skatten därigenom bättre stämmer överens med den beräknade slutliga skatten.

Vid beräkningen skall om möjligt hänsyn tas till sådana belopp som enligt 11 kap. 16 § 1 kan komma att tillgodoräknas den skattskyldige utöver preliminär skatt.

28 § Bestämmelsen i 27 § gäller också efter ansökan av en kronofogdemyndighet när lön skall tas i anspråk genom utmätning.

Ändrad beräkning av skatteavdrag

29 § Skattemyndigheten får besluta om ändrad beräkning av skatteavdrag för att uppnå att detta bättre stämmer överens med den beräknade slutliga skatten. Bestämmelserna i 12 och 13 §§ skall då tillämpas.

Vid beräkningen skall om möjligt hänsyn tas till sådana belopp som enligt 11 kap. 16 § 1 kan komma att tillgodoräknas den skattskyldige utöver preliminär skatt och till sådana belopp som enligt 11 kap. 16 § 2 a och b kan komma att påföras.

Ändrad beräkning får beslutas endast om den avser belopp som är betydande med hänsyn till den skattskyldiges förhållanden eller om det finns andra särskilda skäl.

9 kap. Beräkning av arbetsgivaravgifter

Arbetsgivaravgifter

1 § Arbetsgivaravgifter skall beräknas för varje redovisningsperiod efter de procentsatser och på det underlag som anges i

1. 2 kap. 1 och 3—5 §§ lagen (1981:691) om socialavgifter,
2. 1 § lagen om (1990:659) om särskild löneskatt på vissa förvärvsinkomster, och
3. 1 och 3 §§ lagen (1994:1920) om allmän löneavgift.

2 § Skattepliktiga förmåner skall tas upp till ett värde som bestäms i enlighet med 8 kap. 14, 15 och 17 §§.

På begäran av arbetsgivaren får skattemyndigheten bestämma värdet av förmånen om

1. det finns grund för jämkning av värdet av bilförmån eller kostförmån enligt punkt 4 andra stycket av anvisningarna till 42 § kommunalskattelagen (1928:370),
2. den skattskyldige skulle kunna få värdet av bilförmån bestämt med stöd av punkt 2 andra stycket andra meningen av anvisningarna till 42 § kommunalskattelagen, eller
3. bostadsförmånsvärde som bestäms enligt 8 kap. 15 § avviker med mer än 10 % från det värde som följer av 42 § första stycket och punkt 3 andra stycket av anvisningarna till 32 § kommunalskattelagen.

Arbetsgivaren skall underrätta arbetstagaren om skattemyndighetens beslut.

3 § En arbetsgivare får vid beräkningen av arbetsgivaravgifter göra avdrag för sådana kostnader som avses i 2 kap. 4 § första stycket 6 lagen (1981:691) om socialavgifter och som arbetstagaren haft, om kostnaderna kan beräknas uppgå till minst 10 % av arbetstagarens lön från arbetsgivaren under beskattningsåret.

Vid beräkningen av kostnaderna gäller 8 kap. 22 § andra och tredje styckena.

10 kap. Redovisning av skatt

Inledande bestämmelse

1 § I detta kapitel finns bestämmelser om preliminär självdeklaration och löpande redovisning av skatt samt särskilda bestämmelser om redovisning av mervärdesskatt.

Preliminär självdeklaration

Skyldighet att lämna preliminär självdeklaration

2 § En preliminär självdeklaration skall lämnas av

1. den som ansöker om F-skattsedel, och
2. den som har F-skatt eller särskild A-skatt och vars slutliga skatt för inkomståret beräknas överstiga motsvarande skatt enligt den årliga taxeringen året före inkomståret med ett belopp som är betydande med hänsyn till den skattskyldiges förhållanden.

En preliminär självdeklaration skall innehålla de uppgifter om beräknade inkomster och utgifter för inkomståret samt om förmögenhet som föreskrivs av regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer.

3 § Om det på grund av nya uppgifter kan antas att den slutliga skatten för inkomståret kommer att överstiga den som beräknats enligt en tidigare lämnad preliminär självdeklaration med ett belopp som är betydande med hänsyn till den skattskyldiges förhållanden, skall den skattskyldige lämna en ny preliminär självdeklaration.

4 § I de fall som avses i 2 § 2 och 3 § behöver den skattskyldige inte lämna någon preliminär självdeklaration för inkomståret efter den 30 november samma år.

5 § Efter föreläggande av skattemyndigheten skall också den som inte är deklarationsskyldig enligt 2 eller 3 § lämna en preliminär självdeklaration.

En skattskyldig får lämna preliminär självdeklaration även i andra fall.

När en preliminär självdeklaration skall lämnas

6 § En preliminär självdeklaration enligt 2 § 1 skall lämnas när ansökan görs.

I de fall som avses i 2 § 2 skall den preliminära självdeklarationen lämnas senast den 30 november året före inkomståret eller, om den skattskyldige då inte var deklarationsskyldig, senast 14 dagar efter det att skyldigheten uppkom.

7 § En ny preliminär självdeklaration enligt 3 § skall lämnas senast 14 dagar efter det att förhållandena ändrades.

Uppgift om kommande utbetalningar

8 § Efter föreläggande av skattemyndigheten är en arbetsgivare skyldig att för en namngiven person lämna uppgift om den ersättning som kan antas komma att betalas ut under inkomståret.

Skattedeklaration*Skyldighet att lämna skattedeklaration*

9 § En skattedeklaration skall lämnas av

1. den som har betalat ut lön,
2. den som har betalat ut sådan ersättning som skatteavdrag skall göras från enligt lagen (1991:586) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta,
3. den som är skyldig att redovisa mervärdesskatt enligt mervärdesskattelagen (1994:200) om inte annat följer av 31 eller 32 §§, och
4. den som omfattas av beslut enligt 11 §.

10 § Efter föreläggande av skattemyndigheten skall också den som inte är deklarationsskyldig enligt 9 § lämna en skattedeklaration.

11 § Skattemyndigheten får också besluta att mervärdesskatt som annars skall redovisas i en självdeklaration enligt bestämmelserna i 32 § första stycket, skall redovisas i en skattedeklaration

1. om den skattskyldige begär det, eller
2. om det finns särskilda skäl.

Beslutet skall gälla hela beskattningsår och, i de fall som avses i 1, minst två på varandra följande beskattningsår.

12 § Om det finns särskilda skäl får skattemyndigheten gå med på att en arbetsgivare som är bosatt utomlands eller är en utländsk juridisk person som saknar fast driftställe här i landet, redovisar arbetsgivaravgifter på något annat sätt än enligt detta kapitel.

13 § Den som är registrerad enligt 3 kap. 1 § men för en eller flera perioder inte skall redovisa skatteavdrag, arbetsgivaravgifter eller mervärdesskatt i skattedeclaration, skall skriftligen upplysa skattemyndigheten om detta.

Redovisningsperioder

14 § Redovisningen i en deklARATION skall göras löpande för bestämda tidsperioder (*redovisningsperioder*).

15 § Redovisningsperioden för avdragen skatt, arbetsgivaravgifter och mervärdesskatt som skall redovisas i en skattedeclaration omfattar en kalendermånad, om inte annat följer av andra stycket.

Skattemyndigheten får för en viss skattskyldig besluta att redovisningsperioden får vara några dagar kortare eller längre än en månad, om den skattskyldige regelmässigt upprättar kortperiodiska bokslut.

16 § Redovisningsperioden för mervärdesskatt som skall redovisas i en självdeklARATION utgörs av det beskattningsår som självdeklARATIONEN avser när det gäller inkomstbeskattning.

Vad en skattedeclaration skall ta upp

17 § En skattedeclaration skall ta upp

1. nödvändiga identifikationsuppgifter,
2. uppgift om den redovisningsperiod för vilken redovisning lämnas,
3. följande uppgifter om skatteavdrag:
 - a) skatteavdrag från ersättning för arbete och underlaget för avdraget,
 - b) skatteavdrag från ränta eller utdelning och underlaget för avdraget,
4. följande uppgifter om arbetsgivaravgifter:
 - a) underlaget för avgifterna,
 - b) avdrag enligt 9 kap. 3 §,
 - c) periodens avgifter, och

5. följande uppgifter om mervärdesskatt:

- a) utgående skatt,
- b) ingående skatt,
- c) omsättning, förvärv och överföringar av varor som transporteras mellan EG-länder.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela ytterligare föreskrifter om vad en skattedeclaration skall ta upp.

När en skattedeclaration skall lämnas

18 § Den som är skyldig att redovisa mervärdesskatt på beskattningsunderlag som exklusive gemenskapsinterna förvärv och import för beskattningsåret beräknas uppgå till högst 40 miljoner kronor, skall lämna skattedeclaration enligt följande uppställning.

<i>Deklarationen som skall ha kommit in till skattemyndigheten senast</i>	<i>skall avse skatteavdrag och arbetsgivaravgifter för redovisningsperioden</i>	<i>mervärdesskatt för redovisningsperioden</i>
12 februari	januari	december
12 mars	februari	januari
12 april	mars	februari
12 maj	april	mars
12 juni	maj	april
12 juli	juni	maj
17 augusti	juli	juni
12 september	augusti	juli
12 oktober	september	augusti
12 november	oktober	september
12 december	november	oktober
17 januari	december	november

19 § Den som är skyldig att redovisa mervärdesskatt på beskattningsunderlag som exklusive gemenskapsinterna förvärv och import för beskattningsåret beräknas överstiga 40 miljoner kronor, skall lämna

skattedeklaration enligt följande uppställning, om inte skattemyndigheten har beslutat något annat enligt 21 §.

<i>Deklarationen som skall ha kommit in till skattemyndig- heten senast</i>	<i>skall avse skatteavdrag, arbetsgivaravgifter och mer- värdesskatt för redovisnings- perioden</i>
---	---

26 februari	januari
26 mars	februari
26 april	mars
26 maj	april
26 juni	maj
26 juli	juni
26 augusti	juli
26 september	augusti
26 oktober	september
26 november	oktober
26 december	november
26 januari	december

20 § Den som redovisar överskjutande ingående mervärdesskatt före den tid som anges i 18 eller 19 § skall redovisa också skatteavdrag och arbetsgivaravgifter om dessa inte har redovisats tidigare.

21 § Om det finns särskilda skäl får skattemyndigheten besluta att en sådan arbetsgivare som avses i 19 § skall redovisa skatteavdrag och arbetsgivaravgifter i en skattedeklaration som skall lämnas senast den 12 i månaden efter redovisningsperiodens utgång, i januari den 17. Deklarationen skall ta upp de uppgifter som anges i 17 § 1—4.

22 § En skattskyldig som inte skall redovisa mervärdesskatt eller som enligt 32 § första stycket skall redovisa mervärdesskatt i självdeklaration, skall lämna skattedeklaration enligt följande uppställning.

<i>Deklarationen som skall ha kommit in till skattemyndigheten senast</i>	<i>skall avse skatteavdrag och arbetsgivaravgifter för redovisningsperioden</i>
---	---

12 februari	januari
12 mars	februari
12 april	mars
12 maj	april
12 juni	maj
12 juli	juni
17 augusti	juli
12 september	augusti
12 oktober	september
12 november	oktober
12 december	november
17 januari	december

23 § Kommuner och landsting skall lämna skattedeklaration endast enligt uppställningen i 18 § med undantag för januari och augusti då deklarationen i stället skall ha kommit in till skattemyndigheten senast den 12 i månaden.

24 § Om det finns särskilda skäl får skattemyndigheten bevilja en skattskyldig anstånd med att lämna skattedeklaration. En ansökan om anstånd skall ha kommit in till skattemyndigheten senast den dag då deklarationen skulle ha kommit in.

Ändras förutsättningarna för anståndet innan anståndstiden gått ut, skall anståndet omprövas.

Bestämmelser om anstånd med inbetalning av skatt finns i 17 kap. 1 §.

Hur en deklARATION skall lämnas

25 § En preliminär självdeklARATION eller en skattedeklARATION skall lämnas till skattemyndigheten enligt fastställt formulär.

26 § Skattemyndigheten får bestämma att en deklARATION enligt 25 § kan lämnas i form av ett elektroniskt dokument.

27 § Om den som är deklARATIONSSKYLDIG inte lämnar deklARATION eller om deklARATIONEN är ofullständig, får skattemyndigheten förelägga den deklARATIONSSKYLDIGE att lämna deklARATION eller komplettera den.

Avgiftsspecifikation

28 § En arbetsgivare som inte har varit skyldig att vid redovisningen av arbetsgivaravgifterna specificera gjorda avdrag skall redovisa dessa i en särskild avgiftsspecifikation.

Avgiftsspecifikationen skall ha kommit in senast den 31 januari året efter beskattningsåret. I övrigt skall bestämmelserna i denna lag om skattedeklARATION tillämpas även på avgiftsspecifikation.

Om det finns särskilda skäl får skattemyndigheten bestämma att en arbetsgivare skall lämna en avgiftsspecifikation för varje redovisningsperiod.

Särskilda bestämmelser om redovisning av mervärdesskatt

Redovisning av utgående och ingående skatt

29 § Redovisning av utgående och ingående mervärdesskatt skall göras för varje verksamhet för sig. En kommun skall i redovisningshänseende anses bedriva en enda verksamhet.

Skattemyndigheten får besluta om undantag från första stycket.

30 § I 13 kap. 6—28 a §§ mervärdesskattelagen (1994:200) finns särskilda bestämmelser om skyldighet att redovisa utgående och ingående mervärdesskatt.

Redovisning enligt tullbestämmelser

31 § Den som är skattskyldig för import av varor skall redovisa den utgående skatten för importen på det sätt som gäller för tull.

Utgående skatt som avser sådana gemenskapsinterna förvärv som anges i 1 kap. 1 § första stycket 2 mervärdesskattelagen (1994:200) skall redovisas särskilt.

Redovisning i självdeklaration

32 § Den som bedriver en verksamhet där beskattningsunderlagen för beskattningsåret beräknas sammanlagt uppgå till högst en miljon kronor och som är skyldig att lämna självdeklaration enligt lagen (1990:325) om självdeklaration och kontrolluppgifter, skall redovisa mervärdesskatten i den deklARATIONEN, om skattemyndigheten inte beslutat annat enligt 11 §. I fråga om förfarandet vid mervärdesbeskattningen gäller då bestämmelserna i lagen om självdeklaration och kontrolluppgifter samt taxeringslagen (1990:324).

Den som är skattskyldig endast på grund av förvärv av sådana varor som anges i 2 a kap. 3 § första stycket 1 och 2 mervärdesskattelagen (1994:200) skall dock redovisa mervärdesskatten i en skattedeklaration för sig.

Periodisk sammanställning

33 § Den som är registrerad eller skyldig att anmäla sig för registrering för mervärdesskatt enligt bestämmelserna i 3 kap. är även skyldig att i en periodisk sammanställning lämna uppgifter om omsättning, förvärv och överföringar av varor som transporteras mellan EG-länder.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer meddelar närmare föreskrifter om vilka uppgifter som skall lämnas. Då får föreskrivas att periodisk sammanställning skall lämnas även för varuöverföringar för vilka redovisningsskyldighet inte föreligger.

34 § En periodisk sammanställning skall lämnas enligt fastställt formulär.

Den myndighet som den periodiska sammanställningen skall lämnas till får bestämma att sammanställningen kan lämnas i form av ett elektroniskt dokument.

35 § Den periodiska sammanställningen skall göras för varje kalenderkvartal, om inte annat följer av andra stycket.

Skattemyndigheten får gå med på att en periodisk sammanställning görs för kalenderår under förutsättning att

1. den skattskyldige tillämpar kalenderår som räkenskapsår,
2. den skattskyldige bedriver en verksamhet där beskattningsunderlagen för kalenderåret beräknas sammanlagt uppgå till högst 200 000 kronor,
3. den skattskyldiges omsättning av varor enligt 3 kap. 30 a § mervärdesskattelagen (1994:200) uppgår till högst 120 000 kronor per kalenderår, och
4. den skattskyldiges omsättning av varor enligt 3 kap. 30 a § mervärdesskattelagen inte avser nya transportmedel.

36 § Den periodiska sammanställningen skall lämnas in till Riksskatteverket. Den skall ha kommit in senast den 12 i andra månaden efter utgången av den period som sammanställningen avser. Riksskatteverket får gå med på att sammanställningen lämnas till någon annan myndighet.

Redovisningskyldighet vid avveckling

37 § Om en verksamhet avvecklas skall redovisningen fullgöras till och med den redovisningsperiod under vilken avvecklingen slutförts.

11 kap. Beskattningsbeslut

Innebörden av beskattningsbeslut

1 § Genom beskattningsbeslut bestäms skattens storlek och om den som är skattskyldig skall betala in skatt eller få tillbaka skatt.

Som beskattningsbeslut anses också

1. beslut om betalningsskyldighet enligt 12 kap.,
2. omprövningsbeslut enligt 21 kap.,
3. beslut i fråga om återbetalning av ingående skatt enligt 10 kap. 9—13 §§ mervärdesskattelagen (1994:200), och
4. beslut i fråga om återföring enligt 9 kap. 5 eller 6 § eller 10 kap. 12 § andra stycket mervärdesskattelagen.

2 § Beskattningsbeslut fattas för varje redovisningsperiod för sig. Beslut fattas med ledning av de uppgifter som lämnats i en deklARATION och andra tillgängliga uppgifter.

En sådan ändring av ett beskattningsbeslut som avser mer än en redovisningsperiod får skattemyndigheten hänföra till den sista redovisningsperioden under beskattningsåret. En ändring under beskattningsåret får hänföras till den senast aktuella redovisningsperioden.

Preliminär skatt

F-skatt och särskild A-skatt

3 § Vid debitering av F-skatt eller särskild A-skatt med ledning av preliminär taxering tillämpas bestämmelserna om slutlig skatt i 11—14 §§.

4 § F-skatt eller särskild A-skatt skall debiteras i en post. Skatt som inte uppgår till 2 400 kronor för inkomståret debiteras inte.

5 § F-skatt och särskild A-skatt skall betalas med lika stora belopp i varje månad enligt bestämmelserna i 16 kap. 5 eller 7 §.

Skattemyndigheten får besluta att F-skatt och särskild A-skatt skall betalas endast under vissa kalendermånader om

1. den skattskyldige bedriver näringsverksamhet under endast en del av kalenderåret,
2. det finns särskilda skäl, och
3. den skattskyldige begär det.

6 § F-skatt och särskild A-skatt får inte debiteras efter den 30 juni året efter inkomståret. Efter inkomstårets utgång får sådan skatt debiteras endast om det finns särskilda skäl.

A-skatt

7 § För en fysisk person som kan få en A-skattsedel enligt 4 kap. 12 §, skall skattemyndigheten bestämma tillämplig skattetabell med ledning av bestämmelsen i 14 § 1.

8 § Om det i den kommunala skattesats som gäller för den skattskyldige ingår öretal över femtio, tillämpas skattetabellen med närmaste

högre hela krontal. Annars tillämpas skattetabellen med närmaste lägre hela krontal.

9 § I de fall som avses i 8 kap. 11 §, skall skattemyndigheten med ledning av bestämmelserna i 12—14 §§ bestämma den särskilda beräkningsgrund efter vilken skatteavdrag skall beräknas.

Sen ändring av kommunal skattesats

10 § Om en skattesats för kommunal inkomstskatt har ändrats genom beslut så sent under december året före inkomståret att ändringen inte kan beaktas vid tillämpningen av 3, 7, 8 eller 9 §, skall den tidigare skattesatsen tillämpas.

Slutlig skatt

11 § Skattemyndigheten fattar varje år beslut om skattens storlek enligt den årliga taxeringen (*grundläggande beslut om slutlig skatt*). Slutlig skatt kan bestämmas också genom omprövningsbeslut och beslut av domstol.

Med slutlig skatt avses summan av skatter och avgifter enligt 12 § minskad med skattereduktion enligt 13 §.

Vad som ingår i slutlig skatt

12 § I slutlig skatt ingår

1. skatt som avses i 1 kap. 1 § första stycket taxeringslagen (1990:324),
2. egenavgift som avses i 3 kap. lagen (1981:691) om socialavgifter,
3. skatt som avses i 2 § lagen (1990:659) om särskild löneskatt på vissa förvärvsinkomster, och
4. avgift som avses i 2 § lagen (1994:1920) om allmän löneavgift.

Skattereduktion

13 § Skattereduktion medges en skattskyldig för underskott av kapital enligt 3 § 14 mom. lagen (1947:576) om statlig inkomstskatt. Skattereduktionen skall uppgå till 30 % av den del av underskottet

som inte överstiger 100 000 kronor och 21 % av resten. Om en skattskyldig under beskattningsåret har varit skyldig att betala sjömansskatt enligt lagen (1958:295) om sjömansskatt och denna har satts ned enligt 12 § 4 mom. samma lag på grund av underskott av kapital, skall skattereduktionen dock minskas med det belopp varmed nedsättning har skett.

Skattereduktion sker endast i fråga om kommunal inkomstskatt, statlig inkomstskatt och statlig fastighetsskatt.

Vad som gäller när den slutliga skatten bestäms

14 § När den slutliga skatten bestäms gäller att

1. kommunal inkomstskatt räknas ut i en post med ledning av den skattesats som för inkomståret gäller för den skattskyldige i hemortskommunen, och

2. egenavgifter räknas ut med ledning av bestämmelserna i lagen (1981:691) om socialavgifter och debiteras på grundval av uppgifter om försäkringsförhållanden som lämnas av den allmänna försäkringskassan.

För hög F-skatt eller särskild A-skatt

15 § Om debiterad F-skatt eller särskild A-skatt överstiger den slutliga skatten, skall den preliminära skatten sättas ned med mellanskillnaden. Den preliminära skatt som hade förfallodag senast skall sättas ned först och därefter, om det behövs, den preliminära skatt som hade förfallodag närmast dessförinnan.

Skatt att betala eller att få tillbaka

16 § För att avgöra om den skattskyldige skall betala in skatt eller få tillbaka skatt skall skattemyndigheten

1. från den slutliga skatten göra avdrag för
 - a) debiterad F-skatt och särskild A-skatt,
 - b) A-skatt som den skattskyldige skall betala på grund av beslut enligt 12 kap. 2 §,
 - c) preliminär skatt som den skattskyldiges arbetsgivare dragit av,
 - d) skatt som överförts från stat med vilken Sverige har ingått överenskommelse om uppbörd och överföring av skatt,

- e) skatt som betalats enligt lagen (1991:586) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta och enligt lagen (1991:591) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta artister m.fl. för den tid under beskattningsåret då den skattskyldige varit bosatt i Sverige eller stadigvarande vistats här,
- 2. till den slutliga skatten lägga
 - a) skatt som betalats tillbaka enligt 18 kap. 2 § andra stycket,
 - b) skatt som överförs till en annan stat enligt 18 kap. 5 § första stycket,
 - c) skattetillägg och förseningsavgift enligt taxeringslagen (1990:324), och
- 3. göra den årliga avstämningen av skattekontot enligt 3 kap. 6 §.

Tidpunkt för besked om slutlig skatt

17 § Ett besked om den slutliga skatten skall skickas till den skattskyldige senast den 31 augusti under taxeringsåret, om grundläggande beslut om slutlig skatt fattats senast den 15 augusti på grundval av förenklad självdeklaration enligt 2 kap. 11 § lagen (1990:325) om självdeklaration och kontrolluppgifter. I övriga fall skall de årliga beskedena skickas så snart som möjligt under tiden den 16 augusti—15 december taxeringsåret.

Tilläggs pensionsavgift

18 § Vid tillgodoräkning av pensionspoäng enligt 11 kap. 6 § lagen (1962:381) om allmän försäkring skall beräkningen av hur stor andel av tilläggs pensionsavgiften som den skattskyldige har betalat göras enligt 16 kap. 12 §. Beräkningen skall omfatta perioden från och med dagen för det grundläggande beslutet om slutlig skatt där tilläggs pensionsavgiften ingår till och med utgången av tredje året efter inkomst-året.

Om det finns särskilda skäl får det vid beräkningen tas hänsyn också till sådana beslut som rör den slutliga skatten som fattas efter utgången av tredje året efter inkomståret.

Beslut med anledning av skattedeklaration eller andra uppgifter

Deklaration i rätt tid

19 § Har en skattedeklaration lämnats i rätt tid och på rätt sätt, bestäms skatten i enlighet med deklARATIONEN, om inte annat följer av 23 §.

20 § Om den skattskyldige har uppgett att någon skatt inte skall redovisas för redovisningsperioden, skall skatten bestämmas till noll kronor.

Utebliven, försenad eller bristfällig deklARATION

21 § Om den som är skyldig att redovisa skatteavdrag, arbetsgivaravgifter eller mervärdesskatt inte har gjort det, skall skattemyndigheten bestämma den skatt som skall betalas. Om skatten inte kan beräknas tillförlitligt på grundval av tillgängliga uppgifter, gäller bestämmelserna i 22 och 23 §§.

22 § Om deklARATIONEN inte har lämnats eller om någon skatt inte har redovisats i deklARATIONEN, skall varje skatt bestämmas till det högsta av de belopp som har bestämts för den skatten vid någon av de tre närmast föregående redovisningsperioderna (*schablonbeskattning*). Mervärdesskatt skall dock bestämmas till noll kronor om endast överskjutande ingående skatt har bestämts för de tre perioderna.

23 § Om skatt inte kan beräknas tillförlitligt på grund av att den skattskyldige inte lämnat skattedeklaration på rätt sätt eller på grund av brister i deklARATIONEN eller bristfälligt underlag för den, får skatten vid omprövning bestämmas till det belopp som framstår som skäligt med hänsyn till vad som kommit fram (*skönsbeskattning*).

12 kap. Ansvar för skatt

Inledande bestämmelse

1 § I detta kapitel finns bestämmelser om att skatt skall betalas också av en annan person än den som i första hand är skyldig att betala skatten.

Arbetsgagares ansvar för preliminär skatt

2 § Om en arbetsgivare inte har gjort föreskrivet skatteavdrag, får skattemyndigheten besluta att arbetsgagaren är skyldig att betala skattebeloppet. Ett sådant beslut får fattas efter det att det grundläggande beslutet om arbetsgagarens slutliga skatt fattats endast om det kan antas att den slutliga skatten kommer att höjas med minst motsvarande belopp.

Beslut enligt första stycket får inte gälla handelsbolag.

Den som inte har gjort anmälan enligt 5 kap. 7 §

3 § Om någon, som i sin egen näringsverksamhet betalar ut ersättning för arbete till en F-skattsedelsinnehavare, inte har gjort anmälan enligt 5 kap. 7 §, får skattemyndigheten besluta att också utbetalaren är skyldig att betala skatten för ersättningen och räntan på skatten.

I de fall då arbetet har utförts av betalningsmottagaren själv eller, när ett handelsbolag är betalningsmottagare, av en delägare i bolaget, får beslutet avse högst ett belopp som motsvarar 60 % av ersättningen för arbetet.

4 § Beslut om betalningsskyldighet enligt 3 § får inte fattas om

1. betalningsmottagaren har fullgjort sina skyldigheter att redovisa och betala skatt inom föreskriven tid, eller
2. statens fordran mot betalningsmottagaren har preskriberats.

A-skattsedelsinnehavares ansvar för arbetsgivaravgifter

5 § Skattemyndigheten får, under de förutsättningar som anges i andra stycket, besluta att arbetsgivaravgifter samt ränta på avgiftsbeloppet skall betalas

1. av den som har en A-skattsedel eller saknar skattsedel på preliminär skatt och som bedriver näringsverksamhet, och
2. på sådan ersättning som den skattskyldige har fått för sitt arbete inom näringsverksamheten.

Som förutsättning för ett beslut gäller att

1. det måste anses uppenbart för den som bedrivit näringsverksamheten att utbetalaren inte insåg att han eller hon var arbetsgivar och rimligen saknade anledning att räkna med det, och
2. utbetalaren har befriats från sin betalningsskyldighet för avgifterna enligt bestämmelserna i 13 kap. 1 §.

Företrädare för juridisk person

6 § Om någon som företrädare för en juridisk person inte inom föreskriven tid betalar skatt enligt denna lag, får skattemyndigheten besluta att också företrädaren är skyldig att betala skatten och räntan på denna. Detta gäller endast om det innan skatten skulle ha betalats inte har vidtagits de åtgärder som krävs för att få till stånd en samlad avveckling av den juridiska personens skulder med hänsyn till samtliga borgenärens intressen.

Om företrädaren har lämnat oriktiga uppgifter som lett till att den juridiska personen tillgodoräknats överskjutande ingående mervärdes-skatt med ett för stort belopp, får skattemyndigheten besluta att företrädaren är skyldig att betala beloppet och räntan på detta.

Om det finns särskilda skäl får företrädaren helt eller delvis befrias från betalningsskyldigheten.

7 § Beslut om betalningsskyldighet enligt 6 § får inte fattas efter det att statens fordran mot den juridiska personen har preskriberats.

Dödsbo

8 § Om skatt skulle ha betalats enligt denna lag av någon som avlidit eller den avlidnes dödsbo för den redovisningsperiod eller, när det gäller slutlig skatt, det beskattningsår då dödsfallet inträffade, ansvarar dödsboet och, om boet har skiftats, dödsbodelägare för skatten i den omfattning som föreskrivs i 21 kap. ärvdabalken.

Regress

9 § En arbetsgivare som har betalat preliminär skatt för arbetstagaren utan att ha gjort föreskrivet skatteavdrag får kräva arbetstagaren på beloppet.

10 § Den som har betalat skatt enligt 3 § får kräva F-skattsedelshavaren på beloppet.

Har arbetet utförts av någon annan än F-skattsedelshavaren får också den som utfört arbetet krävas på beloppet, om skatteavdrag inte har gjorts från ersättningen för arbetet.

11 § En företrädare som har betalat skatt enligt 6 § får kräva den juridiska personen på beloppet.

12 § Regressfordran enligt 9—11 §§ får drivas in på det sätt som gäller för indrivning av skatt.

Bestämmelsen i 4 § preskriptionslagen (1981:130) gäller i fråga om regressfordran enligt första stycket.

13 kap. Befrielse från betalningsskyldighet

Skatteavdrag, arbetsgivaravgifter och mervärdesskatt

1 § Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får helt eller delvis befria en skattskyldig från skyldigheten att göra skatteavdrag eller att betala arbetsgivaravgifter eller mervärdesskatt, om det finns synnerliga skäl.

Beslut enligt första stycket gäller även skattetillägg, förseningsavgift och ränta.

Andra bestämmelser om befrielse

2 § Bestämmelser om befrielse finns även i 15 kap. 8 och 9 §§ samt 19 kap. 15 §.

14 kap. Skattekontroll

Den skattskyldiges rätt att yttra sig

1 § Innan ett ärende avgörs skall den skattskyldige ges tillfälle att yttra sig, om det inte är onödigt.

I fråga om rätten att få del av uppgifter som har tillförts ärendet genom någon annan än den skattskyldige själv och få tillfälle att yttra sig över dem gäller bestämmelserna i 17 § förvaltningslagen (1986:223).

Skyldighet att föra anteckningar

2 § En deklarationsskyldig skall i skäligen omfattning genom räkenskaper, anteckningar eller på annat lämpligt sätt se till att det finns underlag för fullgörandet av deklarationsskyldigheten, för kontroll av deklarationerna och för beskattningen.

Underlaget skall bevaras under sex år efter utgången av det kalenderår underlaget avser.

För den som redovisar mervärdesskatt enligt de särskilda bestämmelserna i 9 a kap. mervärdesskattelagen (1994:200) finns ytterligare bestämmelser om underlaget för redovisningen i 15 § samma kapitel.

Föreläggande att lämna uppgift

3 § Skattemyndigheten får förelägga den som är eller kan antas vara deklarationsskyldig att lämna uppgift, visa upp handling eller lämna över en kopia av handling som behövs för kontroll av deklarationen eller annars för beskattningen.

4 § Skattemyndigheten får förelägga den som är eller kan antas vara bokföringsskyldig enligt bokföringslagen (1976:125) eller skyldig att föra räkenskaper enligt jordbruksbokföringslagen (1979:141) eller som är annan juridisk person än dödsbo att lämna uppgift, visa upp handling eller lämna över en kopia av handling som rör omsättning av varor eller tjänster som förvärvats av, sålts till eller tillhandahållits en näringsidkare, om det behövs till ledning för beskattning av näringsidkaren. Om det finns särskilda skäl får även någon annan person föreläggas.

Om föreläggandet skulle medföra ett betydande arbete för den som skall fullgöra det, får i stället nödvändiga handlingar ställas till skattemyndighetens förfogande för granskning.

5 § Bestämmelserna i 3 kap. 13—14 c §§ taxeringslagen (1990:324) om handlingar och uppgifter som skall undantas gäller även vid föreläggande enligt 3 eller 4 §.

Besök eller annat personligt sammanträffande

6 § Om uppgifter i en skattedeklaration eller någon annan handling behöver kontrolleras genom avstämning mot räkenskaper, anteckningar eller andra handlingar, får skattemyndigheten komma överens med uppgiftslämnaren om att en sådan avstämning skall göras vid besök hos uppgiftslämnaren eller vid ett annat personligt sammanträffande.

Överenskommelse får även träffas om besiktning av lokaler, inventarier, lager eller annat som är av betydelse för skattekontrollen.

Skatterevision

7 § Skattemyndigheten får besluta om skatterevision för att kontrollera att deklara-tions- och uppgiftsskyldigheten fullgjorts riktigt och fullständigt. Skatterevision får göras hos

1. den som är eller kan antas vara bokföringsskyldig enligt bokföringslagen (1976:125) eller skyldig att föra räkenskaper enligt jordbruksbokföringslagen (1979:141),

2. någon annan juridisk person än dödsbo,

3. den som har anmält sig för registrering enligt 3 kap. 1 §,

4. den som ansökt om eller fått en F-skattsedel enligt 4 kap., och

5. sådan representant för en utländsk företagare som avses i 23 kap. 4 §.

I övrigt gäller för skatterevision bestämmelserna i 3 kap. 8—14 c §§ taxeringslagen (1990:324).

Utlämnande av uppgifter

8 § Uppgifter som en myndighet förfogar över och som behövs för kontroll av att bestämmelserna i denna lag har följts, skall lämnas ut enligt bestämmelserna i 3 kap. 16 § taxeringslagen (1990:324).

Bestämmelserna om utlämnande av uppgifter i 3 kap. 17 § taxeringslagen gäller också för uppgifter som avses i denna lag.

15 kap. Skattetillägg och förseningsavgift

Skattetillägg

Oriktig uppgift

1 § Om en skattskyldig på något annat sätt än muntligen har lämnat en oriktig uppgift under ett beskattningsförfarande som rör skatteavdrag, arbetsgivaravgifter eller mervärdesskatt, skall en särskild avgift (*skattetillägg*) tas ut. Detsamma gäller om en sådan uppgift lämnats i ett mål om skatteavdrag, arbetsgivaravgifter eller mervärdesskatt och uppgiften inte har godtagits efter prövning i sak.

Skattetillägget är 20 % av den skatt som, om den oriktiga uppgiften hade godtagits, inte skulle ha påförts eller felaktigt skulle ha tillgodoräknats den skattskyldige.

Skattetillägget är i stället 10 % när

1. skattemyndigheten har rättat eller hade kunnat rätta den oriktiga uppgiften med ledning av kontrollmaterial som normalt är tillgängligt för skattemyndigheten och som varit tillgängligt för myndigheten före utgången av året efter beskattningsåret, eller

2. den oriktiga uppgiften avser periodisering eller en därmed jäinställd fråga.

Schablonbeskattning

2 § Vid schablonbeskattning enligt 11 kap. 22 § skall skattetillägg tas ut.

Skattetillägget är 20 % av skatten enligt beslutet om beskattning.

Skönsbeskattning

3 § Vid skönsbeskattning enligt 11 kap. 23 § skall skattetillägg tas ut.

Skattetillägget är 20 % av den skatt som till följd av skönsbeskattningen bestäms för den skattskyldige utöver vad som annars skulle ha bestämts enligt de uppgifter som den skattskyldige kan ha lämnat på något annat sätt än muntligen eller av den skatt som till följd av skönsbeskattningen inte skall tillgodoräknas den skattskyldige. Till den del skönsbeskattningen innefattar rättelse av oriktig uppgift från den skattskyldige skall dock skattetillägg tas ut enligt 1 §.

Invändningar som rör annan fråga

4 § Underlaget för skattetillägg skall bestämmas utan hänsyn till invändningar som rör någon annan fråga än den som föranlett tillägget.

När skattetillägg inte tas ut eller undanröjs

5 § Skattetillägg tas inte ut

1. vid rättelse av felräkning eller felskrivning, när felaktigheten uppenbart framgår av skattedeklarationen eller av något annat meddelande från den skattskyldige som inte är muntligt,

2. om skattemyndigheten inte godtar den skattskyldiges uppgift men avvikelsen avser bedömningen av ett yrkande, till exempel i fråga om ett avdrag eller om värdet av ett uttag, och avvikelsen inte gäller någon uppgift i sak,

3. om den skattskyldige frivilligt har rättat en oriktig uppgift, eller
4. om den skattskyldige har avlidit.

6 § Ett beslut om skattetillägg enligt 2 eller 3 § på grund av att den skattskyldige inte lämnat föreskriven redovisning skall undanröjas, om en redovisning kommer in till skattemyndigheten eller en allmän förvaltningsdomstol inom två månader från utgången av den månad då beslutet fattades.

Om den skattskyldige gör sannolikt att han eller hon inte inom en månad från utgången av den månad beslutet om skattetillägg fattades fått kännedom om beslutet, skall skattetillägget undanröjas om en redovisning har kommit in inom en månad från den dag han eller hon fick sådan kännedom.

Förseningsavgift

7 § Förseningsavgift skall tas ut med 1 000 kronor om den som är skyldig att lämna en skattedeklaration, en avgiftsspecifikation eller en periodisk sammanställning inte gjort detta inom föreskriven tid.

Förseningsavgift tas inte ut om den skattskyldige har avlidit.

Befrielse från skattetillägg och förseningsavgift

8 § Den skattskyldige skall befrias helt från skattetillägg och förseningsavgift

1. om felaktigheten eller underlåtenheten kan antas ha sådant samband med den skattskyldiges ålder, sjukdom, bristande erfarenhet eller liknande förhållande att den framstår som ursäktlig,

2. om felaktigheten eller underlåtenheten framstår som ursäktlig med hänsyn till uppgiftens art eller någon annan särskild omständighet, eller

3. om det framstår som uppenbart oskäligt att ta ut skattetillägget eller avgiften.

Den skattskyldige får befrias helt om det belopp som skattetillägget eller förseningsavgiften avser är obetydligt.

9 § Bestämmelserna i 8 § skall beaktas även om ett yrkande om befrielse inte har framställts, om det föranleds av vad som förekommit i ärendet eller målet om skattetillägg eller förseningsavgift.

Beslut

10 § Beslut om efterbeskattning enligt 21 kap. 10 § får inte avse enbart skattetillägg eller förseningsavgift, utom i de fall som avses i 21 kap. 12 § 1.

11 § Beslut om skattetillägg på grund av oriktiga uppgifter i mål om beskattning får meddelas inom ett år från utgången av den månad då domstolens beslut fick laga kraft.

12 § När ett beskattningsbeslut i en fråga som föranlett skattetillägg ändras, skall skattemyndigheten göra den ändring av beslutet om skattetillägg som föranleds av det nya beskattningsbeslutet.

Import

13 § Bestämmelserna om skattetillägg enligt denna lag tillämpas inte i de fall mervärdesskatt fastställs och tas ut vid import.

16 kap. Inbetalning av skatt

Mottagande skattemyndighet

1 § Skatt skall betalas in till den skattemyndighet som skall fatta beslut om skatten enligt bestämmelserna i 2 kap. 1—4 §§.

Inbetalning till särskilt konto

2 § Inbetalning av skatt skall göras genom insättning på skattemyndighetens särskilda konto för skatteinbetalningar enligt denna lag.

3 § Skatten anses ha betalats den dag då betalningen har bokförts på skattemyndighetens särskilda konto.

När skatten skall vara betald

Avdragen skatt, arbetsgivaravgifter och mervärdesskatt

4 § Avdragen skatt, arbetsgivaravgifter och mervärdesskatt som har redovisats i en skattedeclaration skall ha betalats senast samma dag som deklARATIONEN skall ha kommit in till skattemyndigheten enligt 10 kap. 18, 19 eller 22 §.

Den som redovisar mervärdesskatt på beskattningsunderlag som exklusive gemenskapsinterna förvärv och import för beskattningsåret beräknas överstiga 40 miljoner kronor skall dock ha betalat avdragen skatt och arbetsgivaravgifter som skall redovisas i en skattedeclaration senast den 12, i januari den 17, i månaden efter redovisningsperioden.

F-skatt och särskild A-skatt

5 § F-skatt och särskild A-skatt skall ha betalats senast den dag i varje månad under tiden februari—januari som den skattskyldige skall ha betalat eventuell avdragen skatt enligt 4 §.

F-skatt och särskild A-skatt som debiteras efter inkomstårets ingång skall ha betalats på rätt dag enligt första stycket i var och en av de månader som återstår efter utgången av antingen den månad då skatten debiteras eller, om skatten debiteras efter den 20 i en månad, den följande månaden.

Om F-skatt eller särskild A-skatt debiteras efter den 20 december inkomståret, skall skatten betalas enligt 7 §.

Schablonbeskattning

6 § För skatt som har bestämts genom schablonbeskattning enligt 11 kap. 22 § skall förfallodagen vara den dag då skatten rätteligen skulle ha betalats enligt 4 eller 5 §.

Beslut på annat sätt

7 § Skatt som har beslutats av skattemyndigheten på annat sätt än som avses i 5 § första och andra styckena och 6 § skall ha betalats senast den förfallodag som infaller närmast efter det att 30 dagar har gått från beslutsdagen. Skattemyndigheten får besluta att en annan förfallodag skall gälla, om det finns särskilda skäl.

Överskjutande ingående mervärdesskatt

8 § Inbetalning av skatt som görs genom avräkning mot överskjutande ingående mervärdesskatt, som redovisats senast den 26 i den månad inbetalningen skulle vara gjord, anses ha gjorts på förfallodagen. I övriga fall anses inbetalningen ha gjorts när avräkningen sker.

Kommuner och landsting

9 § Inbetalning av avdragen skatt, arbetsgivaravgifter och mervärdesskatt från kommuner och landsting skall göras genom avräkning från fordran enligt 4 § lagen (1965:269) med särskilda bestämmelser om kommuns och annan menighets utdebitering av skatt, m.m.

Avräkning av inbetalda belopp

10 § Ett inbetalt belopp skall, om inte annat följer av andra stycket eller 11 §, räknas av från den skattskyldiges sammanlagda skatteskuld enligt denna lag oberoende av vad den skattskyldige har begärt.

I 9 kap. 3 § mervärdesskattelagen (1994:200) finns en särskild bestämmelse om avräkning i samband med fastighetsupplåtelse.

11 § För belopp som betalas in av den som i första hand är skyldig att betala skatten (*huvudbetalare*) eller av någon som enligt bestämmelserna i 12 kap. också är skyldig att betala skatten (*sidobetalare*) gäller följande:

1. En inbetalning av huvudbetalaren skall i första hand räknas av från den skatt som också en sidobetalare är skyldig att betala, om inte huvudbetalaren i samband med inbetalningen begär något annat.

2. En inbetalning av sidobetalaren skall räknas av från den skatt som också huvudbetalaren är skyldig att betala först när sidobetalarens eventuella övriga skatteskuld är betald, om inte sidobetalaren i samband med inbetalningen begär något annat.

Fördelning av skatteskuld

12 § Om den skattskyldige har en skatteskuld enligt denna lag och det behöver anges vilken skatt som är betald eller obetald, skall skulden fördelas proportionellt mellan de skatter som påförts under den

aktuella perioden, om inte annat följer av 10 § andra stycket eller 11 § eller någon annan lag.

Skattebelopp som inte kunnat tillgodoräknas någon skattskyldig

13 § Om ett inbetalt skattebelopp på grund av bristfälliga identifieringsuppgifter inte har kunnat tillgodoräknas den som gjort inbetalningen inom sju år efter det kalenderår då inbetalningen gjordes, skall beloppet tillfalla staten.

17 kap. Anstånd med inbetalning av skatt

Anstånd vid deklarationsanstånd

1 § Om det finns skäl att bevilja anstånd med att lämna en skattedeklaration enligt 10 kap. 24 §, får skattemyndigheten bevilja anstånd med inbetalningen av den skatt som skall redovisas i deklarationen.

Anstånd vid omprövning eller överklagande

2 § Skattemyndigheten får bevilja anstånd med inbetalning av skatt

1. om det kan antas att den skattskyldige kommer att få befrielse helt eller delvis från skatten,

2. om den skattskyldige begärt omprövning av eller överklagat ett beskattningsbeslut och det är tveksamt om den skattskyldige kommer att bli skyldig att betala skatten, eller

3. om den skattskyldige begärt omprövning av ett beskattningsbeslut eller ett sådant beslut överklagats och det skulle medföra betydande skadeverkningar för den skattskyldige eller annars framstå som oskäligt att betala skatten.

Anståndstiden får bestämmas till längst tre månader efter den dag då beslut fattades med anledning av begäran om befrielse eller omprövning eller med anledning av överklagandet.

3 § Om det i de fall som avses i 2 § första stycket 2 eller 3 kan antas att skatten inte kommer att betalas i rätt tid, får anstånd beviljas endast om den skattskyldige ställer säkerhet för beloppet genom en av bank utfärdad garantiförbindelse eller någon annan form av borgen. Anstånd får dock beviljas utan att säkerhet ställs om anståndsbeloppet är förhållandevis obetydligt eller det annars finns särskilda skäl. Ställd

säkerhet får tas i anspråk när anståndstiden gått ut. I övrigt skall bestämmelserna om säkerhet i lagen (1993:891) om indrivning av statliga fordringar m.m. tillämpas.

Om yrkandet i omprövningsärendet eller målet bifalls, skall kostnad för ställd säkerhet ersättas av staten. Ersättningen skall minska om endast en del av yrkandet bifalls eller om det skulle vara oskäligt att ersättning lämnas. I övrigt skall bestämmelserna i 6—11 §§ lagen (1989:479) om ersättning för kostnader i ärenden och mål om skatt, m.m. tillämpas.

Anstånd vid avyttring

4 § Om den skattskyldige har gjort en avyttring som medför inkomstbeskattning, får skattemyndigheten bevilja anstånd med inbetalning av den skatt som har samband med avyttringen. Anstånd får beviljas endast om det finns särskilda skäl och

1. avyttringen gjorts mot betalning under minst tre år eller
2. det är osäkert om avyttringen kommer att bestå.

Anståndstiden får bestämmas till längst två år. I de fall som avses i första stycket 2 får anstånd dock inte beviljas för längre tid än tre månader efter den dag då anståndsorsaken upphörde att gälla.

Anstånd vid totalförvarstjänstgöring

5 § Om den skattskyldiges betalningsförmåga har blivit nedsatt på grund av tjänstgöring enligt lagen (1994:1809) om totalförvarsplikt under minst 60 dagar, får skattemyndigheten bevilja anstånd med inbetalning av skatt som skall betalas under tiden för tjänstgöringen eller under någon av de tre därefter närmast följande månaderna. Detsamma gäller vid tjänstgöring av

1. officerare på reservstat, reservpersonal och reservofficerare,
2. krigsfrivillig personal,
3. hemvärnspersonal,
4. medlemmar i frivilliga försvarsorganisationer.

Anståndstiden får bestämmas till längst tre månader efter den dag då tjänstgöringen upphör.

Anstånd vid handläggning av ärende om undvikande av dubbelbeskattning

6 § Regeringen eller den myndighet som regeringen har förordnat att handlägga ärenden angående tillämpning av avtal för undvikande av dubbelbeskattning får vid handläggningen av sådant ärende bevilja den skattskyldige anstånd med inbetalning av den skatt som ärendet gäller.

Anståndstiden får bestämmas till längst tre månader efter den dag då beslutet i ärendet fattades.

Anstånd i övriga fall

7 § Om det finns synnerliga skäl får skattemyndigheten bevilja anstånd med inbetalning av skatt även i andra fall eller på annat sätt än de som avses i 1—6 §§.

Gemensamma bestämmelser

8 § En ansökan om anstånd med inbetalning av skatt skall ges in till den skattemyndighet som skatten skall betalas in till. En ansökan om anstånd enligt 6 § skall dock ges in till den myndighet som handlägger ärendet om dubbelbeskattning.

9 § Anstånd beviljas med det belopp som är skäligt med hänsyn till omständigheterna.

10 § Indrivning får inte begäras av ett belopp som omfattas av anstånd.

11 § Om den skattskyldiges ekonomiska förhållanden har förändrats väsentligt sedan anstånd beviljats, eller om det finns andra särskilda skäl, får anståndet omprövas.

18 kap. Återbetalning av skatt

Utbetalning

1 § Visar den årliga avstämningen av skattekontot enligt 3 kap. 6 § att det belopp som den skattskyldige har betalat in eller tillgodoräknats är

större än den skatt som skall betalas, skall det överskjutande beloppet betalas tillbaka till den skattskyldige, om inte annat följer av 7 §.

2 § Visar en annan avstämning än den som avses i 1 § att det finns ett överskjutande belopp till den skattskyldiges fördel, skall beloppet betalas tillbaka, om inte annat följer av 3 eller 7 §.

Återbetalning får också ske av belopp som motsvarar preliminär skatt, som den skattskyldiges arbetsgivare har dragit av men som ännu inte tillgodoräknats den skattskyldige, till den del det kan antas att beloppet annars skulle betalas tillbaka efter den årliga avstämningen av skattekontot.

3 § Om den skattskyldige får lämna förenklad självdeklaration, gäller 2 § endast om

1. det överskjutande beloppet grundas på ett beslut om ändrad beräkning av preliminär skatt i samband med konkurs eller utmätning enligt 8 kap. 27 eller 28 §,

2. det överskjutande beloppet grundas på ett omprövningsbeslut eller beslut av domstol, eller

3. det finns andra särskilda skäl.

Utbetalning som grundas på beslut enligt 8 kap. 27 eller 28 § skall göras till konkursboet respektive kronofogdemyndigheten.

4 § En återbetalning som har sin grund i överskjutande ingående mervärdesskatt får göras före den förfallodag för annan skatt som infaller närmast efter redovisningsperiodens utgång först efter det att denna skatt räknats av.

Överföring av skatt till en annan stat

5 § Skattemyndigheten får besluta att preliminär skatt, som har betalats i Sverige för inkomst som skall beskattas i en annan stat med vilken Sverige har träffat överenskommelse om uppbörd och överföring av skatt, skall föras över till den andra staten för att tillgodoräknas den skattskyldige där.

Om en inkomst eller förmögenhet har beskattats såväl här i landet som i en stat med vilken Sverige har träffat avtal för undvikande av dubbelbeskattning, får regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer besluta att skatt som har betalats in för beskattningsåret skall föras över till den andra staten för att tillgodoräknas den skattskyldige där. En sådan överföring får göras endast till den del som den svenska skatten sätts ned genom avräkning av den utländska

skatten eller genom att inkomsten eller förmögenheten undantas från beskattning. Överföringen får dock inte avse ett belopp som behövs för betalning av svensk skatt för beskattningsåret.

6 § Om skatt förs över enligt 5 § andra stycket skall intäktsränta enligt 19 kap. inte beräknas.

En fordran på skatt som skall föras över får inte överlåtas.

Hinder mot utbetalning

7 § En återbetalning enligt 1 eller 2 § skall inte göras av belopp som

1. inte uppgår till 100 kronor,

2. kan antas komma att föras över till en annan stat med stöd av

5 §,

3. behövs för betalning av en skatteskuld efter beslut om ackord enligt lagen (1993:892) om ackord rörande statliga fordringar m.m.,

4. kan komma att behövas för betalning av sådan annan skatt än F-skatt och särskild A-skatt som har beslutats men ännu inte skall ha betalats, eller

5. enligt vad den skattskyldige har meddelat skall användas för betalning av framtida skatteskulder.

Det finns bestämmelser som förhindrar återbetalning också i lagen (1985:146) om avräkning vid återbetalning av skatter och avgifter.

Förbud mot överlåtelse

8 § Den skattskyldige får inte överlåta en fordran på skatt som skall betalas tillbaka enligt denna lag, innan beloppet kan lyftas.

Utmätning

9 § En fordran som avses i 8 § får utmätas trots att den inte får överlåtas.

En fordran på skatt som skall betalas tillbaka med anledning av den årliga avstämningen, får dock utmätas först efter det att kronofogdemyndigheten fått tillfälle att ta fordringen i anspråk enligt lagen (1985:146) om avräkning vid återbetalning av skatter och avgifter.

Bestämmelserna i 5 kap. 1—3 §§ utsköningsbalken tillämpas inte vid utmätning av en fordran på skatt som skall betalas tillbaka enligt denna lag.

Återbetalning när den skattskyldiges adress inte är känd

10 § Om en återbetalning enligt denna lag inte har kunnat göras på grund av att den skattskyldiges adress inte är känd för skattemyndigheten eller på grund av någon annan omständighet som beror på den skattskyldige, skall beloppet på nytt tillgodoräknas den skattskyldige.

Ett belopp som inte har kunnat betalas tillbaka inom tio år tillfaller staten.

19 kap. Ränta

Grunder för ränteberäkning

1 § Den skattskyldige skall betala ränta (*kostnadsränta*) eller tillgodoföras ränta (*intäktsränta*) enligt bestämmelserna i detta kapitel.

2 § Ränteberäkningen skall grundas på den sammanlagda skatteskuld eller skattefordran enligt denna lag som den skattskyldige har varje dag.

Basränta

3 § Ränta skall beräknas med utgångspunkt från en räntesats (*basränta*) som motsvarar den räntesats som gäller för sexmånaders statsskuldväxlar. Basräntan skall fastställas enligt de närmare föreskrifter som meddelas av regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer.

Kostnadsränta

4 § Kostnadsräntan beräknas, om inte annat följer av 5 eller 6 §, efter en räntesats som motsvarar basräntan när det är fråga om

1. skatt som skall betalas på grund av ett omprövningsbeslut eller ett beslut av domstol,

2. skatt som omfattas av anstånd och som skall betalas när anståndstiden gått ut,

3. skatt som omfattas av ett beslut som har lämnats till kronofogdemyndigheten för indrivning eller för verkställighet enligt lagen (1978:880) om betalningssäkring för skatter, tullar och avgifter, eller

4. skatt till den del den inte överstiger 10 000 kronor.

5 § Kostnadsräntan beräknas efter en räntesats som motsvarar 125 % av basräntan när det är fråga om

1. debiterad preliminär skatt som skall betalas in efter den 17 januari taxeringsåret till den del den överstiger 10 000 kronor, eller

2. skatt som skall betalas in enligt 11 kap. 16 § efter ett grundläggande beslut om slutlig skatt.

6 § Till den del annan skatt än som avses i 4 § 1—3 eller 5 § överstiger 10 000 kronor beräknas kostnadsräntan efter en räntesats som motsvarar basräntan plus 20 procentenheter.

7 § Kostnadsräntan beräknas från och med dagen efter den då skatten påförs till den dag betalning görs, om inte annat följer av 8 eller 9 §.

8 § I de fall som avses i 4 § 1 beräknas kostnadsräntan från och med dagen efter den då skatten rätteligen skulle ha betalats eller, när det är fråga om slutlig skatt, från och med den 13 februari taxeringsåret. Räntan beräknas till den dag betalning senast skall ske med anledning av skattemyndighetens eller domstolens beslut.

I de fall som avses i 4 § 2 beräknas räntan från och med dagen efter den då skatten skulle ha betalats om anstånd inte beviljats till den dag betalning senast skall ske med anledning av beslutet om anstånd.

I de fall som avses i 4 § 3 beräknas räntan från och med dagen efter den då beslutet om skatten lämnades till kronofogdemyndigheten.

9 § I de fall som avses i 5 § beräknas kostnadsräntan från och med den 13 februari taxeringsåret eller, till den del skatten inte överstiger 10 000 kronor, från och med den 4 maj taxeringsåret.

10 § I de fall då kostnadsränta kan beräknas efter mer än en av räntesatserna enligt 4—6 §§, skall den beräknas efter den räntesats som är lägst.

11 § Kostnadsräntan påförs varje månad.

Befrielse från kostnadsränta

12 § Skattemyndigheten får helt eller delvis befria en skattskyldig från kostnadsränta, om det finns synnerliga skäl.

Intäktsränta

13 § Intäktsräntan beräknas efter en räntesats som motsvarar 45 % av basräntan.

14 § Intäktsräntan beräknas från och med dagen efter den då den skattskyldiges betalning bokförs på skattemyndighetens särskilda konto eller ett belopp annars tillgodoräknas till den dag då beloppet används för betalning av skatt eller betalas tillbaka, om inte annat följer av 15 §.

15 § Intäktsräntan skall beräknas från och med den 13 februari taxeringsåret för

1. skatt som skall betalas tillbaka enligt 11 kap. 16 § efter ett grundläggande beslut om slutlig skatt, eller
2. slutlig skatt som sätts ned enligt ett omprövningsbeslut eller beslut av domstol.

För annan skatt som sätts ned enligt ett omprövningsbeslut eller beslut av domstol beräknas räntan från och med dagen efter den då skatten senast skulle ha betalats om den inte hade satts ned.

För överskjutande ingående mervärdesskatt som redovisats i skattedeklaration enligt 10 kap. 18 eller 19 § och som inte använts för avräkning enligt 16 kap. 8 § beräknas räntan från och med dagen efter den då deklarationen senast skall ha kommit in.

16 § Intäktsräntan tillgodoförs varje månad.

Ändrad ränteberäkning

17 § Om ett beslut som har legat till grund för en beräkning av ränta ändras, skall motsvarande ändringar göras i ränteberäkningen.

18 § Om den 12 februari är en lördag eller en söndag skall kostnadsränta enligt 8 § första stycket och 9 § samt intäktsränta enligt 14 § första stycket beräknas från och med närmast följande tisdag.

Om den 3 maj är en lördag eller en söndag skall kostnadsränta enligt 9 § beräknas från och med närmast följande tisdag.

20 kap. Indrivning

Begäran om indrivning

1 § Skatt som inte är betald i rätt tid skall lämnas till kronofogdemyndigheten för indrivning om det obetalda beloppet uppgår till

1. minst 10 000 kronor och den skattskyldige skall lämna skattekunde- eller F-skattsedel,
2. minst 1 000 kronor i andra fall.

2 § Indrivning skall också begäras, om ett belopp på minst 100 kronor varit obetalt under en längre tid eller om det finns särskilda skäl.

3 § Innan indrivning begärs skall den skattskyldige uppmanas att betala skatten, om inte särskilda skäl talar mot det.

4 § Vid indrivning får verkställighet enligt utsökningsbalken ske.

Det finns bestämmelser om indrivning också i lagen (1993:891) om indrivning av statliga fordringar m.m.

5 § Ett skattebelopp skall anses ha lämnats för indrivning när det har registrerats i utsökningsregistret.

Ränta

6 § Om ett skattebelopp har överlämnats för indrivning, skall kronofogdemyndigheten också driva in räntan på beloppet.

Kronofogdemyndigheten skall beräkna räntan för tiden efter det att skattebeloppet har lämnats för indrivning.

Bestämmelser om hur räntan skall beräknas finns i 19 kap. 4 och 7 §§.

Indrivning hos bolagsman i handelsbolag

7 § Hos en bolagsman som enligt 2 kap. 20 § lagen (1980:1102) om handelsbolag och enkla bolag skall svara för ett handelsbolags skuld avseende skatt enligt denna lag får indrivning ske i samma ordning som gäller för skatt.

Konkurs

8 § Om den skattskyldige är försatt i konkurs skall skatt överlämnas till kronofogdemyndigheten för åtgärder som avses i 16 § lagen (1993:891) om indrivning av statliga fordringar m.m. även om fordran inte har förfallit till betalning.

21 kap. Omprövning

Beslut som kan omprövas

1 § Skattemyndigheten skall, om inte annat följer av 2 eller 3 §, ompröva ett beslut enligt denna lag i en fråga som kan ha betydelse för betalning eller återbetalning av skatt, om den skattskyldige begär det eller det finns andra skäl. Att omprövning skall göras när den skattskyldige överklagat ett beslut följer av 22 kap. 6 §.

Om något beslut i en fråga enligt denna lag inte har fattats, får skattemyndigheten besluta i frågan på det sätt och inom den tid som gäller för omprövning.

Skattemyndigheten får avstå från att på eget initiativ ompröva ett beslut, om omprövningen skulle avse endast ett mindre belopp.

2 § Ett beslut om preliminär skatt får ändras på grund av en ändring i den skattskyldiges inkomstförhållanden endast på det sätt som gäller för ändring av preliminär skatt enligt 6 kap. 7 § eller 8 kap. 29 §.

3 § Om en fråga som avses i 1 § har avgjorts av en allmän förvaltningsdomstol, får skattemyndigheten inte ompröva frågan.

Trots bestämmelsen i första stycket får en fråga som har avgjorts av en länsrätt eller en kammarrätt genom beslut som fått laga kraft omprövas, om beslutet avviker från rättstillämpningen i ett regeringsrättsavgörande som har meddelats efter beslutet.

Omprövning på initiativ av den skattskyldige

4 § En skattskyldig som vill begära omprövning skall göra detta skriftligt. Begäran skall, om inte annat följer av 5 §, ha kommit in till skattemyndigheten senast sjätte året efter utgången av det kalenderår under vilket beskattningsåret har gått ut.

Även efter den tid som anges i första stycket får omprövning begäras av ett beslut som är till den skattskyldiges nackdel, om den

skattskyldige gör sannolikt att han eller hon inte inom två månader före utgången av denna tid fått kännedom om beslutet eller om ett skattebesked eller en annan handling med uppgift om vad som skall betalas. Begäran skall ha kommit in inom två månader från den dag den skattskyldige fick sådan kännedom.

5 § En begäran om omprövning skall ha kommit in till skattemyndigheten inom två månader från den dag då sökanden fick del av beslutet om det gäller

1. preliminär taxering,
2. sättet att ta ut preliminär skatt,
3. debitering eller ändring av preliminär skatt,
4. skatteavdrag,
5. anstånd med redovisning eller inbetalning av skatt,
6. kostnadsavdrag vid beräkning av skatteavdrag och arbetsgivaravgifter, eller
7. särskild redovisning av arbetsgivaravgifter enligt 10 kap. 12 §.

6 § En begäran om omprövning skall vara egenhändigt undertecknad av den skattskyldige eller den skattskyldiges ombud. Är den inte det får skattemyndigheten utfärda ett föreläggande om att den skall undertecknas. Föreläggandet skall innehålla en upplysning om att omprövning inte görs om begäran inte undertecknas.

7 § Även om tiden för begäran om omprövning har gått ut, får ett beslut om skattetillägg omprövas på begäran av den skattskyldige, så länge beslutet i den skattefråga som föranlett skattetillägget inte har fått laga kraft.

Omprövning på initiativ av skattemyndigheten

8 § Om skattemyndigheten självmant omprövar ett beslut, får omprövningsbeslut som är till den skattskyldiges fördel meddelas senast sjätte året efter utgången av det kalenderår under vilket beskattningsåret har gått ut.

Ett sådant omprövningsbeslut får meddelas även efter denna tid, om det av material som är tillgängligt för skattemyndigheten framgår att ett beskattningsbeslut är felaktigt.

9 § Ett omprövningsbeslut som är till nackdel för den skattskyldige får inte meddelas senare än under andra året efter utgången av det

kalenderår under vilket beskattningsåret har gått ut, utom i de fall som avses i andra stycket samt 11 och 12 §§.

Om en skattedeklaration inte har lämnats in i rätt tid, får ett omprövningsbeslut som är till den skattskyldiges nackdel meddelas efter utgången av den tid som anges i första stycket. Ett sådant omprövningsbeslut får meddelas inom ett år från den dag deklarationen kom in till skattemyndigheten, dock senast under sjätte året efter utgången av det kalenderår under vilket beskattningsåret har gått ut.

Efterbeskattning

10 § Skattemyndigheten får meddela ett omprövningsbeslut som är till nackdel för den skattskyldige efter utgången av den tid som anges i 9 § under de förutsättningar och på det sätt som anges i 11—20 §§ (*efterbeskattning*).

11 § Efterbeskattning får ske om ett beskattningsbeslut blivit felaktigt eller inte fattats på grund av att den skattskyldige

1. i en skattedeklaration eller på annat sätt under förfarandet lämnat någon oriktig uppgift till ledning för beskattningsbeslutet,
2. lämnat någon oriktig uppgift i ett mål om betalning eller återbetalning av skatt enligt denna lag, eller
3. inte lämnat en skattedeklaration eller begärd uppgift.

12 § Efterbeskattning får också ske

1. när en felräkning, felskrivning eller något annat uppenbart förbiseende skall rättas,
2. om ett belopp som inte har inräknats i underlaget för beräkning av arbetsgivaravgifter har ansetts utgöra inkomst av anställning vid beräkning av pensionsgrundande inkomst, eller
3. när en ändring föranleds av en skattemyndighets beskattningsbeslut eller en allmän förvaltningsdomstols beslut i ett mål om betalning eller återbetalning av skatt enligt denna lag för en annan redovisningsperiod eller för någon annan skattskyldig.

13 § Efterbeskattning enligt 11 § eller 12 § 1 får ske endast om den avser belopp av någon betydelse.

Efterbeskattning får inte ske om beslutet med hänsyn till omständigheterna skulle framstå som uppenbart oskäligt eller om skattemyndigheten tidigare fattat beslut om efterbeskattning som avser samma fråga.

Tidsfrist för efterbeskattning

14 § Skattemyndighetens beslut om efterbeskattning skall, om inte annat följer av 15—20 §§, meddelas senast under sjätte året efter utgången av det kalenderår under vilket beskattningsåret har gått ut.

15 § Beslut om efterbeskattning enligt 12 § 2 eller 3 får meddelas även efter den tid som anges i 14 § men senast sex månader efter det beslut som föranleder ändringen.

Om anstånd har beviljats någon med betalning av skatt i avvaktan på en kammarrätts eller Regeringsrättens beslut med anledning av överklagande, får efterbeskattning i fråga om skatteavdrag ske senast andra året efter utgången av det kalenderår då domstolens beslut meddelades.

16 § Beslut om efterbeskattning på grund av en oriktig uppgift i ett omprövningsärende eller mål om betalning eller återbetalning av skatt enligt denna lag får meddelas efter den tid som anges i 14 eller 15 § men senast ett år från utgången av den månad då skattemyndighetens eller domstolens beslut i ärendet eller målet fått laga kraft.

17 § Om den skattskyldige har avlidit, skall beslut om efterbeskattning meddelas senast under andra året efter utgången av det kalenderår då bouppteckningen efter den avlidne gavs in för registrering.

18 § Om den skattskyldige på det sätt som anges i 14 § andra stycket skattebrottslagen (1971:69) delgetts underrättelse om misstanke om brott som avser skatt enligt denna lag eller om åtal har väckts mot den skattskyldige för sådant brott, får ett beslut om efterbeskattning meddelas för den redovisningsperiod som brottet avser även efter utgången av den tid som anges i 14 eller 15 §. Detsamma gäller om tiden för att döma den skattskyldige till påföljd för ett sådant brott har förlängts genom beslut enligt 14 a § skattebrottslagen.

Beslut om efterbeskattning får i de fall som avses i 12 § skattebrottslagen också meddelas efter utgången av den tid som anges i 14 eller 15 §.

19 § Beslut om efterbeskattning enligt 18 § första stycket skall meddelas före utgången av kalenderåret efter det år då någon av de där angivna åtgärderna först vidtogs. Beslut om efterbeskattning enligt 18 § andra stycket skall meddelas före utgången av kalenderåret efter det år då åtgärd som avses i 12 § skattebrottslagen (1971:69) vidtagits.

Om den skattskyldige har avlidit, skall dock ett beslut om efterbeskattning meddelas inom sex månader från dödsfallet.

Beslutet skall, utom i fall som avses i 12 § skattebrottslagen, undanröjas av skattemyndigheten, om åtal inte väcks på grundval av den förundersökning som föranlett underrättelsen om brottsmisstanke eller beslutet om tidsförlängning eller, om åtal har väckts, åtalet läggs ned eller inte bifalls till någon del.

20 § Bestämmelserna i 18 och 19 §§ tillämpas också på en juridisk persons beskattning, om en åtgärd som avses i 18 § första stycket har vidtagits mot den som har företrätt den juridiska personen eller om företrädaren frivilligt vidtagit någon åtgärd som avses i 12 § skattebrottslagen (1971:69).

22 kap. Överklagande

Beslut som inte får överklagas

1 § Följande beslut får inte överklagas: beslut i fråga om

1. befrielse enligt 5 kap. 11 § från skyldigheten att göra skatteavdrag,
2. skyldighet att lämna avgiftsspecifikation enligt 10 kap. 28 §,
3. skatterevision enligt 14 kap. 7 §,
4. anstånd enligt 17 kap. 6 § med inbetalning av skatt, och
5. föreläggande vid vite enligt 23 kap. 2 §.

Överklagande av skattemyndighetens eller Riksskatteverkets beslut

2 § Andra beslut av skattemyndigheten eller Riksskatteverket än de som avses i 1 § får överklagas hos länsrätten av den skattskyldige. Skattemyndighetens beslut får överklagas också av Riksskatteverket.

Vid överklagande av beslut om avgiftsunderlag för egenavgifter gäller 11—13 §§ lagen (1959:551) om beräkning av pensionsgrundande inkomst enligt lagen (1962:381) om allmän försäkring.

Den skattskyldiges överklagande

3 § Den skattskyldiges överklagande skall, om inte annat följer av 4 §, ha kommit in senast sju år efter utgången av det kalenderår under vilket beskattningsåret har gått ut. Om beslutet har meddelats efter den

30 juni det sjätte året och klaganden har fått del av beslutet efter utgången av oktober samma år, får överklagandet dock komma in inom två månader från den dag då klaganden fick del av beslutet.

Den skattskyldige får överklaga ett beslut även om det inte är till nackdel för honom eller henne.

4 § Ett överklagande skall ha kommit in inom två månader från den dag då klaganden fick del av beslutet om det gäller

1. preliminär taxering,
2. sättet att ta ut preliminär skatt,
3. debitering eller ändring av preliminär skatt,
4. skatteavdrag,
5. anstånd med redovisning eller inbetalning av skatt,
6. kostnadsavdrag vid beräkning vid skatteavdrag och arbetsgivaravgifter, eller
7. särskild redovisning av arbetsgivaravgifter enligt 10 kap. 12 §.

5 § Även om tiden för överklagande har gått ut, får ett beslut om skattetillägg överklagas så länge beslutet i den skattefråga som föranlett skattetillägget inte har fått laga kraft.

Förfarandet vid överklagande

6 § Bestämmelserna i 6 kap. 5—7 §§ taxeringslagen (1990:324) gäller när en skattskyldig har överklagat skattemyndighetens beslut.

Vid överklagande av beslut om debitering till följd av taxeringsbeslut gäller bestämmelserna i 6 kap. 3 § taxeringslagen.

Riksskatteverkets överklagande

7 § Riksskatteverkets överklagande skall ha kommit in inom den tidsfrist som enligt 21 kap. 8, 9 och 14—20 §§ gäller för beslut om omprövning på initiativ av skattemyndigheten eller efter sådan tid men inom två månader från den dag då det överklagade beslutet meddelades.

Om ett omprövningsbeslut som avser efterbeskattning överklagas och det begärs ändring till den skattskyldiges nackdel, skall överklagandet ha kommit in inom två månader från den dag då beslutet meddelades.

8 § Om Riksskatteverket har överklagat ett beskattningsbeslut, skall talan om skattetillägg och förseningsavgift som har samband med beslutet föras samtidigt.

9 § Riksskatteverket får hos länsrätten begära att en arbetsgivare skall betala arbetsgivaravgifter och arbetstagares skatt samt att en skattskyldig skall betala mervärdesskatt.

Riksskatteverket får på det sätt som gäller för överklagande enligt denna lag hos länsrätten begära att skattetillägg tas ut.

Överklagande av länsrättens och kammarrättens beslut

10 § Följande beslut av länsrätten får inte överklagas: beslut i fråga om

1. kostnadsavdrag vid beräkning av skatteavdrag och arbetsgivaravgifter, och
2. särskild redovisning av arbetsgivaravgifter enligt 10 kap. 12 §.

11 § Överklagande av följande beslut av länsrätten får prövas av kammarrätten endast om den har meddelat prövningstillstånd: beslut i fråga om

1. preliminär taxering,
2. sättet att ta ut preliminär skatt,
3. debitering eller ändring av preliminär skatt,
4. skatteavdrag,
5. anstånd med redovisning eller inbetalning av skatt,
6. befrielse från skatt, och
7. överföring av skatt till en annan stat.

12 § I fråga om överklagande av länsrättens eller kammarrättens beslut om avgiftsunderlag för egenavgifter gäller 12 och 13 §§ lagen (1959:551) om beräkning av pensionsgrundande inkomst enligt lagen (1962:381) om allmän försäkring.

13 § Bestämmelserna i 6 kap. 10—24 §§ taxeringslagen (1990:324) gäller för mål enligt denna lag.

Vid handläggningen i länsrätt och kammarrätt av mål om betalningsskyldighet enligt 12 kap. 6 § skall muntlig förhandling hållas, om företrädaren begär det. Muntlig förhandling behövs dock inte, om det inte finns anledning att anta att betalningsskyldighet kommer att beslutas.

23 kap. Övriga bestämmelser

Avrundning

1 § Belopp som avser skatt eller underlag för beräkning av skatt enligt denna lag anges i hela krontal så att öretal faller bort.

Vite

2 § Ett föreläggande enligt denna lag får förenas med vite om det finns anledning att anta att det annars inte följs. Vite får dock inte föreläggas staten, en kommun eller en tjänsteman i tjänsten.

Om vite har förelagts också med stöd av en bestämmelse i taxeringslagen (1990:324) eller lagen (1990:325) om självdeklaration och kontrolluppgifter, prövas frågan om att döma ut vitet av den länsrätt som är behörig enligt dessa lagar.

Vid prövning av en fråga om utdömande av vite får även vitets lämplighet bedömas.

Representant för enkelt bolag eller partrederi

3 § Om en verksamhet bedrivs genom ett enkelt bolag eller ett partrederi, får skattemyndigheten efter ansökan av samtliga delägare besluta att den av delägarna som dessa föreslår tills vidare skall svara för redovisningen av avdragen skatt, arbetsgivaravgifter och mervärdesskatt som hänför sig till verksamheten och i övrigt företräda bolaget eller partrederiet i frågor som rör sådan skatt. Underlag för kontroll av skatteredovisningen skall finnas tillgängligt hos delägaren.

Representant för utländsk företagare

4 § En utländsk företagare som är skattskyldig enligt mervärdesskattelagen (1994:200) skall företrädas av en representant som är godkänd av skattemyndigheten. En sådan representant skall enligt fullmakt av den utländska företagaren som ombud för företagaren svara för redovisningen av mervärdesskatt för den verksamhet som skattskyldigheten omfattar och i övrigt företräda den utländska företagaren i frågor som gäller mervärdesskatt. Skattemyndigheten får kräva att säkerhet ställs för skattens betalning. Underlag för kontroll av skatteredovisningen skall finnas tillgängligt hos representanten.

Första stycket gäller inte en utländsk företagare som är en juridisk person och har ett fast driftställe här i landet.

Behörighet att lämna uppgift

5 § Bestämmelserna om skyldigheten för ställföreträdare att lämna självdeklaration eller uppgifter i 4 kap. 2 § lagen (1990:325) om självdeklaration och kontrolluppgifter gäller också för uppgifter som skall lämnas enligt denna lag.

6 § Uppgifter som lämnats för en skattskyldig som är en juridisk person anses ha lämnats av den skattskyldige, om det inte var uppenbart att uppgiftslämnaren saknade behörighet att företräda den skattskyldige.

Verkställighet

7 § En begäran om omprövning eller ett överklagande av ett beslut enligt denna lag eller taxeringslagen (1990:324) inverkar inte på skyldigheten att betala den skatt som omprövningen eller överklagandet rör.

8 § En åtgärd enligt denna lag får verkställas även om det beslut som föranleder åtgärden inte fått laga kraft. Motsvarande gäller vid verkställighet enligt utsökningsbalken.

Gallring

9 § Bestämmelserna om förvaring och gallring i 4 kap. 13 § lagen (1990:325) om självdeklaration och kontrolluppgifter gäller också för skattedeclarationer och andra handlingar som avses i 14 kap. 8 §.

1. Denna lag träder i kraft den 1 november 1997. Lagen tillämpas första gången när det gäller

a) F-skatt och särskild A-skatt; på skatt som avser inkomståret 1998,

b) skatt som skall redovisas i en skattedeklaration; på skatt som avser redovisningsperioden januari 1998,

c) annan skatt; på skatt som avser det beskattningsår som gått ut närmast före den 1 januari 1999.

2. Vid beräkning av F-skatt och särskild A-skatt för inkomståret 1998 enligt bestämmelserna om schablonberäkning i 6 kap. 2—4 §§ den nya lagen skall skatten beräknas med utgångspunkt från den slutliga skatten på grund av 1997 års taxering med tillämpning av bestämmelserna i 13 § 1 och 3 mom. uppbördslagen (1953:272).

3. En skattskyldig som för tidigare år eller redovisningsperioder står i skuld för skatt som uppbärs enligt uppbördslagen, lagen (1984:668) om uppbörd av socialavgifter från arbetsgivare eller mervärdesskattelagen (1994:200) har vid återbetalning enligt 18 kap. 1—4 §§ den nya lagen rätt att få tillbaka bara vad som överstiger skulden samt ränta och avgift som är hänförlig till skulden.

4. Vid utgången av oktober 1997 upphör följande lagar att gälla:

a) uppbördslagen, som dock, om inte annat följer av 5 eller 6, fortfarande skall tillämpas i fråga om skatt avseende 1998 eller tidigare års taxeringar samt avgift eller ränta på sådan skatt, och

b) lagen om uppbörd av socialavgifter från arbetsgivare, som dock, om inte annat följer av 6, fortfarande skall tillämpas i fråga om arbetsgivaravgifter för utgiftsåret 1997 och tidigare år samt avgift eller ränta på dessa.

5. Bestämmelserna om arbetsgivarnas medverkan vid uppbörd av kvarstående skatt i 39 § 1 a mom., 40 § 2 mom., 41 § 2 mom., 42 §, 43 § 1 mom. andra och tredje styckena, 54 § 1 mom. femte stycket, punkt 2 av anvisningarna till 39 § samt första och tredje styckena av anvisningarna till 40 § uppbördslagen tillämpas sista gången i fråga om kvarstående skatt enligt 1996 års taxering.

6. Bestämmelserna om begränsning av rätten till återbetalning i 68 § 5 mom. uppbördslagen och 25 § lagen om uppbörd av socialavgifter från arbetsgivare tillämpas också då den som har rätt att återfå ett belopp skall betala skatt enligt denna lag.

2 Förslag till lag om dröjsmålsavgift

Härigenom föreskrivs följande.

1 § Den som är betalningsskyldig för skatt, avgift eller ränta och som inte i föreskriven tid och ordning fullgör betalningsskyldigheten, skall i de fall det särskilt föreskrivs, betala en avgift (*dröjsmålsavgift*) enligt de grunder som anges i denna lag.

2 § Dröjsmålsavgift tas, om inte annat sägs nedan eller i 3 eller 4 §§, ut med

1. två procent på belopp som betalas före utgången av den månad då beloppet förfaller till betalning (*förfallomånaden*),

2. fyra procent på belopp som betalas under första månaden efter förfallomånaden,

3. sex procent på belopp som betalas under andra månaden efter förfallomånaden,

4. sex procent, med tillägg av en procentenhet för varje påbörjad ytterligare månad, på belopp som betalas efter andra månaden efter förfallomånaden.

Dröjsmålsavgift tas ut med två procent på belopp som betalas inom tio dagar från den dag då beloppet förföll till betalning.

3 § Dröjsmålsavgiften är minst 100 kronor. Om det ursprungligen obetalda beloppet är mindre än 100 kronor, får dröjsmålsavgift dock endast tas ut med motsvarande belopp.

4 § Om den betalningsskyldige skriftligen påmints om sin betalningsskyldighet och betalning sker senast viss i påminnelsen angiven dag, skall dröjsmålsavgift tas ut som om betalning skett den dag påminnelsen sändes.

Första stycket tillämpas inte i fråga om påminnelse av kronofogdemyndigheten sedan myndigheten beviljat uppskov med betalningen.

5 § Vid tillämpning av bestämmelserna i denna lag jämställs med inbetalning av skatt att verkställighet har skett eller säkerhet har tagits emot enligt lagen (1978:880) om betalningssäkring för skatter, tullar och avgifter.

6 § Om det finns särskilda skäl, får den myndighet som har beslutat om avgiften befria den betalningsskyldige helt eller delvis från skyldigheten att betala dröjsmålsavgift.

7 § Ett beslut om dröjsmålsavgift får överklagas på det sätt som gäller för överklagande av den skatt, avgift eller ränta som föranlett dröjsmålsavgiften.

Denna lag träder i kraft den 1 november 1997.

3 Förslag till lag om redaravgift

Härigenom föreskrivs följande.

1 § Denna lag gäller sådana arbetsgivaravgifter enligt 2 kap. 1 och 2 §§ lagen (1981:691) om socialavgifter som avser lön för vilken sjömansskatt enligt lagen (1958:295) om sjömansskatt skall betalas (*redaravgifter*).

Med redaravgift avses även sådan särskild löneskatt enligt lagen (1990:659) om särskild löneskatt på vissa förvärvsinkomster och allmän löneavgift enligt lagen (1994:1920) om allmän löneavgift som avser lön för vilken sjömansskatt skall betalas.

2 § Bestämmelserna i skattebetalningslagen (1997:000) gäller också redaravgifter, om inte annat följer av 3 — 8 §§.

3 § Beslut som rör en person som är skyldig att betala redaravgift (*redare*) fattas av Skattemyndigheten i Göteborgs och Bohus län. Beslut om revision får dock fattas också av en sådan skattemyndighet som avses i 2 kap. 3 § skattebetalningslagen (1997:000) eller, om redaren inte är registrerad, 1 eller 2 § samma lag.

4 § En naturaförmån i form av kost eller bostad skall tas upp till det värde som bestämts för avgiftsåret av regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer.

5 § Redaravgift skall redovisas och betalas för de perioder och i den tid och ordning som gäller för redovisning och inbetalning av sjömansskatt enligt 14 § lagen (1958:295) om sjömansskatt.

6 § Det allmänna ombudet enligt 24 § lagen (1958:295) om sjömansskatt får hos Skattemyndigheten i Göteborgs och Bohus län yrka att redaravgift påförs en redare.

Beslut om redaravgift får meddelas bara om sjömansskatt har betalats för lönen eller om den sjömansskatt som belöper på lönen får drivas in.

7 § Det som i bestämmelserna om överklagande i 22 kap. skattebetalningslagen (1997:000) sägs om länsrätten och Riksskatteverket skall i fråga om redaravgifter gälla Sjömansskattenämnden respektive allmänna ombudet enligt 24 § lagen (1958:295) om sjömansskatt.

8 § Sjömansskattenämndens beslut överklagas hos kammarrätten inom den tid som gäller vid överklagande hos kammarrätten av nämndens beslut enligt lagen (1958:295) om sjömansskatt.

Denna lag träder i kraft den 1 november 1997 och tillämpas första gången på redaravgifter för beskattningsåret 1998.

4 Förslag till lag om ändring i kommunalskattelagen (1928:370)

Härigenom föreskrivs att 1, 19, 20 och 41 §§ kommunalskattelagen (1928:370) skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

1 §¹

Med allmän kommunalskatt avses i denna lag kommunalskatt, landstingsskatt och församlingsskatt.

Allmän kommunalskatt skall betalas av fysisk person och dödsbo i förhållande till det antal skattekröner och skatteören, som påförs en var skattskyldig enligt de i denna lag fastställda grunder, dock att skatten skall tas ut i helt antal kronor enligt vad som föreskrivs i *uppbördslagen* (1953:272).

Allmän kommunalskatt skall betalas av fysisk person och dödsbo i förhållande till det antal skattekröner och skatteören, som påförs en var skattskyldig enligt de i denna lag fastställda grunder, dock att skatten skall tas ut i helt antal kronor enligt vad som föreskrivs i *skattebetalningslagen* (1997:000).

Den som är skattskyldig till en kommun inom ett landsting är också skyldig att betala landstingsskatt.

I taxeringslagen (1990:324) finns föreskrifter om taxeringsmyndigheter och om förfarandet vid taxering till allmän kommunalskatt.

19 §²

Till skattepliktig inkomst enligt denna lag räknas *icke*:

vad som vid bodelning tillfallit make eller sambo eller vad som förvärvats genom arv, testamente, fördel av oskift bo eller gåva;

vinst i svenskt lotteri eller vinst vid vinstdragning på här i riket utfärdade premieobligationer och ej heller sådan vinst i utländskt lotteri eller vid vinstdragning på utländska premieobligationer, som uppgår till högst 100 kronor;

ersättning, som på grund av försäkring jämlikt lagen (1962:381) om allmän försäkring, lagen (1954:243) om yrkesskadeförsäkring eller

¹ Senaste lydelse 1991:1677.

² Lydelse enligt prop. 1995/96:152.

lagen (1976:380) om arbetsskadeförsäkring tillfallit den försäkrade, om icke ersättningen grundas på förvärvsinkomst eller utgör föräldrapenning, så ock sådan ersättning enligt annan lag eller särskild författning, som utgått annorledes än på grund av sjukförsäkring, som nyss sagts, till någon vid sjukdom eller olycksfall i arbete eller under militärtjänstgöring eller i fall som avses i lagen (1977:265) om statligt personskadeskydd eller lagen (1977:267) om krigsskadeersättning till sjömän om icke ersättningen grundas på förvärvsinkomst, ävensom ersättning, vilken vid sjukdom eller olycksfall tillfallit någon på grund av annan försäkring, som icke tagits i samband med tjänst, dock att till skattepliktig inkomst räknas ersättning i form av pension eller i form av livränta i den mån livräntan är skattepliktig enligt 32 § 1 eller 2 mom., så ock ersättning som utgår på grund av trafikförsäkring eller annan ansvarighetsförsäkring eller på grund av skadeståndsförsäkring och avser förlorad inkomst av skattepliktig natur;

belopp, som till följd av försäkringsfall eller återköp av försäkring-
en utgått på grund av kapitalförsäkring, samt belopp som arbetsgivare utan att försäkring har tecknats för anställdas räkning betalar ut och som motsvarar ersättning på grund av grupplivförsäkring, i den mån beloppet inte väsentligt överstiger vad som utgår för befattningshavare i statens tjänst;

försäkringsersättning eller annan ersättning för skada på egendom, dock att skatteplikt föreligger dels i den mån ersättningen avser annan byggnad än privatbostad eller markanläggning, dels i den mån köpeskilling, som skulle ha influtit om den försäkrade eller skadade egendomen i stället hade sålts, hade varit att hänföra till intäkt av näringsverksamhet och dels i den mån ersättningen eljest motsvarar skattepliktig intäkt av eller avdragsgill omkostnad för näringsverksamhet;

vinstandel, återbäring eller premieåterbetalning, som utgått på grund av annan personförsäkring än pensionsförsäkring eller sådan sjuk- eller olycksfallsförsäkring som tagits i samband med tjänst, samt vinstandel, som utgått på grund av skadeförsäkring, för vilken rätt till avdrag för premie icke förelegat;

ersättning jämlikt lagen (1956:293) om ersättning åt smittbärare om icke ersättningen grundas på förvärvsinkomst;

periodiskt understöd eller därmed jämförlig periodisk intäkt, som icke utgör vederlag vid avyttring av egendom, i den mån givaren enligt 20 § eller punkt 5 av anvisningarna till 46 § icke är berättigad till avdrag för utgivet belopp;

stipendier för mottagarens utbildning;

stipendium som är avsett för andra ändamål och som inte utgår periodiskt och inte utgör ersättning för arbete som har utförts eller skall utföras för utgivarens räkning;

studiestöd enligt 3 eller 4 kap. studiestödslagen (1973:349), internatbidrag, studielån och resekostnadsersättning enligt 6 och 7 kap. samma lag samt sådant särskilt bidrag vilket enligt av regeringen eller statlig myndighet meddelade bestämmelser utgår till deltagare i arbetsmarknadsutbildning samt med dem i fråga om sådant bidrag likställda, och äger i följd härav de bidragsberättigade icke göra avdrag för kostnader som avsetts skola bestridas med bidrag av förevarande slag;

introduktionsersättning enligt lagen (1992:1068) om introduktionsersättning för flyktingar och vissa andra utlänningar;

allmänt barnbidrag och förlängt barnbidrag, samt barnpension enligt lagen om allmän försäkring till den del pensionen för varje månad den avser inte överstiger en tolfedel av fyrtio procent eller, vid pension efter båda föräldrarna, åttio procent, av basbeloppet den månad pensionen avser samt sådan i 17 kap. 2 § lagen (1962:381) om allmän försäkring angiven livränta i form av efterlevandelivränta till barn enligt lagen (1954:243) om yrkesskadeförsäkring eller enligt annan i nämnda lagrum angiven författning till den del livräntan föranlett minskning av sådan del av barnpension som inte är skattepliktig;

lön eller annan gottgörelse, för vilken skall erläggas skatt enligt lagen (1958:295) om sjömansskatt;

kontantunderstöd, som utgives av arbetslöshetsnämnd med bidrag av statsmedel;

handikappersättning enligt 9 kap. 2 och 3 §§ lagen om allmän försäkring, sådan del av vårdbidrag enligt 9 kap. 4 och 4 a §§ samma lag som utgör ersättning för merkostnader, ersättning för merutgifter för resor enligt 3 kap. 7 a § samma lag, särskilt pensionstillägg enligt lagen (1990:773) om särskilt pensionstillägg till folkpension för långvarig vård av sjukt eller handikappat barn samt hemsjukvårdsbidrag och hemvårdsbidrag, som utges av kommunala eller landstingskommunala medel till den vårdbehövande;

assistansersättning enligt lagen (1993:389) om assistansersättning och ekonomiskt stöd till kostnader för personlig assistans enligt lagen (1993:387) om stöd och service till vissa funktionshindrade;

bostadstillägg enligt lagen (1994:308) om bostadstillägg till pensionärer;

kommunalt bostadstillägg till handikappade;

bostadsbidrag som avses i lagen (1988:786) om bostadsbidrag och lagen (1993:737) om bostadsbidrag;

bidrag enligt lagen (1988:1463) om bidrag vid adoption av utländska barn;

bidrag enligt lagen (1992:148) om särskilt bidrag till ensamstående med barn;

ersättning som fastställts av allmän domstol eller utgått av allmänna medel till den som — utan att det skett yrkesmässigt — inställt sig inför domstol eller annan myndighet, om ersättningen avser reseersättning, traktamente eller ersättning för tidsspillan;

förmån av fri resa till eller från anställningsintervju eller kostnadsersättning för sådan resa till den del förmånen eller ersättningen avser resa inom eller mellan Europeiska unionens medlemsländer eller EES-länderna och, såvitt gäller ersättningen, till den del den inte överstiger faktiska resekostnader och vid körning med egen bil inte överstiger det avdrag som medges för kostnader för resor med egen bil enligt den schablon som anges i punkt 4 av anvisningarna till 33 §;

hittelön samt ersättning till den som i särskilt fall räddat person eller egendom i fara eller bidragit till avslöjande eller gripande av person som begått brott;

sedvanlig ersättning till den som lämnat organ, blod eller modersmjölk;

tävlingsvinst som inte hänför sig till anställning eller uppdrag och som utgår i annan form än kontant eller därmed likställd ersättning, om vinsten avser minnesföremål eller värdet inte överstiger 0,03 basbelopp avrundat till närmaste hundratal kronor;

sådan gottgörelse för utgift eller kostnad som arbetsgivare uppburit från personalstiftelse ur medel, för vilka avdrag icke medgivits vid taxering, vid första tillfälle dylika medel finnas i stiftelsen;

gottgörelse som arbetsgivare uppburit från pensionsstiftelse, till den del stiftelsen ej ägt andra medel för att lämna gottgörelsen än sådana för vilka avdrag icke åtnjutits vid avsättning till stiftelsen;

intäkter av försäljning av vilt växande bär och svampar samt kottar som den skattskyldige själv plockat till den del intäkterna under ett beskattningsår inte överstiger 5 000 kronor och inte kan hänföras till näringsverksamhet som utgör rörelse eller till lön eller liknande förmån;

ränta enligt 61 § lagen (1941:416) om arvsskatt och gåvoskatt, 69 § 1 och 2 mom., 69 a § tredje stycket eller 75 a § fjärde stycket uppbördslagen (1953:272), 36 § 3 mom. lagen (1958:295) om sjömansskatt, 22 § tullagen (1973:670), 20 § lagen (1982:1006) om avdrags- och uppgiftsskyldighet beträffande vissa uppdragserättningar, 5 kap. 13 § lagen

ränta enligt 61 § lagen (1941:416) om arvsskatt och gåvoskatt, 36 § 3 mom. lagen (1958:295) om sjömansskatt, 22 § tullagen (1973:670), 20 § lagen (1982:1006) om avdrags- och uppgiftsskyldighet beträffande vissa uppdragserättningar, 5 kap. 13 § lagen (1984:151) om punktskatter och prisregleringsavgifter, 40 § lagen (1984:404) om stämpelskatt

(1984:151) om punktskatter och prisregleringsavgifter, 40 § lagen (1984:404) om stämpelskatt vid inskrivningsmyndigheter, 24 § lagen (1984:668) om upp-
börd av socialavgifter från arbetsgivare, 32 och 34 §§ tullagen (1987:1065) eller 16 kap. 15 § mervärdesskattelagen (1994:200);

vid inskrivningsmyndigheter, 32 och 34 §§ tullagen (1987:1065) eller 19 kap. 1 och 13—16 §§ skattebetalningslagen (1997:000);

ränta som enligt bestämmelserna i 3 kap. 23 § 3 och 4 lagen (1990:325) om självdeklaration och kontrolluppgifter inte redovisas i kontrolluppgift om sådan ränta för den skattskyldige under ett beskattningsår sammanlagt inte uppgår till 500 kronor;

vad som utgör utgående skatt enligt mervärdesskattelagen (1994:200).

Om mervärdesskatt ändå har räknats med vid inkomstredovisningen anses skatten, om den betalats till staten, som en sådan speciell skatt för vilken avdrag medges vid inkomsttaxeringen enligt denna lag. Till följd av detta utgör belopp som har fallit bort, och för vilket avdrag medgetts vid inkomsttaxeringen, skattepliktig intäkt vid inkomsttaxeringen.

Beträffande ersättning som utfaller på grund av avtalsgruppsjukförsäkring gäller särskilda bestämmelser i 32 § 3 a mom. och punkt 12 av anvisningarna till 22 §.

20 §³

Vid beräkningen av inkomsten från särskild förvärvskälla skall alla omkostnader under beskattningsåret för intäkternas förvärvande och bibehållande avräknas från samtliga intäkter i pengar eller pengars värde (bruttointäkt) som har inlutit i förvärvskällan under beskattningsåret.

Avdrag får inte göras för:

den skattskyldiges levnadskostnader och därtill hänförliga utgifter, så som vad skattskyldig utgett som gåva eller som periodiskt understöd eller därmed jämförlig periodisk utbetalning till person i sitt hushåll;

kostnader i samband med plockning av vilt växande bär och svampar eller kottar till den del kostnaderna inte överstiger de intäkter som är skattefria enligt 19 §;

³ Senaste lydelse 1995:651.

värdet av arbete, som i den skattskyldiges förvärvsverksamhet utförts av den skattskyldige själv eller andre maken eller av den skattskyldiges barn som ej fyllt 16 år;

ränta på den skattskyldiges eget kapital som har nedlagts i hans förvärvsverksamhet;

svenska allmänna skatter;

kapitalavbetalning på skuld;

ränta enligt 8 kap. 1 § studiestödslagen (1973:349), 52, 52 a och 55 §§ lagen (1941:416) om arvsskatt och gåvoskatt, 32 § och 49 § 4 mom. *uppbördslagen* (1953:272), 5 kap. 12 § lagen (1984:151) om punktskatter och prisregleringsavgifter, 13 och 14 §§ lagen (1984:668) om *uppbörd av socialavgifter från arbetsgivare*, 30 § tullagen (1987:1065), 60 § fordonsskatte-*lagen* (1988:327) och 16 kap. 12 och 13 §§ *mervärdesskattelagen* (1994:200) samt *kvarskatteavgift och dröjsmålsavgift* be-

ränta enligt 8 kap. 1 § studiestödslagen (1973:349), 52, 52 a och 55 §§ lagen (1941:416) om arvsskatt och gåvoskatt, 5 kap. 12 § lagen (1984:151) om punktskatter och prisregleringsavgifter, 30 § tullagen (1987:1065), 60 § fordonsskatte-*lagen* (1988:327) och 19 kap. 1 och 4—11 §§ *skattebetalningslagen* (1997:000) samt dröjsmålsavgift beräknad enligt *lagen* (1997:000) om dröjsmålsavgift;

avgift enligt lagen (1972:435) om överlastavgift;

avgift enligt 10 kap. plan- och bygglagen (1987:10);

avgift enligt 10 kap. 7 § utlänningslagen (1989:529);

avgift enligt 8 kap. 5 § arbetsmiljölagen (1977:1160);

avgift enligt 26 § arbetstidslagen (1982:673);

skadestånd, som grundas på lagen (1976:580) om medbestämmande i arbetslivet eller annan lag som gäller förhållandet mellan arbetsgivare och arbetstagare, när skadeståndet avser annat än ekonomisk skada;

företagsbot enligt 36 kap. brottsbalken;

straffavgift enligt 8 kap. 7 § tredje stycket rättegångsbalken;

belopp för vilket arbetsgivare är betalningsskyldig enligt 75 § *uppbördslagen* (1953:272) eller för vilket betalningsskyldighet föreligger på grund av underlåtenhet att göra avdrag enligt lagen (1982:1006) om avdrags- och uppgiftsskyldighet beträf-

skatteavdrag för vilket arbetsgivare är betalningsskyldig enligt *skattebetalningslagen* (1997:000);

fande vissa uppdragsersättningar;

avgift enligt lagen (1976:206) om felparkeringsavgift;
kontrollavgift enligt lagen (1984:318) om kontrollavgift vid olovlig parkering;

överförbrukningsavgift enligt ransoneringslagen (1978:268); vattenföreningensavgift enligt lagen (1980:424) om åtgärder mot vattenförening från fartyg;

avgift enligt 3 § lagen (1975:85) med bemyndigande att meddela föreskrifter om in- eller utförsel av varor;

lagringsavgift enligt lagen (1984:1049) om beredskapslagring av olja och kol eller lagen (1985:635) om försörjningsberedskap på naturgasområdet;

avgift enligt 18 § lagen (1902:71 s. 1), innefattande vissa bestämmelser om elektriska anläggningar;

kapitalförlust m. m. i vidare mån än som särskilt föreskrivs;

avgift enligt 10 kap. 5 § lagen (1994:1776) om skatt på energi;

ingående skatt enligt mervärdesskattelagen (1994:200) för vilken det finns rätt till avdrag enligt 8 kap. eller rätt till återbetalning enligt 10 kap. nämnda lag;

avgift enligt 11 kap. 16 § och 13 kap. 6 a § aktiebolagslagen (1975:1385).

41 §⁴

Av 24 § framgår att inkomst av näringsverksamhet skall beräknas enligt bokföringsmässiga grunder.

I andra fall än som nu sagts skall intäkt anses ha åtnjutits det beskattningsår, under vilket intäkten blivit för den skattskyldige tillgänglig för lyftning, och skall utgift eller omkostnad anses belöpa på det beskattningsår, varunder utgiften betalats eller omkostnaden ägt rum. Sådan speciell skatt, avgift eller ränta, som ingår i slutlig eller tillkommande skatt enligt *uppbördslagen* (1953:272), anses dock belöpa på det beskattnings-

I andra fall än som nu sagts skall intäkt anses ha åtnjutits det beskattningsår, under vilket intäkten blivit för den skattskyldige tillgänglig för lyftning, och skall utgift eller omkostnad anses belöpa på det beskattningsår, varunder utgiften betalats eller omkostnaden ägt rum. Sådan speciell skatt eller avgift som ingår i slutlig skatt enligt *skattebetalningslagen* (1997:000), anses dock belöpa på det beskattningsår då den

⁴ Senaste lydelse 1990:650.

år då den slutliga *eller tillkommande* skatten påförts. Statlig fastighetsskatt skall emellertid anses belöpa på det beskattningsår till vilket skatten hänförs sig.

slutliga skatten påförts. Statlig fastighetsskatt skall emellertid anses belöpa på det beskattningsår till vilket skatten hänförs sig.

Denna lag träder i kraft den 1 november 1997 och tillämpas från och med 1999 års taxering. Äldre bestämmelser tillämpas fortfarande när det gäller 1998 och tidigare års taxeringar.

5 Förslag till lag om ändring i lagen (1941:416) om arvsskatt och gåvoskatt

Häri genom föreskrivs att 53 och 61 §§ lagen (1941:416) om arvsskatt och gåvoskatt skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

53 §¹

I fall där underrätt fastställt skatt, skall rätten till den skattemyndighet, som *enligt* 52 § 1 mom. tredje stycket är *uppbördsmyndighet*, snarast översända en till rätten ingiven bouppteckning eller någon annan handling, som sägs i 51 § andra stycket, eller en bouppteckning, som tillhandahållits rätten enligt tredje stycket sistnämnda paragraf. Dessutom är rätten skyldig att, enligt vad regeringen närmare bestämmer, lämna skattemyndigheten de uppgifter, som behövs för *uppbörd* av skatten. Vad som nu sagts gäller också i tillämpliga delar, när överrätt fastställt skatt till ett högre belopp än som förut beräknats eller när en skattskyldig vitsordat en anmärkning som framställts av den enligt 64 § 1 mom. förordnade granskningsmyndigheten.

I fall där underrätt fastställt skatt, skall rätten till den skattemyndighet, som *anges i* 52 § 1 mom. tredje stycket, snarast översända en till rätten ingiven bouppteckning eller någon annan handling, som sägs i 51 § andra stycket, eller en bouppteckning, som tillhandahållits rätten enligt tredje stycket sistnämnda paragraf. Dessutom är rätten skyldig att, enligt vad regeringen närmare bestämmer, lämna skattemyndigheten de uppgifter, som behövs för *redovisning och betalning* av skatten. Vad som nu sagts gäller också i tillämpliga delar, när överrätt fastställt skatt till ett högre belopp än som förut beräknats eller när en skattskyldig vitsordat en anmärkning som framställts av den enligt 64 § 1 mom. förordnade granskningsmyndigheten.

Inbetalning enligt 52 § 1 mom. tredje stycket skall ske till särskilt konto hos skattemyndigheten. Skatten skall anses vara betald den dag, då inbetalningskort eller gireringshandlingar kommit in till Posten Aktiebolag eller, om staten har ingått avtal om förmedling av skatteinbetalningen med en bank, till banken.

¹ Senaste lydelse 1993:1704.

Om skatt inte betalas inom föreskriven tid, skall dröjsmålsavgift tas ut enligt 58 § 2—5 mom. *uppbördslagen* (1953:272) om inte annat följer av 6 § sista stycket. Den obetalda skatten och dröjsmålsavgiften skall lämnas för indrivning. Regeringen får föreskriva att indrivning inte behöver begäras för ett ringa belopp. Skattemyndigheten får medge befrielse helt eller delvis från skyldigheten att betala dröjsmålsavgift, om det finns särskilda skäl.

Bestämmelser om indrivning finns i lagen (1993:891) om indrivning av statliga fordringar m. m. Vid indrivning får verkställighet enligt utsködningsbalken ske.

Handling, som enligt första stycket tillställts skattemyndigheten och som ingivaren äger återfå må skattemyndigheten icke utlämna till denne förrän skatt, med vars erläggande anstånd ej medgivits, blivit erlagd. Innan handlingen utlämnas, skall den förses med anteckning om beloppet av inbetald skatt.

Handling som avses i 49 a § överlämnas till den skattskyldige sedan skatt, med vars erläggande anstånd ej medgivits, blivit erlagd. Innan handlingen utlämnas, skall den förses med anteckning om beloppet av inbetald skatt.

Om skatt inte betalas inom föreskriven tid, skall dröjsmålsavgift tas ut enligt *lagen* (1997:000) om dröjsmålsavgift om inte annat följer av 6 § sista stycket. Den obetalda skatten och dröjsmålsavgiften skall lämnas för indrivning. Regeringen får föreskriva att indrivning inte behöver begäras för ett ringa belopp. Skattemyndigheten får medge befrielse helt eller delvis från skyldigheten att betala dröjsmålsavgift, om det finns särskilda skäl.

61 §²

Har dödsbo eller skattskyldig rätt att återfå betalad skatt på grund av överrätts beslut eller beslut enligt 27 §, 33 § 3 mom. eller 56 — 59 §§, skall skattebeloppet kostnadsfritt återbetalas i den ordning som är föreskriven i *uppbördslagen (1953:272)* i fråga om *restitution* av skatt. Beslut som grundar rätt till återbetalning skall omgående sändas till den skattemyndighet som enligt 52 § 1 mom. tredje stycket är *uppbördsmyndighet*. På skattebelopp, dröjsmålsavgift samt ränta enligt 52 §, 52 a § och 55 § 2 mom. som återbetalas utgår ränta om inte annat följer av andra stycket.

I fall, som avses i 57—58 a §§, ankommer det på regeringen att förordna i vad mån ränta skall utgå.

Har enligt 55 § anstånd medgetts med erläggande av skatt, skall vid befrielse från hela det skattebelopp som inte har betalats den ingivna skuldförbindelsen återställas. Avser befrielsen en del av det obetalda skattebeloppet skall beskattningsmyndigheten eller överrätten ompröva anståndsbeslutet.

Har dödsbo eller skattskyldig rätt att återfå betalad skatt på grund av överrätts beslut eller beslut enligt 27 §, 33 § 3 mom. eller 56 — 59 §§, skall skattebeloppet kostnadsfritt återbetalas i den ordning som föreskrivs i *skattebetalningslagen (1997:000)* i fråga om *återbetalning* av skatt. Beslut som grundar rätt till återbetalning skall omgående sändas till den skattemyndighet som anges i 52 § 1 mom. tredje stycket. På skattebelopp, dröjsmålsavgift samt ränta enligt 52 §, 52 a § och 55 § 2 mom. som återbetalas utgår ränta om inte annat följer av andra stycket.

Denna lag träder i kraft den 1 november 1997.

² Senaste lydelse 1992:625.

6 Förslag till lag om ändring i lagen (1947:576) om statlig inkomstskatt

Härigenom föreskrivs att 3 och 23 §§ lagen (1947:576) om statlig inkomstskatt skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

3 §

14 mom.¹ Vad som återstår av intäkt av kapital efter avdrag utgör inkomst av kapital.

Uppkommer underskott vid beräkningen medges skattereduktion enligt 2 § 4 mom. *upp-
bördslagen* (1953:272).

Uppkommer underskott vid beräkningen medges skattereduktion enligt 11 kap. 13 § *skattebetalningslagen* (1997:000).

23 §²

Om skattskyldig blivit genom beslut av vederbörande myndigheter beskattad för samma inkomst såväl här i riket som i utländsk stat, må regeringen på ansökan av den skattskyldige efter vederbörandes hörande kunna, därest ömmande omständigheter eller eljest synnerliga skäl föreligga, till undvikande av eller lindring i dubbelbeskattningen, förordna om efterskänkande av statlig inkomstskatt. Har skatten redan *erlagts*, *återbekommes* den i den ordning som *för restitution av skatt i upp-
bördslagen stadgas*.

Om skattskyldig blivit genom beslut av vederbörande myndigheter beskattad för samma inkomst såväl här i riket som i utländsk stat, må regeringen på ansökan av den skattskyldige efter vederbörandes hörande kunna, därest ömmande omständigheter eller eljest synnerliga skäl föreligga, till undvikande av eller lindring i dubbelbeskattningen, förordna om efterskänkande av statlig inkomstskatt. Har skatten redan *betalats*, *återbetalas* den i den ordning som *föreskrivs i 18 kap. skatte-
betalningslagen* (1997:000).

¹ Senaste lydelse 1990:651.

² Senaste lydelse 1974:770.

Denna lag träder i kraft den 1 november 1997 och tillämpas från och med 1999 års taxering.

7 Förslag till lag om ändring i lagen (1951:691) om viss lindring i skattskyldigheten för den som icke tillhör svenska kyrkan

Härigenom föreskrivs att 2 och 4 §§ lagen (1951:691) om viss lindring i skattskyldigheten för den som icke tillhör svenska kyrkan¹ skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

2 §²

Det åligger skattemyndighet att vid debitering av slutlig *eller tillkommande* skatt beakta rätt till skattenedsättning, som *må tillkomma* den skattskyldige enligt 1 §.

Det åligger skattemyndighet att vid debitering av slutlig skatt beakta rätt till skattenedsättning, som *tillkommer* den skattskyldige enligt 1 §.

Vid beräkning av preliminär skatt åligger det skattemyndigheten att beakta rätt till sådan skattenedsättning som tillkommer den skattskyldige enligt 1 § första meningen.

4 §²

Har rätt till skattenedsättning enligt 1 § inte beaktats äger den skattskyldige söka rättelse hos den skattemyndighet som utfärdat skattsedeln. Därvid tillämpas bestämmelserna i *uppbördslagen (1953:272)* om omprövning.

Har rätt till skattenedsättning enligt 1 § inte beaktats äger den skattskyldige söka rättelse hos den skattemyndighet som utfärdat *beskedet om den slutliga skatten eller skattsedeln på preliminär skatt*. Därvid tillämpas bestämmelserna i *skattebetalningslagen (1997:000)* om omprövning.

Denna lag träder i kraft den 1 november 1997 och tillämpas första gången i fråga om slutlig skatt enligt 1999 års taxering och i fråga om preliminär skatt för inkomståret 1998.

¹ Lagen omtryckt 1993:1055.

² Senaste lydelse 1992:492.

8 Förslag till lag om ändring i lagen (1951:763) om statlig inkomstskatt på ackumulerad inkomst

Härigenom föreskrivs att 5 § lagen (1951:763) om statlig inkomstskatt på ackumulerad inkomst skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Om en sådan ansökan som avses i 4 § bifalls, skall skattemyndigheten besluta om nedläggning av det påförda beloppet eller, där *restitution* skall ske, tillstålla den skattskyldige det belopp som han har rätt till. Därvid tillämpas bestämmelserna i 103 § *uppbördslagen* (1953:272).

Föreslagen lydelse

5 §¹

Om en sådan ansökan som avses i 4 § bifalls, skall skattemyndigheten besluta om nedläggning av det påförda beloppet eller, där *återbetalning* skall ske, tillstålla den skattskyldige det belopp som han har rätt till. Därvid tillämpas bestämmelserna i 23 kap. 8 § *skattebetalningslagen* (1997:000).

Denna lag träder i kraft den 1 november 1997.

¹ Senaste lydelse 1993:896.

9 Förslag till lag om ändring i lagen (1958:295) om sjömansskatt

Härigenom föreskrivs i fråga om lagen (1958:295) om sjömansskatt¹

dels att 14 § 2 mom., 17 § 1 mom., 21 § 1 mom. 30 och 32 §§, 36 § 1 och 4 mom., anvisningarna till 10 § samt rubriken närmast före 14 § och rubriken närmast före 36 § skall ha följande lydelse,

dels att det i lagen skall införas en ny paragraf, 17 c §, av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

Uppbörd

Redovisning och betalning

14 §

2 mom.² Inbetalas sjömansskatt senare än i 1 mom. sägs, skall dröjsmålsavgift tas ut enligt bestämmelserna i 58 § 2—5 mom. *uppbördslagen* (1953:272).

Sjömansskattenämnden får medge befrielse helt eller delvis från skyldigheten att betala dröjsmålsavgift, om det finns särskilda skäl.

2 mom. Inbetalas sjömansskatt senare än i 1 mom. sägs, skall dröjsmålsavgift tas ut enligt bestämmelserna i *lagen* (1997:000) om dröjsmålsavgift.

¹ Lagen omtryckt 1970:933. Senaste lydelse av lagens rubrik 1974:777.

² Senaste lydelse 1992:626.

17 §³

1 mom. Underlåter redare, som är skyldig verkställa avdrag för sjömansskatt, utan skälig anledning att vederbörligen fullgöra denna skyldighet, är han jämte sjömannen ansvarig för skatt, vilken skatteavdraget skolat avse, till belopp som svarar mot vad han underlåtit att avdraga.

Har redare verkställt avdrag för sjömansskatt är sjömannen fri från betalningsansvar för motsvarande skattebelopp.

Bestämmelserna i 77 a § och 77 c § *uppbördslagen* (1953:272) skall tillämpas även i fråga om sjömansskatt.

Bestämmelserna i 12 kap. 6, 7, 9, 11 och 12 §§ samt 22 kap. 13 § *andra stycket skattebetalningslagen* (1997:000) skall tillämpas även i fråga om sjömansskatt.

Underlåter redare utan skälig anledning att fullgöra vad honom enligt 16 § 1 mom. åligger, och har till följd härav skatteavdrag verkställts med lägre belopp än som eljest bort ske, är han jämte sjömannen ansvarig för skatt, vilken skatteavdraget skolat avse, till belopp som svarar mot vad han till följd av underlåtenheten icke avdragit.

17 c §

Hos den som har blivit ålagd betalningsskyldighet enligt 17 § tredje stycket får indrivning ske i samma ordning som gäller för skatt. Detsamma gäller i fall då en bolagsman enligt 2 kap. 20 § lagen (1980:1102) om handelsbolag och enkla bolag skall svara för ett handelsbolags skuld enligt denna lag.

³ Lydelse enligt prop. 1995/96:170.

21 §⁴

1 mom. Det åligger sjömansskattenämnden att

1) lämna besked beträffande de fartyg, ombord på vilka de anställda skall betala sjömansskatt, samt beträffande den tabell, enligt vilken sjömansskatt skall beräknas,

2) fastställa grunder, enligt vilka drickspenningar skall uppskattas vid beräkning av sjömansskatt,

3) meddela beslut om jämkning och om rättelse av skatteavdrag,

4) pröva ärenden angående revisionskrav,

5) meddela beslut i andra frågor rörande betalning och beräkning av sjömansskatt,

6) fastställa de belopp, med vilka ersättning skall utgå till kommun och landstingskommun,

7) lämna anvisningar i frågor angående betalning och *uppbörd* av sjömansskatt,

7) lämna anvisningar i frågor angående *redovisning* och betalning av sjömansskatt,

8) meddela beslut i fråga om befrielse från skyldighet att betala dröjsmålsavgift enligt denna lag.

30 §⁵

Underlåter redare att hörsamma anmaning enligt 14 § 3 mom., 16 § eller 19 § tredje stycket första meningen, eller

underlåter redare, som är skyldig göra avdrag för sjömansskatt, att fullgöra sin skyldighet, eller gör han avdrag med för lågt belopp, eller fullgör redare icke vad honom åligger enligt 11 §,

kan Riksskatteverket och i fall som anges i 19 § tredje stycket första meningen skattemyndighet förelägga den försumlige lämpligt vite.

Har vitet förelagts också med stöd av bestämmelse i lagen (1990:325) om självdeklaration och kontrolluppgifter eller taxeringslagen (1990:324) prövas fråga om uttagande av den länsrätt som är behörig enligt nämnda lagar.

Bestämmelserna i 83 § *andra och fjärde styckena uppbördslagen* (1953:272) tillämpas också i fråga om vite som avses i denna paragraf.

Bestämmelserna i 23 kap. 2 § *första stycket andra meningen och tredje stycket skattebetalningslagen* (1997:000) tillämpas också i fråga om vite som avses i denna paragraf.

⁴ Senaste lydelse 1992:626.

⁵ Senaste lydelse 1990:347.

32 §⁶

Sjömansskattenämndens beslut i ärenden som avses i 21 § 1 mom. 3—5 och 8 får överklagas hos kammarrätten genom besvär.

Besvärshandling skall vara inkommen inom sex månader, om besvären anföras av sjöman, och eljest inom två månader från det klaganden erhållit del av det överklagade beslutet.

I fråga om överklagande av beslut om betalningsskyldighet enligt 17 § 1 mom. tredje stycket gäller bestämmelserna i 22 kap. skattebetalningslagen (1997:000).

**Restitution av sjömansskatt
m.m.**

**Återbetalning av sjömansskatt
m.m.**

36 §

*1 mom.*⁷ Innebär beslut av sjömansskattenämnden om jämkning eller rättelse att redare eller sjöman äger återfå erlagd skatt, skall återbetalning verkställas utan särskild ansökan. Belopp under tjugofem kronor återbetalas dock icke.

Återbetalning i anledning av beslut om jämkning enligt 12 § 1 mom. får icke ske med högre belopp än vad som motsvarar jämningsbeloppet.

Bestämmelserna i 68 § 3 och 4 mom. *uppbördslagen* skall i den omfattning Riksskatteverket bestämmer *äga motsvarande tillämpning* vid *restitution* av sjömansskatt.

Bestämmelserna i 18 kap. 7 § *skattebetalningslagen* (1997:000) skall i den omfattning som Riksskatteverket bestämmer *tillämpas även* vid *återbetalning* av sjömansskatt.

4 mom.⁷ Har skatt *restituerats* med för högt belopp skall redaren eller sjömannen till statsverket *återbetala* vad han felaktigt har uppburit. Beslut om betalningsskyldighet enligt detta moment får icke fattas

4 mom. Har skatt *återbetalats* med för högt belopp skall redaren eller sjömannen till statsverket *betala tillbaka* vad han felaktigt har uppburit. Beslut om betalningsskyldighet enligt detta moment får icke

⁶ Senaste lydelse 1981:389.

⁷ Senaste lydelse 1978:916.

senare än fyra år efter utgången av det år, under vilket skatten felaktigt har *restituerats*. Bestämmelserna om revisionskrav tillämpas i övrigt på beslut om betalningsskyldighet.

fattas senare än fyra år efter utgången av det år, under vilket skatten felaktigt har *återbetalats*. Bestämmelserna om revisionskrav tillämpas i övrigt på beslut om betalningsskyldighet.

Anvisningar

till 10 §⁸

Tillämplig kolumn enligt 7 § 1 mom. bestämmes för sjöman med motsvarande tillämpning av 4 § *uppbördslagen (1953:272)*. Skatteavdrag för gift sjöman verställs dock alltid enligt kolumn 2.

Tillämplig kolumn enligt 7 § 1 mom. bestämmes för sjöman med motsvarande tillämpning av 8 kap. *skattebetalningslagen (1997:000)*. Skatteavdrag för gift sjöman verställs dock alltid enligt kolumn 2.

Denna lag träder i kraft den 1 november 1997. Äldre föreskrifter gäller fortfarande i fråga om sjömansskatt som avser tid före 1998.

⁸ Senaste lydelse 1984:347.

10 Förslag till lag om ändring i lagen (1959:551) om beräkning av pensionsgrundande inkomst enligt lagen (1962:381) om allmän försäkring

Härigenom föreskrivs att 4 och 7 §§ lagen (1959:551) om beräkning av pensionsgrundande inkomst enligt lagen (1962:381) om allmän försäkring skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

4 §¹

Vid bestämmande av pensionsgrundande inkomst skall, utöver vad som framgår av lagen om allmän försäkring, gälla följande.

Värdet av skattepliktiga förmåner i annat än pengar till arbetstagare, som skall betala sjömansskatt, skall uppskattas i enlighet med vad som föreskrivs av regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer. Skattepliktiga förmåner skall i andra fall tas upp till ett värde som bestäms i enlighet med 8 § första—fjärde och sjätte styckena uppbördslagen (1953:272). När skäl föreligger får avvikelser ske från förmånsvärde som skattemyndigheten bestämt enligt 5 § andra stycket lagen (1984:668) om uppbörd av socialavgifter från arbetsgivare.

Värdet av skattepliktiga förmåner i annat än pengar till arbetstagare, som skall betala sjömansskatt, skall uppskattas i enlighet med vad som föreskrivs av regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer. Skattepliktiga förmåner skall i andra fall tas upp till ett värde som bestäms i enlighet med 8 kap. 14—17 §§ skattebetalningslagen (1997:000). När skäl föreligger får avvikelser ske från förmånsvärde som skattemyndigheten bestämt enligt 9 kap. 2 § andra stycket skattebetalningslagen.

Vid beräkning av inkomst av anställning skall avdrag göras för kostnader som arbetstagaren haft att bestrida i innehavd anställning, i den mån kostnaderna, minskade med erhållen kostnadsersättning, överstiger ettusen kronor.

Särskilda föreskrifter angående beräkning av sådan inkomst av anställning, som enligt lagen (1947:576) om statlig inkomstskatt

¹ Senaste lydelse 1993:1521.

hänförs till intäkt av näringsverksamhet meddelas av regeringen eller myndighet som regeringen bestämmer.

Vid beräkning av inkomst av annat förvärvsarbete får från inkomst av en viss förvärvskälla inte dras av underskott i annan förvärvskälla.

7 §²

Uppmärksammas att pensionsgrundande inkomst blivit oriktigt beräknad på grund av felräkning, misskrivning, annat uppenbart förbiseende eller ovetskap om förhållande som påverkar beräkningen av den pensionsgrundande inkomsten, skall, sedan den försäkrade erhållit tillfälle att yttra sig, beräkningen ändras, om felaktigheten inte är att anse som ringa. Detsamma gäller då vid bestämmande av avgiftsunderlag enligt *lagen (1984:668) om uppbörd av socialavgifter från arbetsgivare* belopp, som ingår i inkomst av anställning, ansetts inte skola inräknas i avgiftsunderlaget eller belopp, som ingår i inkomst av annat förvärvsarbete, hänförs till sådant underlag. Ändring, som i detta stycke sägs, får inte göras efter utgången av sjunde året efter det år, som inkomsten avser.

Har för ett år beräknats mer än en pensionsgrundande inkomst för försäkrad, skall den pensionsgrundande inkomst, som icke bort beräknas, undanröjas.

Uppmärksammas att pensionsgrundande inkomst blivit oriktigt beräknad på grund av felräkning, misskrivning, annat uppenbart förbiseende eller ovetskap om förhållande som påverkar beräkningen av den pensionsgrundande inkomsten, skall, sedan den försäkrade erhållit tillfälle att yttra sig, beräkningen ändras, om felaktigheten inte är att anse som ringa. Detsamma gäller då vid bestämmande av avgiftsunderlag enligt *skattebetalningslagen (1997:000)* belopp, som ingår i inkomst av anställning, ansetts inte skola inräknas i avgiftsunderlaget eller belopp, som ingår i inkomst av annat förvärvsarbete, hänförs till sådant underlag. Ändring, som i detta stycke sägs, får inte göras efter utgången av sjunde året efter det år, som inkomsten avser.

² Senaste lydelse 1984:672.

Denna lag träder i kraft den 1 november 1997 och tillämpas första gången vid beräkning av pensionsgrundande inkomst för år 1998. Äldre bestämmelser gäller fortfarande vid beräkning av pensionsgrundande inkomst för tidigare år.

11 Förslag till lag om ändring i lagen (1962:381) om allmän försäkring

Härigenom föreskrivs att 3 kap. 2 §, 11 kap. 2 och 6 §§ och 20 kap. 2 § lagen (1962:381) om allmän försäkring¹ skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Sjukpenninggrundande inkomst är den årliga inkomst i pengar eller andra skattepliktiga förmåner som en försäkrad kan antas komma att tills vidare få för eget arbete, antingen såsom arbetstagare i allmän eller enskild tjänst (inkomst av anställning) eller på annan grund (inkomst av annat förvärvsarbete). Med inkomst av anställning likställs kostnadsersättning som inte enligt 10 § *uppbördslagen (1953:272)* undantas vid beräkning av *preliminär A-skatt*. Som inkomst av anställning räknas dock inte ersättning från en arbetsgivare som är bosatt utomlands eller en utländsk juridisk person, om arbetet har utförts i arbetsgivarens verksamhet utom riket. I fråga om arbete som utförs utomlands av den som av en statlig arbetsgivare sänts till ett annat land för arbete för arbetsgivarens

Föreslagen lydelse

3 kap.
2 §²

Sjukpenninggrundande inkomst är den årliga inkomst i pengar eller andra skattepliktiga förmåner som en försäkrad kan antas komma att tills vidare få för eget arbete, antingen såsom arbetstagare i allmän eller enskild tjänst (inkomst av anställning) eller på annan grund (inkomst av annat förvärvsarbete). Med inkomst av anställning likställs kostnadsersättning som inte enligt 8 kap. *skattebetalningslagen (1997:000)* undantas vid beräkning av *skatteavdrag*. Som inkomst av anställning räknas dock inte ersättning från en arbetsgivare som är bosatt utomlands eller en utländsk juridisk person, om arbetet har utförts i arbetsgivarens verksamhet utom riket. I fråga om arbete som utförs utomlands av den som av en statlig arbetsgivare sänts till ett annat land för arbete för arbetsgivarens

¹ Lagen omtryckt 1982:120.

² Senaste lydelse 1994:746.

räkning bortses vid beräkningen av sjukpenninggrundande inkomst från sådana lönetillägg som betingas av ökade levnads-kostnader och andra särskilda förhållanden i sysselsättnings-landet. Som inkomst av anställning eller inkomst av annat förvärvsarbete räknas inte heller intäkt som avses i 32 § 1 mom. första stycket h och i kommunalskattelagen (1928:370) eller sådan ersättning som anges i 1 § första stycket 2—6 och fjärde stycket lagen (1990:659) om särskild löneskatt på vissa förvärvsinkomster. Som inkomst av annat förvärvsarbete räknas inte sådan ersättning enligt gruppsjukförsäkring eller trygghetsförsäkring vid arbetsskada som enligt 2 § första stycket lagen om särskild löneskatt på vissa förvärvsinkomster utgör underlag för nämnda skatt. Den sjukpenninggrundande inkomsten fastställs av försäkringskassan. Inkomst av anställning och inkomst av annat förvärvsarbete skall därvid var för sig avrundas till närmast lägre hundratal kronor.

Vid beräkning av sjukpenninggrundande inkomst bortses från sådan inkomst av anställning och annat förvärvsarbete som överstiger sju och en halv gånger basbeloppet. Det belopp som sålunda skall undantas skall i första hand räknas av från inkomst av annat förvärvsarbete. Ersättning i pengar eller andra skattepliktiga förmåner för utfört arbete i annan form än pension räknas som inkomst av anställning, såvida ersättningen under ett år uppgår till minst 1 000 kronor, även om mottagaren inte är anställd hos den som utger ersättningen. I nu angivna fall skall den som utför arbetet anses såsom arbetstagare och den som utger ersättningen såsom arbetsgivare. Kan ersättning för arbete för någon annans räkning under året inte antas uppgå till minst 1 000 kro-

räkning bortses vid beräkningen av sjukpenninggrundande inkomst från sådana lönetillägg som betingas av ökade levnads-kostnader och andra särskilda förhållanden i sysselsättnings-landet. Som inkomst av anställning eller inkomst av annat förvärvsarbete räknas inte heller intäkt som avses i 32 § 1 mom. första stycket h och i kommunalskattelagen (1928:370) eller sådan ersättning som anges i 1 § första stycket 2—6 och fjärde stycket lagen (1990:659) om särskild löneskatt på vissa förvärvsinkomster. Som inkomst av annat förvärvsarbete räknas inte sådan ersättning enligt gruppsjukförsäkring eller trygghetsförsäkring vid arbetsskada som enligt 2 § första stycket lagen om särskild löneskatt på vissa förvärvsinkomster utgör underlag för nämnda skatt. Den sjukpenninggrundande inkomsten fastställs av försäkringskassan. Inkomst av anställning och inkomst av annat förvärvsarbete skall därvid var för sig avrundas till närmast lägre hundratal kronor.

nor, skall ersättningen från denne inte tas med vid beräkningen av den sjukpenninggrundande inkomsten i annat fall än då den utgör inkomst av näringsverksamhet. Vid beräkning av sjukpenninggrundande inkomst av anställning skall bortses från ersättning som enligt 2 a § skall anses som inkomst av annat förvärvsarbete samt ersättning som idrottsutövare får från sådan ideell förening som avses i 7 § 5 mom. lagen (1947:576) om statlig inkomstskatt och som har till huvudsakligt syfte att främja idrottslig verksamhet, om ersättningen från föreningen under året inte kan antas uppgå till minst ett halvt basbelopp. Vid beräkning av sjukpenninggrundande inkomst av anställning bortses även från ersättning från en stiftelse som har till väsentligt ändamål att tillgodose ekonomiska intressen hos dem som är eller har varit anställda hos en arbetsgivare som lämnat bidrag till stiftelsen (vinstandelsstiftelse), om ersättningen avser en sådan anställd och inte utgör ersättning för arbete för stiftelsens räkning. Detta gäller dock endast om de bidrag arbetsgivaren lämnat till stiftelsen varit avsedda att vara bundna under minst tre kalenderår och att på likartade villkor tillkomma en betydande del av de anställda. Om arbetsgivaren är ett fåmansföretag eller ett fåmansägt handelsbolag skall vid beräkningen inte bortses från ersättning som stiftelsen lämnar till sådan företagsledare eller delägare i företaget eller denne närstående person som avses i punkt 14 av anvisningarna till 32 § kommunalskattelagen. Vid beräkning av sjukpenninggrundande inkomst av anställning skall alltid bortses från ersättning från en vinstandelsstiftelse som härrör från bidrag som arbetsgivaren lämnat under åren 1988—1991.

Beräkningen av den sjukpenninggrundande inkomsten skall, där förhållandena inte är kända för försäkringskassan, grundas på de upplysningar som kassan kan inhämta av den försäkrade eller dennes arbetsgivare eller som kan framgå av den uppskattning, som vid taxering gjorts av den försäkrades inkomst. Inkomst av arbete för egen räkning får ej beräknas högre än som motsvarar skälig avlöning för liknande arbete för annans räkning. Om inkomsten helt eller delvis utgörs av skattepliktiga förmåner skall de tas upp till ett värde som bestäms i

Beräkningen av den sjukpenninggrundande inkomsten skall, där förhållandena inte är kända för försäkringskassan, grundas på de upplysningar som kassan kan inhämta av den försäkrade eller dennes arbetsgivare eller som kan framgå av den uppskattning, som vid taxering gjorts av den försäkrades inkomst. Inkomst av arbete för egen räkning får ej beräknas högre än som motsvarar skälig avlöning för liknande arbete för annans räkning. Om inkomsten helt eller delvis utgörs av skattepliktiga förmåner skall de tas upp till ett värde som bestäms i

enlighet med 8 § första—fjärde och sjätte styckena *uppbördslagen* (1953:272). När skäl föreligger får avvikelse ske från förmånsvärde som skattemyndigheten bestämt enligt 5 § andra stycket *lagen* (1984:668) om *uppbörd av socialavgifter från arbetsgivare*.

enlighet med 8 kap. 14—17 §§ *skattebetalningslagen*. När skäl föreligger får avvikelse ske från förmånsvärde som skattemyndigheten bestämt enligt 9 kap. 2 § andra stycket *skattebetalningslagen*.

11 kap.

2 §³

Med inkomst av anställning avses lön eller annan ersättning i pengar eller andra skattepliktiga förmåner, som en försäkrad har fått såsom arbetstagare i allmän eller enskild tjänst. Med lön likställs kostnadsersättning som inte enligt 10 § *uppbördslagen* (1953:272) undantas vid beräkning av *preliminär A-skatt*. Till sådan inkomst räknas dock inte från en och samme arbetsgivare utgiven lön som under ett år ej uppgått till 1 000 kronor. Till sådan inkomst räknas inte heller intäkt som avses i 32 § 1 mom. första stycket *h och i kommunalskattelagen* (1928:370) eller sådan ersättning som anges i 1 § första stycket 2—6 och fjärde stycket *lagen* (1990:659) om särskild löneskatt på vissa förvärvsinkomster. I fråga om arbete som har utförts utomlands bortses vid beräkningen av pensionsgrundande inkomst från sådana lönetillägg som betingas av

Med inkomst av anställning avses lön eller annan ersättning i pengar eller andra skattepliktiga förmåner, som en försäkrad har fått såsom arbetstagare i allmän eller enskild tjänst. Med lön likställs kostnadsersättning som inte enligt 8 kap. *skattebetalningslagen* (1997:000) undantas vid beräkning av *skatteavdrag*. Till sådan inkomst räknas dock inte från en och samme arbetsgivare utgiven lön som under ett år ej uppgått till 1 000 kronor. Till sådan inkomst räknas inte heller intäkt som avses i 32 § 1 mom. första stycket *h och i kommunalskattelagen* (1928:370) eller sådan ersättning som anges i 1 § första stycket 2—6 och fjärde stycket *lagen* (1990:659) om särskild löneskatt på vissa förvärvsinkomster. I fråga om arbete som har utförts utomlands bortses vid beräkningen av pensionsgrundande inkomst från sådana lönetillägg som betingas av

³Senaste lydelse 1994:2072.

ökade levnadskostnader och andra särskilda förhållanden i sysselsättningslandet. Såsom inkomst av anställning anses även

ökade levnadskostnader och andra särskilda förhållanden i sysselsättningslandet. Såsom inkomst av anställning anses även

a) sjukpenning och rehabiliteringspenning enligt denna lag samt sjukpenning enligt lagen (1976:380) om arbetsskadeförsäkring eller motsvarande ersättning som utgår enligt annan författning eller på grund av regeringens förordnande, i den mån ersättningen träder i stället för försäkrads inkomst såsom arbetstagare i allmän eller enskild tjänst,

b) föräldrapenningförmåner,

c) vårdbidrag enligt 9 kap. 4 §, i den mån bidraget inte är ersättning för merkostnader,

d) dagpenning från erkänd arbetslöshetskassa,

e) kontant arbetsmarknadsstöd enligt lagen (1973:371) om kontant arbetsmarknadsstöd,

f) utbildningsbidrag under arbetsmarknadsutbildning och yrkesinriktad rehabilitering i form av dagpenning,

g) korttidsstudiestöd, vuxenstudiebidrag och utbildningsarvode enligt studiestödslagen (1973:349),

h) delpension enligt lagarna (1975:380) och (1979:84) om delpensionsförsäkring,

i) dagpenning till totalförsvarspliktiga som tjänstgör enligt lagen (1994:1809) om totalförsvarsplikt och andra som erhåller dagpenning enligt de för totalförsvarspliktiga gällande grunderna,

j) utbildningsbidrag för doktorander,

k) timersättning vid kommunal vuxenbildning (komvux), vid vuxenutbildning för psykiskt utvecklingsstörda (sär vux) och vid svenskundervisning för invandrare (sfi),

l) livränta enligt 4 kap. lagen (1976:380) om arbetsskadeförsäkring eller motsvarande livränta som bestäms med tillämpning av sagda lag,

m) från Sveriges författarfond och konstnärsnämnden utgående bidrag som ej är att hänföra till inkomst av annat förvärvsarbete enligt 3 §, i den mån regeringen så förordnar,

n) statsbidrag till arbetslösa som tillskott till deras försörjning när de startar egen rörelse,

p) ersättning enligt lagen (1988:1465) om ersättning och ledighet för närståendevård,

q) tillfälliga förvärsinkomster av verksamhet som inte bedrivs självständigt,

r) ersättning som en allmän försäkringskassa utger enligt

r) ersättning som en allmän försäkringskassa utger enligt

20 § lagen (1991:1047) om sjuklön.

I fråga om ersättning i pengar eller andra skattepliktiga förmåner för utfört arbete i annan form än pension, i fråga om ersättning till idrottsutövare från visst slag av ideell förening samt i fråga om ersättning från vinstandelsstiftelse gäller i tillämpliga delar bestämmelserna i 3 kap. 2 § andra stycket samt 2 a § tredje och fjärde styckena.

Vid beräkning av inkomst av anställning skall hänsyn tas till lön eller annan ersättning, som den försäkrade har fått från en arbetsgivare, som är bosatt utom riket eller är utländsk juridisk person, endast i fall då den försäkrade sysselsatts här i riket och överenskommelse inte träffats enligt 3 kap. 2 a § första stycket eller då han tjänstgjort som sjöman ombord på svenskt handelsfartyg. Vad som sägs här skall inte gälla beträffande lön till svenska medborgare, om svenska staten eller, där lönen härrör från utländsk juridisk person, en svensk juridisk person, som äger ett bestämmande inflytande över den utländska juridiska personen, enligt av Riksförsäkringsverket godtagen förbindelse har att svara för tilläggs pensionsavgiften.

Hänsyn skall ej heller tas till lön eller annan ersättning från främmande makts beskickning eller lönade konsulat här i riket eller från arbetsgivare, som tillhör sådan beskickning eller sådant konsulat och som inte är svensk medborgare. Vad som sägs här skall inte gälla beträffande lön till svensk medborgare eller till den som utan att vara svensk medborgare är bosatt i riket, om en utländsk beskickning här i riket enligt av Riksförsäkringsverket godtagen förbindelse har att svara för tilläggs pensionsavgiften.

Den som åtagit sig förbindelse enligt tredje eller fjärde stycket skall anses som arbetsgivare.

20 § lagen (1991:1047) om sjuklön,

s) semesterersättning från semesterkassa.

I fråga om ersättning i pengar eller andra skattepliktiga förmåner för utfört arbete i annan form än pension *och semesterersättning från semesterkassa*, i fråga om ersättning till idrottsutövare från visst slag av ideell förening samt i fråga om ersättning från vinstandelsstiftelse gäller i tillämpliga delar bestämmelserna i 3 kap. 2 § andra stycket samt 2 a § tredje och fjärde styckena.

6 §⁴

För varje år, för vilket pensionsgrundande inkomst fastställts för en försäkrad, skall pensionspoäng tillgodoräknas honom. I den mån den pensionsgrundande inkomsten härrör från inkomst av annat förvärvsarbete får dock pensionspoäng tillgodoräknas den försäkrade endast om tilläggspensionsavgift för året till fullo erlagts inom föreskriven tid. Utan hinder av att sådan avgiftsbetalning inte skett skall pensionspoäng tillgodoräknas den försäkrade för de båda år som närmast föregått det då pension vid bifall till ansökningsen skulle börja utgå. Pensionspoäng skall vidare alltid tillgodoräknas för pensionsgrundande inkomst som härrör från inkomst som avses i 3 § första stycket d).

Pensionspoäng som i första stycket sägs är den pensionsgrundande inkomsten delad med det vid årets ingång gällande basbeloppet. Pensionspoäng beräknas med två decimaler, dock lägst till en hundradels poäng.

Har försäkrad under minst halva året åtnjutit en fjärdedels, halv eller tre fjärdedels förtidspension enligt 13 kap. 2 §, skall han, utöver pensionspoäng enligt första stycket tillgodoräknas, om han åtnjutit en fjärdedels förtidspension, en fjärdedel, om han åtnjutit halv förtidspension, hälften och, om han åtnjutit tre fjärdedels förtidspension, tre fjärdedelar av det poängmedeltal som avses i andra stycket av nämnda paragraf. Vad nu sagts skall inte gälla om pensionen enligt 6 kap. 1 § lagen (1976:380) om arbetsskadeförsäkring är samordnad med livränta. Är endast en del av pensionen samordnad med livräntan, beaktas dock så stor del av poängmedeltalet som svarar mot för-

För varje år, för vilket pensionsgrundande inkomst fastställts för en försäkrad, skall pensionspoäng tillgodoräknas honom. I den mån den pensionsgrundande inkomsten härrör från inkomst av annat förvärvsarbete tillgodoräknas den försäkrade pensionpoäng i proportion till hur stor andel av tilläggspensionsavgiften för året som har betalats enligt 11 kap. 18 § och 16 kap. 12 § skattebetalningslagen (1997:000). Pensionspoäng skall dock alltid tillgodoräknas den försäkrade för de båda år som närmast föregått det då pension vid bifall till ansökningsen skulle börja utgå. Pensionspoäng skall vidare alltid tillgodoräknas för pensionsgrundande inkomst som härrör från inkomst som avses i 3 § första stycket d).

⁴ Senaste lydelse (1992:1702).

hållandet mellan den del av pensionen, som inte är samordnad med livräntan, och pensionen.

Har försäkrad under olika tider av året åtnjutit hel, tre fjärdedels, halv eller en fjärdedels förtidspension, skall vid tillämpning av tredje stycket den pension som utgått under den längsta tiden anses ha utgått under hela tiden. Har pensionerna utgått under lika lång tid av året skall den för den försäkrade gynnsammaste beräkningsgrunden tillämpas.

Oavsett bestämmelserna i denna paragraf skall försäkrad för år, varunder han åtnjutit förtidspension enligt 13 kap. 2 §, alltid tillgodoräknas lägst pensionspoäng motsvarande vad enligt nämnda paragraf skall antagas hava tillgodoräknats honom för samma år. Den pensionspoäng som tillgodoräknas får sammanlagt inte överstiga 6,50.

20 kap.

2 §⁵

Vid tillämpningen av bestämmelserna i 11 kap. 6 a § om försäkrad, som vårdar barn, skall med barn som där sägs likställas fosterbarn.

Med förälder skall vid tillämpningen av bestämmelserna i 9 kap. 4 § och 11 kap. 6 a § likställas den, med vilken förälder är eller varit gift eller har eller har haft barn, om de stadigvarande sammanbor.

Med förälder skall vid tillämpningen av bestämmelserna i 9 kap. 4 § likställas den som med socialnämndens tillstånd har tagit emot ett utländskt barn för vård och fostran i syfte att adoptera det.

Har någon med socialnämndens medgivande tagit emot ett utländskt barn i sitt hem här i landet för vård och fostran i adoptionssyfte, skall vid tillämpning av bestämmelserna i 8 och 14 kap. om rätt till barnpension barnet anses som barn till denne. I sådana fall anses barnet bosatt i Sverige, om den blivande adoptivföräldern var bosatt här i landet vid den tidpunkt då han avled.

Vid tillämpning av denna lags bestämmelser om sjukpenninggrundande inkomst och pensionsgrundande inkomst gäller vad som i 22 c § lagen (1984:668) om uppörd av socialavgifter från arbetsgivare sägs om iakttagande av förhandsbesked.

⁵Lydelse enligt prop. 1995/96:170.

Vid tillämpning av bestämmelserna i 3 kap. 2 a § tredje stycket skall den som lämnat uppgift om innehav av en *F-skattsedel* i en anbudshandling, en faktura eller någon därmed jämförlig handling, som även innehåller uppgifter om utbetalarens och betalningsmottagarens namn och adress eller andra för identifiering godtagbara uppgifter samt uppgift om betalningsmottagarens personnummer eller organisationsnummer anses ha en sådan skattedel. Uppgiften om innehav av en *F-skattsedel* gäller även som sådant skriftligt åberopande av *F-skattsedeln* som avses i 3 kap. 2 a § fjärde stycket. Det som nu sagts gäller dock inte om den som betalar ut ersättningen känner till att uppgiften om innehav av en *F-skattsedel* är oriktig. Bestämmelser om påföljd för den som lämnar oriktig uppgift om innehav av *F-skattsedel* finns i skattebrottslagen (1971:69).

Vid tillämpning av bestämmelserna i 3 kap. 2 a § tredje stycket skall den som lämnat uppgift om innehav av en *F-skattsedel* i en anbudshandling, en faktura eller någon därmed jämförlig handling, som även innehåller uppgifter om utbetalarens och betalningsmottagarens namn och adress eller andra för identifiering godtagbara uppgifter samt uppgift om betalningsmottagarens personnummer eller organisationsnummer anses ha en sådan skattedel. Uppgiften om innehav av en *F-skattsedel* gäller även som sådant skriftligt åberopande av *F-skattsedeln* som avses i 3 kap. 2 a § fjärde stycket. Det som nu sagts gäller dock inte om den som betalar ut ersättningen känner till att uppgiften om innehav av en *F-skattsedel* är oriktig. Bestämmelser om påföljd för den som lämnar oriktig uppgift om innehav av *F-skattsedel* finns i skattebrottslagen (1971:69).

Denna lag träder i kraft den 1 november 1997. Äldre föreskrifter gäller fortfarande i fråga om inkomst som avser tid före 1998.

12 Förslag till lag om ändring i lagen (1965:269) med särskilda bestämmelser om kommuns och annan menighets utdebitering av skatt, m.m.

Härigenom föreskrivs att 4 § lagen (1965:269) med särskilda bestämmelser om kommuns och annan menighets utdebitering av skatt, m.m. skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

4 §¹

Vad som i denna paragraf sägs om kommun och kommunalskattemedel tillämpas också i fråga om landsting och landstingsskattemedel.

En kommun har rätt att under visst år (beskattningsåret) av staten uppbära preliminära kommunalskattemedel med ett belopp som motsvarar produkten av de sammanlagda beskattningsbara förvärvsinkomsterna i kommunen enligt skattemyndighetens beslut enligt 4 kap. 2 § taxeringslagen (1990:324) om taxering till kommunal inkomstskatt (skatteunderlaget) året före beskattningsåret, den skattesats som har beslutats för beskattningsåret och de uppräkningsfaktorer enligt tredje stycket som har fastställts i december året före beskattningsåret.

I december varje år skall regeringen, eller den myndighet regeringen bestämmer, fastställa två uppräkningsfaktorer som skall svara mot den uppskattade procentuella förändringen av skatteunderlaget i riket. Den ena skall avse förändringen mellan andra och första året före beskattningsåret. Den andra skall avse förändringen mellan året före beskattningsåret och beskattningsåret.

Innan skattemyndigheten betalar ut kommunalskattemedel till kommunerna skall avräkning göras enligt 52 § *uppbördslagen* (1953:272), 12 § *lagen* (1984:668) om *uppbörd av socialavgifter från arbetsgivare*, 10 § *lagen* (1995:1516) om utjämningsavgift för kommuner och landsting och 2 § *lagen* (1995:1518) om mervärdesskat-

Innan skattemyndigheten betalar ut kommunalskattemedel till kommunerna skall avräkning göras enligt 10 § *lagen* (1995:1516) om utjämningsavgift för kommuner och landsting, 2 § *lagen* (1995:1518) om mervärdesskattekonton för kommuner och landsting och 16 kap. 9 § *skattebetalningslagen* (1997:000). Vidare skall tillägg

¹ Senaste lydelse 1995:1519.

tekonton för kommuner och landsting. Vidare skall tillägg göras för bidrag enligt 10 § lagen (1995:1515) om utjämningsbidrag till kommuner och landsting samt för bidrag enligt 1 och 2 §§ lagen (1995:1514) om generellt statsbidrag till kommuner och landsting. Det belopp som framkommer skall betalas ut med en tolfedel per månad den tredje vardagen räknat från den 17 i månaden, varvid dag som enligt 2 § lagen (1930:173) om beräkning av lagstadgad tid jämföras med allmän helgdag inte skall medräknas. Är kommunens fordran inte uträknad vid utbetalningstillfällena i månaderna januari och februari, skall utbetalningarna dessa månader grundas på samma belopp som utbetalningen i december månad det föregående året. När särskilda skäl föranleder det får skattemyndigheten dock förordna att utbetalningen skall grundas på ett annat belopp. Om något av de belopp som utbetalningen i månaderna januari och februari grundats på inte motsvarar en tolfedel av kommunens fordran, skall den jämkning som föranleds av detta ske i fråga om utbetalningen i mars månad.

En slutavräkning av kommunalskattemedlen skall ske när den årliga taxeringen under året efter beskattningsåret har avslutats. Produkten av skatteunderlaget enligt den taxeringen och den skattesats som har beslutats för beskattningsåret utgör de slutliga kommunalskattemedlen. Om summan av dessa överstiger summan av de preliminära kommunalskattemedlen enligt andra stycket skall skillnaden betalas ut till kommunerna med ett enhetligt belopp per invånare den 1 november

göras för bidrag enligt 10 § lagen (1995:1515) om utjämningsbidrag till kommuner och landsting samt för bidrag enligt 1 och 2 §§ lagen (1995:1514) om generellt statsbidrag till kommuner och landsting. Det belopp som framkommer skall betalas ut med en tolfedel per månad den tredje vardagen räknat från den 17 i månaden, varvid dag som enligt 2 § lagen (1930:173) om beräkning av lagstadgad tid jämföras med allmän helgdag inte skall medräknas. Är kommunens fordran inte uträknad vid utbetalningstillfällena i månaderna januari och februari, skall utbetalningarna dessa månader grundas på samma belopp som utbetalningen i december månad det föregående året. När särskilda skäl föranleder det får skattemyndigheten dock förordna att utbetalningen skall grundas på ett annat belopp. Om något av de belopp som utbetalningen i månaderna januari och februari grundats på inte motsvarar en tolfedel av kommunens fordran, skall den jämkning som föranleds av detta ske i fråga om utbetalningen i mars månad.

året efter beskattningsåret. I motsatt fall skall skillnaden återbetalas av kommunerna med ett enhetligt belopp per invånare den 1 november året efter beskattningsåret. Utbetalning eller återbetalning skall göras i januari andra året efter beskattningsåret.

Denna lag träder i kraft den 1 november 1997 och tillämpas från och med februari 1998.

13 Förslag till lag om ändring i kupongskattelagen (1970:624)

Härigenom föreskrivs att 19 och 27 §§ samt rubriken närmast före 27 § kupongskattelagen (1970:624) skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

19 §¹

Kupongskatt betalas genom insättning på särskilt konto. Inbetalning anses ha skett den dag inbetalningskort eller gireringshandlingar kommit in till Posten Aktiebolag eller, om staten har ingått avtal om förmedling av skatteinbetalningen med en bank, till banken.

Om kupongskatt inte betalas inom den tid som anges i 8 eller 15 § eller i den ordning som anges i första stycket, skall dröjsmålsavgift tas ut enligt 58 § 2—5 mom. *uppbördslagen* (1953:272).

Beskattningsmyndigheten får medge befrielse helt eller delvis från skyldigheten att betala dröjsmålsavgift, om det finns särskilda skäl.

Om kupongskatt inte betalas inom den tid som anges i 8 eller 15 § eller i den ordning som anges i första stycket, skall dröjsmålsavgift tas ut enligt *lagen (1997:000) om dröjsmålsavgift*.

Restitution av kupongskatt

Återbetalning av kupongskatt

27 §²

Har i annat fall än som avses i 9 eller 16 § kupongskatt innehållits fastän skattskyldighet ej förelegat eller har kupongskatt innehållits med högre belopp än vad som skall erläggas enligt avtal för undvikande av dubbelbeskattning, har den utdelningsberättigade rätt till *restitution* av vad som innehållits för mycket.

Har i annat fall än som avses i 9 eller 16 § kupongskatt innehållits fastän skattskyldighet ej förelegat eller har kupongskatt innehållits med högre belopp än vad som skall erläggas enligt avtal för undvikande av dubbelbeskattning, har den utdelningsberättigade rätt till *återbetalning* av vad som innehållits för mycket.

¹ Senaste lydelse 1993:1706.

² Senaste lydelse 1994:1869.

Rätt till *restitution* föreligger även om aktie förlorat sitt värde till följd av att bolaget upplösts genom likvidation eller genom fusion enligt 14 kap. 1 § aktiebolagslagen (1975:1385) eller 11 kap. 1 § bankaktiebolagslagen (1987:618) och upplösning skett inom ett år efter det att sådan utbetalning som avses i 2 § andra stycket blivit tillgänglig för lyftning. Underlaget för kupongskatt skall i sådant fall beräknas på ett belopp som svarar mot skillnaden mellan utbetalningen till aktieägaren och dennes anskaffningskostnad för aktierna.

Ansökan om *restitution* skall göras skriftligen hos beskattningsmyndigheten senast vid utgången av femte kalenderåret efter utdelningstillfället.

Vid ansökningshandlingen skall fogas intyg eller annan utredning om att kupongskatt innehållits för sökanden liksom utredning till styrkande av att skattskyldighet ej föreligger för honom.

Beslut rörande *restitution* får anstå intill dess fråga om skattskyldighet för utdelningen enligt lagen (1947:576) om statlig inkomstskatt slutligen prövats.

Föreligger de förutsättningar för *restitution* som anges i första stycket först sedan länsrätt, kammarrätt eller regeringsrätten meddelat beslut angående utdelningsbeloppet eller efter det att utdelningsberättigad åsatts eftertaxering för detsamma, kan ansökan om *restitution* göras hos beskattningsmyndigheten senast inom ett år efter det

Rätt till *återbetalning* föreligger även om aktie förlorat sitt värde till följd av att bolaget upplösts genom likvidation eller genom fusion enligt 14 kap. 1 § aktiebolagslagen (1975:1385) eller 11 kap. 1 § bankaktiebolagslagen (1987:618) och upplösning skett inom ett år efter det att sådan utbetalning som avses i 2 § andra stycket blivit tillgänglig för lyftning. Underlaget för kupongskatt skall i sådant fall beräknas på ett belopp som svarar mot skillnaden mellan utbetalningen till aktieägaren och dennes anskaffningskostnad för aktierna.

Ansökan om *återbetalning* skall göras skriftligen hos beskattningsmyndigheten senast vid utgången av femte kalenderåret efter utdelningstillfället.

Beslut rörande *återbetalning* får anstå intill dess fråga om skattskyldighet för utdelningen enligt lagen (1947:576) om statlig inkomstskatt slutligen prövats.

Föreligger de förutsättningar för *återbetalning* som anges i första stycket först sedan länsrätt, kammarrätt eller regeringsrätten meddelat beslut angående utdelningsbeloppet eller efter det att utdelningsberättigad åsatts eftertaxering för detsamma, kan ansökan om *återbetalning* göras hos beskattningsmyndigheten senast inom ett år efter det

beslutet meddelades eller eftertaxeringen skedde.

Är den som har rätt till *restitution* av kupongskatt skyldig att *erlägga* skatt enligt denna lag eller *uppbördslagen* (1953:272), gäller 68 § 3 och 4 *mom. uppbördslagen* i tillämpliga delar.

beslutet meddelades eller eftertaxeringen skedde.

Är den som har rätt till *återbetalning* av kupongskatt skyldig att *betala* skatt enligt denna lag eller *skattebetalningslagen* (1997:000), gäller 18 *kap. skattebetalningslagen* i tillämpliga delar.

Denna lag träder i kraft den 1 november 1997.

14 Förslag till lag om ändring i skattebrottslagen (1971:69)

Härigenom föreskrivs att 1 och 6 §§ skattebrottslagen (1971:69) skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

1 §¹

Denna lag gäller i fråga om skatt och, om så särskilt föreskrivs, annan avgift till det allmänna som inte betecknas som skatt.

Lagen tillämpas inte i fråga om

1. gärningar som är belagda med straff i lagen (1960:418) om straff för varusmuggling,

2. *skatte- eller avgiftstillägg*, ränta, dröjsmålsavgift, förseningsavgift eller liknande avgift.

2. *skattetillägg*, ränta, dröjsmålsavgift, förseningsavgift eller liknande avgift.

6 §²

Den som uppsåtligen eller av grov oaktsamhet underlåter att fullgöra föreskriven skyldighet att *innehålla skatt eller inbetala skatt som innehållits för annan*, döms för *skattebetalningsbrott* till böter eller fängelse i högst ett år.

Den som uppsåtligen eller av grov oaktsamhet underlåter att fullgöra föreskriven skyldighet att *göra skatteavdrag*, döms för *skatteavdragsbrott* till böter eller fängelse i högst ett år.

I ringa fall skall inte dömas till ansvar enligt första stycket.

Denna lag träder i kraft den 1 november 1997. Äldre föreskrifter gäller fortfarande i fråga om avgiftstillägg för utgiftsåret 1997 eller tidigare år.

¹ Lydelse enligt prop. 1995/96:170.

² Lydelse enligt prop. 1995/96:170.

15 Förslag till lag om ändring i lagen (1971:289) om allmänna förvaltningsdomstolar

Härigenom föreskrivs att 18 § lagen (1971:289) om allmänna förvaltningsdomstolar skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

18 §¹

Länsrätt är domför med en lagfaren domare ensam

1. när åtgärd som avser endast måls beredande vidtages,
2. vid sådant förhör med vittne eller sakkunnig som begärts av annan länsrätt,

3. vid beslut som avser endast rättelse av felräkning, felskrivning eller annat uppenbart förbiseende,

4. vid beslut om återkallelse tills vidare av ett körkort, körkortstillstånd eller traktorkort eller om vägran att tills vidare godkänna ett utländskt körkort, när det är uppenbart att ett sådant beslut bör meddelas eller när omhändertagande beslutas enligt 23 § körkortslagen (1977:477),

5. vid beslut enligt luftfartslagen (1957:297) om försättande ur kraft av ett certifikat, elevtillstånd eller behörighetsbevis, när det är uppenbart att ett sådant beslut bör meddelas,

6. vid annat beslut som inte innefattar slutligt avgörande av mål.

Om det inte är påkallat av särskild anledning att målet prövas av fullsuttan rätt, är länsrätt domför med en lagfaren domare ensam vid beslut som inte innefattar prövning av målet i sak.

Åtgärder som avser endast beredandet av ett mål och som inte är av sådant slag att de bör förbehållas lagfarna domare får utföras av en annan tjänsteman vid länsrätten som har tillräcklig kunskap och erfarenhet. Närmare bestämmelser om detta meddelas av regeringen.

Vad som sägs i andra stycket gäller även vid avgörande av

1. mål om utdömande av vite,
2. mål enligt bevissäkringslagen (1975:1027) för skatte- och avgiftsprocessen, enligt lagen (1978:880) om betalnings-säkring för skatter, tullar och avgifter, om besiktning enligt

2. mål enligt bevissäkringslagen (1975:1027) för skatte- och avgiftsprocessen, enligt lagen (1978:880) om betalnings-säkring för skatter, tullar och avgifter, om besiktning enligt

¹ Senaste lydelse 1994:1914.

fastighetstaxeringslagen (1979:1152), om handlings undantagande från taxeringsrevision, skatterevision, eller annan granskning och om befrielse från skyldighet att lämna upplysningar eller visa upp handling enligt taxeringslagen (1990:324), *mervärdesskattelagen (1994:200)*, *lagen (1984:668) om uppörd av socialavgifter från arbetsgivare* eller *lagen (1984:151) om punktskatter och prisregleringsavgifter samt om befrielse från skyldighet att lämna kontrolluppgift enligt lagen (1990:325) om självdeklaration och kontrolluppgifter*,

3. mål om omedelbart omhändertagande enligt 6 § lagen (1990:52) med särskilda bestämmelser om vård av unga, mål om tillfälligt flyttningsförbud enligt 27 § samma lag, mål om omedelbart omhändertagande enligt 13 § lagen (1988:870) om vård av missbrukare i vissa fall, mål om tillfälligt omhändertagande enligt 37 § smittskyddslagen (1988:1472), mål enligt 33 § lagen (1991:1128) om psykiatrisk tvångsvård samt mål enligt 18 § första stycket 2—4 såvitt avser de fall då vården inte har förenats med särskild utskrivningsprövning eller 5 lagen (1991:1129) om rättspsykiatrisk vård,

4. mål om anstånd med att betala skatt eller socialavgifter enligt *uppörds- eller skatteförfattningarna* och annat mål enligt *uppörds- och folkbokföringsförfattningarna* med undantag av mål om arbetsgivares *ansvarighet* för arbetstagares skatt och mål enligt *lagen (1984:668) om uppörd av socialavgifter från arbetsgivare*,

fastighetstaxeringslagen (1979:1152), om handlings undantagande från taxeringsrevision, skatterevision, eller annan granskning och om befrielse från skyldighet att lämna upplysningar eller visa upp handling enligt taxeringslagen (1990:324), *skattebetalningslagen (1997:000)* eller *lagen (1984:151) om punktskatter och prisregleringsavgifter samt om befrielse från skyldighet att lämna kontrolluppgift enligt lagen (1990:325) om självdeklaration och kontrolluppgifter*,

4. mål enligt *folkbokföringsförfattningarna*, mål om anstånd med att betala skatt eller socialavgifter enligt *skatteförfattningarna* och annat mål enligt *författningar om betalning av skatter och avgifter* med undantag av mål om arbetsgivares *betalningsskyldighet* för arbetstagares skatt enligt *11 kap. skattebetalningslagen (1997:000)* och mål om *betalningsskyldighet för företrädare för en juridisk person enligt 12 kap. 6 § samma lag*,

5. mål om uppdelning av taxeringsvärde enligt 20 kap. 6 §, 28 kap. 1 § och 35 kap. 4 § fastighetstaxeringslagen (1979:1152),
6. mål som avser ändring av taxerad inkomst med högst 5 000 kr.,
7. mål enligt skatte- och taxeringsförfattningarna i vilket beslutet överensstämmer med parternas samstämmiga mening,
8. mål om rättshjälp genom offentligt biträde i ett ärende hos en annan myndighet,
9. mål enligt körkortslagen (1977:477), om beslutet innebär att något körkortsingripande inte skall ske eller att varning meddelas eller om det är uppenbart att ett körkort, körkortstillstånd eller traktorkort skall återkallas eller att ett utländskt körkort inte skall godkännas,
10. mål enligt luftfartslagen, om beslutet innebär att varning meddelas eller om det är uppenbart att ett certifikat, elevtillstånd eller behörighets bevis skall återkallas,
11. mål i vilket saken är uppenbar.

Denna lag träder i kraft den 1 november 1997. Äldre föreskrifter gäller fortfarande i fråga om mål enligt uppbördslagen (1953:272), lagen (1984:668) om uppbörd av socialavgifter från arbetsgivare och mervärdesskattelagen (1994:200).

16 Förslag till lag om ändring i lagen (1971:1072) om förmånsberättigade skattefordringar m.m.

Härigenom föreskrivs att 1 och 3 §§ lagen (1971:1072) om förmånsberättigade skattefordringar m.m. skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

1 §¹

Förmånsrätt enligt 11 § förmånsrättslagen (1970:979) följer med fordran på skatt och tull samt, om så särskilt föreskrivs, annan avgift till det allmänna som inte betecknas som skatt.

Lagen tillämpas inte om det följer av särskild föreskrift eller i fråga om *skatte- eller avgifts-tillägg*, *ränta*, *dröjsmålsavgift*, *förseningsavgift* eller liknande avgift.

Lagen tillämpas inte om det följer av särskild föreskrift eller i fråga om *skatteillägg*, *dröjsmålsavgift*, *förseningsavgift* eller liknande avgift.

3 §²

Fordran på slutlig skatt enligt *uppbördslagen* (1953:272) har förmånsrätt endast om den tidrymd till vilken skatten är att hänföra har gått till ända innan beslutet om konkurs meddelas. Fordran på *avgift* enligt 1 § 7 har förmånsrätt i den mån *avgiften* belöper på lön eller annan ersättning som har utgetts före beslutet om konkurs.

Fordran på slutlig skatt enligt *skattebetalningslagen* (1997:000) har förmånsrätt endast om den tidrymd till vilken skatten är att hänföra har gått till ända innan beslutet om konkurs meddelas. Fordran på *socialavgifter som betalas av arbetsgivare* enligt *skattebetalningslagen* har förmånsrätt i den mån *avgifterna* belöper på lön eller annan ersättning som har utgetts före beslutet om konkurs.

¹ Lydelse enligt prop. 1995/96:170.

² Senaste lydelse 1984:855.

Denna lag träder i kraft den 1 november 1997. Äldre föreskrifter gäller fortfarande i fråga om avgiftstillägg för utgiftsåret 1997 och tidigare år.

17 Förslag till lag om ändring i studiestödslagen (1973:349)

Härigenom föreskrivs i fråga om studiestödslagen (1973:349)¹
dels att 7 kap. 9 § skall upphöra att gälla,
dels att 8 kap. 16 § skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

8 kap.

16 §²

Årsbelopp och andra avgifter enligt denna lag som inte har betalats inom föreskriven tid får tas ut genom utmätning utan föregående dom eller utslag.

*Dröjsmålsavgiftenligt uppbörds-
lagen (1953:272) tas inte ut.*

Årsbelopp eller del därav som inte har betalats, frivilligt eller genom utmätning, före utgången av november månad det tredje året efter betalningsåret, skall inte föranleda vidare indrivningsåtgärder.

Årsbelopp och andra avgifter enligt denna lag som inte har betalats inom föreskriven tid får tas ut genom utmätning utan föregående dom eller utslag.

Denna lag träder i kraft den 1 november 1997.

¹ Lagen omtryckt 1987:303.

² Senaste lydelse 1992:632.

18 Förslag till lag om ändring i aktiebolagslagen (1975:1385)

Härigenom föreskrivs att 10 kap. 10 § aktiebolagslagen (1975:1385)¹ skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

10 kap.

10 §²

Revisorerna skall för varje räkenskapsår avge revisionsberättelse till bolagsstämman. Berättelsen skall överlämnas till bolagets styrelse senast två veckor före ordinarie bolagsstämma.

Revisionsberättelsen skall innehålla ett uttalande, huruvida årsredovisningen har upprättats i överensstämmelse med tillämplig lag om årsredovisning. Har i årsredovisningen inte lämnats sådana upplysningar som skall lämnas enligt tillämplig lag om årsredovisning, skall revisorerna ange detta och, om det kan ske, lämna behövliga upplysningar i sin berättelse.

Om revisorerna vid sin granskning har funnit att åtgärd eller försummelse, som kan föranleda ersättningsskyldighet, ligger styrelseledamot eller verkställande direktör till last eller att styrelseledamot eller verkställande direktör på annat sätt handlat i strid med denna lag, tillämplig lag om årsredovisning eller bolagsordningen skall det anmärkas i berättelsen. Revisionsberättelsen skall även innehålla uttalande angående ansvarsfrihet för styrelseledamöterna och verkställande direktör. Revisorerna kan även i övrigt i berättelsen meddela upplysningar som de önskar bringa till aktieägarnas kännedom.

I revisionsberättelsen skall också anmärkas om revisorerna funnit att bolaget inte har fullgjort sin skyldighet

1. att göra *avdrag för preliminär A-skatt eller kvarstående skatt enligt uppbördslagen (1953:272)*,

2. att anmäla sig för registrering enligt 14 kap. 2 § *mervärdesskattelagen (1994:200)*,

1. att göra *skatteavdrag enligt skattebetalningslagen (1997:000)*,

2. att anmäla sig för registrering enligt 3 kap. 1 eller 2 § *skattebetalningslagen*,

¹ Lagen omtryckt 1993:150.

² Senaste lydelse 1995:1555.

3. att lämna uppgift enligt 54 § 1 mom. *uppbördslagen* eller 4 § *lagen (1984:668) om uppbörd av socialavgifter från arbetsgivare eller särskild deklARATION enligt 14 kap. 3 § mervärdesskattelagen*, eller

3. att lämna uppgift enligt 10 kap. 9 § *skattebetalningslagen*, eller

4. att i rätt tid betala skatter och avgifter som avses i 1-3.

Om revisionsberättelsen innehåller anmärkning om att bolaget inte har fullgjort skyldighet som avses i fjärde stycket 1-4, skall revisorerna genast sända in en avskrift av revisionsberättelsen till skattemyndigheten.

Revisionsberättelsen skall innehålla yttrande huruvida förteckning enligt 12 kap. 9 § upprättats när skyldighet därtill förelegat och särskilt uttalande angående fastställandet av balansräkningen och resultaträkningen samt angående det i förvaltningsberättelsen fastställda förslaget till dispositioner beträffande bolagets vinst eller förlust.

I moderbolag skall revisor avge en särskild revisionsberättelse beträffande koncernen. Bestämmelserna i första-tredje och sjätte styckena äger motsvarande tillämpning.

Om anmälan har gjorts enligt 5 § tredje och femte stycket, skall revisor till revisionsberättelsen foga avskrift av anmälningen.

Denna lag träder i kraft den 1 november 1997. Äldre föreskrifter gäller fortfarande avseende förhållanden som hänför sig till tiden före den 1 januari 1998 i fråga om punkterna 1 och 2 och till tiden före den 1 februari 1998 i fråga om punkt 3.

19 Förslag till lag om ändring i lagen (1976:206) om felparkeringsavgift

Härigenom föreskrivs att 13 § lagen (1976:206) om felparkeringsavgift¹ skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

13 §²

Om inte något annat följer av denna lag gäller uppbördslagen (1953:272) i tillämpliga delar i fråga om felparkeringsavgifter. Reglerna om dröjsmålsavgift skall dock inte tillämpas. Regeringen får föreskriva avvikelser från uppbördslagen, när det gäller det administrativa förfarandet i fråga om felparkeringsavgifter.

Åläggande enligt 6 § andra stycket får inte utfärdas senare än ett år efter den dag då överträdelsen skedde.

Om en felparkeringsavgift inte betalas efter ett sådant åläggande som avses i 6 § andra stycket skall Vägverket begära indrivning av avgiften. Regeringen får meddela föreskrifter om att indrivning inte behöver begäras för ett ringa belopp.

Bestämmelser om indrivning finns i lagen (1993:891) om indrivning av statliga fordringar m.m. Vid indrivning får verkställighet enligt utsökningsbalken ske oavsett om åläggandet inte har vunnit laga kraft.

¹ Lagen omtryckt 1987:25.

² Senaste lydelse 1993:900.

Denna lag träder i kraft den 1 november 1997.

20 Förslag till lag om ändring i lagen (1976:339) om saluvagnsskatt

Härigenom föreskrivs att 6 § lagen (1976:339) om saluvagnsskatt skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Det som *stadgas* i 58 och 59 §§ *uppbördslagen* (1953:272) om dröjsmålsavgift och *indrivning* skall också gälla saluvagnsskatt.

Föreslagen lydelse

6 §¹

Det som *föreskrivs* om dröjsmålsavgift i *lagen* (1997:000) om dröjsmålsavgift skall också gälla saluvagnsskatt.

Skatt eller dröjsmålsavgift som inte betalas i rätt tid skall lämnas för indrivning. Vid indrivning får verkställighet enligt utsökningsbalken ske. Bestämmelser om indrivning finns också i lagen (1993:891) om indrivning av statliga fordringar m.m.

Denna lag träder i kraft den 1 november 1997.

¹ Senaste lydelse 1993:901.

21 Förslag till lag om ändring i bostadsförvaltningslagen (1977:792)

Härigenom föreskrivs att det i bostadsförvaltningslagen (1977:792) skall införas en ny paragraf, 9 a §, av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

9 a §

Vid tvångsförvaltning av fastighet skall förvaltaren anses som arbetsgivare enligt skattebetalningslagen (1997:000) beträffande av honom förvaltd egendom. Bestämmelserna i 13 kap. 1 § skattebetalningslagen om befrielse från betalningsskyldighet gäller även förvaltaren.

Denna lag träder i kraft den 1 november 1997 och tillämpas första gången i fråga om lön för inkomståret 1998.

22 Förslag till lag om ändring i arbetsmiljölagen (1977:1160)

Härigenom föreskrivs att 8 kap. 8 § arbetsmiljölagen (1977:1160) skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

8 kap.

8 §¹

Avgift får påföras bara om ansökan har delgetts den som anspråket riktas mot inom fem år från den tidpunkt då överträdelsen skedde.

Ett beslut varigenom någon påförs avgift skall genast sändas till länsstyrelsen. Avgiften skall betalas till länsstyrelsen inom två månader från det att beslutet vann laga kraft. En upplysning om detta skall tas in i beslutet.

Om avgiften inte betalas inom den tid som anges i andra stycket, skall dröjsmålsavgift tas ut enligt 58 § 2—5 mom. *uppbördslagen* (1953:272). Den obetalda avgiften och dröjsmålsavgiften skall lämnas för indrivning. Bestämmelser om indrivning finns i lagen (1993:891) om indrivning av statliga fordringar m.m. Vid indrivning får verkställighet enligt utsökningsbalken ske.

Om avgiften inte betalas inom den tid som anges i andra stycket, skall dröjsmålsavgift tas ut enligt *lagen* (1997:000) om *dröjsmålsavgift*. Den obetalda avgiften och dröjsmålsavgiften skall lämnas för indrivning. Bestämmelser om indrivning finns i lagen (1993:891) om indrivning av statliga fordringar m.m. Vid indrivning får verkställighet enligt utsökningsbalken ske.

Denna lag träder i kraft den 1 november 1997.

¹ Senaste lydelse 1994:579.

23 Förslag till lag om ändring i lagen (1978:880) om betalningssäkring för skatter, tullar och avgifter

Härigenom föreskrivs att 2 § lagen (1978:880) om betalningssäkring för skatter, tullar och avgifter skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

2 §¹

Betalningssäkring får användas i fråga om fordran på

1. skatt och tull samt, om så särskilt föreskrivs, annan avgift till det allmänna som inte betecknas som skatt,

2. *skatte- eller avgiftstillägg*, ränta, dröjningsavgift eller liknande avgift, om den fordran som tillägget, räntan eller avgiften avser får betalningssäkras.

2. *skattetillägg*, ränta, dröjningsavgift, förseningsavgift eller liknande avgift, om den fordran som tillägget, räntan eller avgiften avser får betalningssäkras.

Betalningssäkring får användas också

1. om annan än den skatt- eller avgiftsskyldige är betalningsskyldig för belopp som avses i första stycket,

2. för sådan fordran på utländsk skatt, tull eller avgift, för vilken säkerställande av betalning får ske här i landet enligt överenskommelse mellan Sverige och främmande stat.

Denna lag träder i kraft den 1 november 1997. Äldre föreskrifter gäller fortfarande i fråga om avgiftstillägg för utgiftsåret 1997 och tidigare år.

¹ Lydelse enligt prop. 1995/96:170.

24 Förslag till lag om ändring i fastighetstaxeringslagen (1979:1152)

Häri genom föreskrivs att 18 kap. 46 § fastighetstaxeringslagen (1979:1152) skall ha följande lydelse.

*Nuvarande lydelse**Föreslagen lydelse*

18 kap.

46 §¹

Bestämmelserna i denna lag om omprövning och överklagande av beslut om fastighetstaxering gäller i tillämpliga delar för beslut om förseningsavgift.

I fråga om debitering och *uppbörd* av förseningsavgift enligt denna lag gäller bestämmelserna i *uppbördslagen* (1953:272). Förseningsavgift skall debiteras för det inkomstår den påförs.

I fråga om debitering och *betalning* av förseningsavgift enligt denna lag gäller bestämmelserna i *skattebetalningslagen* (1997:000). Förseningsavgift skall debiteras för det inkomstår den påförs.

Denna lag träder i kraft den 1 november 1997.

¹ Senaste lydelse 1993:1193.

25 Förslag till lag om ändring i sekretesslagen (1980:100)

Härigenom föreskrivs att 9 kap. 1 § sekretesslagen (1980:100)¹ skall ha följande lydelse.

*Nuvarande lydelse**Föreslagen lydelse*

9 kap.

1 §²

Sekretess gäller i myndighets verksamhet, som avser bestämmande av skatt eller som avser taxering eller i övrigt fastställande av underlag för bestämmande av skatt, för uppgift om enskilds personliga eller ekonomiska förhållanden. Motsvarande sekretess gäller i myndighets verksamhet som avser förande av eller uttag ur register som avses i skatteregisterlagen (1980:343) för uppgift som har tillförts sådant register och hos kommun eller landsting för uppgift som lämnats dit i ett ärende om förhandsbesked i skatte- eller taxeringsfråga. Uppgift hos Tullverket får dock lämnas ut, om det står klart att uppgiften kan röjas utan att den enskilde lider skada eller men. För uppgift i mål hos domstol gäller sekretessen endast om det kan antas att den enskilde lider skada eller men om uppgiften röjs. Detsamma gäller uppgift som med anledning av överklagande hos domstol registreras hos annan myndighet enligt 15 kap. 2 § första stycket 3 eller 4. Har uppgift i mål hos domstol erhållits från annan myndighet och är den sekretessbelagd där, gäller dock denna sekretess hos domstolen, om uppgiften saknar betydelse i målet.

Med skatt avses i detta kapitel skatt på inkomst och, med undantag för arvsskatt och gåvoskatt, annan direkt skatt samt omsättningsskatt, tull och annan indirekt skatt. Med skatt jämställs arbetsgivaravgift, prisregleringsavgift och liknande avgift samt *skatte- och avgiftstillägg* och förseningsavgift. Med verksamhet som avser bestämmande av skatt jämställs verksamhet

Med skatt avses i detta kapitel skatt på inkomst och, med undantag för arvsskatt och gåvoskatt, annan direkt skatt samt omsättningsskatt, tull och annan indirekt skatt. Med skatt jämställs arbetsgivaravgift, prisregleringsavgift och liknande avgift samt *skattetillägg* och förseningsavgift. Med verksamhet som avser bestämmande av skatt jämställs verksamhet som avser

¹ Lagen omtryckt 1992:1474.

² Senaste lydelse 1996:155.

som avser bestämmande av pensionsgrundande inkomst.

bestämmande av pensionsgrundande inkomst.

Sekretessen gäller inte beslut, varigenom skatt eller pensionsgrundande inkomst bestäms eller underlag för bestämmande av skatt fastställs, såvida inte beslutet meddelas i ärende om

1. förhandsbesked i taxerings- eller skattefråga,
2. medgivande att skattepliktig intäkt enligt reglerna om statlig inkomstskatt inte skall anses uppkomma vid avyttring av aktier i fåmansföretag,
3. beskattning av utländska forskare vid tillfälligt arbete i Sverige när beslutet har fattats av Forskarskattenämnden.

Utän hinder av sekretessen får uppgift lämnas till enskild enligt vad som föreskrivs i lag om förfarande vid beskattning eller om skatteregister. Vidare får utan hinder av sekretessen uppgift i en revisionspromemoria lämnas till förvaltare i den reviderades konkurs.

I fråga om uppgift i allmän handling gäller sekretessen i högst tjugo år.

Denna lag träder i kraft den 1 november 1997. Äldre föreskrifter gäller fortfarande i fråga om avgiftstillägg för utgiftsåret 1997 och tidigare år.

26 Förslag till lag om ändring i skatteregisterlagen (1980:343)

Härigenom föreskrivs att 1, 2 — 3 och 5 — 7 §§ skatteregisterlagen (1980:343)¹ skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

1 §²

För de ändamål som anges i denna paragraf skall med hjälp av automatisk databehandling föras ett centralt skatteregister för hela riket och ett regionalt skatteregister för varje län.

Registren skall användas vid beskattning för

1. samordnad registerföring av identifieringsuppgifter beträffande fysiska och juridiska personer,

2. revisions- och annan kontrollverksamhet,

3. taxering enligt taxeringslagen (1990:324) samt bestämmande av pensionsgrundande inkomst,

4. bestämmande och *uppbörd* av skatt enligt *uppbördslagen* (1953:272), *mervärdesskattelagen* (1994:200), *lagen* (1984:668) om *uppbörd av socialavgifter från arbetsgivare*, *lagen* (1990:659) om särskild löneskatt på vissa förvärvsinkomster, *lagen* (1991:586) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta, *lagen* (1990:912) om nedsättning av socialavgifter samt *lagen* (1951:763) om statlig inkomstskatt på ackumulerad inkomst.

4. *redovisning*, bestämmande och *betalning* av skatt enligt *skattebetalningslagen* (1997:000), *mervärdesskattelagen* (1994:200), *lagen* (1990:659) om särskild löneskatt på vissa förvärvsinkomster, *lagen* (1991:586) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta, *lagen* (1990:912) om nedsättning av socialavgifter samt *lagen* (1951:763) om statlig inkomstskatt på ackumulerad inkomst.

Registren skall dessutom användas för

1. avräkning enligt *lagen* (1985:146) om avräkning vid återbetalning av skatter och avgifter,

¹ Lagen omtryckt 1983:143.

² Senaste lydelse 1995:1627.

2. bestämmande av skattereduktion enligt lagen (1993:672) om skattereduktion för utgifter för byggnadsarbete på bostadshus och lagen (1995:1623) om skattereduktion för riskkapitalinvesteringar,

3. gäldenärsutredning enligt lagen (1993:891) om indrivning av statliga fordringar m.m.

Det centrala skatteregistret skall också användas för andra utredningar i kronofogdemyndigheternas exekutiva verksamhet än som avses i tredje stycket och för Riksskatteverkets tillsyn enligt lagen (1974:174) om identitetsbeteckning för juridiska personer m.fl.

2 §

Med beskattning avses i denna lag fastställande av underlag för bestämmande av skatt, bestämmande och *uppbörd* av skatt samt bestämmande av pensionsgrundande inkomst.

Med beskattning avses i denna lag fastställande av underlag för bestämmande av skatt, *redovisning*, bestämmande och *betalning* av skatt samt bestämmande av pensionsgrundande inkomst.

3 §³

Med skatt avses i denna lag, om inte annat anges

1. skatt enligt *uppbördslagen* (1953:272) och sjömansskatt,

2. mervärdesskatt, annan skatt eller avgift för vilken Skattemyndigheten i Kopparbergs län är beskattningsmyndighet och fordonsskatt,

3. arbetsgivaravgift, särskild löneskatt på vissa förvärvsinkomster och särskild inkomstskatt för utomlands bosatta,

4. *skatte- och avgiftstillägg* samt förseningsavgift,

5. ränta och avgift som utgår i samband med *uppbörd* eller indrivning av skatt eller avgift enligt 1—4.

Med skatt enligt uppbördslagen avses, förutom skatt och avgift enligt 1 § nämnda lag, även annan avgift och ränta som utgår enligt bestämmelserna i lagen.

1. skatt enligt *skattebetalningslagen* (1997:000) och sjömansskatt,

4. *skattetillägg* samt förseningsavgift,

5. ränta och avgift som utgår i samband med indrivning av skatt eller avgift enligt 1—4.

³ Senaste lydelse 1993:849.

5 §⁴

För fysisk person som är folkbokförd i riket skall i det centrala skatteregistret anges

1. personnummer, namn, adress, civilstånd, datum för civilståndsändring och folkbokföringsförhållanden,

2. registrering enligt *mervärdesskattelagen (1994:200)*, särskilt registrerings- och redovisningsnummer, organisationsnummer och firma,

2. registrering enligt *skattebetalningslagen (1997:000)*, särskilt registrerings- och redovisningsnummer, organisationsnummer och firma,

4. registrering i sjömansregistret, tillhörighet till icke territoriell församling, tillhörighet till svenska kyrkan,

5. nationalitet, personnummer för hos personen folkbokförda barn under 18 år, antal hemmavarande barn som inte har uppnått 16 eller 18 års ålder, personnummer för make och, om samtaxering sker med annan person, personnummer för denne,

6. slag av pensionsförmån som personen är berättigad till enligt lagen (1962:381) om allmän försäkring, i den mån det behövs för att debitera socialförsäkringsavgift,

7. slag av preliminär skatt som personen skall betala.

För person som inte har uppnått 18 års ålder skall också anges personnummer för den hos vilken personen är folkbokförd.

För person som inte har uppnått 15 års ålder skall införas endast uppgift om personnummer, namn och adress samt personnummer för den hos vilken personen är folkbokförd, om inte ytterligare uppgift som avses i första stycket behövs för beskattning.

För person som ej är folkbokförd här i riket skall uppgifter enligt första, andra eller tredje stycket införas i den mån det behövs för beskattning här i riket.

⁴ Senaste lydelse 1994:212.

6 §⁵

För juridisk person och för enkelt bolag, partrederi och utländskt företags filial i Sverige skall i det centrala skatteregistret anges

1. organisationsnummer med tidpunkt för registrering och avregistrering i registret, namn, firma, adress, hemortskommun, säte och juridisk form,

2. registrering enligt *mervärdesskattelagen (1994:200)*, särskilt registrerings- och redovisningsnummer.

2. registrering enligt *skattebetalningslagen (1997:000)*, särskilt registrerings- och redovisningsnummer.

För dödsbo skall även den avlidnes personnummer och dagen för dödsfallet anges.

7 §⁶

För fysisk och juridisk person får, utöver de uppgifter som anges i 5 och 6 §§, det centrala skatteregistret innehålla följande uppgifter.

1. Sådana uppgifter om ägarförhållandena i fåmansföretag, företag som enligt 3 § 12 a mom. tredje stycket lagen (1947:576) om statlig inkomstskatt skall behandlas som fåmansföretag, fåmansägt handelsbolag och dotterföretag som avses i 2 kap. 16 § lagen (1990:325) om självdeklaration och kontrolluppgifter.

2. Uppgifter angående avslutad revision, verkställt besök eller annat sammanträffande enligt 3 kap. 7 § taxeringslagen (1990:324), 17 kap. 4 § *mervärdesskattelagen (1994:200)*, 78 § 2 a mom. *uppbördslagen (1953:272)*, 27 a § *lagen (1984:668) om uppbörd av socialavgifter från arbetsgivare* eller 19 b § lagen (1958:295) om sjömansskatt. För varje sådan åtgärd får anges tid, art, beskattningsperiod, skatteslag, myndighets beslut om beloppsmässiga ändringar av skatt eller underlag för skatt med anledning av åtgärden

2. Uppgifter angående avslutad revision, verkställt besök eller annat sammanträffande enligt 3 kap. 7 § taxeringslagen (1990:324), 14 kap. 5 § *skattebetalningslagen (1997:000)* eller 19 b § lagen (1958:295) om sjömansskatt. För varje sådan åtgärd får anges tid, art, beskattningsperiod, skatteslag, myndighets beslut om beloppsmässiga ändringar av skatt eller underlag för skatt med anledning av åtgärden samt uppgift huruvida bokföringsskyldighet har fullgjorts.

⁵ Senaste lydelse 1994:212.

⁶ Senaste lydelse 1995:1628.

samt uppgift huruvida bokföringsskyldighet har fullgjorts.

3. Uppgift om registrering av skyldighet att betala skatt, uppgift om innehav av skattsedel på preliminär skatt, uppgifter om beslut om återkallelse av *skattsedel på preliminär F-skatt* med angivande av skälen för beslutet, uppgifter som behövs för att bestämma skatt *eller avgift* enligt *uppbördslagen, lagen om uppbörd av socialavgifter från arbetsgivare, lagen (1990:659)* om särskild löneskatt på vissa förvärvsinkomster, *lagen (1991:586)* om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta, *lagen (1990:912)* om nedsättning av socialavgifter, mervärdesskattelagen och *lagen (1951:763)* om beräkning av statlig inkomstskatt på ackumulerad inkomst samt uppgifter om redovisning, inbetalning och återbetalning av sådana skatter eller avgifter.

4. Uppgift om maskinellt framställt förslag till beslut om beskattning.

5. Uppgift om beslut om anstånd med avgivande av deklARATION och med betalning av skatt, dock ej skälen för besluten, samt uppgift om att laga förfall föreligger för underlåtenhet att fullgöra deklARATIONSSKYLDIGHET.

6. Administrativa och tekniska uppgifter som behövs för beskattningen.

7. Uppgifter som skall lämnas i förenklad självdeklARATION, särskild självdeklARATION enligt 2 kap. 10 § första stycket punkterna 2—4 och andra stycket *lagen om självdeklARATION och kontrolluppgifter* samt uppgifter som skall lämnas enligt 2 kap. 25 § *lagen om självdeklARATION och kontrolluppgifter*.

8. Uppgift om beslut om beskattning, dock ej skälen för beslutet och uppgift om utmät-

3. Uppgift om registrering av skyldighet att betala skatt, uppgift om innehav av skattsedel på preliminär skatt, uppgifter om beslut om återkallelse av *F-skattsedel* med angivande av skälen för beslutet, uppgifter som behövs för att bestämma skatt enligt *skattebetalningslagen, lagen (1990:659)* om särskild löneskatt på vissa förvärvsinkomster, *lagen (1991:586)* om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta, *lagen (1990:912)* om nedsättning av socialavgifter, mervärdesskattelagen (*1994:200*) och *lagen (1951:763)* om beräkning av statlig inkomstskatt på ackumulerad inkomst samt uppgifter om redovisning, inbetalning och återbetalning av sådana skatter eller avgifter.

8. Uppgift om beslut om beskattning, dock ej skälen för beslutet och uppgift om utmät-

ning enligt 68 § 6 mom. *uppbördslagen*.

9. Uppgift om att fordran mot personen registrerats hos kronofogdemyndighet, uppgift om indrivningsresultat, uppgift om att en person ålagts betalningsskyldighet i egenskap av bolagsman eller företrädare för en juridisk person, uppgift om beslut om skuldsanering, ackord, likvidation eller konkurs samt uppgift om betalningsinställelse.

10. Uppgift om antal anställda och de anställdas personnummer.

11. Uppgift om telefonnummer, särskild adress för skattsedelsförsändelse samt namn, adress och telefonnummer för ombud.

12. Uppgift från kontrolluppgift som enligt 3 kap. lagen om självdeklaration och kontrolluppgifter skall lämnas utan föreläggande samt från sådan särskild uppgift som avses i 3 § lagen (1959:551) om beräkning av pensionsgrundande inkomst enligt lagen (1962:381) om allmän försäkring.

13. Uppgift om beteckning, köpeskilling, basvärde, delvärde, taxeringsvärde, omräknat delvärde, beskattningsnatur, typ av fång och tidpunkt för fång för fastighet som ägs eller innehas av personen, andelens storlek om fastigheten har flera ägare och övriga uppgifter som behövs för beräkning av statlig fastighetsskatt samt uppgift som behövs för värdering av bostad på fastighet.

14. Uppgift om tid och art för planerad eller pågående revision samt beskattningsperiod och skatteslag som denna avser samt uppgift om tid för planerat besök eller annat sammanträffande enligt 3 kap. 7 § taxeringslagen, 17 kap. 4 § *mervärdesskattelagen*, 78 § 2 a mom. *uppbördslagen*, 27 a § *lagen om uppbörd av socialavgifter från arbetsgivare* eller 19 b § lagen om sjömansskatt.

15. Uppgift om postgiro- och bankgironummer, om personen är näringsidkare samt, om fullmakt lämnats för bank eller postgiro att ta emot skatteåterbetalning på ett konto, datum för fullmakten samt kontots nummer och typ.

16. Uppgift om antal perioder om trettio dagar för vilka den skattskyldige uppburit inkomst som beskattas enligt lagen om sjömansskatt.

17. Uppgift om omsättning i näringsverksamhet.

18. Uppgifter angående resultat av bruttovinstberäkning, annan beräkning av relationstal eller liknande, skönsmässig beräkning och be-

ning enligt 18 kap. 9 § *skattebetalningslagen*.

14. Uppgift om tid och art för planerad eller pågående revision samt beskattningsperiod och skatteslag som denna avser samt uppgift om tid för planerat besök eller annat sammanträffande enligt 3 kap. 7 § taxeringslagen, 14 kap. 5 § *skattebetalningslagen* eller 19 b § lagen om sjömansskatt.

lopp som under beskattningsåret stått till förfogande för levnads-kostnader.

19. Uppgift från centrala bilregistret om innehav av fordon samt om fordonets registreringsnummer, märke, typ och årsmodell.

20. Uppgift för beräkning av skattereduktion för fackföreningsavgift, uppgifter enligt 6 § första och andra styckena lagen (1993:672) om skattereduktion för utgifter för byggnadsarbete på bostadshus och uppgifter enligt 7 § lagen (1995:1623) om skattereduktion för riskkapitalinvesteringar för bestämmande av skattereduktion enligt nämnda lagar samt uppgift om beslut om sådan skattereduktion.

21. Uppgift om bosättningsland och tidpunkt för byte av bosättningsland.

22. Uppgifter om antal årsanställda i en koncern i fall som avses i 2 kap. 16 § sista stycket lagen om självdeklaration och kontrolluppgifter, totalt respektive i Sverige, koncernomsättning och koncernbalansomslutning för koncernmoderföretag.

23. Uppgift om beteckning på ersättningsbostad som avses i 11 § lagen (1993:1469) om uppskovsavdrag vid byte av bostad, uppskovsavdragets storlek, belopp som enligt 10 § nämnda lag skall reducera omkostnadsbeloppet samt, om ersättningsbostaden utgörs av bostad som avses i 11 § andra meningen nämnda lag, föreningens eller bolagets organisationsnummer och namn.

24. Uppgift som skall lämnas enligt 13 kap. 29 eller 30 § mervärdesskattelagen.

24. Uppgift som skall lämnas enligt 10 kap. 17 § första stycket 5 och andra stycket samt 33 § skattebetalningslagen.

Denna lag träder i kraft den 1 november 1997.

27 Förslag till lag om ändring i lagen (1980:1103) om årsredovisning m.m. i vissa företag

Härigenom föreskrivs att 4 kap. 10 § lagen (1980:1103) om årsredovisning m.m. i vissa företag skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

4 kap.
10 §¹

Revisorn skall för varje räkenskapsår avge revisionsberättelse till den årsredovisningsskyldige. Berättelsen skall överlämnas till den som svarar för förvaltningen av företagets angelägenheter senast fem och en halv månader efter räkenskapsårets utgång.

Revisionsberättelsen skall innehålla ett uttalande, huruvida årsredovisningen har upprättats enligt denna lag eller, i förekommande fall, enligt årsredovisningslagen (1995:1554) eller lagen (1995:1559) om årsredovisning i kreditinstitut och värdepappersbolag. Innehåller inte årsredovisningen sådana upplysningar som skall lämnas enligt tillämplig lag om årsredovisning, skall revisorn ange detta och lämna behövliga upplysningar i sin berättelse, om det kan ske.

Har revisorn vid sin granskning funnit att åtgärd eller försummelse som kan föranleda ersättningsskyldighet ligger någon som ingår i företagsledningen till last, skall det anmärkas i berättelsen. Revisorn kan även i övrigt i berättelsen meddela upplysningar som han önskar bringa till den årsredovisningsskyldiges kännedom.

I revisionsberättelsen skall också anmärkas om revisorn funnit att företaget inte har fullgjort sin skyldighet

1. att göra *avdrag för preliminär A-skatt eller kvarstående skatt* enligt *uppbördslagen* (1953:272),

2. att anmäla sig för registrering enligt *14 kap. 2 § mervärdesskattelagen* (1994:200),

3. att lämna uppgift enligt *54 § 1 mom. uppbördslagen* eller *4 § lagen* (1984:668) om *uppbörd av socialavgifter från*

1. att göra *skatteavdrag* enligt *skattebetalningslagen* (1997:000),

2. att anmäla sig för registrering enligt *3 kap. 1 och 2 §§ skattebetalningslagen*,

3. att lämna uppgift enligt *10 kap. 9 § skattebetalningslagen*, eller

¹ Senaste lydelse 1995:1557.

arbetsgivare eller särskild deklARATION enligt 14 kap. 3 § mervärdesskattelagen, eller

4. att i rätt tid betala skatter och avgifter som avses i 1—3.

Om revisionsberättelsen innehåller anmärkning om att företaget inte har fullgjort skyldighet som avses i fjärde stycket 1—4, skall revisorn genast sända in en avskrift av revisionsberättelsen till skattemyndigheten.

I ett moderföretag skall revisorn avge en särskild revisionsberättelse beträffande koncernen. Härvid skall första—tredje styckena tillämpas.

Om anmälan har gjorts enligt 5 § tredje eller femte stycket, skall revisor till revisionsberättelsen foga avskrift av anmälingen.

Denna lag träder i kraft den 1 november 1997. Äldre föreskrifter gäller fortfarande avseende förhållanden som hänför sig till tiden före den 1 januari 1998 i fråga om punkterna 1 och 2 och till tiden före den 1 februari 1998 i fråga om punkt 3.

28 Förslag till lag om ändring i lagen (1981:691) om socialavgifter

Härigenom föreskrivs att 1 kap. 2 §, 2 kap. 3 och 6 §§, 3 kap. 6 § samt 5 kap. 1 och 3 §§ lagen (1981:691) om socialavgifter¹ skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

1 kap.

2 §²

Avgifterna utgörs av arbetsgivaravgifter och egenavgifter. Arbetsgivaravgifter skall betalas av den som är arbetsgivare och egenavgifter av den som är försäkrad enligt lagen (1962:381) om allmän försäkring och har inkomst av annat förvärvsarbete som avses i 3 kap. 2 eller 2 a § eller 11 kap. 3 § nämnda lag.

Vid tillämpning av denna lag skall, även om ett anställningsförhållande inte föreligger, den som har utgett sådan ersättning som enligt bestämmelserna i 3 kap. 2 § andra stycket eller 11 kap. 2 § första stycket m, andra stycket och femte stycket lagen om allmän försäkring är att hänföra till inkomst av anställning anses som arbetsgivare. *Vid tillämpning av denna lag gäller vidare vad som i 22 c § lagen (1984:668) om uppbörd av socialavgifter från arbetsgivare sägs om iakttagande av förhandsbesked.*

Vid tillämpning av denna lag skall, även om ett anställningsförhållande inte föreligger, den som har utgett sådan ersättning som enligt bestämmelserna i 3 kap. 2 § andra stycket eller 11 kap. 2 § första stycket m, andra stycket och femte stycket lagen om allmän försäkring är att hänföra till inkomst av anställning anses som arbetsgivare.

¹ Lagen omtryckt 1989:633.

² Senaste lydelse 1992:683.

2 kap.
3 §³

Underlag för beräkning av avgifterna är summan av vad arbetsgivaren under året har utgett som lön i pengar eller annan ersättning för utfört arbete eller eljest med anledning av tjänsten, dock inte pension, eller andra skattepliktiga förmåner eller, i fall som avses i 3 kap. 2 § andra stycket lagen (1962:381) om allmän försäkring, annan ersättning för utfört arbete. Bidrag som avses i 11 kap. 2 § första stycket m) lagen om allmän försäkring likställs med lön. Vidare likställs med lön garantibelopp enligt lönegarantilagen (1992:497). Med lön likställs även kostnadsersättning som inte enligt 10 § *uppbördslagen* (1953:272) undantas vid beräkning av *preliminär A-skatt*.

Med lön likställs också ersättning som en arbetsgivare utger till en allmän försäkringskassa som följd av bestämmelsen i 24 § första stycket lagen (1991:1047) om sjuklön.

Ersättning som avses i andra stycket skall anses som ersättning till arbetstagare vid tillämpning av 4 och 5 §§.

6 §⁴

Arbetsgivaravgifter skall i den mån de inflyter fördelas mellan olika avgiftsändamål så som de belöper på dessa enligt arbetsgivarnas redovisning eller *beslut om fastställelse* enligt la-

Underlag för beräkning av avgifterna är summan av vad arbetsgivaren under året har utgett som lön i pengar eller annan ersättning för utfört arbete eller eljest med anledning av tjänsten, dock inte pension, eller andra skattepliktiga förmåner eller, i fall som avses i 3 kap. 2 § andra stycket lagen (1962:381) om allmän försäkring, annan ersättning för utfört arbete. Bidrag som avses i 11 kap. 2 § första stycket m) lagen om allmän försäkring likställs med lön. Vidare likställs med lön garantibelopp enligt lönegarantilagen (1992:497). Med lön likställs även kostnadsersättning som inte enligt 8 kap. *skattebetalningslagen* (1997:000) undantas vid beräkning av *skatteavdrag*.

Arbetsgivaravgifter skall i den mån de inflyter fördelas mellan olika avgiftsändamål så som de belöper på dessa enligt arbetsgivarnas redovisning eller *ett beskattningsbeslut* enligt

³ Senaste lydelse 1995:1492.

⁴ Senaste lydelse 1984:670.

gen (1984:668) om uppbörd av socialavgifter från arbetsgivare. skattebetalningslagen (1997:000).

Bestämmelserna i första stycket skall tillämpas också på avgifts- och räntebelopp som utbetalas till arbetsgivare.

Föreskrifter om fördelningen meddelas av regeringen eller, efter regeringens bemyndigande, Riksförsäkringsverket.

3 kap.

6 §⁵

Riksförsäkringsverket får varje år från vederbörlig inkomsttitel i statsbudgeten tillgodoföra sig ett belopp som motsvarar summan av de under nästföregående år debiterade egenavgifterna minskad med summan av de avgifter som under samma år satts ned eller restituerats.

Riksförsäkringsverket får under respektive uppbördsår enligt uppbördslagen (1953:272) som förskott på belopp enligt första stycket tillgodoföra sig 11 procent av den preliminära skatt som debiterats fysiska personer före den 1 februari samma år. Förskottet tillgodoförs med en tolfedel under var och en av uppbördsåren. Riksskatteverket skall varje år senast den 15 februari lämna Riksförsäkringsverket uppgift om summan av den före den 1 februari samma år debiterade preliminära skatten för fysiska personer.

Om Riksförsäkringsverket under ett uppbördsår tillgodoförts förskott som överstiger beloppet enligt första stycket skall skillnaden regleras genom avräkning på belopp som närmast därefter skall tillgodoföras enligt första eller andra stycket.

Riksförsäkringsverket får under respektive period om tolv månader som preliminär skatt betalas enligt skattebetalningslagen (1997:000) som förskott på belopp enligt första stycket tillgodoföra sig 11 procent av den preliminära skatt som debiterats fysiska personer före den 1 februari under perioden. Förskottet tillgodoförs med en tolfedel varje månad. Riksskatteverket skall varje år senast den 15 februari lämna Riksförsäkringsverket uppgift om summan av den före den 1 februari samma år debiterade preliminära skatten för fysiska personer.

Om Riksförsäkringsverket under en sådan tolv månadersperiod som anges i andra stycket tillgodoförts förskott som överstiger beloppet enligt första stycket skall skillnaden regleras genom avräkning på belopp som närmast därefter skall tillgodo-

⁵ Senaste lydelse 1993:1559.

föras enligt första eller andra stycket.

5 kap.

1 §⁶

Om *eftergift* i vissa fall av skyldighet att betala arbetsgivaravgifter föreskrivs i 22 d § lagen (1984:668) om uppbörd av socialavgifter från arbetsgivare.

Om *befrielse* i vissa fall från skyldighet att betala egenavgifter föreskrivs i 30 § uppbörds-lagen (1953:272).

Om *befrielse* i vissa fall från skyldighet att betala arbetsgivaravgifter föreskrivs i 13 kap. skattebetalningslagen (1997:000).

3 §⁷

Om *uppbörd* av avgifter enligt denna lag föreskrivs i lagen (1984:668) om uppbörd av socialavgifter från arbetsgivare samt i uppbördslagen (1953:272).

Om *redovisning, debitering och betalning* av avgifter enligt denna lag föreskrivs i skattebetalningslagen (1997:000).

Denna lag träder i kraft den 1 november 1997.

1. Äldre föreskrifter i 1 och 5 kap. gäller fortfarande i fråga om arbetsgivaravgifter för utgiftsåret 1997 och tidigare år samt i fråga om egenavgifter som grundas på 1998 års taxering och tidigare år.

2. Äldre föreskrifter i 2 kap. gäller fortfarande i fråga om arbetsgivaravgifter som avser tid före 1998.

3. De nya föreskrifterna i 3 kap. tillämpas första gången i fråga om perioden 1 februari 1998—januari 1999.

⁶ Senaste lydelse 1990:384.

⁷ Senaste lydelse 1984:670.

29 Förslag till lag om ändring i utsökningsbalken (1981:774)

Härigenom föreskrivs i fråga om utsökningsbalken (1981:774) dels att 7 kap. 15 § skall ha följande lydelse, dels att det i balken skall införas en ny paragraf, 7 kap. 22 a §, av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Avdrag för preliminär skatt har företräde framför utmätning av lön. *Utmätning för underhållsbidrag med företrädesrätt enligt 14 § och förrättningskostnaderna i målet har företräde framför avdrag för kvarstående skatt. Vid utmätning av lön för annan fordran har avdrag för kvarstående skatt företräde.* En fordran enligt 14 § första stycket 1 har företräde framför förrättningskostnaderna i målet.

Föreslagen lydelse

7 kap.
15 §¹

Avdrag för preliminär skatt har företräde framför utmätning av lön. En fordran enligt 14 § första stycket 1 har företräde framför förrättningskostnaderna i målet.

¹Senaste lydelse 1995:298.

22 a §

För en fordran med anledning av ett grundläggande beslut om slutlig skatt enligt 11 kap. 11 § skattebetalningslagen (1997:000) får utmätning av lönske i fråga om avlöningstillfällena under längst tre månader utan att bestämmelserna om förbehållsbelopp i 4 och 5 §§, samt 20 § första stycket tillämpas. Detsamma gäller 8 § till den del som den avser förbehållsbelopp.

Första stycket gäller inte om

1. fordringen överstiger 10 000 kronor,

2. gäldenären är skyldig att lämna särskild självdeklaration enligt 2 kap. 13 § lagen (1990:325) om självdeklaration och kontrolluppgifter,

3. gäldenären har begärt att bestämmelserna om förbehållsbelopp skall tillämpas, eller

4. utmätning har begärts för någon annan fordran mot gäldenären.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1998.

30 Förslag till lag om ändring i lagen (1982:188) om preskription av skattefordringar m.m.

Härigenom föreskrivs i fråga om lagen (1982:188) om preskription av skattefordringar m.m.

dels att 2 och 4 §§ skall upphöra att gälla,

dels att rubrikerna närmast före 2 och 4 §§ skall utgå,

dels att 3 § skall ha följande lydelse,

dels att det i lagen skall införas en ny rubrik närmast före 5 § som skall lyda "Särskild preskriptionstid".

3 §¹

En fordran preskriberas fem år efter utgången av det kalenderår då den förföll till betalning, om inte annat följer av andra stycket.

Har en fordran fastställts till sitt belopp

1. sedan den förfallit till betalning eller

2. sedan föreskriven tid för avlämnande av deklaration eller annan redovisning för fordringen gått ut, räknas preskriptionstiden i fråga om sådan del av fordringen som dessförinnan inte har varit indrivningsbar från utgången av det kalenderår då fastställelsen ägde rum. Punkt 2 gäller dock inte i fråga om en fordran som har påförts enligt uppbördslagen (1953:272).

En fordran preskriberas fem år efter utgången av det kalenderår då den lämnades för indrivning.

Om ett indrivningsuppdrag återtogs upphör beräkningen av preskriptionstid för fordran som omfattas av uppdraget.

¹ Senaste lydelse 1984:861.

Denna lag träder i kraft den 1 november 1997. Lagen tillämpas även på fordringar som överlämnats för indrivning före ikraftträdandet och som inte preskriberats dessförinnan enligt äldre bestämmelser.

31 Förslag till lag om ändring i arbetstidslagen (1982:673)

Härigenom föreskrivs att 27 § arbetstidslagen (1982:673) skall ha följande lydelse.

*Nuvarande lydelse**Föreslagen lydelse*27 §¹

Frågor om övertidsavgift prövas av allmän domstol efter ansökan som skall göras av allmän åklagare inom två år från den tidpunkt då överträdelsen begicks. I fråga om sådan ansökan gäller bestämmelserna i rättegångsbalken om åtal för brott, på vilket inte kan följa svårare straff än böter, och bestämmelserna om kvarstad i brottmål. Sedan fem år har förflutit från den tidpunkt då överträdelsen begicks, får övertidsavgift ej tas ut. Övertidsavgifter tillfaller staten.

Ett beslut genom vilket någon har påförts en övertidsavgift skall genast sändas till länsstyrelsen. Avgiften skall betalas till länsstyrelsen inom två månader från det att beslutet vann laga kraft. En upplysning om detta skall tas in i beslutet. Om avgiften inte betalas inom denna tid, skall dröjsmålsavgift tas ut enligt 58 § 2—5 mom. *uppbördslagen* (1953:272). Den obetalda övertidsavgiften och dröjsmålsavgift skall lämnas för indrivning. Regeringen får föreskriva att indrivning inte behöver begäras för ett ringa belopp. Bestämmelser om indrivning finns i lagen (1993:891) om indrivning av statliga fordringar m.m. Indrivningsåtgärder får inte vidtas sedan fem år har förflutit från det att beslutet vann laga kraft.

Ett beslut genom vilket någon har påförts en övertidsavgift skall genast sändas till länsstyrelsen. Avgiften skall betalas till länsstyrelsen inom två månader från det att beslutet vann laga kraft. En upplysning om detta skall tas in i beslutet. Om avgiften inte betalas inom denna tid, skall dröjsmålsavgift tas ut enligt *lagen* (1997:000) om *dröjsmålsavgift*. Den obetalda övertidsavgiften och dröjsmålsavgift skall lämnas för indrivning. Regeringen får föreskriva att indrivning inte behöver begäras för ett ringa belopp. Bestämmelser om indrivning finns i lagen (1993:891) om indrivning av statliga fordringar m.m. Indrivningsåtgärder får inte vidtas sedan fem år har förflutit från det att beslutet vann laga kraft.

¹ Senaste lydelse 1993:905.

Denna lag träder i kraft den 1 november 1997.

32 Förslag till lag om ändring i lagen (1984:151) om punktskatter och prisregleringsavgifter

Härigenom föreskrivs att 5 kap. 5, 10, 12 och 17 §§, 8 kap. 1 § samt 9 kap. 3 § lagen (1984:151) om punktskatter och prisregleringsavgifter skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Om ett beskattningsbeslut överklagats, den skattskyldige begärt omprövning eller det annars kan antas att skatten kommer att sättas ned, kan den skattskyldige av beskattningsmyndigheten få anstånd med att betala skatten. Bestämmelserna i 49 § 1, 2 och 3 mom. *uppbördslagen* (1953:272) gäller då i tillämpliga delar.

Dröjsmålsavgiften tas ut enligt bestämmelserna i 58 § 2—5 mom. *uppbördslagen* (1953:272).

Föreslagen lydelse

5 kap. 5 §¹

Om ett beskattningsbeslut överklagats, den skattskyldige begärt omprövning eller det annars kan antas att skatten kommer att sättas ned, kan den skattskyldige av beskattningsmyndigheten få anstånd med att betala skatten. Bestämmelserna i 17 kap. 2, 3, 9 och 11 §§ *skattebetalningslagen* (1997:000) gäller då i tillämpliga delar.

10 §²

Dröjsmålsavgiften tas ut enligt bestämmelserna i *lagen* (1997:000) om dröjsmålsavgift.

¹ Senaste lydelse 1990:331.

² Senaste lydelse 1992:639.

12 §³

Ränta skall utgå på

1. skatt som avses i 1 § tredje stycket,
2. skatt som den skattskyldige fått anstånd med att betala enligt 5 § till den del skattebeloppet skall betalas senast vid anståndstidens utgång.

I fall som avses i första stycket 1 utgår räntan från den dag då skatten skulle ha betalats enligt 1 § första stycket till och med den dag då skatten skall betalas enligt beskattningsmyndighetens beslut. I fall som avses i första stycket 2 skall bestämmelserna om ränta i 49 § 4 mom. *uppbördslagen* (1953:272) tillämpas.

Beskattningsmyndigheten får befria en skattskyldig helt eller delvis från skyldigheten att betala ränta, om det finns synnerliga skäl.

I fall som avses i första stycket 1 utgår räntan från den dag då skatten skulle ha betalats enligt 1 § första stycket till och med den dag då skatten skall betalas enligt beskattningsmyndighetens beslut. I fall som avses i första stycket 2 skall bestämmelserna om ränta i 19 kap. 4 § *skattebetalningslagen* (1997:000) tillämpas.

17 §⁴

Har någon, i egenskap av företrädare för skattskyldig som är juridisk person, uppsåtligen eller av grov oaktsamhet underlåtit att betala in skatt i den tid och ordning som anges i 2 kap. 6—9 §§ samt 5 kap. 1 och 2 §§, är han tillsammans med den skattskyldige betalningsskyldig för skatten. Betalningsskyldigheten får jämkas eller efterges om det föreligger särskilda skäl.

Talan om att ålägga betalningsskyldighet enligt första stycket skall föras vid allmän domstol. Talan får inte väckas sedan den skattskyldiges betal-

I fråga om betalningsskyldighet för företrädare för skattskyldig som är juridisk person som inte betalat in skatt i den tid och ordning som anges i 2 kap. 6—9 §§ samt 5 kap. 1 och 2 §§ gäller bestämmelserna i 12 kap. 6, 7, 9, 11 och 12 §§ samt 22 kap. 13 § andra stycket skattebetalningslagen (1997:000).

Beskattningsmyndigheten beslutar om betalningsskyldighet enligt första stycket. Hos den som har blivit ålagd betalningsskyldighet får indrivning ske i

³ Senaste lydelse 1992:639.

⁴ Lydelse enligt prop. 1995/96:170.

ningsskyldighet för skattebeloppet har bortfallit enligt lagen (1982:188) om preskription av skattefordringar m. m. Hos den som har blivit ålagd betalningskyldighet får indrivning ske i samma ordning som gäller för skatt.

Den som fullgjort betalningskyldighet för skattebelopp enligt första stycket får söka beloppet åter av den skattskyldige.

Bestämmelsen i 4 § preskriptionslagen (1981:130) gäller i fråga om regressfordran enligt tredje stycket.

samma ordning som gäller för skatt.

8 kap.

1 §⁵

Beskattningsmyndighetens beskattningsbeslut i en fråga som kan ha betydelse för beskattningen samt beslut om anstånd med att lämna deklARATION eller betala skatt, om uppdelning av skattebetalning, om återbetalning av skatt och om att avvisa en begäran om omprövning av beskattningsbeslut får överklagas hos länsrätten av den skattskyldige och, i fråga om skatter och avgifter enligt 1 kap. 1 § första stycket 1, av Riksskatteverket samt, i övriga fall av allmänna ombudet.

Beskattningsmyndighetens beskattningsbeslut i en fråga som kan ha betydelse för beskattningen samt beslut om anstånd med att lämna deklARATION eller betala skatt, om uppdelning av skattebetalning, om återbetalning av skatt och om att avvisa en begäran om omprövning av beskattningsbeslut får överklagas hos länsrätten av den skattskyldige, *såvitt avser beslut enligt 5 kap. 17 § av företrädaren* och, i fråga om skatter och avgifter enligt 1 kap. 1 § första stycket 1, av Riksskatteverket samt, i övriga fall av allmänna ombudet.

⁵ Senaste lydelse 1995:620.

Beslut om skatterevision, föreläggande om vite och avvisande av ansökan om förhandsbesked får inte överklagas.

Skattemyndighetens övriga beslut enligt denna lag överklagas hos Riksskatteverket. Riksskatteverkets beslut får inte överklagas.

9 kap.⁶

3 §

Fråga om utdömande av vite prövas av länsrätten i det län där beskattningsmyndigheten är belägen. Har vite samtidigt förelagts med stöd av en bestämmelse i taxeringslagen (1990:324) eller enligt lagen (1990:325) om självdeklaration och kontrolluppgifter prövas frågan av den länsrätt som är behörig enligt dessa lagar. Har vite i annat fall samtidigt förelagts med stöd av denna lag och *mervärdesskattelagen* (1994:200) görs prövningen av den länsrätt som är behörig enligt sistnämnda lag.

Vid prövning av en fråga om utdömande av vite får även vitets lämplighet bedömas.

Fråga om utdömande av vite prövas av länsrätten i det län där beskattningsmyndigheten är belägen. Har vite samtidigt förelagts med stöd av en bestämmelse i taxeringslagen (1990:324) eller enligt lagen (1990:325) om självdeklaration och kontrolluppgifter prövas frågan av den länsrätt som är behörig enligt dessa lagar. Har vite i annat fall samtidigt förelagts med stöd av denna lag och *skattebetalningslagen* (1997:000) görs prövningen av den länsrätt som är behörig enligt sistnämnda lag.

Denna lag träder i kraft den 1 november 1997.

⁶ Senaste lydelse 1994:214.

33 Förslag till lag om ändring i lagen (1984:404) om stämpelskatt vid inskrivningsmyndigheter

Härigenom föreskrivs att 34 § lagen (1984:404) om stämpelskatt vid inskrivningsmyndigheter skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Har den skattskyldige inte betalat skatten inom föreskriven tid, skall dröjsmålsavgift tas ut enligt 58 § 2—5 mom. *uppbördslagen* (1953:272). Dröjsmålsavgiften betalas till inskrivningsmyndigheten eller den myndighet som regeringen bestämmer.

Inskrivningsmyndigheten får medge befrielse helt eller delvis från skyldigheten att betala dröjsmålsavgift, om det finns särskilda skäl.

Föreslagen lydelse

34 §¹

Har den skattskyldige inte betalat skatten inom föreskriven tid, skall dröjsmålsavgift tas ut enligt *lagen* (1997:000) om *dröjsmålsavgift*. Dröjsmålsavgiften betalas till inskrivningsmyndigheten eller den myndighet som regeringen bestämmer.

Denna lag träder i kraft den 1 november 1997.

¹Senaste lydelse 1992:640.

34 Förslag till lag om ändring i lagen (1984:1052) om statlig fastighetsskatt

Härigenom föreskrivs att 7 § lagen (1984:1052) om statlig fastighetsskatt skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

I fråga om debitering och *uppbörd* av fastighetsskatt gäller bestämmelserna i *uppbördslagen* (1953:272).

Föreslagen lydelse

7 §¹

I fråga om debitering, *redovisning* och *betalning* av fastighetsskatt gäller bestämmelserna i *skattebetalningslagen* (1997:000).

Denna lag träder i kraft den 1 november 1997.

¹Senaste lydelse 1984:1078.

35 Förslag till lag om ändring i lagen (1985:146) om avräkning vid återbetalning av skatter och avgifter

Härigenom föreskrivs att 1 § lagen (1985:146) om avräkning vid återbetalning av skatter och avgifter skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

1 §¹

Avräkning enligt denna lag skall göras från belopp som återbetalas eller annars utbetalas på grund av bestämmelse i

1. *uppbördslagen (1953:272),*
2. *lagen (1958:295) om sjömansskatt,*

3. *lagen (1984:151) om punktskatter och prisregleringsavgifter eller författning som anges i 1 kap. 1 § första stycket samma lag, i de fall då utbetalningen ankommer på Skattemyndigheten i Kopparbergs län,*

4. *lagen (1984:668) om uppbörd av socialavgifter från arbetsgivare,*

5. *lagen (1991:586) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta,*

6. *lagen (1991:591) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta artister m.fl.,*

7. *mervärdesskattelagen (1994:200) med undantag av 10 kap. 6 och 7 §§,*

8. *tullagen (1994:1550) och lagen (1994:1551) om tullfrihet m.m.*

1. *lagen (1958:295) om sjömansskatt,*

2. *lagen (1984:151) om punktskatter och prisregleringsavgifter eller författning som anges i 1 kap. 1 § första stycket samma lag, i de fall då utbetalningen ankommer på Skattemyndigheten i Kopparbergs län,*

3. *lagen (1991:591) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta artister m.fl.,*

4. *mervärdesskattelagen (1994:200) med undantag av 10 kap. 6 och 7 §§,*

5. *tullagen (1994:1550) och lagen (1994:1551) om tullfrihet m.m., eller*

6. *skattebetalningslagen (1997:000).*

¹ Lydelse enligt prop. 1995/96:170.

Vad som sagts i första stycket 3 gäller inte utbetalning enligt 9 kap. 1 § lagen (1994:1776) om skatt på energi och 13 § lagen (1978:69) om försäljningsskatt på motorfordon.

Avräkning skall också göras vid återbetalning av belopp som tagits ut som förrättningskostnad vid indrivning av en sådan fordran som avses i 2 § första meningen.

Vad som sagts i första stycket 2 gäller inte utbetalning enligt 9 kap. 1 § lagen (1994:1776) om skatt på energi och 13 § lagen (1978:69) om försäljningsskatt på motorfordon.

Denna lag träder i kraft den 1 november 1997. Äldre föreskrifter gäller fortfarande i fråga om avräkning vid återbetalning eller annan utbetalning enligt

1. uppbördslagen (1953:272),
2. lagen (1984:668) om uppbörd av socialavgifter från arbetsgivare,
3. lagen (1991:586) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta, eller
4. mervärdesskattelagen (1994:200).

36 Förslag till lag om ändring i lagen (1986:468) om avräkning av utländsk skatt

Härigenom föreskrivs att 7 § lagen (1986:468) om avräkning av utländsk skatt skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

7 §¹

Vid beräkning av den statliga inkomstskatt som hänför sig till de utländska inkomsterna skall den del av den statliga inkomstskatten som hänför sig till de utländska förvärvsinkomsterna (inkomst av tjänst och näringsverksamhet) respektive den del som hänför sig till de utländska kapitalinkomsterna (inkomst av kapital) beräknas var för sig. Den statliga respektive kommunala inkomstskatt som hänför sig till de utländska förvärvsinkomsterna (intäkterna efter avdrag för kostnader) skall anses utgöra så stor del av den skattskyldiges hela statliga respektive kommunala inkomstskatt på förvärvsinkomst, beräknad utan avräkning, som dessa inkomster utgör av den skattskyldiges sammanlagda förvärvsinkomst av olika förvärvskällor före allmänna avdrag (sammanräknad förvärvsinkomst). Motsvarande gäller i tillämpliga delar vid beräkning av den del av den statliga inkomstskatten som hänför sig till de utländska kapitalinkomsterna.

Vid tillämpningen av första stycket skall, i de fall då skattskyldig erhållit skattereduktion enligt 2 § 4 mom. *uppbördslagen* (1953:272), sådan reduktion anses ha skett från statlig inkomstskatt, kommunal inkomstskatt, *skogsvårdsavgift* respektive statlig fastighetsskatt med så stor del av reduktionen som respektive skatt utgör av det sammanlagda beloppet av nämnda skatter före sådan reduktion. Om skattskyldig har att erlægga fastighetsskatt såväl för fastighet

Vid tillämpningen av första stycket skall, i de fall då skattskyldig erhållit skattereduktion enligt 11 kap. 13 § *skattebetalningslagen* (1997:000), sådan reduktion anses ha skett från kommunal inkomstskatt, statlig inkomstskatt respektive statlig fastighetsskatt med så stor del av reduktionen som respektive skatt utgör av det sammanlagda beloppet av nämnda skatter före sådan reduktion. Om skattskyldig har att erlægga fastighetsskatt såväl för fastighet i Sveri-

¹ Senaste lydelse 1995:1341.

i Sverige som för privatbostad i utlandet skall reduktionen av statlig fastighetsskatt enligt första meningen anses ha skett från statlig fastighetsskatt som hänför sig till privatbostad i utlandet med så stor del som den statliga fastighetsskatten på privatbostad i utlandet utgör av det sammanlagda beloppet av statlig fastighetsskatt före sådan reduktion.

I de fall då skattskyldig enligt 2 § 5 lagen (1990:661) om avkastningsskatt på pensionsmedel har att betala avkastningsskatt som tas ut på skatteunderlag som beräknas enligt bestämmelserna i 3 § första och femte styckena samma lag eller skattskyldig enligt 3 § lagen (1993:1537) om expansionsmedel har att betala expansionsmedelsskatt skall följande gälla. Vid beräkningen av spärrbeloppet skall, vid bestämmande enligt första stycket av den statliga inkomstskatt som hänför sig till de utländska inkomsterna, sådan avkastningsskatt respektive expansionsmedelsskatt jämföras med statlig inkomstskatt på förvärvsinkomst. Om skattskyldig enligt 2 § lagen om expansionsmedel erhållit avdrag med en ökning av expansionsmedel eller tagit upp som intäkt en minskning av expansionsmedel skall, vid bestämmande enligt första stycket av den statliga inkomstskatt som hänför sig till de utländska inkomsterna, spärrbeloppet beräknas som om ett sådant avdrag inte erhållits respektive intäkt inte medtagits vid taxeringen.

Spärrbeloppet skall alltid anses uppgå till minst 100 kronor. Lag (1995:1341).

Denna lag träder i kraft den 1 november 1997 och tillämpas första gången vid 1999 års taxering.

37 Förslag till lag om ändring i plan- och bygglagen (1987:10)

Härigenom föreskrivs att 10 kap. 29 § plan- och bygglagen (1987:10)¹ skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

10 kap. 29 §²

Om avgiften inte betalas inom den tid som anges i 28 §, skall dröjsmålsavgift tas ut enligt 58 § 2—5 mom. *uppbördslagen* (1953:272). Den obetalda avgiften och dröjsmålsavgiften skall lämnas för indrivning. Regeringen får föreskriva att indrivning inte behöver begäras för ett ringa belopp. Bestämmelser om indrivning finns i lagen (1993:891) om indrivning av statliga fordringar m. m. Vid indrivning får verkställighet enligt utsökningsbalken ske.

Om avgiften inte betalas inom den tid som anges i 28 §, skall dröjsmålsavgift tas ut enligt *lagen (1997:000) om dröjsmålsavgift*. Den obetalda avgiften och dröjsmålsavgiften skall lämnas för indrivning. Regeringen får föreskriva att indrivning inte behöver begäras för ett ringa belopp. Bestämmelser om indrivning finns i lagen (1993:891) om indrivning av statliga fordringar m. m. Vid indrivning får verkställighet enligt utsökningsbalken ske.

Vid fördelning mellan staten och kommunen av medel som har influtit skall medel i första hand avsättas för kommunens fordran.

Denna lag träder i kraft den 1 november 1997.

¹ Lagen omtryckt 1992:1769.

² Senaste lydelse 1993:911.

38 Förslag till lag om ändring i bankrörelselagen (1987:617)

Härigenom föreskrivs att 3 kap. 11 § bankrörelselagen (1987:617) skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

3 kap.

11 §¹

Revisorerna skall för varje räkenskapsår avge en revisionsberättelse till stämman. Berättelsen skall överlämnas till bankens styrelse senast två veckor före den ordinarie stämman. Revisorerna skall inom samma tid till styrelsen återlämna de redovisningshandlingar som har överlämnats till dem.

Revisionsberättelsen skall innehålla ett uttalande om huruvida årsredovisningen har upprättats i överensstämmelse med lagen (1995:1559) om årsredovisning i kreditinstitut och värdepappersbolag. Innehåller inte årsredovisningen sådana upplysningar som skall lämnas enligt nämnda lag skall revisorerna ange detta och lämna behövliga upplysningar i sin berättelse, om det kan ske.

Har revisorerna vid sin granskning funnit att någon åtgärd eller försummelse, som kan föranleda ersättningsskyldighet, ligger en styrelseledamot till last eller att en styrelseledamot på annat sätt handlat i strid mot denna lag, lagen om årsredovisning i kreditinstitut och värdepappersbolag, bankaktiebolagslagen (1987:618), sparbankslagen (1987:619) eller lagen (1995:1570) om medlemsbanker eller mot stadgarna, skall det anmärkas i berättelsen. Revisionsberättelsen skall även innehålla ett uttalande i frågan om ansvarsfrihet för styrelseledamöterna. Revisorerna kan även i övrigt i berättelsen anteckna de upplysningar som de önskar meddela aktieägarna, huvudmännen eller medlemmarna.

I revisionsberättelsen skall också anmärkas om revisorerna funnit att banken inte har fullgjort sin skyldighet

1. att göra *avdrag för preliminär A-skatt eller kvarstående skatt* enligt *uppbördslagen* (1953:272),

1. att göra *skatteavdrag enligt skattebetalningslagen* (1997:000),

¹ Senaste lydelse 1995:1572.

2. att lämna uppgift enligt 54 § 1 mom. *uppbördslagen* eller 4 eller 11 § *lagen (1984:668) om uppbörd av socialavgifter från arbetsgivare*, eller

2. att lämna uppgift enligt 10 kap. 9 § *skattebetalningslagen (1997:000)*, eller

3. att i rätt tid betala skatter och avgifter som avses i 1—2.

Om revisionsberättelsen innehåller anmärkning om att banken inte har fullgjort någon sådan skyldighet som avses i fjärde stycket 1-3, skall revisorerna genast sända in en avskrift av den till skattemyndigheten.

Revisionsberättelsen skall innehålla särskilda uttalanden om fastställande av balansräkningen och resultaträkningen samt om det förslag till dispositioner beträffande bankens vinst eller förlust som har lagts fram i förvaltningsberättelsen.

I en moderbank skall revisorerna avge en särskild revisionsberättelse beträffande koncernen. Härvid skall första-tredje och sjätte styckena tillämpas.

Denna lag träder i kraft den 1 november 1997. Äldre föreskrifter gäller fortfarande avseende förhållanden som hänför sig till tiden före den 1 januari 1998 i fråga om punkt 1 och till tiden före den 1 februari 1998 i fråga om punkt 2.

39 Förslag till lag om ändring i lagen (1987:667) om ekonomiska föreningar

Härigenom föreskrivs att 8 kap. 13 § lagen (1987:667) om ekonomiska föreningar skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

8 kap. 13 §¹

Revisorerna skall för varje räkenskapsår avge en revisionsberättelse till föreningsstämman. Berättelsen skall överlämnas till föreningens styrelse senast två veckor före den ordinarie föreningsstämman. Revisorerna skall inom samma tid till styrelsen återlämna de redovisningshandlingar som har överlämnats till dem.

Revisionsberättelsen skall innehålla ett uttalande om huruvida årsredovisningen har gjorts upp enligt denna lag. Innehåller inte årsredovisningen sådana upplysningar som skall lämnas enligt 9 kap., skall revisorerna ange detta och lämna behövliga upplysningar i sin berättelse, om det kan ske.

Har revisorerna vid sin granskning funnit att någon åtgärd eller försummelse som kan föranleda ersättningskyldighet ligger en styrelseledamot eller verkställande direktören till last eller att en styrelseledamot eller verkställande direktören på annat sätt har handlat i strid mot denna lag eller stadgarna, skall det anmärkas i berättelsen. Revisionsberättelsen skall även innehålla ett uttalande i frågan om ansvarsfrihet för styrelseledamöterna och verkställande direktören. Revisorerna kan även i övrigt i berättelsen anteckna de upplysningar som de önskar meddela medlemmarna.

I revisionsberättelsen skall också anmärkas om revisorerna funnit att föreningen inte har fullgjort sin skyldighet

1. att göra *avdrag för preliminär A-skatt eller kvarstående skatt enligt uppördslagen (1953:272),*

2. att anmäla sig för registrering enligt 14 kap. 2 § *mervärdesskattelagen (1994:200),*

1. att göra *skatteavdrag enligt skattebetalningslagen (1997:000),*

2. att anmäla sig för registrering enligt 3 kap. 1 och 2 §§ *skattebetalningslagen,*

¹Senaste lydelse 1995:537.

3. att lämna uppgift enligt 54 § 1 mom. *uppbördslagen* eller 4 § *lagen (1984:668) om uppbörd av socialavgifter från arbetsgivare eller särskild deklARATION enligt 14 kap. 3 § mervärdesskattelagen*, eller

3. att lämna uppgift enligt 10 kap. 9 § *skattebetalningslagen*, eller

4. att i rätt tid betala skatter och avgifter som avses i 1—3.

Om revisionsberättelsen innehåller anmärkning om att föreningen inte har fullgjort någon sådan skyldighet som avses i fjärde stycket 1—4, skall revisorerna genast sända in en avskrift av den till skattemyndigheten.

Revisionsberättelsen skall innehålla särskilda uttalanden om fastställande av balansräkningen och resultaträkningen samt om det förslag till dispositioner beträffande föreningens vinst eller förlust som har lagts fram i förvaltningsberättelsen.

I en moderförening skall revisorerna avge en särskild revisionsberättelse beträffande koncernen. Härvid skall första—tredje och sjätte styckena tillämpas.

Om anmälan har gjorts enligt 8 § tredje eller femte stycket, skall revisor till revisionsberättelsen foga avskrift av anmälningen.

Denna lag träder i kraft den 1 november 1997. Äldre föreskrifter gäller fortfarande avseende förhållanden som hänför sig till tiden före den 1 januari 1998 i fråga om punkterna 1 och 2 och till tiden före den 1 februari 1998 i fråga om punkt 3.

40 Förslag till lag om ändring i fordonsskattelagen (1988:327)

Härigenom föreskrivs att 51, 60 och 62 §§ fordonsskattelagen (1988:327) skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

51 §

Fordonsskatten för ett skatteår eller en skatteperiod skall betalas under månaden före ingången av skatteåret eller skatteperioden (*uppbörds månaden*).

Om fordonet har blivit skattepliktigt efter ingången av *uppbörds månaden*, skall fordonsskatten betalas senast tre veckor efter skattepliktens inträde.

Om skatten enligt 15 § skall utgå med ett högre belopp än tidigare, skall skatten betalas

1. när det gäller ändring av fordonets beskaffenhet, senast tre veckor efter utgången av den kalendermånad under vilken registreringsbesiktningen skedde eller senast skulle ha skett,

2. när det gäller ändring av fordonets användning, senast tre veckor efter den dag då ändringen skedde.

Om fordonsskatt i de fall som avses i andra stycket skall betalas för högst en kalendermånad under skatteåret eller skatteperioden, skall fordonsskatt för närmast följande skatteår eller skatteperiod betalas samtidigt.

Fordonsskatten för ett skatteår eller en skatteperiod skall betalas under månaden före ingången av skatteåret eller skatteperioden.

Om fordonet har blivit skattepliktigt efter ingången av *den månad som anges i första stycket*, skall fordonsskatten betalas senast tre veckor efter skattepliktens inträde.

60 §¹

Om ett beslut om skatt har överklagats eller skatten annars kan antas komma att sättas ned, kan den skattskyldige av beskattningsmyndigheten få anstånd med betalning av skatten. Bestämmelserna i 49 § 1, 2 och 3 mom. *uppbördslagen* (1953:272) om anstånd skall då tillämpas.

Ränta skall beräknas på skatt som den skattskyldige fått anstånd med att betala enligt första stycket för den del av anståndsbeloppet som skall betalas senast vid anståndstidens utgång. För sådan ränta tillämpas bestämmelserna om ränta i 49 § 4 mom. *uppbördslagen* och i 5 kap. 14 och 15 §§ *lagen* (1984:151) om punktskatter och prisregleringsavgifter.

Om ett beslut om skatt har överklagats eller skatten annars kan antas komma att sättas ned, kan den skattskyldige av beskattningsmyndigheten få anstånd med betalning av skatten. Bestämmelserna i 17 kap. 2, 3, 9 och 11 §§ *skattebetalningslagen* (1997:000) om anstånd skall då tillämpas.

Ränta skall beräknas på skatt som den skattskyldige fått anstånd med att betala enligt första stycket för den del av anståndsbeloppet som skall betalas senast vid anståndstidens utgång. För sådan ränta tillämpas bestämmelserna om ränta i 19 kap. 4 § och 8 § *andra stycket skattebetalningslagen* och i 5 kap. 15 § *lagen* (1984:151) om punktskatter och prisregleringsavgifter.

62 §²

Dröjsmålsavgiften tas ut enligt bestämmelserna i 58 § 2—5 mom. *uppbördslagen* (1953:272).

Dröjsmålsavgiften tas ut enligt bestämmelserna i *lagen* (1997:999) om dröjsmålsavgift.

Denna lag träder i kraft den 1 november 1997. Äldre föreskrifter i 60 § gäller dock fortfarande i fråga om skatt som förfallit till betalning före den 1 januari 1998.

¹Senaste lydelse 1993:913.

²Senaste lydelse 1992:644.

41 Förslag till lag om ändring i lagen (1989:41) om TV-avgift

Härigenom föreskrivs att 17 § lagen (1989:41) om TV-avgift skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

17 §¹

Bolagets beslut om påförande av avgifter enligt denna lag skall anses som beslut av förvaltningsmyndighet och får verkställas, om avgiften är obetald och förfallen till betalning. Verkställighet får ske även om avgiftsbeslutet har begärts omprövat eller omprövningsbeslutet har blivit överklagat. Avser beslutet TV-avgift, krävs dock att bolaget har sänt en påminnelse enligt 12 §.

Uttagande av avgift handläggs hos kronofogdemyndigheten som allmänt mål. *Dröjsmålsavgift enligt uppbördslagen (1953:272) utgår inte.*

Uttagande av avgift handläggs hos kronofogdemyndigheten som allmänt mål.

Denna lag träder i kraft den 1 november 1997.

¹ Senaste lydelse 1992:645.

42 Förslag till lag om ändring i utlänningslagen (1989:529)

Härigenom föreskrivs att 10 kap. 8 § utlänningslagen (1989:529)¹ skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

10 kap.

8 §²

Frågor om påförande av avgift enligt 7 § prövas av allmän domstol efter ansökan, som skall göras av allmän åklagare inom två år från det att överträdelsen upphörde. I fråga om sådan talan tillämpas bestämmelserna i rättegångsbalken om åtal för brott på vilket inte kan följa svårare straff än böter och bestämmelserna om kvarstad i brottmål på motsvarande sätt. När fem år har gått efter det att överträdelsen upphörde, får avgift inte påföras. Avgiften tillfaller staten.

Avgiften skall betalas till länsstyrelsen inom två månader från det att beslutet vann laga kraft. En upplysning om detta skall tas in i beslutet. Om avgiften inte betalas inom denna tid, skall dröjsmålsavgift tas ut enligt 58 § 2—5 mom. *uppbördslagen* (1953:272). Den obetalda avgiften och dröjsmålsavgift skall lämnas för indrivning. Regeringen får föreskriva att indrivning inte behöver begäras för ett ringa belopp. Bestämmelser om indrivning finns i lagen (1993:891) om indrivning av statliga fordringar m.m. Indrivningsåtgärder får dock inte vidtas när fem år har gått efter det att beslutet vann laga kraft.

Avgiften skall betalas till länsstyrelsen inom två månader från det att beslutet vann laga kraft. En upplysning om detta skall tas in i beslutet. Om avgiften inte betalas inom denna tid, skall dröjsmålsavgift tas ut enligt *lagen* (1997:000) om *dröjsmålsavgift*. Den obetalda avgiften och dröjsmålsavgift skall lämnas för indrivning. Regeringen får föreskriva att indrivning inte behöver begäras för ett ringa belopp. Bestämmelser om indrivning finns i lagen (1993:891) om indrivning av statliga fordringar m. m. Indrivningsåtgärder får dock inte vidtas när fem år har gått efter det att beslutet vann laga kraft.

¹ Lagen omtryckt 1994:515.

² Senaste lydelse 1993:914.

Denna lag träder i kraft den 1 november 1997.

43 Förslag till lag om ändring i lagen (1989:532) om tillstånd för anställning på fartyg

Härigenom föreskrivs att 6 § lagen (1989:532) om tillstånd för anställning på fartyg skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

6 §¹

Frågor om påförande av avgift enligt 5 § prövas av allmän domstol efter ansökan, som skall göras av allmän åklagare inom två år efter det att överträdelsen upphörde. I frågor om sådan talan gäller i tillämpliga delar bestämmelserna i rättegångsbalken om åtal för brott på vilket inte kan följa svårare straff än böter och om kvarstad i brottmål. Sedan fem år har förflutit efter det att överträdelsen upphörde, får avgift inte påföras. Avgiften tillfaller staten.

Avgiften skall betalas till länsstyrelsen inom två månader från det att beslutet vann laga kraft. En upplysning om detta skall tas in i beslutet. Om avgiften inte betalas inom denna tid, skall dröjsmålsavgift tas ut enligt 58 § 2—5 mom. *upp-bördslagen (1953:272)*. Den obetalda avgiften och dröjsmålsavgift skall lämnas för indrivning. Indrivningsåtgärder får dock inte vidtas sedan fem år har förflutit från det beslutet vann laga kraft. Regeringen får föreskriva att indrivning inte behöver begäras för ett ringa belopp. Bestämmelser om indrivning finns i lagen (1993:891) om indrivning av statliga fordringar m.m.

Avgiften skall betalas till länsstyrelsen inom två månader från det att beslutet vann laga kraft. En upplysning om detta skall tas in i beslutet. Om avgiften inte betalas inom denna tid, skall dröjsmålsavgift tas ut enligt *lagen (1997:000) om dröjsmålsavgift*. Den obetalda avgiften och dröjsmålsavgift skall lämnas för indrivning. Indrivningsåtgärder får dock inte vidtas sedan fem år har förflutit från det beslutet vann laga kraft. Regeringen får föreskriva att indrivning inte behöver begäras för ett ringa belopp. Bestämmelser om indrivning finns i lagen (1993:891) om indrivning av statliga fordringar m.m.

¹ Senaste lydelse 1993:915.

Denna lag träder i kraft den 1 november 1997.

44 Förslag till lag om ändring i taxeringslagen (1990:324)

Härigenom föreskrivs att 1 kap. 1 och 4 §§, 2 kap. 2 § och 5 kap. 13 § taxeringslagen (1990:324) skall ha följande lydelse.

*Nuvarande lydelse**Föreslagen lydelse*

1 kap.

1 §¹

Denna lag gäller vid fastställelse av underlaget för att ta ut skatt eller avgift (taxering) enligt

1. kommunalskattelagen (1928:370),
2. lagen (1947:576) om statlig inkomstskatt,
3. lagen (1947:577) om statlig förmögenhetsskatt,
4. lagen (1984:1052) om statlig fastighetsskatt,
5. lagen (1990:661) om avkastningsskatt på pensionsmedel i fall som avses i 2 § första stycket 1—5 nämnda lag,
6. lagen (1991:687) om särskild löneskatt på pensionskostnader,
7. lagen (1994:1744) om allmänna egenavgifter,
8. lagen (1993:1537) om expansionsmedel.

Lagen gäller även vid handläggning av ärenden om särskilda avgifter (skattetillägg och förseningsavgift) om inte annat följer av 5 kap.

Lagen innehåller bestämmelser som skall gälla vid handläggning av mål om taxering och särskilda avgifter i allmän förvaltningsdomstol.

Att bestämmelserna i denna lag gäller även i fråga om förfarandet för fastställelse av mervärdesskatt i vissa fall framgår av 14 kap. 28 § mervärdesskattelagen (1994:200).

Att bestämmelserna i denna lag gäller även i fråga om förfarandet för fastställelse av mervärdesskatt i vissa fall framgår av 10 kap. 32 § skattebetalningslagen (1997:000).

¹ Senaste lydelse 1994:1681.

4 §

I lagen (1990:325) om självdeklaration och kontrolluppgifter finns bestämmelser om skyldigheten att lämna uppgifter till ledning för taxering. I fråga om *debitering* och *uppbörd* av skatt gäller bestämmelserna i *uppbördslagen* (1953:272).

I lagen (1990:325) om självdeklaration och kontrolluppgifter finns bestämmelser om skyldigheten att lämna uppgifter till ledning för taxering. I fråga om *redovisning*, *bestämmande* och *betalning* av skatt gäller bestämmelserna i *skattebetalningslagen* (1997:000).

2 kap.

2 §

Beslut i taxeringsärende fattas av skattemyndigheten i det län där den skattskyldiges hemortskommun *för taxeringsåret* är belägen.

Beslut i taxeringsärende fattas av skattemyndigheten i det län där den skattskyldiges hemortskommun är belägen.

Om den skattskyldige saknar hemortskommun i landet, fattas beslutet av skattemyndigheten i Stockholms län.

En skattemyndighet får uppdra åt en annan skattemyndighet att fatta beslut i dess ställe i ett visst ärende eller en viss grupp av ärenden. Sådant uppdrag får ges endast om den andra myndigheten medger det och om det kan ske utan avsevärd olägenhet för den skattskyldige.

5 kap.

13 §²

Särskild avgift påförs *som slutlig eller tillkommande skatt* enligt *uppbördslagen* (1953:272). Skattetillägg som inte uppgår till 100 kronor, påförs inte. Särskild avgift tillfaller staten.

Särskild avgift påförs enligt *skattebetalningslagen* (1997:000). Skattetillägg som inte uppgår till 100 kronor, påförs inte. Särskild avgift tillfaller staten.

Skall någon vid taxering till statlig inkomstskatt på förvärvsinkomst påföras skattetillägg på undandragen skatt efter skilda procentsatser uträknas först skatten på summan av de undanhållna beloppen. Skatten fördelas sedan vid tillämpningen av de skilda procentsatserna efter den kvotdel som vart och ett av de undanhållna beloppen utgör av de sammanlagda undanhållna beloppen.

² Senaste lydelse 1991:1902.

Bestämmelserna i andra stycket tillämpas också när någon skall påföras skattetillägg efter skilda procentsatser på undandragen skatt i annat fall än som avses i andra stycket. Vid beräkning av skattetillägg på minskning av underskott i förvärvskälla skall underlaget vid tillämpning av de skilda procentsatserna fördelas efter den kvotdel som vart och ett av de undanhållna beloppen utgör av de sammanlagda undanhållna beloppen.

Skall skattetillägg påföras efter skilda procentsatser och beräknas på såväl undandragen skatt som minskning av underskott i förvärvskälla görs beräkningen med tillämpning av andra och tredje styckena på de båda underlagen var för sig.

Denna lag träder i kraft den 1 november 1997 och tillämpas från och med 1999 års taxering. Äldre föreskrifter tillämpas fortfarande när det gäller 1998 och tidigare års taxeringar.

45 Förslag till lag om ändring i lagen (1990:325) om självdeklaration och kontrolluppgifter

Härigenom föreskrivs att 1 kap. 2 §, 2 kap. 4, 13 och 16 §§ samt 3 kap. 4, 5, 7, 9, 57, 58 och 60 §§ lagen (1990:325) om självdeklaration och kontrolluppgifter skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

1 kap.

2 §

Begrepp som används i denna lag har samma innebörd som i kommunalskattelagen (1928:370), lagen (1947:576) om statlig inkomstskatt, *uppbördslagen* (1953:272) och *taxeringslagen* (1990:324).

Begrepp som används i denna lag har samma innebörd som i kommunalskattelagen (1928:370), lagen (1947:576) om statlig inkomstskatt, *taxeringslagen* (1990:324) och *skattebetalningslagen* (1997:000).

2 kap.

4 §¹

Fysisk person skall lämna självdeklaration

1. när hans bruttointäkter av tjänst i andra fall än som avses i 32 § 1 mom. första stycket h och i kommunalskattelagen (1928:370) och av aktiv näringsverksamhet, under beskattningsåret uppgått till sammanlagt minst 24 procent av basbeloppet enligt lagen (1962:381) om allmän försäkring för året före taxeringsåret och inte annat följer av 6 §,

2. när hans bruttointäkter av tjänst i fall som avses i 32 § 1 mom. första stycket h eller i kommunalskattelagen och av passiv näringsverksamhet uppgått till sammanlagt minst 100 kronor,

3. när han haft bruttointäkter av kapital av annat slag än avkastning för vilken *preliminär A-skatt* skall betalas enligt 3 § 2 mom. tredje stycket *uppbördslagen* (1953:272) och bruttointäk-

3. när han haft bruttointäkter av kapital av annat slag än avkastning för vilken *skatteavdrag* skall göras enligt 5 kap. 8 § *skattebetalningslagen* (1997:000) och bruttointäkterna

¹ Lydelse enligt prop. 1995/96:198.

terna av kapital uppgått till sammanlagt minst 100 kronor,

4. om han inte varit bosatt i Sverige under hela beskattningsåret eller om han under beskattningsåret betalat sjömansskatt, när bruttointäkterna uppgått till sammanlagt minst 100 kronor,

5. när hans tillgångar av den art som anges i 3 § 1 mom. den upphävda lagen (1947:577) om statlig förmögenhetsskatt vid beskattningsårets utgång haft ett värde som överstiger 900 000 kronor, eller

6. när underlag för *skogsvårdsavgift*, statlig fastighets- skatt, avkastningsskatt på pensionsmedel eller särskild löneskatt på pensionskostnader skall fastställas för honom.

av kapital uppgått till sammanlagt minst 100 kronor,

6. när underlag för statlig fastighetsskatt, avkastningsskatt på pensionsmedel eller särskild löneskatt på pensionskostnader skall fastställas för honom.

Vid bedömandet av deklarationsskyldighet enligt första stycket skall hänsyn inte tas till sådan inkomst eller förmögenhet för vilken skattskyldighet inte föreligger enligt kommunalskattelagen, lagen (1947:576) om statlig inkomstskatt eller lagen om statlig förmögenhetsskatt. Däremot skall hänsyn tas till sådan inkomst eller förmögenhet som enligt dubbelbeskattningsavtal skall vara helt eller delvis undantagen från beskattning i Sverige.

Har makar, som ingått äktenskap före ingången av beskattningsåret och levt tillsammans under större delen därav, var för sig haft förmögenhet, skall vardera makens deklarationsskyldighet bedömas med hänsyn till makarnas sammanlagda förmögenhet.

Skall någon enligt den upphävda lagen om statlig förmögenhetsskatt taxeras för förmögenhet som tillhör barn eller någon annan, skall hänsyn tas därtill när deklarationsskyldigheten bedöms.

13 §²

Särskild självdeklaration skall lämnas om

1. den skattskyldige är annan juridisk person än dödsbo,
2. den skattskyldige är skyldig att i självdeklaration lämna uppgift om inkomst av näringsverksamhet,
3. den skattskyldige är företagsledare eller delägare i fåmansföretag, fåmansägt handelsbolag, företag, som enligt 3 § 12 a mom. tredje stycket lagen (1947:576) om statlig inkomstskatt skall behandlas som fåmansföretag eller, om uppgifter skall lämnas enligt 24 §, i företag som upphört att vara sådant företag,

² Senaste lydelse 1995:1629.

4. den skattskyldige är närstående till företagsledare i sådant företag som avses i 3 och skall lämna uppgifter enligt 24 §,

5. den skattskyldige enligt 14 kap. 3 § *mervärdesskattelagen (1994:200)* är skyldig att redovisa utgående och ingående mervärdesskatt i sin självdeklaration,

5. den skattskyldige enligt 10 kap. 9 och 32 §§ *skattebetalningslagen (1997:000)* är skyldig att redovisa utgående och ingående mervärdesskatt i sin självdeklaration,

6. den skattskyldige inte varit bosatt i Sverige under hela beskattningsåret, eller

7. den skattskyldige inte mottagit förtryckt blankett för förenklad självdeklaration senast den 15 april taxeringsåret.

16 §³

Fåmansföretag och företag, som enligt 3 § 12 a mom. tredje stycket lagen (1947:576) om statlig inkomstskatt skall behandlas som fåmansföretag skall i självdeklarationen lämna uppgifter om delägars eller honom närstående persons namn, personnummer och adress och i förekommande fall aktie- eller andelsinnehav varvid, om det förekommer olika röstvärden för innehavet, dessa skall anges; dock behöver uppgifter inte lämnas för närstående person, som inte uppburit ersättning från, träffat avtal med eller haft liknande förhållande med företaget.

Delägare i ett handelsbolag skall lämna de uppgifter som behövs för att beräkna det justerade ingångsvärdet för andelen i bolaget såsom andelens ursprungliga ingångsvärde, tillskott och uttag.

Skall den skattskyldige enligt 14 kap. 3 § *mervärdesskattelagen (1994:200)* redovisa mervärdesskatt i sin självdeklaration, skall han lämna de uppgifter som behövs för att besluta om mervärdesskatten.

Skall den skattskyldige enligt 10 kap. 9 och 32 §§ *skattebetalningslagen (1997:000)* redovisa mervärdesskatt i sin självdeklaration, skall han lämna de uppgifter som behövs för att besluta om mervärdesskatten.

Dotterföretag enligt 1 kap. 5 § aktiebolagslagen (1975:1385), 1 kap. 4 § lagen (1987:667) om ekonomiska föreningar, 1 kap. 6 § bankaktiebolagslagen (1987:618), 1 kap. 2 § sparbankslagen (1987:619), 1 kap. 5 § lagen (1995:1570) om medlemsbanker, 1 kap. 9 § försäkringsrörelselagen (1982:713) eller 1 kap. 1 och 1 a §§ lagen (1980:1103) om årsredovisning m.m. i vissa företag, skall i självdeklarationen lämna uppgift om namn och organisationsnummer för

³ Senaste lydelse 1995:1629.

moderföretag jämte aktie- eller andelsinnehav med angivande av röstvärde samt, i förekommande fall, uppgifter om namn och organisationsnummer för dettas moderföretag. Ägaruppgifterna skall avse förhållandena vid senast avslutade beskattningsår.

3 kap.

4 §⁴

Kontrolluppgifter om lön, arvode, andra ersättningar eller förmåner som utgör skattepliktig intäkt av tjänst skall lämnas av den som betalat ut beloppet eller gett ut förmånen.

Kontrolluppgifter skall lämnas för den som av den uppgiftsskyldige har fått skattepliktigt belopp eller skattepliktig förmån.

Uppgiftsskyldighet enligt första och andra styckena föreligger även i fråga om ersättning eller förmån som mottagaren får för arbete och som för honom utgör intäkt av näringsverksamhet om inte mottagaren antingen har enbart en *F-skattsedel* eller både en *F-skattsedel* och en *A-skattsedel* och skriftligen åberopat *F-skattsedeln* samt för sådan ersättning från arbetsgivare som enligt 3 § 3 mom. lagen (1947:576) om statlig inkomstskatt beskattas som inkomst av kapital.

Uppgiftsskyldighet föreligger inte i fråga om ersättning eller förmån som enligt 2 kap. 24 § skall redovisas i självdeklaration.

Kontrolluppgift skall ta upp utgiven ersättning eller förmån samt avdragen *preliminär* skatt. *Av kontrolluppgiften skall framgå hur stor del av skatteavdraget som avser allmänna egenavgifter som den uppgiftsskyldige redovisat enligt bestämmelserna i 43 § 1 mom. uppördslagen (1953:272). I 6—12 §§ lämnas*

Uppgiftsskyldighet enligt första och andra styckena föreligger även i fråga om ersättning eller förmån som mottagaren får för arbete och som för honom utgör intäkt av näringsverksamhet om inte mottagaren antingen har enbart en *F-skattsedel* eller både en *F-skattsedel* och en *A-skattsedel* och skriftligen åberopat *F-skattsedeln* samt för sådan ersättning från arbetsgivare som enligt 3 § 3 mom. lagen (1947:576) om statlig inkomstskatt beskattas som inkomst av kapital.

Kontrolluppgift skall ta upp utgiven ersättning eller förmån samt avdragen skatt. I 6—12 §§ lämnas närmare föreskrifter om vad som skall iakttas när kontrolluppgift lämnas.

⁴ Senaste lydelse 1994:1680.

närmare föreskrifter om vad som skall iaktas när kontrolluppgift lämnas.

5 §⁵

Uppgiftsskyldighet enligt 4 § föreligger först efter föreläggande av skattemyndigheten beträffande

1. ersättning och förmån med anledning av tillfälligt arbete, som getts ut av fysisk person eller dödsbo och inte utgör omkostnad i näringsverksamhet, om *avdrag för preliminär A-skatt* inte har gjorts och det som mottagaren sammanlagt fått haft ett lägre värde än 1 000 kronor för hela året,

2. ersättning och förmån med anledning av tillfälligt arbete i andra fall än som avses i 1 om det som mottagaren sammanlagt fått haft ett lägre värde än 100 kronor för hela året,

3. följande slag av ersättningar om det har angetts i kontrolluppgiften att sådan ersättning har lämnats

a) kostnadsersättning för resa i tjänsten med allmänt kommunikationsmedel, hyrbil eller taxi, motsvarande gjorda utlägg,

b) kostnadsersättning för logi vid sådan resa i tjänsten som avses i punkt 3 av anvisningarna till 33 § kommunalskattelagen (1928:370), motsvarande gjorda utlägg,

c) representationsersättning, motsvarande gjorda utlägg,

d) ersättning för ökade levnadskostnader vid sådan resa i tjänsten som avses i punkterna 3 och 3 a av anvisningarna till 33 § kommunalskattelagen eller för kostnader för resa med egen bil i tjänsten, i den mån ersättningsarna enligt 10 § *första—tredje styckena uppbördslagen* (1953:272) inte skall ligga till grund för beräkning av *preliminär A-skatt*.

1. ersättning och förmån med anledning av tillfälligt arbete, som getts ut av fysisk person eller dödsbo och inte utgör omkostnad i näringsverksamhet, om *skatteavdrag* inte har gjorts och det som mottagaren sammanlagt fått haft ett lägre värde än 1 000 kronor för hela året,

d) ersättning för ökade levnadskostnader vid sådan resa i tjänsten som avses i punkterna 3 och 3 a av anvisningarna till 33 § kommunalskattelagen eller för kostnader för resa med egen bil i tjänsten, i den mån ersättningsarna enligt 8 kap. 19 och 20 §§ *skattebetalningslagen* (1997:000) inte skall ligga till grund för beräkning av *skatteavdrag*.

⁵ Senaste lydelse 1992:681.

7 §⁶

Värdet av förmåner som utgått i annat än pengar skall beräknas i enlighet med bestämmelserna i kommunalskattelagen (1928:370). Vid beräkning av värdet av bilförmån och kostförmån skall dock bestämmelserna i punkt 2 andra stycket andra meningen och punkt 4 andra stycket av anvisningarna till 42 § nämnda lag tillämpas endast i enlighet med beslut av skattemyndigheten med stöd av 5 § *andra stycket lagen (1984:668) om uppbörd av socialavgifter från arbetsgivare*. Värdet av annan bostadsförmån här i riket än förmån av semesterbostad skall beräknas i enlighet med bestämmelserna i 8 § *tredje och sjätte styckena uppbördslagen (1953:272)*.

Om värdet av en förmån justerats enligt 5 § *andra stycket lagen om uppbörd av socialavgifter från arbetsgivare* skall anges att justering skett.

Det sammanlagda värdet av förmånerna skall anges särskilt för sig.

Värdet av förmåner som utgått i annat än pengar skall beräknas i enlighet med bestämmelserna i kommunalskattelagen (1928:370). Vid beräkning av värdet av bilförmån och kostförmån skall dock bestämmelserna i punkt 2 andra stycket andra meningen och punkt 4 andra stycket av anvisningarna till 42 § nämnda lag tillämpas endast i enlighet med beslut av skattemyndigheten med stöd av 9 kap. 2 § *andra stycket skattebetalningslagen (1997:000)*. Värdet av annan bostadsförmån här i riket än förmån av semesterbostad skall beräknas i enlighet med bestämmelserna i 8 kap. 15 och 16 §§ *skattebetalningslagen*.

Om värdet av en förmån justerats enligt 9 kap. 2 § *andra stycket skattebetalningslagen* skall anges att justering skett.

⁶ Senaste lydelse 1995:653.

9 §⁷

I kontrolluppgiften skall det för varje belopp anges om arbetsgivaren skall betala arbetsgivaravgifter enligt lagen (1981:691) om socialavgifter.

Ersättning för ökade levnads-kostnader eller kostnader för resa med egen bil i tjänsten som enligt 10 § första—tredje styckena uppbördslagen (1953:272) skall ligga till grund för beräkning av *preliminär A-skatt*, skall i kontrolluppgift anges som lön, arvode eller motsvarande. Har ersättning för ökade levnads-kostnader som enligt 10 § första och andra styckena uppbördslagen inte skall ligga till grund för beräkning av *preliminär A-skatt* utgått för en eller flera tjänsteresor som omfattat en sammanhängande period av mer än tre månader, skall detta anges i kontrolluppgift som också skall innehålla upplysning om i vad mån fråga är om inrikes eller utrikes förrättning.

I kontrolluppgiften skall särskilt för sig tas upp det sammanlagda värdet av andra kostnadsersättningar än sådana som enligt 5 § 3 a—c skall uppges först efter föreläggande av skattemyndigheten. Dock skall ersättningen, då det är uppenbart att den avser kostnader som inte är avdragsgilla vid mottagarens inkomsttaxering eller att den överstiger avdragsgillt belopp, till denna del anges som lön, arvode eller motsvarande.

I kontrolluppgiften skall särskilt för sig tas upp sådant *avdrag* som har gjorts för *preliminär A-skatt*.

Ersättning för ökade levnads-kostnader eller kostnader för resa med egen bil i tjänsten som enligt 8 kap. 19 och 20 §§ *skattebetalningslagen* (1997:000) skall ligga till grund för beräkning av *skatteavdrag*, skall i kontrolluppgift anges som lön, arvode eller motsvarande. Har ersättning för ökade levnads-kostnader som enligt 8 kap. 19 § *skattebetalningslagen* inte skall ligga till grund för beräkning av *skatteavdrag* utgått för en eller flera tjänsteresor som omfattat en sammanhängande period av mer än tre månader, skall detta anges i kontrolluppgift som också skall innehålla upplysning om i vad mån fråga är om inrikes eller utrikes förrättning.

I kontrolluppgiften skall särskilt för sig tas upp sådant *skatteavdrag* som har gjorts.

⁷ Senaste lydelse 1993:1517.

57 §⁸

I varje kontrolluppgift skall anges namn och postadress samt personnummer eller organisationsnummer för såväl den uppgiftsskyldige som den uppgiften avser.

För dödsbo får i stället för organisationsnummer den avlidnes personnummer anges. Om personnummer eller organisationsnummer inte kan anges för den som uppgiften avser, skall i stället dennes födelsetid redovisas eller, i fråga om kontrolluppgifter enligt 22 § i de fall borgenären är en juridisk person, namn, postadress och personnummer för den som får förfoga över räntan eller fordran. Om ett konto innehas av flera än fem personer, får uppgifter lämnas om en person som förfogar över kontot i stället för om samtliga innehavare, (förfogarkonto), samt i förekommande fall om den beteckning på innehavarkretsen som används för kontot. I så fall skall anges att det är fråga om ett förfogarkonto. I fråga om skuld som är gemensam för flera än fem personer får på motsvarande sätt uppgifter lämnas om en person som ansvarar för lånet i stället för om samtliga gäldenärer, (gemensamt lån), samt i förekommande fall om den beteckning på låntagarkretsen som används för lånet. I så fall skall anges att det är fråga om ett gemensamt lån. Om ett finansiellt instrument ägs gemensamt

För dödsbo får i stället för organisationsnummer den avlidnes personnummer anges. Om personnummer eller organisationsnummer inte kan anges för den som uppgiften avser, skall i stället dennes födelsetid redovisas eller, i fråga om kontrolluppgifter enligt 22 § i de fall borgenären är en juridisk person, namn, postadress och personnummer för den som får förfoga över räntan eller fordran. Om ett konto innehas av flera än fem personer, får uppgifter lämnas om en person som förfogar över kontot i stället för om samtliga innehavare, (förfogarkonto), samt i förekommande fall om den beteckning på innehavarkretsen som används för kontot. I så fall skall anges att det är fråga om ett förfogarkonto. I fråga om skuld som är gemensam för flera än fem personer får på motsvarande sätt uppgifter lämnas om en person som ansvarar för lånet i stället för om samtliga gäldenärer, (gemensamt lån), samt i förekommande fall om den beteckning på låntagarkretsen som används för lånet. I så fall skall anges att det är fråga om ett gemensamt lån. Om ett finansiellt instrument ägs gemensamt

⁸ Senaste lydelse 1995:1629.

av flera får uppgift enligt 32 c § lämnas för den som anges på avräkningsnotan i stället för samtliga ägare. Om den uppgiftsskyldige har *tilldelats* ett särskilt redovisningsnummer enligt 53 § 1 mom. *uppbördslagen* (1953:272), skall detta, i annan kontrolluppgift än sådan som avser ränta, utdelning eller betalning till eller från utlandet, anges i stället för den uppgiftsskyldiges personnummer eller organisationsnummer.

Den som för egen räkning öppnar ett inlåningskonto, anskaffar ett räntebärande värdepapper eller på annat sätt placerar pengar för förräntning skall ange sitt personnummer, om mottagaren är skyldig att utan föreläggande lämna kontrolluppgift beträffande räntan. Detta gäller inte den som inte har tilldelats personnummer.

I en kontrolluppgift som lämnas av fåmansföretag, fåmansägt handelsbolag eller företag, som enligt 3 § 12 a mom. tredje stycket lagen (1947:576) om statlig inkomstskatt skall behandlas som fåmansföretag, skall det anges om personen är företagsledare eller honom närstående person eller delägare i företaget.

58 §

Kontrolluppgifterna skall lämnas senast den 31 januari under taxeringsåret till den skattemyndighet hos vilken den uppgiftsskyldige är registrerad som arbetsgivare.

Den som har *tilldelats* särskilda redovisningsnummer enligt 53 § 1 mom. *uppbördslagen* (1953:272) och på grund av detta registrerats hos flera skattemyndigheter skall lämna kontrolluppgifterna till myndigheterna i enlighet med denna registrering. Om den uppgiftsskyldige inte är registrerad eller inte vet vilken skattemyndighet kontrolluppgifterna skall lämnas till, får han lämna uppgifterna

av flera får uppgift enligt 32 c § lämnas för den som anges på avräkningsnotan i stället för samtliga ägare. Om *skattemyndigheten* har *tilldelat* den uppgiftsskyldige ett särskilt redovisningsnummer, skall detta, i annan kontrolluppgift än sådan som avser ränta, utdelning eller betalning till eller från utlandet, anges i stället för den uppgiftsskyldiges personnummer eller organisationsnummer.

Den som *skattemyndigheten* har *tilldelat* särskilda redovisningsnummer och på grund av detta registrerats hos flera skattemyndigheter skall lämna kontrolluppgifterna till myndigheterna i enlighet med denna registrering. Om den uppgiftsskyldige inte är registrerad eller inte vet vilken skattemyndighet kontrolluppgifterna skall lämnas till, får han lämna uppgifterna till skattemyndigheten i det län där han är bosatt.

till skattemyndigheten i det län där han är bosatt.

Andra kontrolluppgifter än de som anges i 60 § skall vid avlämnandet vara ordnade kommunvis. Vilken kommun kontrolluppgifterna avser skall vara tydligt utmärkt.

60 §⁹

Vid en kontrolluppgift som lämnas enligt 4, 13, 14, 22 eller 27 § skall fogas särskild uppgift (sammandrag av kontrolluppgifter). I sådant sammandrag skall anges namn, postadress och personnummer eller organisationsnummer för den uppgiftsskyldige, antalet lämnade kontrolluppgifter samt det sammanlagda beloppet av de skatteavdrag som har verkställts *för preliminär A-skatt* under året före taxeringsåret. Om den uppgiftsskyldige har *tilldelats* särskilt redovisningsnummer enligt 53 § 1 mom. *uppbördslagen* (1953:272), skall detta, i annat sammandrag än sådant som avser kontrolluppgift om ränta, utdelning eller betalning till eller från utlandet, anges i stället för personnummer eller organisationsnummer. Om den uppgiftsskyldige har gjort avdrag för en arbetstagares kostnader enligt 2 kap. 4 § första stycket 6 lagen (1981:691) om socialavgifter, skall denna kostnad också anges i sammandraget.

Redovisning av konto som avses i 57 § andra stycket tredje meningen skall lämnas i särskild uppgiftshandling för varje konto.

Vid en kontrolluppgift som lämnas enligt 4, 13, 14, 22 eller 27 § skall fogas särskild uppgift (sammandrag av kontrolluppgifter). I sådant sammandrag skall anges namn, postadress och personnummer eller organisationsnummer för den uppgiftsskyldige, antalet lämnade kontrolluppgifter samt det sammanlagda beloppet av de skatteavdrag som har verkställts under året före taxeringsåret. Om *skattemyndigheten* har *tilldelat* den uppgiftsskyldige *ett* särskilt redovisningsnummer, skall detta, i annat sammandrag än sådant som avser kontrolluppgift om ränta, utdelning eller betalning till eller från utlandet, anges i stället för personnummer eller organisationsnummer. Om den uppgiftsskyldige har gjort avdrag för en arbetstagares kostnader enligt 2 kap. 4 § första stycket 6 lagen (1981:691) om socialavgifter, skall denna kostnad också anges i sammandraget.

⁹ Senaste lydelse 1993:1563.

Vid en kontrolluppgift som lämnas enligt 17 a, 25 a, 26 a, 32 a, 44 eller 45 § skall fogas sammandrag, som skall uppta namn, postadress och personnummer eller organisationsnummer för den uppgiftsskyldige samt antalet lämnade kontrolluppgifter.

Denna lag träder i kraft den 1 november 1997 och tillämpas från och med 1999 års taxering.

46 Förslag till lag om ändring i lagen (1990:661) om avkastningsskatt på pensionsmedel

Härigenom föreskrivs att 10 § lagen (1990:661) om avkastningsskatt på pensionsmedel skall ha följande lydelse.

*Nuvarande lydelse**Föreslagen lydelse*10 §¹

Om inte annat följer av andra stycket gäller bestämmelserna i taxeringslagen (1990:324) vid taxering till avkastningsskatt och bestämmelserna i *uppbördslagen* (1953:272) i fråga om *debitering* och *uppbörd* av sådan skatt.

Om inte annat följer av andra stycket gäller bestämmelserna i taxeringslagen (1990:324) vid taxering till avkastningsskatt och bestämmelserna i *skattebetalningslagen* (1997:000) i fråga om *redovisning*, *bestämmande* och *betalning* av sådan skatt.

Avkastningsskatt som skall tas ut av sådan skattskyldig som avses i 2 § första stycket 6 skall för den skattskyldiges räkning betalas av det pensionssparinstitut med vilket den skattskyldige träffat avtal om individuellt pensionssparande.

I fråga om förfarandet vid beskattningen i fall som avses i andra stycket gäller bestämmelserna i lagen (1984:151) om punktskatter och prisregleringsavgifter i tillämpliga delar. Med skattskyldig avses därvid det pensionssparinstitut med vilket den skattskyldige träffat pensionssparavtal. Pensionssparinstitutets beskattningsår är redovisningsperiod. Pensionssparinstitutet skall vara registrerat hos beskattningsmyndigheten.

Förutom pensionssparinstitutet får även skattskyldig som avses i 2 § första stycket 6 överklaga beskattningsmyndighetens beslut om skatt enligt bestämmelserna i 8 kap. lagen om punktskatter och prisregleringsavgifter.

Återbetalas skatt hänförlig till ett pensionssparkonto till ett pensionssparinstitut skall beloppet tillsammans med räntan enligt 5 kap. 13 § lagen om punktskatter och prisregleringsavgifter tillgodoföras kontot. Har kontot avslutats skall institutet ombesörja att beloppet i stället överförs till det pensionssparkonto till vilket de tillgångar som var hänförliga till det avslutade kontot har överförts. Finns inte sådant

¹ Senaste lydelse 1993:1568.

konto skall institutet betala ut beloppet på det sätt som gäller för utbetalningar enligt lagen (1993:931) om individuellt pensionssparande.

Denna lag träder i kraft den 1 november 1997 och tillämpas från och med 1999 års taxering.

47 Förslag till lag om ändring i lagen (1990:676) om skatt på ränta på skogskontomedel m.m.

Härigenom föreskrivs att 9 § lagen (1990:676) om skatt på ränta på skogskontomedel m.m. skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Har skatt inte betalats in inom den tid som anges i 6 § tas en dröjsmålsavgift ut. *Dröjsmålsavgiften tas ut enligt 58 § 2—5 mom. uppbördslagen (1953:272).* Skattemyndigheten i Kopparbergs län får medge befrielse helt eller delvis från skyldigheten att betala dröjsmålsavgift, om det finns särskilda skäl.

Föreslagen lydelse

9 §¹

Har skatt inte betalats in inom den tid som anges i 6 § tas en dröjsmålsavgift ut enligt *lagen (1997:000) om dröjsmålsavgift.* Skattemyndigheten i Kopparbergs län får medge befrielse helt eller delvis från skyldigheten att betala dröjsmålsavgift, om det finns särskilda skäl.

Denna lag träder i kraft den 1 november 1997.

¹ Senaste lydelse 1993:464.

48 Förslag till lag om ändring i lagen (1990:912) om nedsättning av socialavgifter

Härigenom föreskrivs att 14 § lagen (1990:912) om nedsättning av socialavgifter¹ skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

14 §

Nedsättning av avgifter enligt denna lag skall i första hand avse

1. i fråga om arbetsgivaravgifter: folkpensionsavgiften och därefter sjukförsäkringsavgiften, eller

2. i fråga om egenavgifter: folkpensionsavgiften och därefter i angiven ordning sjukförsäkringsavgiften, delpensionsavgiften, arbetsskadeavgiften och tilläggspensionsavgiften.

I fråga om förfarandet för nedsättningen av avgifter gäller

1. *lagen (1984:668) om uppbörd av socialavgifter från arbetsgivare i fråga om arbetsgivaravgifter, eller*

2. *uppbördslagen (1953:272) i fråga om egenavgifter.*

I fråga om förfarandet för nedsättningen av avgifter gäller *skattebetalningslagen (1997:000).*

Denna lag träder i kraft den 1 november 1997 och tillämpas första gången i fråga om arbetsgivaravgifter för beskattningsåret 1998 och i fråga om egenavgifter som beräknas med ledning av 1999 års taxering.

¹ Lagen omtryckt 1994:548.

49 Förslag till lag om ändring i lagen (1991:586) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta

Härigenom föreskrivs i fråga om lagen (1991:586) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta

dels att 11 och 19 §§ skall upphöra att gälla,

dels att 2, 9, 10, 12, 14, 15, 20 och 21 §§ samt rubriken närmast före 15 § skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Beteckningar som används i kommunalskattelagen (1928:370), lagen (1947:576) om statlig inkomstskatt och *uppbördslagen* (1953:272) har samma betydelse i denna lag, om inte annat anges eller framgår av sammanhanget. I denna lag avses med bosatt utomlands: om fysisk person att denne inte är bosatt här i riket eller stadigvarande vistas här, samt med hemmahörande i utlandet: om fysisk person att denne är bosatt utomlands och om juridisk person att denne inte är registrerad här i riket och inte heller har fast driftställe här.

Föreslagen lydelse

2 §

Beteckningar som används i kommunalskattelagen (1928:370), lagen (1947:576) om statlig inkomstskatt och *skattebetalningslagen* (1997:000) har samma betydelse i denna lag, om inte annat anges eller framgår av sammanhanget. I denna lag avses med bosatt utomlands: om fysisk person att denne inte är bosatt här i riket eller stadigvarande vistas här, samt med hemmahörande i utlandet: om fysisk person att denne är bosatt utomlands och om juridisk person att denne inte är registrerad här i riket och inte heller har fast driftställe här.

9 §

Den som betalar ut kontant belopp eller annat vederlag, som för mottagaren utgör skattepliktig inkomst enligt denna lag, skall göra skatteavdrag för betalning av mottagarens särskilda inkomstskatt. Detta gäller inte, om utbetalaren är hemmahörande i utlandet.

Åtnjuter mottagaren jämte kontant belopp andra skattepliktiga förmåner, skall skatteavdraget för dessa beräknas med tillämpning av 8 § *uppbördslagen* (1953:272).

Åtnjuter mottagaren jämte kontant belopp andra skattepliktiga förmåner, skall skatteavdraget för dessa beräknas med tillämpning av 8 kap. 14—17 §§ *skattebetalningslagen* (1997:000).

Om det kontanta beloppet inte är så stort att föreskrivet avdrag kan göras, är utbetalaren betalningsansvarig för mellanskillnaden, som om skatteavdrag gjorts.

Har den som har att vidkännas skatteavdrag för särskild inkomstskatt enligt denna lag att betala kvarstående skatt, som har debiterats året före det år skatteavdraget skall göras, är utbetalaren skyldig att vid utbetalningen göra avdrag också för den kvarstående skatten, om han har erhållit beslut av skattemyndigheten om detta. Betalningen av den kvarstående skatten skall ske i enlighet med vad som sägs i 39 § 1 mom. andra stycket tredje och fjärde meningarna uppbördslagen och i övrigt enligt punkterna 3 och 4 av anvisningarna till 39 § uppbördslagen i tillämpliga delar.

10 §

Den som skall vidkännas avdrag för särskild inkomstskatt skall omedelbart efter det han erhållit beslutet från skattemyndigheten överlämna detta till den som har att göra avdraget.

Fullgörs inte skyldigheten enligt första stycket *och är inte förhållandena sådana som sägs i 40 § 3 mom. uppbördslagen (1953:272)*, skall avdrag såsom för preliminär skatt *och i förekommande fall kvarstående skatt* göras i enlighet med vad som sägs i 40 § 1 mom. *andra — fjärde styckena och 2 mom. samma lag. I övrigt gäller vad som sägs i tredje—femte samt sjunde styckena av anvisningarna till 40 § uppbördslagen.*

Fullgörs inte skyldigheten enligt första stycket, skall avdrag såsom för preliminär skatt göras i enlighet med vad som sägs i 8 kap. 6 § *skattebetalningslagen (1997:000)*.

12 §¹

I fråga om skyldighet att lämna uppgift till den skattskyldige om det belopp som innehållits genom skatteavdrag gäller vad som i fråga om arbetsgivare sägs i 43 § 1 mom. första stycket *med undantag av andra meningen uppbördslagen (1953:272)*.

I fråga om skyldighet att lämna uppgift till den skattskyldige om det belopp som innehållits genom skatteavdrag gäller vad som i fråga om arbetsgivare sägs i 5 kap. 13 § första stycket *skattebetalningslagen (1997:000)*.

¹ Senaste lydelse 1992:1181.

14 §

Utför någon, som har hemvist i en främmande stat med vilken Sverige har ingått överenskommelse för undvikande av att skatt tas ut i mer än en av staterna (*s.k. uppbördsöverenskommelse*), arbete här i riket, får beskattningsmyndigheten enligt de närmare föreskrifter som meddelas av regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer besluta att skatteavdrag enligt denna lag får underlåtas, om avdrag för skatt på grund av arbetet görs i den främmande staten.

Har skattemyndigheten meddelat ett beslut enligt första stycket, får myndigheten enligt de närmare föreskrifter som meddelas av regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer besluta att skatt, som på grund av arbetet har innehållits dessförinnan enligt denna lag, skall överföras till den främmande staten för att där *gottskrivas* den skattskyldige. I övrigt gäller i tillämpliga delar vad som sägs i 69 a § *andra—femte styckena uppbördslagen* (1953:272).

Utför någon, som har hemvist i en främmande stat med vilken Sverige har ingått överenskommelse för undvikande av att skatt tas ut i mer än en av staterna, arbete här i riket, får beskattningsmyndigheten enligt de närmare föreskrifter som meddelas av regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer besluta att skatteavdrag enligt denna lag får underlåtas, om avdrag för skatt på grund av arbetet görs i den främmande staten.

Har skattemyndigheten meddelat ett beslut enligt första stycket, får myndigheten enligt de närmare föreskrifter som meddelas av regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer besluta att skatt, som på grund av arbetet har innehållits dessförinnan enligt denna lag, skall överföras till den främmande staten för att där *tillgodoräknas* den skattskyldige. I övrigt gäller i tillämpliga delar vad som sägs i 18 kap. 5 § *andra stycket och 6 § skattebetalningslagen* (1997:000).

Uppbörd av skatt

Särskild inkomstskatt, som innehållits genom skatteavdrag, skall betalas senast den 10 i den uppbörds månad som infaller närmast efter utgången av den månad, då skatteavdraget gjordes. I uppbörds månaden januari får betalning i stället ske senast den 15. Om inbetalningen och uppgifter i samband därmed, om anstånd med betalningen samt om skyldighet att avge uppbördsdeklaration och påföljder av att skyldigheten underlåts gäller 52 — 54 §§ uppbörds lagen (1953:272) i tillämpliga delar. Regeringen eller den myndighet regeringen bestämmer får dock besluta om avvikelser från bestämmelserna om inbetalningssätt och om uppbördsdeklarationens innehåll.

Om redovisning av innehållen kvarskatt gäller 55 § 2 mom. uppbördslagen.

Redovisning och betalning av skatt15 §²

Att bestämmelserna i skattebetalningslagen (1997:999) gäller vid redovisning och betalning av skatt enligt denna lag framgår av 1 kap. 2 § skattebetalningslagen. Regeringen eller den myndighet regeringen bestämmer får dock besluta om avvikelser från bestämmelserna om inbetalningssätt och om skattedeklarationens innehåll.

² Senaste lydelse 1994:1982.

20 §

Har särskild inkomstskatt inbetalats i strid med bestämmelserna i denna lag har den skattskyldige rätt till återbetalning av vad som inbetalats för mycket.

Ansökan om återbetalning skall göras skriftligen hos skattemyndigheten senast vid utgången av sjätte kalenderåret efter det år då inkomsten uppbars. Vid ansökningshandlingen skall fogas intyg eller annan utredning om att särskild inkomstskatt inbetalats för sökanden.

På vad som återbetalas enligt första stycket *utgår* ränta enligt vad som föreskrivs i 69 § 2 mom. *uppbördslagen* (1953:272). I övrigt gäller i tillämpliga delar vad som sägs i 68 § 6 mom. *uppbördslagen*.

På vad som återbetalas enligt första stycket *beräknas* ränta enligt vad som föreskrivs i 19 kap. 13—14 §§ *skattebetalningslagen* (1997:000). I övrigt gäller i tillämpliga delar vad som sägs i 18 kap. 8—9 §§ *skattebetalningslagen*.

Om det följer av avtal för undvikande av dubbelbeskattning att Sverige som källstat skall medge avräkning för den skatt som betalats i den andra avtalsslutande staten av skattskyldig med hemvist där för inkomst som är skattepliktig enligt denna lag har den skattskyldige rätt till återbetalning av ett belopp motsvarande den skatt som erlagts i denna andra stat på inkomsten. Detta belopp får dock inte överstiga den särskilda inkomstskatten på inkomsten i fråga. Vid ansökan om sådan återbetalning av skatt skall fogas intyg eller annan utredning om den särskilda inkomstskatt respektive den utländska skatt som erlagts på inkomsten.

21 §³

I fråga om särskild inkomstskatt gäller i tillämpliga delar vad som sägs om överflyttning av *beslutsbehörighet* i 2 a §, om *anstånd med inbetalning av skatt* i 49 och 51 §§, om *dröjsmålsavgift* i 58 §, om *indrivning* i 59 §, om *ansvar för skatt som påförts en avliden eller ett dödsbo* i 61 §, om *central tillsyn m.m.* i 72 §, om *rätt att ta del av preliminär självdeklaration m.m.* i 73 §, om *arbetsgivares ansvarighet för arbetstygares skatt, m.m.* i 77, 77 a, 77 c och 78 §§, om *vite* i 83 §, om *omprövning m.m.* i 84 — 94 §§, om *beslut om särskilda debiteringsåtgärder* i 95 § samt om *överklagande m.m.* i 96 — 103 §§ *uppbördslagen* (1953:272). *Beslut om anstånd som avses i 49 § den lagen meddelas av beskattningmyndigheten enligt denna lag. Beslut om anstånd skall skyndsamt meddelas den skattskyldige utan kostnad för denne.*

I fråga om särskild inkomstskatt gäller i tillämpliga delar vad som sägs om överflyttning av *ärenden och uppgifter i skattebetalningslagen* (1997:000).

Denna lag träder i kraft den 1 november 1997 och tillämpas på inkomst som uppbärs efter utgången av år 1997.

1. Äldre föreskrifter i 9 § andra stycket gäller fortfarande i fråga om inkomst som uppbärs före 1998.

2. Äldre föreskrifter i 15 § första stycket och 19 § gäller fortfarande i fråga om skatt som skall betalas och uppbördsdeklaration som skall lämnas i januari 1998 eller tidigare.

³ Lydelse enligt prop. 1995/96:170.

3. Äldre föreskrifter i 20 och 21 §§ tillämpas fortfarande i fråga om särskild inkomstskatt hänförlig till tiden för 1998.

50 Förslag till lag om ändring i lagen (1991:591) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta artister m.fl.

Härigenom föreskrivs i fråga om lagen (1991:591) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta artister m.fl.

dels att 13 § skall upphöra att gälla,

dels att 2, 12, 14, 19, 20 och 23 §§ samt rubriken närmast före 14 § skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Beteckningar som används i kommunalskattelagen (1928:370), lagen (1947:576) om statlig inkomstskatt och *uppbördslagen* (1953:272) har samma betydelse i denna lag, om inte annat anges eller framgår av sammanhanget.

Föreslagen lydelse

2 §

Beteckningar som används i kommunalskattelagen (1928:370), lagen (1947:576) om statlig inkomstskatt och *skattebetalningslagen* (1997:000) har samma betydelse i denna lag, om inte annat anges eller framgår av sammanhanget.

12 §

Den som betalar ut ersättning till artist, idrottsman eller artistföretag, som för mottagaren utgör skattepliktig inkomst enligt denna lag, skall göra skatteavdrag för betalning av mottagarens särskilda inkomstskatt.

Åtnjuter mottagaren jämte kontant belopp andra skattepliktiga förmåner, skall skatteavdraget för dessa beräknas med tillämpning av 8 § *uppbördslagen* (1953:272).

Åtnjuter mottagaren jämte kontant belopp andra skattepliktiga förmåner, skall skatteavdraget för dessa beräknas med tillämpning av 8 kap. 14—17 §§ *skattebetalningslagen* (1997:000).

Om den kontanta ersättningen inte är så stor att föreskrivet avdrag kan göras, är utbetalaren betalningsansvarig för mellanskillnaden, så som om skatteavdrag gjorts.

Har den som har att vidkännas skatteavdrag för särskild inkomstskatt enligt denna lag att betala kvarstående skatt, som har debiterats året före det år

skatteavdraget skall göras, är utbetalaren skyldig att vid utbetalningen göra avdrag också för den kvarstående skatten, om han erhållit beslut av skattemyndigheten om detta. Betalningen av den kvarstående skatten skall ske i enlighet med vad som sägs i 39 § 1 mom. andra stycket tredje och fjärde meningarna uppbördslagen och i övrigt enligt punkterna 3 och 4 av anvisningarna till 39 § uppbördslagen i tillämpliga delar.

Uppbörd av skatt

Särskild inkomstskatt enligt denna lag skall redovisas och *inbetalas* till beskattningsmyndigheten av den som har att göra skatteavdrag enligt 12 § senast den 10 i månaden efter den då den skattepliktiga ersättningen har betalats ut till artisten, idrottsmannen eller artistföretaget och av arrangör, senast den 10 i månaden efter den då tillställningen ägt rum. I *uppbörds månaden* januari får redovisning och betalning i stället ske senast den 15.

I de fall en betalningsmottagare är företrädare för en grupp av artister eller idrottsmän utan att vara ett artistföretag lämnas uppgift om inkomstens och skattens fördelning på medlemmar i gruppen.

Redovisning enligt denna paragraf skall lämnas på heder och samvete samt skrivas på blankett enligt fastställt formulär.

Redovisning och betalning av skatt

14 §¹

Särskild inkomstskatt enligt denna lag skall redovisas och *vara betald* till beskattningsmyndigheten av den som har att göra skatteavdrag enligt 12 § senast den 12 i månaden efter den då den skattepliktiga ersättningen har betalats ut till artisten, idrottsmannen eller artistföretaget och av arrangör, senast den 12 i månaden efter den då tillställningen ägt rum. I januari gäller i stället den 17.

¹ Senaste lydelse 1994:1981.

*Om redovisning av innehållen
kvarskatt gäller 55 § 2 mom.
uppbördslagen (1953:272).*

19 §

Har den som är skyldig att lämna redovisning enligt 14 § underlåtit att fullgöra denna skyldighet och har underlåtenheten medfört att skatt inte betalats eller betalats med för lågt belopp eller föreligger annars grundad anledning att anta att skatt inte betalats eller betalats med för lågt belopp, skall beskattningsmyndigheten besluta om den skatt som skall betalas. Därvid får underlaget för beskattningsbeslutet bestämmas efter skälig grund.

Beskattningsmyndighetens beslut skall meddelas före utgången av det sjätte året efter det kalenderår under vilket *det uppbördsår, då skatten rätteligen skulle ha redovisats*, har gått ut.

Beskattningsmyndighetens beslut skall meddelas *senast under sjätte året efter utgången av det kalenderår under vilket beskattningsåret har gått ut.*

20 §

Har särskild inkomstskatt inbetalats i strid med bestämmelserna i denna lag har den skattskyldige rätt till återbetalning av vad som inbetalats för mycket.

Ansökan om återbetalning skall göras skriftligen hos beskattningsmyndigheten senast vid utgången av sjätte kalenderåret efter det år då inkomsten uppbars. Vid ansökningshandlingen skall fogas intyg eller annan utredning om att särskild inkomstskatt inbetalats för sökanden.

På vad som återbetalas enligt första stycket *utgår ränta enligt vad som föreskrivs i 69 § 2 mom. uppbördslagen (1953:272)*. I övrigt gäller i tillämpliga delar vad som sägs i 68 § 6 mom. *uppbördslagen*.

På vad som återbetalas enligt första stycket *beräknas ränta enligt vad som föreskrivs i 19 kap. 13—14 §§ skattebetalningslagen (1997:000)*. I övrigt gäller i tillämpliga delar vad som sägs i 18 kap. 8 — 9 §§ *skattebetalningslagen*.

23 §²

I fråga om särskild inkomstskatt gäller i tillämpliga delar vad som sägs om anstånd med inbetalning av skatt i 49 och 51 §§, om uppbörd i 52 §, om dröjsmålsavgift i 58 §, om indrivning i 59 §, om ansvar för skatt som påförts avliden eller dödsbo i 61 §, om rätt att taga del av preliminär självdeklaration m. m. i 73 §, om arbetsgivares ansvarighet för arbetstagares skatt, m. m. i 77, 77 a, 77 c och 78 §§, om vite i 83 §, om omprövning m. m. i 84—94 §§, om beslut om särskilda debiteringsåtgärder i 95 § samt om överklagande m. m. i 97, 99 och 103 §§ uppbördslagen (1953:272). Vad som där sägs om arbetsgivare skall då gälla den som är redovisningsskyldig enligt 14 § denna lag och vad som där sägs om skattemyndighet skall gälla Skattemyndigheten i Kopparbergs län. Med uppbördsdeklaration avses enligt denna lag redovisning enligt 14 §. *Beslut om anstånd skall skyndsamt meddelas den skattskyldige utan kostnad för denne.*

I 3 § lagen (1959:551) om beräkning av pensionsgrundande inkomst enligt lagen (1962:381) om allmän försäkring finns bestämmelser om skyldighet för arbetsgivare att lämna särskild kontrolluppgift för beräkning av pensionsgrundande inkomst.

I fråga om särskild inkomstskatt gäller i tillämpliga delar vad som sägs om anstånd med inbetalning av skatt i 17 kap., om ansvar för skatt i 12 kap., om skattekontroll i 14 kap., om skattetillägg och förseningsavgift i 15 kap., om indrivning i 20 kap., om omprövning i 21 kap., om överklagande i 22 kap. och i övriga bestämmelser i 23 kap. *skattebetalningslagen* (1997:000). Vad som där sägs om arbetsgivare skall då gälla den som är redovisningskyldig enligt 14 § denna lag och vad som där sägs om skattemyndighet skall gälla Skattemyndigheten i Kopparbergs län. Med *skattedeklaration* avses enligt denna lag redovisning enligt 14 §.

² Lydelse enligt prop. 1995/96:170.

Denna lag träder i kraft den 1 november 1997 och tillämpas på inkomst som uppbärs efter utgången av år 1997.

1. Äldre föreskrifter i 12 § andra stycket gäller fortfarande i fråga om inkomster som uppbärs före 1998.

2. Äldre föreskrifter i 14 § första stycket och 19 § gäller fortfarande i fråga om skatt som skall redovisas och inbetalas i januari 1998 eller tidigare.

3. Äldre föreskrifter i 20 och 23 §§ tillämpas fortfarande i fråga om särskild inkomstskatt hänförlig till tiden före 1998.

51 Förslag till lag om ändring i lagen (1991:687) om särskild löneskatt på pensionskostnader

Härigenom föreskrivs att 5 § lagen (1991:687) om särskild löneskatt på pensionskostnader skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

5 §

Bestämmelserna i taxeringslagen (1990:324) och *uppbördslagen* (1953:272) gäller för särskild löneskatt på pensionskostnader.

Bestämmelserna i taxeringslagen (1990:324) och *skattebetalningslagen* (1997:000) gäller för särskild löneskatt på pensionskostnader.

Särskild löneskatt som staten skall betala fastställs och redovisas enligt bestämmelser som meddelas av regeringen.

Denna lag träder i kraft den 1 november 1997 och tillämpas från och med 1999 års taxering.

52 Förslag till lag om ändring i lagen (1991:1870) om överflyttande av arbetsuppgifter från Riksskatteverkets sjömansskattekontor till Skattemyndigheten i Göteborgs och Bohus län

Härigenom föreskrivs att lagen (1991:1870) om överflyttande av arbetsuppgifter från Riksskatteverkets sjömansskattekontor till Skattemyndigheten i Göteborgs och Bohus län skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

De uppgifter som, enligt lagen (1958:295) om sjömansskatt, sjömansskattekungörelsen (1958:301), *lagen (1984:668) om uppörd av socialavgifter* eller annan författning, sköts av Riksskatteverkets sjömansskattekontor skall i stället fullgöras av Skattemyndigheten i Göteborgs och Bohus län.

Föreslagen lydelse

De uppgifter som, enligt lagen (1958:295) om sjömansskatt, sjömansskattekungörelsen (1958:301) eller annan författning, sköts av Riksskatteverkets sjömansskattekontor skall i stället fullgöras av Skattemyndigheten i Göteborgs och Bohus län.

Denna lag träder i kraft den 1 november 1997.

53 Förslag till lag om ändring i lagen (1993:891) om indrivning av statliga fordringar m.m.

Härigenom föreskrivs i fråga om lagen (1993:891) om indrivning av statliga fordringar m.m.

dels att 2 § skall ha följande lydelse,

dels att det i lagen skall införas en ny paragraf, 18 a §, och närmast före 18 a § en ny rubrik av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

2 §¹

Under indrivningen gäller bestämmelserna i 7 kap. 14 § utsökningsbalken om företrädesrätt vid utmätning av lön för böter och viten samt för fordringar som påförts enligt bestämmelserna i

1. *uppbördslagen (1953:272), om inte annat föreskrivs i den lagen,*

2. *lagen (1958:295) om sjömansskatt, om inte annat föreskrivs i den lagen,*

3. *lagen (1972:435) om överlastavgift,*

4. *lagen (1976:206) om felparkeringsavgift,*

5. *lagen (1972:339) om saluvagnsskatt,*

6. *lagen (1984:151) om punktskatter och prisregleringsavgifter,*

7. *lagen (1984:668) om uppbörd av socialavgifter från arbetsgivare, om inte annat föreskrivs i den lagen,*

8. *fordonsskattelagen (1988:327),*

1. *lagen (1958:295) om sjömansskatt, om inte annat föreskrivs i den lagen,*

2. *lagen (1972:435) om överlastavgift,*

3. *lagen (1976:206) om felparkeringsavgift,*

4. *lagen (1972:339) om saluvagnsskatt,*

5. *lagen (1984:151) om punktskatter och prisregleringsavgifter,*

6. *fordonsskattelagen (1988:327),*

¹ Senaste lydelse 1996:133.

9. lagen (1989:471) om investeringsskatt för vissa byggnadsarbeten,

10. lagen (1991:586) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta,

11. lagen (1991:591) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta artister m.fl.,

12. mervärdesskattelagen (1994:200), eller

13. lagen (1994:419) om brottsofferfond.

7. lagen (1989:471) om investeringsskatt för vissa byggnadsarbeten,

8. lagen (1991:591) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta artister m.fl.,

9. lagen (1994:419) om brottsofferfond, eller

10. skattebetalningslagen (1997:000).

Avräkningsordning i vissa fall

18 a §

Om mer än en skattefordran enligt skattebetalningslagen (1997:000) skall drivas in hos samma gäldenär, skall belopp som kan användas för betalning av någon av skattefordringarna i första hand räknas av från den fordran vars preskriptionstid går ut först.

Om det finns särskilda skäl får kronofogdemyndigheten tillgodoräkna belopp på annat sätt.

Denna lag träder i kraft den 1 november 1997.

Äldre föreskrifter gäller fortfarande i fråga om fordringar som påförts enligt

1. uppbördslagen (1953:272),

2. lagen (1984:668) om uppbörd av socialavgifter från arbetsgivare,

3. lagen (1991:586) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta, eller

4. mervärdesskattelagen (1994:200).

54 Förslag till lag om ändring i lagen (1993:1536) om räntefördelning vid beskattning

Härigenom föreskrivs att 10 § lagen (1993:1536) om räntefördelning vid beskattning skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Statlig inkomstskatt, statlig förmögenhetsskatt, kommunal inkomstskatt, egenavgifter enligt lagen (1981:691) om socialavgifter, särskild löneskatt enligt 2 § lagen (1990:659) om särskild löneskatt på vissa förvärvsinkomster avkastningsskatt enligt 2 § 5 lagen (1990:661) om avkastningsskatt på pensionsmedel, särskild löneskatt enligt 3 § lagen (1991:687) om särskild löneskatt på pensionskostnader, statlig fastighetsskatt, mervärdesskatt som redovisas i särskild självdeklaration enligt 14 kap. 3 § mervärdesskattelagen (1994:200), annuitet på avdikningslån, avgifter enligt lagen (1994:1774) om allmänna egenavgifter samt skattetillägg och förseningsavgift enligt taxeringslagen (1990:324) räknas inte som tillgång eller skuld.

Föreslagen lydelse

10 §¹

Statlig inkomstskatt, statlig förmögenhetsskatt, kommunal inkomstskatt, egenavgifter enligt lagen (1981:691) om socialavgifter, särskild löneskatt enligt 2 § lagen (1990:659) om särskild löneskatt på vissa förvärvsinkomster avkastningsskatt enligt 2 § 5 lagen (1990:661) om avkastningsskatt på pensionsmedel, särskild löneskatt enligt 3 § lagen (1991:687) om särskild löneskatt på pensionskostnader, statlig fastighetsskatt, mervärdesskatt som redovisas i särskild självdeklaration enligt 10 kap. 9 och 32 §§ skattebetalningslagen (1997:000), avgifter enligt lagen (1994:1774) om allmänna egenavgifter samt skattetillägg och förseningsavgift enligt taxeringslagen (1990:324) räknas inte som tillgång eller skuld.

Denna lag träder i kraft den 1 november 1997.

¹ Senaste lydelse 1994:1682.

55 Förslag till lag om ändring i lagen (1993:1537) om expansionsmedel

Härigenom föreskrivs att 3 § lagen (1993:1537) om expansionsmedel skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

3 §

En särskild skatt, expansionsmedelsskatt, betalas till staten med 28 procent av en ökning av expansionsmedel.

I 27 § 2 mom. uppbördslagen (1953:272) föreskrivs att den skattskyldige vid debitering av slutlig skatt gottskrivs ett belopp som motsvarar 28 procent av en minskning av expansionsmedel.

Vid debitering av slutlig skatt gottskrivs ett belopp som motsvarar 28 procent av en minskning av expansionsmedel.

Denna lag träder i kraft den 1 november 1997. Äldre föreskrifter gäller fortfarande i fråga om 1998 och tidigare års taxeringar.

56 Förslag till lag om ändring i mervärdesskattelagen (1994:200)

Härigenom föreskrivs i fråga om mervärdesskattelagen (1994:200)¹ dels att 12 kap. 1 a och 3 §§, 13 kap. 1 a—5, 29 och 30 §§, 14—18 kap., 20 kap. 4—9 §§ samt 22 kap. 2—4 och 6—9 §§ skall upphöra att gälla,

dels att rubrikerna närmast före 13 kap. 29 och 30 §§, 20 kap. 4, 8 och 9 §§, 22 kap. 2, 4 och 6—9 §§ samt rubrikerna till 14—18 kap. skall utgå,

dels att 6 kap. 2 §, 7 kap. 4 §, 9 kap. 3 §, 12 kap. 1 och 2 §§, 13 kap. 1 §, 19 kap. 12, 13 och 14 §§, 20 kap. 1—3 §§ samt rubriken till 13 kap. och rubriken närmast före 22 kap. 1 § skall ha följande lydelse.

¹ Senaste lydelse av

- 12 kap. 1 a § 1994:1798
- 13 kap. 1 a § 1994:1798
- 13 kap. 3 § 1995:1207
- 13 kap. 29 § 1994:1798
- 13 kap. 30 § 1994:1798
- 14 kap. 1 § 1995:1207
- 14 kap. 2 § 1995:1207
- 14 kap. 3 § 1995:1207
- 14 kap. 5 § 1994:1798
- 14 kap. 12 § bet. 1995/96:SkU31
- 14 kap. 13 § 1994:1798
- 14 kap. 17 § 1995:700
- 14 kap. 23 § 1994:498
- 14 kap. 28 § 1995:1207
- 14 kap. 30 § 1994:1207
- 14 kap. 30 a § 1994:1798
- 14 kap. 30 b § 1995:1207
- 14 kap. 30 c § 1994:1798
- 14 kap. 30 d § 1994:1798
- 15 kap. 1 § 1995:1286
- 16 kap. 12 § 1994:498
- 16 kap. 16 § 1995:581
- 16 kap. 17 § prop. 1995/96:170
- 16 kap. 18 § prop. 1995/96:170
- 17 kap. 2 § 1994:473
- 17 kap. 3 § 1994:473
- 17 kap. 5 § 1994:473
- 17 kap. 6 § 1994:473
- 17 kap. 7 § 1994:473
- 18 kap. 13 § 1994:1798
- 20 kap. 4 § 1994:1798
- 20 kap. 9 § 1994:1798.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

6 kap.

2 §

En delägare i ett enkelt bolag eller i ett partrederi är skattskyldig i förhållande till sin andel i bolaget eller rederiet. *Efter ansökan av samtliga delägare kan skattemyndigheten besluta att den av delägarna som dessa föreslår tills vidare skall anses som skattskyldig för bolagets eller rederiets hela skattepliktiga omsättning.*

En delägare i ett enkelt bolag eller i ett partrederi är skattskyldig i förhållande till sin andel i bolaget eller rederiet.

7 kap.

4 §²

Vid uttag i form av användande av personbil för privat bruk enligt 2 kap. 5 § 3 utgörs det i 2 § första stycket första meningen avsedda värdet av det värde som enligt 5 § *lagen (1984:668) om uppbörd av socialavgifter från arbetsgivare* har bestämts i fråga om tillhandahållandet av bilförmåner åt anställda. När det gäller den skattskyldiges eget nyttjande får skattemyndigheten på ansökan bestämma det i 2 § första stycket första meningen avsedda värdet enligt de grunder som anges i 5 § *lagen om uppbörd av socialavgifter från arbetsgivare*. Detsamma gäller i fråga om delägare i handelsbolag.

Vid uttag i form av användande av personbil för privat bruk enligt 2 kap. 5 § 3 utgörs det i 2 § första stycket första meningen avsedda värdet av det värde som enligt 8 kap. 17 § *andra stycket skattebetalningslagen (1997:000)* har bestämts i fråga om tillhandahållandet av bilförmåner åt anställda. När det gäller den skattskyldiges eget nyttjande får skattemyndigheten på ansökan bestämma det i 2 § första stycket första meningen avsedda värdet enligt de grunder som anges i 8 kap. 17 § *andra stycket skattebetalningslagen*. Detsamma gäller i fråga om delägare i handelsbolag.

² Senaste lydelse 1994:1798.

9 kap.

3 §³

En skattskyldig fastighetsägare, hyresgäst eller bostadsrättsinnehavare har rätt att göra avdrag för ingående skatt enligt bestämmelserna i 8 kap. Fastighetsägaren får dessutom göra avdrag

1. om skattemyndigheten har beslutat om skattskyldighet för honom inom tre år från utgången av det kalenderår under vilket han har utfört eller låtit utföra ny-, till- eller ombyggnad av fastigheten: för den ingående skatt som hänför sig till byggnadsarbetena till den del dessa avser lokaler som omfattas av beslutet, och

2. om skattemyndigheten har beslutat om skattskyldighet för honom inom tre år från det att han köpt fastigheten: för den ingående skatt som den tidigare ägaren har gjort avdrag för men som återförts enligt 5 § på grund av fastighetsförsäljningen under förutsättning att den tidigare ägaren har betalat in den återförda ingående skatten till staten.

2. om skattemyndigheten har beslutat om skattskyldighet för honom inom tre år från det att han köpt fastigheten: för den ingående skatt som den tidigare ägaren har gjort avdrag för men som återförts enligt 5 § på grund av fastighetsförsäljningen under förutsättning att den tidigare ägaren i samband med eller efter sin redovisning av den återförda ingående skatten, har betalat in skatt enligt skattebetalningslagen (1997:000) med ett belopp som motsvarar den återförda ingående skatten och att det inbetalda beloppet inte skall räknas av enligt 16 kap. 11 § skattebetalningslagen.

Avdragsrätt enligt första stycket 2 har även den som bedriver verksamhet som medför skattskyldighet på annan grund än beslut enligt 1 §. Motsvarande gäller i fråga om rätt till återbetalning enligt 10 kap. 9—13 §§.

³ Senaste lydelse 1994:498.

12 kap.

1 §

Beskattningsbeslut och andra beslut i beskattningsärenden meddelas, om inte annat anges i andra—fjärde styckena eller i 2 §, av skattemyndigheten i det län där den skattskyldige är registrerad eller, om han inte är registrerad, av den skattemyndighet som enligt 14 kap. 23 § är behörig att besluta om registrering.

Bestämmelserna i 2 kap. 2 § tredje stycket taxeringslagen (1990:324) gäller även beskattningsärenden enligt denna lag.

Om ett beskattningsärende har ett nära samband med ett taxeringsärende som enligt 2 kap. 4 § taxeringslagen skall avgöras i en skattenämnd och det är lämpligt att ärendena prövas i ett sammanhang, får även beskattningsärendet avgöras i skattenämnden.

Riksskatteverket har samma befogenhet som skattemyndigheten har enligt 17 kap. 2, 5 och 6 §§. I förekommande fall tar verket över den befogenhet som annars tillkommer skattemyndigheten.

Beslut enligt denna lag meddelas, om inte annat anges i andra stycket eller i 2 §, av skattemyndigheten i det län där den skattskyldige är registrerad enligt 3 kap. 1 § skattebetalningslagen (1997:000) eller, om han inte är registrerad, av den skattemyndighet som enligt 2 kap. samma lag är behörig att besluta om registrering.

Bestämmelserna i 2 kap. 2 § tredje stycket taxeringslagen (1990:324) gäller även ärenden enligt denna lag.

2 §⁴

Skattemyndigheten i Kopparbergs län prövar frågor om godkännande av upplagshavare och av skatteupplag enligt 9 c kap. 7 § eller om återkallelse av sådant godkännande enligt 9 c kap. 8 § andra stycket, om återbetalning enligt 10 kap. 1—8 §§ och om betalningskyldighet och avräkning enligt 19 kap. 7 §. I fråga om återbetalning enligt 10 kap. 9—13 §§ tillämpas 1 § första stycket.

Av 14 kap. 28 § följer att bestämmelserna om beslutande myndighet i 2 kap. 2 § taxeringslagen (1990:324) är tillämpliga i de fall den skattskyldige enligt 14 kap. 3 § skall redovisa skatt enligt denna lag i en särskild självdeklaration.

Av 10 kap. 32 § *skattebetalningslagen (1997:000)* följer att bestämmelserna om beslutande myndighet i 2 kap. 2 § taxeringslagen (1990:324) är tillämpliga i de fall den skattskyldige skall redovisa skatt enligt denna lag i en särskild självdeklaration.

13 kap. Redovisning av skatt samt periodisk sammanställning

13 kap. Redovisning av utgående och ingående skatt

1 §⁵

I 1 a—28 a §§ finns bestämmelser om skyldighet att redovisa utgående och ingående skatt. I 29 och 30 §§ finns bestämmelser om skyldighet att lämna vissa andra uppgifter.

I 14 kap. finns bestämmelser om skyldigheten att lämna deklaration och om deklara-tionsförfarandet.

I 6—28 a §§ finns bestämmelser om skyldighet att redovisa utgående och ingående skatt.

Det finns bestämmelser om redovisning av skatt också i 10 kap. *skattebetalningslagen (1997:000)*.

⁴ Senaste lydelse 1995:1286.

⁵ Senaste lydelse 1994:1798.

19 kap.

12 §⁶

En ansökan om återbetalning enligt 10 kap. 9—13 §§ skall göras i den form som föreskrivs i denna lag för deklaration av ingående skatt i en verksamhet som medför skattskyldighet. För den som ansöker om sådan återbetalning gäller vad som föreskrivs i 12—18 och 20—22 kap. i fråga om den som är skattskyldig, om inget annat följer av 13 §.

En ansökan om återbetalning enligt 10 kap. 9—13 §§ skall göras i den form som föreskrivs i 10 kap. 17 § *skattebetalningslagen (1997:000)* för deklaration av ingående skatt i en verksamhet som medför skattskyldighet. För den som ansöker om sådan återbetalning gäller vad som föreskrivs i 13 och 21 kap. samt vad som föreskrivs om förfarandet i *skattebetalningslagen* i fråga om den som är skattskyldig, om inget annat följer av 13 §.

13 §⁷

Den som ansöker om återbetalning enligt 10 kap. 11 eller 12 § och inte skall lämna *särskild deklaration* enligt 14 kap. 3 § skall ändå lämna sådan deklaration, om det inte finns särskilda skäl mot det.

Den som ansöker om återbetalning enligt 10 kap. 11 eller 12 § och inte skall lämna *skattedeklaration* enligt 10 kap. 32 § *skattebetalningslagen (1997:000)* skall ändå lämna sådan deklaration, om det inte finns särskilda skäl mot det.

Den som omfattas av beslut som meddelats enligt 10 kap. 9 § skall alltid lämna *särskild deklaration*.

Den som omfattas av beslut som meddelats enligt 10 kap. 9 § skall alltid lämna *skattedeklaration*.

14 §

Regeringen meddelar föreskrifter om förfarandet vid återbetalning enligt 10 kap. 5—8 §§.

Vid återbetalning som avses i första stycket betalas inte ränta.

⁶ Lydelse enligt prop. 1995/96:170.

⁷ Senaste lydelse 1995:700.

20 kap.

1 §⁸

Följande beslut av skattemyndigheten får överklagas hos länsrätten av den skattskyldige och av Riksskatteverket:

1. beskattningsbeslut i en fråga som kan ha betydelse för beskattningen eller rätten till återbetalning enligt 10 kap. 9-13 §§,

2. beslut att avvisa en begäran om omprövning av beskattningsbeslut eller att avvisa ett överklagande till länsrätten,

3. beslut enligt 10 kap. 9 §,

4. beslut enligt 14 kap. 23 och 24 §§, och

5. beslut om skattskyldighet eller anstånd med att lämna deklaration eller betala skatt.

Beslut som Skattemyndigheten i Kopparbergs län har fattat om godkännande enligt 9 c kap. 7 § eller om återkallelse av sådant godkännande enligt 9 c kap. 8 § andra stycket, om återbetalning enligt 10 kap. 1-8 §§ och om betalningsskyldighet och avräkning enligt 19 kap. 7 § får överklagas hos Länsrätten i Kopparbergs län. Beslut om avräkning får överklagas särskilt på den grunden att avräkningsbeslutet i sig är felaktigt men i övrigt endast i samband med överklagande av beslut om betalningsskyldighet.

Ett beslut enligt 9 c kap. 7 § eller 8 § andra stycket får även överklagas av Riksskatteverket. Om en enskild part överklagar ett sådant beslut förs det allmännas talan av Riksskatteverket.

I 22 kap. skattebetalningslagen (1997:000) finns det bestämmelser om överklagande av skattemyndighetens beslut. Den skattskyldige och Riksskatteverket får hos länsrätten dessutom överklaga skattemyndighetens beslut om skattskyldighet och beslut enligt 10 kap. 9 §.

⁸ Senaste lydelse 1995:1286.

2 §

Andra beslut av en skattemyndighet enligt denna lag får överklagas hos Riksskatteverket, om inte annat följer av 3 §. Riksskatteverkets beslut med anledning av ett sådant överklagande får inte överklagas.

Andra beslut av en skattemyndighet enligt denna lag får överklagas hos Riksskatteverket. Riksskatteverkets beslut med anledning av ett sådant överklagande får inte överklagas.

3 §

Föreläggande vid vite och beslut om skatterevision enligt denna lag får inte överklagas.

Vid överklagandet gäller bestämmelserna i 22 kap. skattebetalningslagen (1997:000) med följande undantag:

1. Överklagande enligt 1 § andra stycket skall ha kommit in inom två månader från den dag klaganden fick del av beslutet.

2. När fråga är om överklagande enligt 2 § skall skattemyndigheten överlämna överklagandet, sitt omprövningsbeslut och övriga handlingar i ärendet till Riksskatteverket i stället för till länsrätten.

22 kap.

Riksskatteverket**Förfarandet**

1 §

Riksskatteverket leder och ansvarar för skatteförvaltningens verksamhet enligt denna lag.

I fråga om betalning av skatt och förfarandet i övrigt finns det bestämmelser i skattebetalningslagen (1997:000).

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 1998.

2. Äldre bestämmelser gäller fortfarande i fråga om redovisningsperioder som gått till ända före ikraftträdandet. Detsamma gäller för redovisningsperiod vars slutmånad är december 1997 och som på grund av bestämmelserna i 14 kap. 8 § andra stycket slutar under januari 1998.

3. Bestämmelserna i 16 kap. 9 § tillämpas också då den som har rätt att återfå skatt skall betala skatt enligt skattebetalningslagen (1997:000).

57 Förslag till lag om ändring i lagen (1994:466) om särskilda tvångsåtgärder i beskattningsförfarandet

Härigenom föreskrivs att 1, 10 och 30 §§ lagen (1994:466) om särskilda tvångsåtgärder i beskattningsförfarandet skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

1 §

Denna lag tillämpas vid revision eller annan kontroll av att skatt, tull eller avgift tas ut enligt bestämmelserna i

1. *uppbördslagen (1953:272),*
2. *lagen (1958:295) om sjömansskatt,*
3. *kupongskattelagen (1970:624),*
4. *lagen (1984:151) om punktskatter och prisregleringsavgifter,*
5. *lagen (1984:668) om uppbörd av socialavgifter från arbetsgivare,*
6. *tullagen (1987:1065),*
7. *fordonsskattelagen (1988:327),*
8. *taxeringslagen (1990:324),*
9. *lagen (1991:586) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta,*
10. *lagen (1991:591) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta artister m.fl.,*
11. *mervärdesskattelagen (1994:200).*

1. *lagen (1958:295) om sjömansskatt,*
2. *kupongskattelagen (1970:624),*
3. *lagen (1984:151) om punktskatter och prisregleringsavgifter,*
4. *tullagen (1987:1065),*
5. *fordonsskattelagen (1988:327),*
6. *taxeringslagen (1990:324),*
7. *lagen (1991:591) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta artister m.fl.,*
8. *skattebetalningslagen (1997:000).*

Lagen tillämpas även vid kontroll av att en vara får föras in i eller ut ur landet enligt tullagen och för kontroll av att föreläggande enligt lagen (1990:325) om självdeklaration och kontrolluppgifter fullgjorts riktigt och fullständigt.

10 §

Hos den som kan föreläggas att lämna kontrolluppgift om rättshandling enligt 3 kap. 5 § lagen (1984:151) om punktskatter och prisregleringsavgifter, 75 a § tullagen (1987:1065), 3 kap. 50 a § lagen (1990:325) om självdeklaration och kontrolluppgifter eller 17 kap. 5 § *mervärdesskattelagen* (1994:200), får räkenskaper och andra handlingar som rör hans verksamhet granskas utan föregående föreläggande, om det finns särskild anledning att anta att handlingar av betydelse för kontrolluppgiftsskyldigheten kommer att påträffas och det kan befaras att utredningen skulle försvåras av ett föreläggande samt det finns ett betydande utredningsintresse för kontrollen.

Åtgärd enligt första stycket omfattar även befogenhet att eftersöka och omhändertaga handling som får granskas.

Granskningen får ske i verksamhetslokalerna om de handlingar som skall granskas inte utan svårighet kan granskas på någon annan plats.

30 §

Det allmänna får överklaga länsrättens beslut enligt denna lag.

I fråga om företrädare för det allmänna gäller beträffande skatt eller avgift som tas ut enligt bestämmelserna i 1 § första stycket 1, 3—5 och 8—11 föreskrifterna i 6 kap. 15—17 §§ taxeringslagen (1990:324).

Hos den som kan föreläggas att lämna kontrolluppgift om rättshandling enligt 3 kap. 5 § lagen (1984:151) om punktskatter och prisregleringsavgifter, 75 a § tullagen (1987:1065), 3 kap. 50 a § lagen (1990:325) om självdeklaration och kontrolluppgifter eller 14 kap. 3, 4 eller 7 §§ *skattebetalningslagen* (1997:000), får räkenskaper och andra handlingar som rör hans verksamhet granskas utan föregående föreläggande, om det finns särskild anledning att anta att handlingar av betydelse för kontrolluppgiftsskyldigheten kommer att påträffas och det kan befaras att utredningen skulle försvåras av ett föreläggande samt det finns ett betydande utredningsintresse för kontrollen.

I fråga om företrädare för det allmänna gäller beträffande skatt eller avgift som tas ut enligt bestämmelserna i 1 § första stycket 2, 3 och 6—8 föreskrifterna i 6 kap. 15—17 §§ taxeringslagen (1990:324).

Denna lag träder i kraft den 1 november 1997. Äldre föreskrifter gäller fortfarande i fråga om skatt eller avgift som tas ut enligt

1. uppbördslagen (1953:272),
2. lagen (1984:668) om uppbörd av socialavgifter från arbetsgivare,
3. lagen (1991:586) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta eller
4. mervärdesskattelagen (1994:200).

58 Förslag till lag om ändring i tullagen (1994:1550)

Härigenom föreskrivs att 30 § tullagen (1994:1550) skall ha följande lydelse.

*Nuvarande lydelse**Föreslagen lydelse*

30 §

Om tull inte betalas inom föreskriven tid, skall dröjsmålsavgift tas ut enligt 58 § 2—5 *m om. uppbörds lagen (1953:272)*.

Vad som föreskrivs i tullagstiftningen om tull tillämpas även beträffande dröjsmålsavgift enligt första stycket.

Om tull inte betalas inom föreskriven tid, skall dröjsmålsavgift tas ut enligt *lagen (1997:000) om dröjsmålsavgift*.

Vad som föreskrivs i tullagstiftningen om tull tillämpas även beträffande dröjsmålsavgift enligt första stycket.

Denna lag träder i kraft den 1 november 1997.

59 Förslag till lag om ändring i lagen (1994:1720) om civilt försvar

Härigenom föreskrivs att 6 kap. 21 § lagen (1994:1720) om civilt försvar skall ha följande lydelse.

*Nuvarande lydelse**Föreslagen lydelse*6 kap.
21 §

Om den som är berättigad till ersättning enligt 20 § inte är *redovisningsskyldig* enligt *mervärdesskattelagen (1994:200)*, skall ersättningsbeloppet räknas upp med den skattesats som enligt 7 kap. 1 § *den lagen* gällde vid tidpunkten för slutbesiktning av skyddsrummet.

Om den som är berättigad till ersättning enligt 20 § inte är *skyldig att redovisa mervärdesskatt* enligt *skattebetalningslagen (1997:000)*, skall ersättningsbeloppet räknas upp med den skattesats som enligt 7 kap. 1 § *mervärdesskattelagen (1994:200)* gällde vid tidpunkten för slutbesiktning av skyddsrummet.

Denna lag träder i kraft den 1 november 1997.

60 Förslag till lag om ändring i lagen (1994:1744) om allmänna egenavgifter

Härigenom föreskrivs att 7 § lagen (1994:1744) om allmänna egenavgifter skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Bestämmelserna i taxeringslagen (1990:324) och *uppbördslagen* (1953:272) tillämpas i fråga om avgifter enligt denna lag. I fråga om sjukförsäkringsavgift tillämpas även 4 kap. 1 § lagen (1981:691) om socialavgifter.

Föreslagen lydelse

7 §

Bestämmelserna i taxeringslagen (1990:324) och *skattebetalningslagen* (1997:000) tillämpas i fråga om avgifter enligt denna lag. I fråga om sjukförsäkringsavgift tillämpas även 4 kap. 1 § lagen (1981:691) om socialavgifter.

Denna lag träder i kraft den 1 november 1997 och tillämpas från och med 1999 års taxering.

61 Förslag till lag om ändring i årsredovisningslagen (1995:1554)

Häri genom föreskrivs att 8 kap. 11 § årsredovisningslagen (1995:1554) skall ha följande lydelse.

*Nuvarande lydelse**Föreslagen lydelse*

8 kap.

11 §

Ett beslut om förseningsavgift får verkställas även om det inte har vunnit laga kraft.

Om ett bolag har rätt att få tillbaka betalad förseningsavgift på grund av en domstols beslut, skall ränta betalas på den återbetalade förseningsavgiften från och med månaden efter den då förseningsavgiften betalades in till och med den månad då återbetalning görs. I fråga om räntans storlek tillämpas 69 § 2 mom. första stycket uppbördslagen (1953:272).

Om ett bolag har rätt att få tillbaka betalad förseningsavgift på grund av en domstols beslut, skall ränta betalas på den återbetalade förseningsavgiften från och med månaden efter den då förseningsavgiften betalades in till och med den månad då återbetalning görs. I fråga om räntans storlek tillämpas 19 kap. 13 § skattebetalningslagen (1997:000).

Denna lag träder i kraft den 1 november 1997. Äldre föreskrifter gäller för beräkning av ränta för tid före den 1 januari 1998.

62 Förslag till lag om ändring i lagen (1995:1623) om skattereduktion för riskkapitalinvesteringar

Härigenom föreskrivs att 15 § lagen (1995:1623) om skattereduktion för riskkapitalinvesteringar skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

I fråga om skattereduktion enligt denna lag tillämpas vad som gäller om skattereduktion enligt 2 § 4 mom. *uppbördslagen* (1953:272) om inte annat är föreskrivet. Skattereduktion enligt denna lag tillgodoräknas den skattskyldige före skattereduktion enligt *uppbördslagen*.

I fråga om särskilt tillägg enligt 11 § tillämpas vad som gäller om särskild avgift enligt 5 kap. 13 § första stycket och 6 kap. 24 § *taxeringslagen* (1990:324).

Föreslagen lydelse

15 §

I fråga om skattereduktion enligt denna lag tillämpas vad som gäller om skattereduktion enligt 11 kap. 13 § *skattebetalningslagen* (1997:000) om inte annat är föreskrivet. Skattereduktion enligt denna lag tillgodoräknas den skattskyldige före skattereduktion enligt *skattebetalningslagen*.

Denna lag träder i kraft den 1 november 1997 och tillämpas från och med 1999 års taxering.

Författningskommentarer

1 Skattebetalningslagen

Allmänt

Bestämmelser om fastställelse av underlaget för att ta ut skatt enligt bl.a. kommunalskattelagen (1928:370) och lagen (1947:576) om statlig inkomstskatt finns i taxeringslagen (1990:324, TL). Bestämmelser om underlag för beräkning av socialavgifter finns i lagen (1981:691) om socialavgifter. Bestämmelserna om uppbörd, dvs. bestämmelser om beräkning, debitering, redovisning och betalning, av dessa skatter och avgifter finns i uppbördslagen (1953:272, UBL) resp. lagen (1984:668) om uppbörd av socialavgifter från arbetsgivare (USAL). Dessa uppbördsbestämmelser har nu samlats i en ny lag benämnd skattebetalningslagen (SBL).

Den nya lagen innehåller i likhet med UBL och USAL, förutom förfarandebestämmelser om uppbörd av preliminär och slutlig skatt samt socialavgifter, materiella bestämmelser om uttag av preliminär skatt. De nya uppbördsbestämmelserna avses gälla också i fråga om mervärdesskatt. De nuvarande bestämmelserna i mervärdesskattelagen (1994:200, ML) om uppbörd av sådan skatt har därför slopats.

SBL avses i vissa delar gälla även i fråga om annan skatt än den nyss nämnda. De nya bestämmelserna om betalning av skatt avses sålunda gälla också i fråga om betalning av skatt enligt lagen (1991:586) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta. De nuvarande bestämmelserna om uppbörd av sådan skatt i nyss nämnda lag har därför slopats.

Innehållsförteckning

Enligt Statsrådsberedningens promemoria Några riktlinjer för författningsspråket (PM 1994:4) bör längre författningar förses med en innehållsförteckning och ibland register. Dessa bör i formellt hänseende inte utgöra en del av författningen utan betraktas som ett redaktionellt tillägg av författningens utgivare.

SBL föreslås bli försedd med en innehållsförteckning. För att vara det hjälpmedel som är avsett har innehållsförteckningen tagits in närmast före den föreslagna lagtexten.

Lagen har, som framgår av innehållsförteckningen, delats in i 23 kapitel med egna rubriker. De olika kapitlen har, så långt det låter sig göras, ordnats kronologiskt. Kapitlen har i sin tur delats in i olika avsnitt med egna rubriker. Även dessa rubriker anges i innehållsförteckningen. I några avsnitt förekommer dessutom underrubriker. Dessa anges emellertid inte i innehållsförteckningen.

1 kap. Tillämpningsområde och definitioner

Lagens tillämpningsområde

1 §

I 1 och 2 §§ anges lagens tillämpningsområde. I 1 § anges det område inom vilket lagen gäller fullt ut.

I *punkt 1* hänvisas till lagen om socialavgifter. Det innebär att SBL gäller i fråga om sådana arbetsgivaravgifter och egenavgifter som behandlas i den förstnämnda lagen.

I *punkt 2* hänvisas till 1 kap. 1 § första stycket TL. Det innebär att SBL gäller i fråga om skatt eller avgift enligt

1. kommunalskattelagen (1928:370),
2. lagen (1947:576) om statlig inkomstskatt,
3. lagen (1947:577) om statlig förmögenhetsskatt,
4. lagen (1984:1052) om statlig fastighetsskatt,
5. lagen (1990:661) om avkastningsskatt på pensionsmedel i fall som avses i 2 § första stycket 1—5 nämnda lag,
6. lagen (1991:687) om särskild löneskatt på pensionskostnader,
7. lagen (1994:1744) om allmänna egenavgifter,
8. lagen (1993:1537) om expansionsmedel.

I *punkt 3* anges att lagen omfattar skatt enligt lagen om särskild löneskatt på vissa förvärvsinkomster. Sådan skatt betalas på samma sätt som en arbetsgivaravgift eller, i vissa fall, en egenavgift.

I *punkt 4* anges att lagen omfattar skatt enligt ML. Detta innebär att lagen skall tillämpas i fråga om såväl sådan mervärdesskatt som skall redovisas i särskild självdeklaration enligt de bestämmelser som för närvarande finns i 14 kap. 3 § ML som övrig mervärdesskatt. Sådan mervärdesskatt som skall redovisas i självdeklaration uppbärs på samma sätt som annan skatt som omfattas av TL:s bestämmelser.

I *punkt 5* anges att lagen omfattar avgift enligt lagen (1994:1920) om allmän löneavgift. Även i detta fall betalas avgiften på samma sätt som en arbetsgivaravgift eller egenavgift.

I *punkt 6* anges att lagen dessutom gäller i fråga om skattetillägg och förseningsavgift som hör till sådan skatt eller avgift som avses i punkterna 1—5 samt förseningsavgift enligt fastighetstaxeringslagen (1979:1152). Detta innebär bl.a. att lagen gäller i fråga om skattetillägg och förseningsavgift enligt såväl TL som SBL.

I *punkt 7* anges slutligen att lagen även gäller i fråga om ränta på sådana belopp som avses i 1—6.

2 §

I paragrafen anges att vissa bestämmelser i lagen, bestämmelserna om betalning av skatt (bestämmelserna i 16—23 kap.), dvs. betalningsbestämmelserna i en mer inskränkt betydelse, skall gälla även viss annan skatt än de som anges i 1 §.

Enligt *punkt 1* gäller bestämmelserna om betalning av skatt också vid betalning av skatt enligt lagen om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta.

I *punkt 2* anges att betalningsbestämmelserna dessutom gäller i fråga om skattetillägg och förseningsavgift som hör till sådan skatt som avses i punkt 1.

I *punkt 3* anges att lagen också gäller vid betalning av ränta på sådana belopp som avses i 1 och 2.

Paragraferna 1 och 2 ersätter 1 § första stycket UBL och 1 § USAL. I förhållande till den först nämnda paragrafen har skogsvårdsavgift och annuitet på avdikningslån slopats. Detta beror på att dessa pålagor inte längre är aktuella. Lagen (1946:324) om skogsvårdsavgift upphörde att gälla vid utgången av juni 1992 (se SFS 1991:1849) och annuiteter på avdikningslån förekommer numera i endast ett fåtal fall per år. Den sista taxering vid vilken annuitet på avdikningslån kan bli aktuell synes vara 1996 års taxering. Vid debiteringen av slutlig skatt på grund av 1992—1995 års taxeringar förekom emellertid inte några annuiteter på avdikningslån. Den senaste debiteringen av annuitet på avdikningslån var vid 1991 års taxering. Då förekom två fall på sammanlagt 2 957 kr.

Definitioner

3 §

I paragrafen hänvisas generellt till de termer och uttryck som finns i de lagar som nämns i 1 och 2 §§ samt i 1 kap. 1 § TL. Visserligen omfattar 1 § i det nu aktuella kapitlet även TL där det i 1 kap. 3 § första stycket sägs att begrepp som används i den lagen har samma innebörd som i kommunalskattelagen och lagen om statlig inkomstskatt men det har ändå ansetts nödvändigt med en direkt hänvisning i SBL till uppräknningen i 1 kap. 1 § TL för att täcka in de termer och uttryck som används i de uppräknade lagarna men som inte förekommer i TL.

Hänvisningarna medför att bl.a. begreppet hemortskommun får samma innebörd i SBL (se 2 kap. 1 §) som det har i TL, kommunalskattelagen och lagen om statlig inkomstskatt. Motsvarande bestämmelser finns nu i 2 § 1 mom. första stycket UBL. I förhållande till dessa har reservationen "om inte annat anges eller framgår av sammanhanget" ersatts med "om inte annat anges i detta kapitel". Någon ändring i sak är emellertid inte åsyftad.

Bestämmelser som ger termer och uttryck en speciell betydelse i denna lag finns i 4—6 §§.

Genom tillägget i andra meningen, har begreppet arbetsgivaravgift utvidgats till att i SBL gälla, förutom arbetsgivaravgift enligt lagen om socialavgifter, även sådan särskild löneskatt och allmän löneavgift som arbetsgivare har att betala enligt 1 § lagen om särskild löneskatt på vissa förvärvsinkomster resp. 1 § lagen om allmän löneavgift.

4 §

I SBL har det inte ansetts behövas någon definition av begreppet skattskyldig. Begreppet definieras inte heller i kommunalskattelagen, lagen om statlig inkomstskatt, ML eller TL. Det faller sig naturligt att med begreppet avse den som är skyldig att betala sådan skatt som avses i den lag där begreppet används.

I SBL används begreppen skatt och skattskyldig i en något vidare betydelse än som faller sig naturlig. Den utvidgning som gjorts framgår av den nu aktuella paragrafen.

I första stycket anges att vad som sägs i lagen om skatt och skattskyldig också gäller avgift och avgiftsskyldig. Detsamma gäller skatteavdrag och den som är skyldig att göra sådant avdrag. Bestämmelserna har haft 1 kap. 2 § TL som förebild. Syftet med bestämmelserna är att förenkla den följande lagtexten. Vad som sägs om skatt och skattskyldig gäller alltså även sådan avgift som enligt 1 §

omfattas av lagen och skatteavdrag samt den som är skyldig att betala avgiften eller göra avdraget.

I första stycket anges dessutom att vad som sägs i lagen om skatt och skattskyldig också skall gälla i fråga om skattetillägg, förseningsavgift och ränta och den som är skyldig att betala sådant tillägg eller sådan avgift eller ränta. När det gäller avgiftstillägg finns nu motsvarande bestämmelser i 49 § andra stycket USAL.

Andra stycket ersätter 16 kap. 2 § första stycket andra meningen ML. Bestämmelserna har utvidgats till att gälla all skatt och, på grund av föreskrifterna i första stycket, alla avgifter som återbetalats till den skattskyldige.

I tredje stycket anges att handelsbolag likställs med skattskyldig. Detsamma gäller i fråga om den som redovisar överskjutande ingående mervärdesskatt, den som utan att vara skattskyldig i Sverige har tilldelats en F-skattsedel enligt 4 kap. 5 § och sådan företrädare för en juridisk person som är betalningsskyldig enligt 12 kap. 6 §. Syftet med bestämmelserna är också i det här fallet att förenkla den efterföljande lagtexten.

Bestämmelserna om handelsbolag hänger samman med att ett sådant bolag skall kunna tilldelas en skattsedel på preliminär skatt trots att bolaget inte är ett skattesubjekt (se 4 kap. 5 och 12 §§). Bestämmelserna behövs egentligen endast i det fallet att handelsbolaget varken är arbetsgivare eller bedriver mervärdesskattepliktig verksamhet. Om bolaget är arbetsgivare omfattas det av begreppet skattskyldig på grund av första stycket i den nu aktuella paragrafen och om bolaget bedriver mervärdesskattepliktig verksamhet omfattas det av begreppet skattskyldig enligt ML och, på grund av 3 §, även enligt SBL. Detsamma gäller europeiska ekonomiska intressegrupperingar. Att handelsbolag och europeiska intressegrupperingar är skyldiga att betala mervärdesskatt anges i 6 kap. 1 § ML. Sådana rättssubjekt är dessutom skyldiga att betala arbetsgivaravgifter för sina anställda, allmän löneavgift och särskild löneskatt på vissa förvärvsinkomster.

En motsvarande reglering finns nu i 2 § 1 mom. andra stycket UBL. Reservationen ”om inte annat framgår av sammanhanget” har inte ansetts vara nödvändig i SBL.

5 §

De särskilda bestämmelser i lagen som tar sikte på handelsbolag skall, om inte annat har föreskrivits, gälla även i fråga om sådana rättssubjekt som avses i lagen (1994:1927) om europeiska ekonomiska intressegrupperingar. Bestämmelser om detta har tagits in i denna paragraf. Att begreppet skattskyldig därigenom kommer att omfatta också

europiska ekonomiska intressegrupperingar även om de inte bedriver mervärdesskattepliktig verksamhet följer av 4 § tredje stycket.

Särskilda bestämmelser om europeiska ekonomiska intressegrupperingar har tagits in endast i 2 kap. 2 § andra stycket.

Här bör nämnas att enligt en ändring i 1 kap. 1 § lagen (1980:1102) om handelsbolag och enkla bolag, som trädde i kraft den 1 januari 1995, föreligger ett handelsbolag inte förrän det har förts in i handelsregistret. Detta register förs enligt 1 § handelsregisterlagen (1974:157) av Patent- och registreringsverket.

När det gäller en europeisk ekonomisk intressegruppering finns liknande bestämmelser. Enligt artikel 1 i Rådets förordning (EEG) nr 2137/85 om europeiska ekonomiska intressegrupperingar (EEIG) skall de som avser att bilda en sådan gruppering ingå ett avtal och låta registrera grupperingen. En på det sättet bildad gruppering kan från dagen för registreringen i eget namn förvärva rättigheter och ikläda sig skyldigheter av alla slag, ingå avtal eller vidta andra rättshandlingar samt föra talan inför domstolar och andra myndigheter.

Enligt 11 § lagen (1994:1927) om europeiska ekonomiska intressegrupperingar är Patent- och registreringsverket registreringsmyndighet för intressegrupperingar.

Av det som sagts nu framgår att såväl handelsbolag som europeiska ekonomiska intressegrupperingar måste vara registrerade hos Patent- och registreringsverket för att bestämmelserna i denna lag skall bli tillämpliga på sådana rättssubjekt.

6 §

I paragrafen definieras, i alfabetisk ordning, vissa centrala begrepp som används i lagen. Paragrafen ersätter 2 § 2 mom. UBL och 2 § USAL.

Inledningsvis anges vad som avses med begreppen *arbetsgivare* och *arbetstagare*. Definitionerna av dessa begrepp knyts direkt an till definitionen av begreppet lön (se kommentaren till denna definition).

I 39 § 4 mom. UBL finns nu bestämmelser om att förvaltare vid tvångsförvaltning av fastighet skall ses som arbetsgivare. En sådan reglering finns det behov av även med den nya lagstiftningen. Bestämmelserna passar emellertid bättre in i bostadsförvaltningslagen (1977:792) än i SBL. Sådana föreskrifter bör därför tas in i en ny 9 a § i bostadsförvaltningslagen.

När det gäller konkursförvaltare finns inget behov av en bestämmelser liknande den som gäller vid tvångsförvaltning av fastighet. Om en gäldenärs näringsverksamhet skall fortsätta efter en konkurs är det konkursboet som skall bedriva verksamheten. Det är då konkurs-

boet som blir arbetsgivare och som svarar för de skyldigheter som en arbetsgivare har. Det är alltså i princip konkursboet som är skyldigt att betala ut lön samt att göra skatteavdrag och betala arbetsgivaravgifter. I praktiken blir emellertid detta sällan aktuellt, eftersom reglerna om lönegaranti blir tillämpliga.

Begreppet *avgiftsspecifikation* definieras genom en direkt hänvisning till det lagrum där det anges vad en sådan specifikation skall avse, dvs. till 10 kap. 28 §. På grund av bestämmelserna i 3 § andra meningen om en utvidgning av begreppet arbetsgivaravgifter omfattar specifikationen också sådan särskild löneskatt och allmän löneavgift som en arbetsgivare har att betala.

Begreppet *beskattningsbeslut* definieras genom en hänvisning till den paragraf där begreppet förklaras mer utförligt, dvs. till 11 kap. 1 §.

Begreppet *beskattningsår* behöver definieras i lagen, eftersom det används även i samband med annan skatt än som avses i kommunalskattelagen, lagen om statlig inkomstskatt och ML. Begreppet beskattningsår har sålunda utsträckts till att gälla även i fråga om arbetsgivaravgifter och avdragen skatt. I dessa fall motsvaras beskattningsåret av det kalenderår för vilket arbetsgivaravgifter och avdragen skatt skall betalas. När det gäller arbetsgivaravgifter ersätter begreppet beskattningsår det nu använda begreppet utgiftsår.

De i UBL nu använda begreppen uppbörds månad och uppbördsår har inte fått några motsvarigheter i SBL. I stället används begreppet *förfallodag* för att beteckna den dag när en viss skatt eller avgift senast skall vara betald. Av 16 kap. 4 §, som hänvisar till 10 kap. 18, 19 och 20 §§, följer att det skall finnas två förfalldagar i varje kalender månad, den 12 och den 26. I januari skall emellertid den första förfalldagen vara den 17. I augusti gäller att det finns tre förfalldagar, den 12, 17 och 26.

Begreppet *huvudinkomst* införs med syfte att förenkla lagtexten. Med begreppet avses lön "som utgör arbetstagarens huvudsakliga ersättning för arbete". Begreppet omfattar alltså inte ränta eller utdelning. En snarlik lokution används redan i dag i bl.a. 7 § UBL andra stycket.

Den föreslagna definitionen medför att om en skattskyldig har inkomst av såväl tjänst som näringsverksamhet skall skatteavdrag göras enligt tabell om tjänsteinkomsten är större än inkomsten av näringsverksamheten (8 kap. 1 §) och i motsatta fallet enligt 30 % (8 kap. 8 §). Detta innebär inte någon förändring i förhållande till nuvarande ordning.

Definitionen av begreppet *inkomstår* överensstämmer med vad som nu gäller enligt UBL. Vad som avses med taxeringsår framgår av 3 § kommunalskattelagen.

Med *lön* avses dels sådan ersättning, ränta eller utdelning från vilken skatteavdrag skall göras enligt bestämmelserna i SBL eller, såvitt gäller annan ersättning än ränta och utdelning, lagen (1991:586) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta, dels sådan ersättning för vilken utbetalaren är skyldig att betala arbetsgivaravgifter enligt lagen om socialavgifter. På grund av bestämmelserna i 3 § andra meningen om en utvidgning av begreppet arbetsgivaravgifter omfattar begreppet *lön* också sådan ersättning för vilken utbetalaren är skyldig att betala särskild löneskatt eller allmän löneavgift enligt lagen om särskild löneskatt på vissa förvärvsinkomster resp. lagen om allmän löneavgift.

Definitionen av begreppet *näringsverksamhet* är i princip densamma som i 2 § 2 mom. UBL. En redaktionell ändring har emellertid gjorts för att anpassa texten till den kommande inkomstskattelagen. På grund av bestämmelserna i 3 § första meningen avses med intäkt av näringsverksamhet detsamma som i kommunalskattelagen och lagen om statlig inkomstskatt. I förtydligande syfte har det ändock i definitionen tagits in en direkt hänvisning till de aktuella bestämmelserna i dessa lagar.

En definition av begreppet *näringsverksamhet* när det gäller kommunal inkomstskatt finns i 21 § kommunalskattelagen. Vad som skall hänföras till intäkt av näringsverksamhet anges i 22 § kommunalskattelagen samt anvisningarna till denna paragraf. Nu nämnda bestämmelser gäller enligt 2 § 1 mom. första och andra styckena lagen om statlig inkomstskatt också vid taxeringen till statlig inkomstskatt. Vid denna taxering ges emellertid begreppet intäkt av näringsverksamhet en något vidare betydelse genom ett tillägg i 2 § 1 mom. sjätte stycket nyssnämnda lag.

Eftersom även den som inte är skattskyldig i Sverige skall kunna få en F-skattsedel (se 4 kap. 5 § andra stycket), har emellertid begreppet *näringsverksamhet* i SBL utvidgats till att också omfatta sådan verksamhet som bedrivs eller kan antas komma att bedrivas här i landet av någon som inte är skattskyldig här men som, om verksamheten bedrivits av någon här skattskyldig, varit att hänföra till intäkt av näringsverksamhet.

Begreppet *preliminär självdeklaration* definieras genom en direkt hänvisning till det lagrum där det anges vilka som är skyldiga att lämna en sådan deklaration och vad deklarationen skall ta upp, dvs. till 10 kap. 2 §. Regler om preliminär självdeklaration finns nu i bl.a. 16—18 §§ UBL.

Begreppet *preliminär skatt* har definierats på i huvudsak samma sätt som i UBL. Med sådan skatt avses sålunda inte all skatt som betalas i avräkning på den slutliga skatten utan endast sådan A-skatt som betalats genom skatteavdrag eller såsom särskild A-skatt samt F-skatt.

Begreppet *sidoinkomst* införs med syfte att förenkla lagtexten. Med begreppet avses sådan lön som inte utgör arbetstagarens huvudinkomst, dvs. lön "som inte utgör arbetstagarens huvudsakliga ersättning för arbete". En snarlik lokution används redan i dag i bl.a. 7 § UBL första stycket.

En definition av begreppet *skatteavdrag* har av redaktionella skäl också tagits in i paragrafen. De materiella reglerna om skatteavdrag finns i 5 kap. men begreppet används redan i 1 kap. 4 § och 4 kap. 2 §.

Begreppet *skattedeklaration* definieras genom en direkt hänvisning till det lagrum där det anges vad en sådan deklaration skall ta upp, dvs. till 10 kap. 17 §. Skattedeklarationen ersätter de nuvarande uppbördsdeklarationerna och den särskilda deklarationen för mervärdesskatt. Regler om dessa finns nu i bl.a. 54 § 1 mom. UBL, 2 och 4 §§ USAL samt 14 kap. 3—4 §§ ML.

Begreppet *slutlig skatt* har getts en något annan definition än den som nu gäller enligt 2 § 2 mom. UBL. Begreppet definieras genom en hänvisning till bestämmelserna i 11 kap. 11 §.

De i UBL använda begreppen kvarstående skatt, överskjutande skatt och tillkommande skatt har av förenklingsskäl utmönstrats ur SBL.

Såväl slutlig som preliminär skatt skall inom det nya systemet redovisas på ett särskilt konto för varje skattskyldig, ett skattekonto, och kommer att påverka saldot på kontot. En kvarstående skatt enligt nuvarande system kommer att motsvara en ökning av ett underskott eller en minskning av ett överskott på skattekontot i det nya systemet och en överskjutande skatt kommer att motsvaras av en minskning av ett underskott eller en ökning av ett överskott på skattekontot.

Även de i UBL använda begreppen kvarskatteavgift, respitränta, anståndsrenta, ö-skatteänta och restitutionsrenta försvinner inom det nya systemet. De ersätts av två nya räntor, kostnadsrenta och intäktsrenta.

De nya räntebegreppen har inte ansetts behöva definieras. Räntebestämmelserna har tagits in i 19 kap.

Begreppet *överskjutande ingående mervärdesskatt* har definierats på samma sätt som i UBL. Begreppen ingående och utgående mervärdesskatt har enligt 3 § samma betydelse som i ML. I ML definieras begreppen utgående och ingående skatt i 1 kap. 8 §.

Begreppen månadsavgift och årsavgift vilka definieras i 2 § USAL används inte i SBL.

Nuvarande räntor enligt USAL och ML, dvs. restitutionsrenta, anståndsrenta och respitränta, ersätts också av de nyss nämnda två nya räntorna, kostnadsrenta och intäktsrenta.

Begreppet ogift skattskyldig används inte längre i uppördssammanhang och begreppet gift skattskyldig har fått en väsentligt minskad betydelse. Det har nu betydelse endast vid tillämpningen av bestämmelserna om ansvarighet för makes skatt i 77 b § UBL. Dessa bestämmelser har emellertid inte fått någon motsvarighet i SBL. Med hänsyn till detta finns det inte längre något behov av att definiera begreppen.

2 kap. Beslutande myndighet

I kapitlet anges att beslut enligt SBL skall fattas av en viss skattemyndighet om inte annat har föreskrivits. Genom denna ordning behöver det inte i de efterföljande kapitlen särskilt anges vilken myndighet det är som skall fatta de där aktuella besluten. Detta behöver anges endast i de fall det blir fråga om undantag från de nu aktuella bestämmelserna eller om det anses vara lämpligt av redaktionella skäl.

Beslut som rör skattskyldiga

1 §

Paragrafen innehåller generella behörighetsregler i fråga om beslut som rör skattskyldiga. De ersätter de regler som för närvarande finns i 2 a § första och andra styckena UBL och 3 § första stycket USAL.

I *första stycket* finns en huvudregel som gäller samtliga skattskyldiga och, på grund av bestämmelserna i 1 kap. 4 § första stycket, samtliga avgiftsskyldiga och sådana personer som är skyldiga att göra skatteavdrag om inte annat föreskrivits. Huvudregeln gäller på grund av 1 kap. 4 § tredje stycket även handelsbolag. Undantag från huvudregeln finns i 2—5 §§.

Den anknytning till inkomståret som nu finns i 2 a § första stycket UBL när det gäller skattskyldiga har slopats. Detsamma gäller i fråga om anknytningen till uppördsmånaden i andra stycket samma paragraf. Enligt huvudregeln skall besluten fattas av skattemyndigheten i det län där den som beslutet gäller har sin hemortskommun när ifrågavarande beslut skall fattas. Ett undantag från huvudregeln finns i 2 §. Det gäller handelsbolag och europeiska ekonomiska intressegrupperingar. Ett annat undantag finns i 3 §. Det gäller registrerade skattskyldiga. Även 4 och 5 §§ innehåller undantag från huvudregeln.

Med begreppet hemortskommun avses enligt *andra stycket* detsamma som i kommunalskattelagen eller lagen om statlig inkomstskatt, dvs. när det gäller en fysisk person den kommun där den skattskyldige

författningen enligt skall vara folkbokförd den 1 november året före året näst före taxeringsåret.

Den valda ordningen hänger samman med de föreslagna reglerna om ett skattekonto för varje skattskyldig (se kommentaren till 3 kap. 5 §). Enligt nu gällande regler kan flera olika skattemyndigheter vara behöriga att fatta t.ex. debiteringsbeslut rörande en och samma skattskyldig. Detta gäller om debiteringarna grundas på taxeringar för olika inkomstår och den skattskyldige under åren flyttat mellan olika län. Från administrativ synpunkt är det viktigt att det är endast en skattemyndighet som är behörig att fatta beslut rörande varje skattskyldig oberoende av till vilket inkomstår eller vilken månad beslutet är hänförligt. En sådan ordning är en förutsättning för att man skall kunna ha endast ett skattekonto per skattskyldig och därigenom kunna ge en samlad bild av den skattskyldiges ekonomiska relation till skattemyndigheten.

Om en skattemyndighet avser att fatta ett beslut rörande en skattskyldig som inte har något skattekonto hos myndigheten måste den först undersöka om ett sådant konto finns hos någon annan skattemyndighet. Detta skall framgå av skatteregistret. Om det finns ett skattekonto hos en annan skattemyndighet bör ärendet flyttas över till den kontoförande myndigheten. Att detta kan ske framgår av 5 §. I annat fall skall ett skattekonto öppnas.

Vad som avses med hemortskommun för dels fysiska personer och dödsbon, dels andra juridiska personer än dödsbon framgår av 66 § kommunalskattelagen resp. 14 § 1 mom. lagen om statlig inkomstskatt. Att begreppet hemortskommun har samma betydelse i SBL som i kommunalskattelagen och lagen om statlig inkomstskatt följer av 1 kap. 3 §. Bestämmelserna i andra stycket i den nu aktuella paragrafen är alltså egentligen endast ett förtydligande. Om den som beslutet gäller inte är bosatt i landet skall beslutet fattas av Skattemyndigheten i Stockholms län.

Beslut som rör handelsbolag eller europeiska ekonomiska intressegrupperingar

2 §

Begreppet skattskyldig omfattar enligt 1 kap. 4 § tredje stycket och 5 § även handelsbolag och europeiska ekonomiska intressegrupperingar. Sådana juridiska personer är emellertid inte skattskyldiga enligt lagen om statlig inkomstskatt. Bestämmelserna om hemortskommun i den lagen kan därför inte anses gälla för dem. Med hänsyn till detta har i *första stycket* tagits in en särskild behörighetsregel, dvs. ett

undantag från huvudregeln i 1 §, för beslut rörande handelsbolag. När det gäller beslut om skattsedel på preliminär skatt finns nu liknande bestämmelser i 34 § UBL. I den nu aktuella paragrafen bestäms emellertid behörig skattemyndighet genom anknytningen till bolagets huvudkontor i stället för som nu till kontorets postadress vilken är den adress som skall registreras för bolaget enligt handelsregisterlagen. Enligt Patent- och registreringsverkets praxis tillåts inte handelsbolag registrera sitt huvudkontor på en adress i utlandet.

I *andra stycket* finns motsvarande bestämmelser för europeiska ekonomiska intressegrupperingar. Anknytningen till behörig skattemyndighet sker emellertid i detta fall genom grupperingens säte.

I 3—5 §§ finns bestämmelser om beslutsbehörighet i vissa fall. Dessa bestämmelser avses äga företräde framför den nu aktuella paragrafen. I *tredje stycket* anges därför att paragrafens bestämmelser inte gäller om annat följer av dessa paragrafer.

Av kommentaren till 1 kap. 5 § framgår att såväl handelsbolag som europeiska ekonomiska intressegrupperingar måste vara registrerade hos Patent- och registreringsverket för att bestämmelserna i denna lag skall bli tillämpliga på sådana rättssubjekt.

Beslut som rör registrerade skattskyldiga

3 §

Redovisningar av avdragen skatt, arbetsgivaravgifter och mervärdesskatt är "kortperiodiska", dvs. de avser en fullständig och slutgiltig redovisning för den aktuella perioden, och kan bli föremål för periodkontroller. Granskningen av nämnda skatter och avgifter sker i regel sammanhållet i form av s.k. integrerade revisioner eller på annat sätt. Dessutom är utredningsmaterialet i stor utsträckning gemensamt för dessa skatter och avgifter. Det är därför angeläget att en enda skattemyndighet kan besluta i alla tre ärendetyperna vid ett och samma tillfälle.

Enligt 12 kap. 1 § första stycket ML fattas beskattningsbeslut och andra beslut i beskattningsärenden enligt huvudregeln av skattemyndigheten i det län där den skattskyldige vid aktuellt tillfälle är registrerad. Även när det gäller arbetsgivare tillämpas ett registreringsförfarande. Det är emellertid inte lagreglerat men såväl 2 a § UBL som 3 § USAL förutsätter att en arbetsgivare skall vara registrerad för inbetalning och redovisning av arbetstagares skatt. Mot bakgrund av vad som har sagts nu har i SBL tagits in regler om registrering av den som är arbetsgivare och den som är skyldig att redovisa mervärdesskatt som i

huvudsak motsvarar registreringsreglerna i ML (se kommentarerna till 3 kap.).

Den nu aktuella paragrafen innehåller behörighetsregler i fråga om beslut som gäller sådana skattskyldiga som registrerats enligt 3 kap. 1 §. Reglerna skall ses som ett undantag från huvudregeln i 2 kap. 1 § och från de särskilda reglerna rörande handelsbolag och europeiska ekonomiska intressegrupperingar i 2 kap. 2 §. Reglerna gäller i fråga om såväl sådana beslut som riktas mot en skattskyldig i hans egenskap av arbetsgivare, t.ex. ett beslut om betalningsskyldighet för avdragen men inte redovisad och betald preliminär skatt för anställda eller ett beslut om arbetsgivaravgifter, som beslut om betalningsskyldighet för den egna skatten.

De i paragrafen föreslagna reglerna motsvarar i huvudsak de regler som för närvarande finns i 2 a § andra stycket UBL och 3 § första stycket USAL. Bestämmelserna om vad som skall gälla om den skattskyldige inte är registrerad som arbetsgivare eller mervärdesskattskyldig enligt bestämmelserna i 3 kap. finns emellertid i 1 eller 2 §.

Det finns en väsentlig skillnad mellan behörighetsreglerna för beslut rörande skattskyldiga enligt 1 eller 2 § och beslut rörande registrerade skattskyldiga enligt förevarande paragraf. Är den skattskyldige registrerad fattas besluten av den skattemyndighet hos vilken registrering har skett även om han efter registreringen har bytt hemortskommun. Skattemyndigheten är alltså inte skyldig att inför varje beslut undersöka vilken hemortskommun den skattskyldige har. Om skattemyndigheten har fått uppgift om att den skattskyldige har bytt hemortskommun bör emellertid en omregistrering ske. Beslut som fattas därefter skall fattas av den nya myndigheten.

Eftersom den skattskyldige skall vara registrerad i det län där han den 1 november andra året före taxeringsåret har sin hemortskommun, kan en omregistrering komma i fråga högst en gång per år.

Är den skattskyldige inte registrerad skall besluten fattas av den nya skattemyndigheten så snart den skattskyldige har flyttat till ett nytt län. I detta sammanhang skall även den skattskyldiges skattekonto flyttas över till den nya skattemyndigheten. Detta innebär givetvis att myndigheterna måste ha kontakt med varandra och samarbeta.

Den nu aktuella paragrafen gäller inte om skattemyndigheten med stöd av 5 § beslutat något annat.

Beslut i fråga om vissa gemenskapsinterna förvärv

4 §

Paragrafen innehåller en särskild behörighetsregel när det gäller vissa gemenskapsinterna förvärv. Den ersätter 12 kap. 1 a § ML.

Överflyttning av ärenden och uppgifter

5 §

I *första stycket* av paragrafen har tagits in en regel som gör det möjligt att flytta beslutsbehörigheten mellan två skattemyndigheter. Den motsvarar 2 a § tredje stycket UBL och 3 § tredje stycket USAL. Bestämmelser av samma slag finns i 2 kap. 2 § tredje stycket TL. Bestämmelserna gäller också beslut om mervärdesskatt. I den delen ersätter de nu aktuella bestämmelserna 12 kap. 1 § andra stycket ML där det finns en hänvisning till 2 kap. 2 § tredje stycket TL.

Genom bestämmelserna i *andra stycket* ges regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer rätt att besluta att t.ex. ett visst slag av ärenden enligt SBL samlas hos en skattemyndighet. Motsvarande bestämmelser finns nu i 105 § UBL. Beslutanderätten ligger emellertid enligt sistnämnda paragraf enbart på regeringen.

6 §

Första stycket innehåller en generell bestämmelse för det fall en handling sänts in till fel skattemyndighet.

I *andra stycket* finns en särreglering för det fall en begäran om omprövning sänts in till en allmän förvaltningsdomstol.

Första och andra styckena ersätter, såvitt gäller en begäran om omprövning 86 § fjärde stycket UBL, 52 § tredje stycket USAL och 15 kap. 5 § ML.

Av *tredje stycket* följer att en inbetalning av skatt anses ha gjorts inom föreskriven tid även om inbetalningen har skett till fel skattemyndighet. En förutsättning för detta är emellertid att inbetalningen gjorts inom den föreskrivna tiden. Stycket ersätter 52 § tredje stycket UBL.

Riksskatteverkets befogenheter

7 §

I paragrafen ges Riksskatteverket en generell rätt att överta ett ärende enligt 14 kap. i denna lag, dvs. när det gäller frågor om skattekontroll, från den ansvariga skattemyndigheten.

Avgörande i skattenämnd

8 §

Paragrafen ersätter 12 kap. 1 § andra stycket ML. Den har utvidgats till att omfatta inte bara beslut om mervärdesskatt utan samtliga beskattningsbeslut enligt SBL lag.

Upplysningar om skatteavdrag och arbetsgivaravgifter

9 §

Paragrafen innehåller bestämmelser om upplysningar i fråga om skyldigheten att göra skatteavdrag och betala arbetsgivaravgifter m.m. Paragrafen ersätter, såvitt gäller skatteavdrag, 44 § andra och tredje styckena UBL.

Skattemyndighetens upplysningar skall inte ses som någon form av beslut som kan överklagas. Genom paragrafen markeras endast skattemyndighetens serviceskyldighet. En skattskyldig som handlat i enlighet med skattemyndighetens upplysningar bör i regel kunna befrias från betalningsskyldighet enligt 13 kap. 1 § om upplysningarna visat sig vara felaktiga.

Enligt 1 kap. 3 § omfattar begreppet arbetsgivaravgift förutom arbetsgivaravgifter enligt lagen om socialavgifter även särskild löneskatt på vissa förvärvsinkomster och allmän löneavgift.

Någon motsvarighet till bestämmelserna om förhandsbesked i 22 a—22 c §§ USAL har inte tagits in i SBL. Något behov av sådana bestämmelser torde inte finnas.

3 kap. Registrering och skattekonton

Anmälan för registrering

1 §

För närvarande finns inga bestämmelser om registrering av arbetsgivare vare sig i UBL eller i USAL. Av behörighetsreglerna i 2 a § UBL och 3 § USAL framgår emellertid att en sådan registrering avses kunna ske.

Bestämmelser om att registrering skall ske av den som är skyldig att betala mervärdesskatt finns däremot nu i 14 kap. 1 § ML.

I SBL finns inga uttryckliga bestämmelser motsvarande 14 kap. 1 § ML om att arbetsgivare och de som är skyldiga att redovisa mervärdesskatt skall registreras. Lagen bygger emellertid på att detta skall ske. Bestämmelser i detta avseende kan ges på en lägre nivå. I lagen anges endast vilka skyldigheter de skattskyldiga har.

I *första stycket* av den nu aktuella paragrafen har tagits in uttryckliga bestämmelser om att arbetsgivare är skyldiga att hos skattemyndigheten anmäla sig för registrering. Bestämmelserna har dessutom gjorts tillämpliga på den som är skyldig att betala mervärdesskatt. I den delen ersätter alltså paragrafen registreringsbestämmelserna i 14 kap. 2 § ML.

Det avses inte vara en förutsättning för registrering att anmälnings-skyldigheten har fullgjorts. Om skattemyndigheten på något annat sätt har fått uppgifter som visar att någon är arbetsgivare eller skyldig att redovisa mervärdesskatt avses registrering också kunna ske. Även i andra fall bör en registrering kunna ske. Detta gäller t.ex. i fråga om den som ansöker om återbetalning enligt 10 kap. 11, 11 a, 11 b och 12 §§ ML men inte är skyldig att anmäla sig för registrering enligt 1 § och den som omfattas av ett beslut som meddelats enligt 10 kap. 9 § ML.

I första stycket anges också var anmälan skall göras. Det är hos skattemyndigheten, dvs. den skattemyndighet som skall besluta om registreringen. Paragrafen ersätter i den delen 14 kap. 19 § ML.

Generella behörighetsbestämmelser för beslut rörande skattskyldiga finns i 2 kap. 1 och 2 §§. När det gäller beslut rörande en skattskyldig som registrerats skall enligt 3 § samma kapitel beslut fattas av skattemyndigheten i det län där den skattskyldige är registrerad om inte annat har föreskrivits.

Bestämmelserna om vem som skall fatta registreringsbeslut, dvs. 2 kap. 1 och 2 §§, har utformats på i huvudsak samma sätt som gäller för beslut om registrering enligt 14 kap. 23 § ML. Beslutsbehörigheten knyts an till hemortskommunen för den som skall registreras.

Vad som avses med hemortskommun framgår av kommentaren till 2 kap. 1 §.

Vad som avses med arbetsgivare framgår av 1 kap. 6 §. Arbetsgivare är alltså den som betalar ut lön, dvs. sådan ersättning för vilken utbetalaren är skyldig att göra skatteavdrag eller att betala arbetsgivaravgifter. Att även en förvaltare av tvångsförvalttad fastighet kan omfattas av begreppet arbetsgivare bör framgå av bostadsförvaltningslagen (se kommentaren till 1 kap. 6 § SBL angående en ny paragraf i bostadsförvaltningslagen).

I *andra stycket* finns ett undantag från anmälningsskyldigheten för vissa mervärdesskattskyldiga. Bestämmelserna motsvarar 14 kap. 1 § andra stycket ML.

2 §

I paragrafen anges att den som bedriver flera mervärdesskattepliktiga verksamheter skall lämna en anmälan för varje verksamhet. Bestämmelserna motsvarar 14 kap. 20 § andra meningen ML.

Någon motsvarighet till 14 kap. 20 § första meningen ML varigenom det överläts åt regeringen eller den myndighet regeringen bestämmer att föreskriva på vilket sätt anmälan om registrering skall ske har inte tagits in i SBL. Inom det nya systemet bör det överlåtas till Riksskatteverket — efter delegation av regeringen — att bestämma på vilket sätt en anmälan för registrering skall göras. Bestämmelser om detta behöver inte ha lagform.

Blanketten för en registreringsanmälan bör vara utformad så att den kan användas även för inhämtande av sådana uppgifter som behövs för att debitera arbetsgivaren preliminär skatt.

Om en arbetsgivare inte bedriver näringsverksamhet, det är t.ex. fråga om en villaägare som anlitar någon för ett arbete på villan, bör anmälan kunna göras på ett förenklat sätt. Då bör det vara tillräckligt om arbetsgivaren lämnar föreskrivna uppgifter i en sådan skattedeklaration som avses i 10 kap. 17 §. Vidare bör den som är skyldig att redovisa mervärdesskatt i sin särskilda självdeklaration anses ha fullgjort anmälningsskyldigheten genom att lämna deklarationen (jfr 14 kap. 2 § andra stycket ML). Bestämmelser om detta bör meddelas i verkställighetsföreskrifter till lagen.

Detsamma gäller bestämmelser om när en registreringsanmälan skall göras. Några bestämmelser motsvarande 14 kap. 21 § ML har därför inte tagits in i SBL. Anmälan om registrering bör om möjligt göras före den första månaden då avdragen skatt, arbetsgivaravgifter eller mervärdesskatt skall betalas.

Bestämmelser om registreringsbevis för arbetsgivare som bedriver näringsverksamhet och för den som är skyldig att betala mervärdesskatt bör inte heller ha lagform (jfr 14 kap. 23 § första stycket ML).

Det kan vara lämpligt — även om det kanske inte går att använda ett och samma formulär för bevis om registrering till mervärdesskatt och för F-skattebevis — att det i F-skattebeviset även tas in uppgift om huruvida innehavaren är registrerad som mervärdesskattskyldig.

Bestämmelser om särskilt registreringsnummer bör, om sådana nummer skall finnas även i fortsättningen, meddelas av Riksskatteverket (jfr 14 kap. 24 § ML). Detsamma gäller bestämmelser om hur länge en registrering skall gälla (jfr 14 kap. 25 § ML).

Uppgiftsskyldighet

3 §

Om det inträffar någon ändring i de förhållanden som skall anges i en anmälan om registrering skall den som har gjort anmälan vara skyldig att underrätta den skattemyndighet där han är registrerad. Det kan exempelvis vara fråga om ett sådant byte av hemortskommun som skall föranleda en omregistrering. Men även andra ändringar i lämnade uppgifter, t.ex. en ny adress inom samma län, skall skattemyndigheten underrättas om. En motsvarande reglering finns nu i 14 kap. 22 § ML. Bestämmelser om när underrättelsen skall lämnas bör emellertid av praktiska skäl ges på ett annat sätt än i lag.

Om skattemyndigheten genom en sådan underrättelse som avses i 3 § eller på annat sätt får kännedom om att t.ex. en skattskyldig har bytt hemortskommun och den nya hemortskommunen ligger inom ett annat län, skall myndigheten fatta beslut om en omregistrering.

I samband med att en omregistrering sker skall den skattskyldiges skattekonto flyttas över till den nya skattemyndigheten. En överflyttning av en registrering förutsätter givetvis att myndigheterna kommunicerar med varandra.

Föreläggande för arbetsgivare och mervärdesskattskyldiga

4 §

Om någon inte fullgör sina skyldigheter enligt detta kapitel har skattemyndigheten rätt att förelägga honom att göra det. Skattemyndigheten har sålunda enligt denna paragraf rätt att förelägga t.ex. en mervärdesskattskyldig att komma in med en registreringsanmälan enligt 1 § eller en underrättelse om ändrade förhållanden enligt 3 §.

Motsvarande bestämmelser finns nu i 14 kap. 27 § ML. Den paragrafen innehåller emellertid även vitesbestämmelser.

Att ett föreläggande enligt SBL får förenas med vite framgår av 23 kap. 2 §.

En skattemyndighet skall ha möjlighet att undersöka om en fysisk eller juridisk person skall vara registrerad. Skattemyndigheten skall därför ha rätt att från varje person begära sådana uppgifter som behövs för att myndigheten skall kunna avgöra om han är registreringsskyldig. En särskild bestämmelse om detta vid sidan av förevarande paragraf har emellertid inte ansetts vara nödvändig (jfr 14 kap. 26 § ML).

Skattekonton

En av grundtankarna bakom det nya skattekontot är att minska antalet betalningstransaktioner. Har någon betalat in ett för stort belopp på sitt skattekonto skall det inte återbetalas automatiskt. Det överskjutande beloppet skall i stället räknas av mot tidigare förfallen men obetald skatt eller mot kommande skattefordringar. Vad som sagts nu gäller emellertid inte undantagslöst. Har ett för stort belopp betalats in av misstag skall inbetalaren ha rätt att få tillbaka det överskjutande beloppet efter särskild ansökan. Detta gäller emellertid endast om det finns ett överskott på kontot. Bestämmelser om detta finns i 18 kap. 2 §. Återbetalning skall också i vissa fall ske av sådant överskott på skattekontot som finns vid de årligen återkommande avstämningarna av skattekontot. Detta framgår av 18 kap. 1 §.

Att intäktsränta skall beräknas på beloppet så länge kontot uppvisar ett överskott framgår av 19 kap. Uppvisar kontot däremot ett underskott skall kostnadsränta tas ut.

5 §

Paragrafen innehåller de centrala bestämmelserna om skattekontot. Ett sådant konto skall upprättas för varje person, såväl fysisk som juridisk, som är skyldig att betala skatt enligt lagen. Detta anges i *första stycket*.

I 1 kap. 4 § första stycket föreskrivs bl.a. att vad som sägs i denna lag om skatt även gäller avgift. Detsamma gäller i fråga om ränta och särskilda avgifter. Detta innebär att så snart någon har att betala skatt eller avgift skall ett skattekonto upprättas för den betalningsskyldige.

I *andra stycket* anges vad som skall registreras på skattekontot. Där anges bl.a. att avdragen skatt skall registreras. Med begreppet

avdragen skatt avses i detta sammanhang det skatteavdrag som mottagaren av ersättningen har fått vidkännas och som sålunda skall registreras på dennes skattekonto. Detta gäller även om beloppet inte har betalats in till skattemyndigheten. Avdragen skatt skall registreras med ledning av kontrolluppgifter från arbetsgivaren. Skatteavdrag på ersättning för arbete till ett handelsbolag som har redovisats till skattemyndigheten skall tillgodoräknas bolaget genom att registreras på bolagets skattekonto. Detta skall ske trots att bolaget inte kommer att debiteras någon slutlig skatt. Det är normalt först om det vid den årliga avstämningen uppkommer att överskott på bolagets skattekonto som en återbetalning blir aktuell. Att återbetalning även kan komma i fråga i vissa andra fall följer av 18 kap. 2 § andra stycket.

Ett skattebelopp som inte har dragits av men betalats in av den som betalat ut ersättningen i enlighet med ett beslut av skattemyndigheten eller allmän förvaltningsdomstol, skall också tillgodoräknas den skattskyldige genom att registreras på dennes skattekonto.

I dessa delar ersätter andra stycket bestämmelserna i 27 b § UBL.

Det skatteavdrag som arbetsgivaren skall betala in till skattemyndigheten skall registreras också på arbetsgivarens skattekonto. Detta följer av bestämmelserna om att skatt som skall betalas enligt ett beskattningsbeslut skall registreras.

På skattekontot avses även sådana beskattningsbeslut som inte medför att skatt skall betalas eller återbetalas få registreras. Någon särskild bestämmelse om detta har emellertid inte ansetts vara nödvändig.

6 §

I *första stycket* anges att ett skattekonto skall stämmas av årligen samt för varje månad som det har förekommit någon transaktion på kontot, dvs. inbetalda belopp skall jämföras med förfallna skattefordringar och ett saldo räknas fram. Någon avstämning för månad skall emellertid inte göras om den enda transaktionen under månaden har avsett ränta.

För sådana skattskyldiga som endast har att betala inkomstskatt och vilkas preliminära skatt betalas genom skatteavdrag kommer skattekontot att stämmas av endast en gång per år i samband med den årliga debiteringen av slutlig skatt. Vid detta tillfälle registreras också den preliminära skatten. Detsamma gäller även om den skattskyldige skulle ha att betala t.ex. fastighetsskatt eller förmögenhetsskatt.

Om det vid den årliga debiteringen av slutlig skatt uppkommer ett underskott på skattekontot skall ett belopp motsvarande underskottet till den del det beror på att den slutliga skatten överstiger summan av sådan preliminär skatt och andra belopp som skall tillgodoräknas enligt

11 kap. 16 § betalas senast vid den förfallodag som infaller närmast efter det att 30 dagar har förflutit från beslutsdagen. Detta följer av 16 kap. 7 §.

Paragrafen blir tillämplig även när den skattskyldige lämnat in en skattedeklaration med överskjutande ingående mervärdesskatt. En förutsättning är emellertid att deklarationen innehåller redovisning även för avdragen skatt och arbetsgivaravgifter för närmast föregående redovisningsmånad enligt bestämmelserna i 10 kap. 20 §.

4 kap. Preliminär skatt och skattsedel på sådan skatt

Skyldighet att betala preliminär skatt

I SBL har i förhållande till UBL en redaktionell ändring gjorts som innebär att den skattskyldige inte ges någon uttrycklig skyldighet att betala A-skatt utan endast en skyldighet att vidkännas avdrag från sin lön för betalning av sådan skatt. Däremot skall arbetsgivaren alltså vara skyldig att göra skatteavdrag för betalning av den A-skatt som belöper på arbetstagarens lön. Detta nya synsätt, vars syfte är att så långt möjligt samordna reglerna för uppbörd av skatteavdrag och arbetsgivaravgifter och därmed förenkla såväl förfarandet som lagtexten, har föranlett redaktionella ändringar i flera av de paragrafer som flyttats över från UBL. Detta gäller bl.a. 4 kap. 1 § SBL.

1 §

I paragrafen finns huvudregeln om uttag av preliminär skatt. Den utgör grunden för lagens övriga regler i 6—8 kap. om uttag av sådan skatt. Utgångspunkten vid all beräkning av preliminär skatt skall alltså vara att den så nära som möjligt skall motsvara den slutliga skatten i den betydelse detta begrepp har enligt definitionen i 1 kap. 6 §. En motsvarande regel finns nu i 3 § 1 mom. första stycket UBL. I den bestämmelsen föreskrivs emellertid att det är den skattskyldige som skall betala den preliminära skatten. Där sägs också att den slutliga skatten vid tillämpningen av paragrafen skall justeras på visst sätt. Några motsvarande bestämmelser behövs inte i SBL, eftersom den slutliga skatten inte längre omfattar särskilda avgifter (se 11 kap. 11 §).

2 §

I paragrafen anges hur den preliminära skatten skall betalas. Det kan ske på i huvudsak två olika sätt. Det ena är genom att den skattskyldiges arbetsgivare gör ett skatteavdrag vid utbetalning av lön och betalar in det innehållna beloppet till skattemyndigheten. Den preliminära skatten kallas då A-skatt. Det andra sättet är att den skattskyldige själv betalar in skatten till skattemyndigheten efter särskild debitering. Sådan preliminär skatt förekommer i två olika former; F-skatt och särskild A-skatt. Motsvarande bestämmelser finns i 3 § 1 mom. andra stycket UBL.

Även inom det nya systemet kommer den skattskyldige att ha möjlighet att själv beräkna ett preliminärskattebelopp och betala in detta till skattemyndigheten i form av en fyllnadsinbetalning. Det är emellertid inte säkert att beloppet kommer att räknas av just mot den slutliga skatten för det löpande inkomståret. Detta hänger samman med konstruktionen av skattekontosystemet. Har den skattskyldiges konto debiterats en skatt eller avgift som kvarstår obetald och det därigenom uppkommit ett underskott på kontot kommer fyllnadsinbetalningen att i första hand räknas av mot underskottet. Någon särskild bestämmelse om fyllnadsinbetalning av preliminär skatt har mot den nu angivna bakgrunden inte tagits in i förevarande paragraf.

Om den skattskyldige vill göra en fyllnadsinbetalning för att undvika att debiteras ränta på ett underskott på skattekontot som uppkommit på grund av att kontot debiterats den slutliga skatten för inkomståret måste betalningen göras senast den 12 februari året efter inkomståret (se 19 kap. 7 §).

Skattsedel på preliminär skatt

3 §

I paragrafen anges att skattemyndigheten skall utfärda skattsedlar på preliminär skatt för varje inkomstår. Av redaktionella skäl anges också att det skall finnas två olika slag av sådana skattsedlar och hur de benämns. Under vilka förutsättningar de olika skattsedlarna skall utfärdas anges i de följande paragraferna.

Skattsedel på preliminär skatt skall utfärdas av den skattemyndighet som har att fatta beslut rörande den skattskyldige. Bestämmelser om detta finns i 2 kap. 1—4 §§. Några särskilda bestämmelser som gäller just beslut om skattsedlar som den som nu finns i 34 § UBL har därför inte ansetts nödvändiga.

Utfärdande av F-skattsedel

4 §

Den som vid utgången av ett inkomstår har en F-skattsedel skall automatiskt få en sådan skattsedel även för det efterföljande inkomståret. Bestämmelser om detta finns i denna paragraf. Den gäller såväl fysiska som juridiska personer inklusive handelsbolag och, på grund av 1 kap. 5 §, även europeiska ekonomiska intressegrupperingar.

Paragrafen ersätter 33 c § första stycket UBL.

5 §

I paragrafen anges förutsättningarna för att någon skall tilldelas en F-skattsedel efter särskild ansökan. De är dels att sökanden bedriver eller kan antas komma att bedriva näringsverksamhet här i landet, dels att bestämmelserna i 7 eller 8 § inte är tillämpliga.

Bestämmelserna i paragrafen ersätter 33 b § första och fjärde styckena UBL.

Den nya paragrafen innebär att även den som inte är skattskyldig i Sverige men bedriver eller kan antas komma att bedriva näringsverksamhet här i landet har rätt att få en F-skattsedel under samma förutsättningar som gäller för den som är skattskyldig här. Bestämmelsernas syfte är att underlätta för utländska fysiska och juridiska personer att bedriva näringsverksamhet här i landet.

Att den som inte är skattskyldig här i landet men som har tilldelats en F-skattsedel enligt den nu aktuella paragrafen likställs med en skattskyldig anges i 1 kap. 4 § tredje stycket 3.

Vad som avses med näringsverksamhet framgår av definitionen 1 kap. 6 §.

6 §

I paragrafen anges att en F-skattsedel får utfärdas under visst villkor. Den ersätter 33 b § andra stycket UBL.

Någon motsvarighet till 33 b § tredje stycket UBL om att kända arbetsgivare skall underrättas har inte tagits med i lagen. Av praktiska skäl bör det överlåtas till skattemyndigheten att bedöma vilka arbetsgivare som skall underrättas inom ramen för eventuella direktiv från Riksskatteverkets sida.

7 §

Paragrafen innehåller särskilda bestämmelser för delägare i handelsbolag. Den motsvarar 33 b § fjärde stycket andra meningen UBL.

Den nu aktuella paragrafen gäller på grund av 1 kap. 5 § även i fråga europeiska ekonomiska intressegrupperingar.

Av kommentaren till 1 kap. 5 § framgår att såväl handelsbolag som europeiska ekonomiska intressegrupperingar måste vara registrerade hos Patent- och registreringsverket för att bestämmelserna i denna lag skall bli tillämpliga på sådana rättssubjekt.

8 §

I paragrafen anges vissa hinder mot att en F-skattsedel utfärdas. Den motsvarar 33 c § andra—fjärde styckena UBL. Skattemyndighetens möjligheter att vägra att utfärda en F-skattsedel inom en tvåårsperiod har emellertid utvidgats till att även avse det fallet att den skattskyldige fått sin F-skattsedel återkallad enligt de nya bestämmelserna i 10 § första stycket 8. En F-skattsedel får sålunda i regel inte utfärdas inom en tvåårsperiod för en företagsledare i ett fåmansföretag eller i ett handelsbolag som har fått sin F-skattsedel återkallad på grund av att det fanns förutsättningar att återkalla företagets eller bolagets F-skattsedel på grund av ett förhållande som kunde hänföras till företagsledaren. Företagets eller bolagets F-skattsedel behöver sålunda inte ha återkallats.

F-skattebevis

9 §

I paragrafen anges att den som har fått en F-skattsedel också skall ha ett F-skattebevis. Motsvarande bestämmelser finns nu i 33 d § första stycket UBL.

Att bestämmelserna om F-skattebevis till skillnad från bestämmelserna om bevis om registrering av den som är arbetsgivare eller är skyldig att betala mervärdesskatt, har getts lagform beror på att särskilda rättsverkningar har knutits till F-skattebeviset (se t.ex. 5 kap. 4 §).

Att det kan vara lämpligt att i F-skattebeviset även ta in uppgift om huruvida innehavaren är registrerad som mervärdesskattskyldig har sagts redan i kommentaren till 3 kap. 2 §.

Bestämmelser om när en F-skattsedel med F-skattebevis skall sändas ut till den skattskyldige bör meddelas i form av verkställighetsföreskrifter.

Återkallelse av F-skattsedel

10 §

I paragrafen anges när en F-skattsedel skall återkallas. Den ersätter 38 a § UBL. Förutom några redaktionella ändringar har i *första stycket* 2 lagts till orden "här i landet". Syftet med tillägget är att göra det möjligt att återkalla en F-skattsedel från en utländsk näringsidkare, som inte är skattskyldig i Sverige men som enligt den föreslagna 5 § ändå skall ha rätt att få en F-skattsedel, om han upphör med att bedriva näringsverksamhet här i landet.

Ändringen i *första stycket* 4 innebär att bestämmelserna har skärpts något i förhållande till nuvarande reglering.

Ändringen i *första stycket* 5, som är av redaktionell natur, har möjliggjorts genom att all mervärdesskatt, dvs. inte endast sådan mervärdesskatt som skall redovisas i särskild självdeklaration, skall betalas in enligt bestämmelserna i SBL. Till följd av 1 kap. 4 § första stycket gäller bestämmelserna också avgift som skall redovisas och betalas enligt lagen.

Syftet med ändringen i *första stycket* 8 är att ge skattemyndigheten möjlighet att återkalla en företagsledares F-skattsedel även om myndigheten av någon anledning, t.ex. i en konkurssituation, inte har återkallat företagets eller bolagets F-skattsedel. Det måste emellertid även i fortsättningen ha funnits grund för återkallelse av företagets eller bolagets skattsedel för att företagsledarens F-skattsedel skall få återkallas.

Bestämmelserna i *första stycket* 9, som ersätter 38 a § tredje stycket UBL, har utvidgats till att gälla även om företagsledarens F-skattsedel kan återkallas enligt första stycket 8. Därigenom ges skattemyndigheten möjlighet att återkalla F-skattsedeln för varje fåmansföretag eller fåmansägt handelsbolag som har en företagsledare som handlat på ett sådant sätt att han fått sin F-skattsedel återkallad enligt första stycket 8. Skattemyndigheten ges också, på grund av bestämmelserna i 8 § 3, möjlighet att vägra att utfärda en F-skattsedel för ett nytt företag så länge som företagsledaren, på grund av bestämmelserna i 8 § första stycket 1 inte själv har rätt att få en F-skattsedel.

Andra stycket ersätter 38 a § andra stycket UBL. Det har utvidgats till att avse även det återkallelsefall som regleras i första stycket 8 i den nu aktuella paragrafen och ersätter därigenom motsvarande regel i 38 a § tredje stycket UBL.

När det gäller återkallelse av ett fåmansföretags eller ett fåmansägt handelsbolags F-skattsedel enligt första stycket punkt 8 kan ett särskilt skäl att inte återkalla skattsedeln vara att den juridiska personens samtliga skattebetalningar gjorts i föreskriven tid och ordning.

11 §

I paragrafen ges skattemyndigheten möjlighet att förelägga den skattskyldige att återlämna en återkallad F-skattsedel jämte F-skattebevis till myndigheten samt att lämna uppgift om återkallelsen till sådana berörda uppdragsgivare som myndigheten känner till.

Paragrafen motsvarar 38 b § första stycket UBL. Nuvarande skyldighet att lämna uppgift om återkallelsen till sådana berörda uppdragsgivare som myndigheten känner till har emellertid, eftersom en sådan skyldighet i vissa fall kan bli mycket betungande, ersatts med en möjlighet för myndigheten att själv avgöra i vilka fall kända uppdragsgivare skall underrättas om återkallelsen.

Att ett föreläggande enligt denna lag får förenas med vite framgår av 23 kap. 2 §.

Utfärdande av A-skattsedel

12 §

Enligt nuvarande ordning skall varje skattskyldig som inte har fått en F-skattsedel tilldelas en A-skattsedel. Inom det nya uppördssystemet skall A-skattsedel utfärdas endast för den som begär det. Bestämmelser om detta har tagits in i den nu aktuella paragrafen.

Varje skattskyldig som inte har tilldelats en F-skattsedel skall sålunda enligt huvudregeln i *första stycket 1* tilldelas en A-skattsedel om han begär det. Detsamma gäller enligt *punkt 2* om skattemyndigheten utfärdat en F-skattsedel med villkor att den inte återropas i ett anställningsförhållande. Bestämmelserna ersätter 33 a § första stycket UBL.

I *punkt 3* anges att en A-skattsedel också skall utfärdas för den som fått sin F-skattsedel återkallad om den skattskyldige begär det. I förhållande till nuvarande ordning, som framgår av 38 b § andra stycket UBL och som innebär att A-skattsedel skall utfärdas om det inte är obehövt, är regeln mer allmän. Skattemyndigheten skall inte behöva undersöka om det finns något behov av en A-skattsedel utan skall rutinmässigt kunna utfärda en sådan om den skattskyldige begär det.

Någon särskild reglering i fråga om handelsbolag och europeiska ekonomiska intressegrupperingar motsvarande den som nu finns i 33 a § andra stycket UBL behövs inte i SBL, eftersom utfärdandet av en A-skattsedel alltid kräver en särskild begäran om detta.

Av kommentaren till 1 kap. 5 § framgår att såväl handelsbolag som europeiska ekonomiska intressegrupperingar måste vara registrerade

hos Patent- och registreringsverket för att bestämmelserna i denna lag över huvud taget skall bli tillämpliga på sådana rättssubjekt.

Från ränta och utdelning skall skatteavdrag beräknat efter en på förhand bestämd procentsats, 30 %, göras oberoende av vilket slag av skattsedel på preliminär skatt mottagaren har (se 5 kap. 8 § och 8 kap. 10 §). En A-skattsedel fyller alltså i detta sammanhang inte någon funktion. I 33 § UBL föreskrivs nu att en A-skattsedel inte skall utfärdas för den som endast har ränte- eller utdelningsinkomster. Några motsvarande bestämmelser behövs inte i SBL, eftersom A-skattsedel skall utfärdas endast efter särskild begäran.

En fysisk persons A-skattsedel bör innehålla uppgift om beslut antingen om tillämplig skattetabell för beräkning av skatteavdrag från lön som betalas ut till den fysiska personen eller, i förekommande fall, om den särskilda beräkningsgrund efter vilken skatteavdrag skall beräknas. Bestämmelser om vilka uppgifter en A-skattsedel skall innehålla bör meddelas i form av verkställighetsföreskrifter (jfr 24 § UBL). SBL innehåller därför ingenting om detta.

Någon bestämmelse om skattekort motsvarande den som nu finns i 33 d § första stycket första meningen UBL har inte heller tagits in i lagen. En sådan handling fyller inte längre någon självständig funktion. Om en skattskyldig har lämnat sin A-skattsedel hos en arbetsgivare och skulle behöva en handling som visar en annan arbetsgivare vilket slag av preliminär skatt han har att betala, har han möjlighet att begära en duplettsskattsedel hos skattemyndigheten.

5 kap. Skatteavdrag

Skyldighet att göra skatteavdrag

1 §

I paragrafen anges vem som är skyldig att göra sådant skatteavdrag som enligt 4 kap. 2 § skall användas för betalning av preliminär skatt. Skyldigheten åvilar arbetsgivare. Med begreppet arbetsgivare avses enligt definitionen i 1 kap. 6 § den som betalar ut lön, dvs. den som betalar ut sådan ersättning, ränta eller utdelning för vilken utbetalaren är skyldig att göra skatteavdrag eller betala arbetsgivaravgifter. Med arbetsgivare avses sålunda inte enbart fysiska personer utan också juridiska personer, t.ex. aktiebolag, handelsbolag och ekonomiska föreningar.

Skyldigheten att göra skatteavdrag åvilar emellertid inte alla arbetsgivare utan endast arbetsgivare som betalar ut sådan ersättning från vilken skatteavdrag skall göras enligt bestämmelserna i 2 §

(skatteavdrag från ersättning för arbete) eller 8 § (skatteavdrag från ränta och utdelning). Bestämmelserna i förevarande paragraf kompletteras alltså av de övriga bestämmelserna i kapitlet.

Huvudregeln om skatteavdrag från ersättning för arbete finns nu i 39 § 1 mom. första stycket UBL. En motsvarande regel när det gäller ränta och utdelning finns i 3 mom. samma paragraf.

Skatteavdrag från ersättning för arbete

2 §

I *första stycket* finns huvudregeln om från vilka ersättningar skatteavdrag skall göras. Regeln gäller all kontant ersättning för arbete, alltså även förskott på sådan ersättning. En särskild regel om förskott har inte ansetts nödvändig här med hänsyn till bestämmelserna om beräkning av skatteavdrag från förskott i 8 kap. 26 §. Motsvarande bestämmelser finns nu i 39 § 1 mom. första stycket UBL. Undantag från huvudregeln finns i 3 och 4 §§.

I den nya bestämmelsen sägs, till skillnad från i den nuvarande, inget om att avdraget skall göras för betalning av mottagarens preliminära A-skatt. Detta framgår i stället av 4 kap. 2 §.

Enligt den nya bestämmelsen är det inte en förutsättning för skatteavdrag att mottagaren är skattskyldig för ersättningen i Sverige. En sådan ordning gäller nu på grund av kopplingen mellan 39 § 1 mom. samt 3 § 1 och 2 mom. UBL. Skillnaden är emellertid inte så stor på grund av de undantag som finns i 4 § första stycket 3 och 4. Där sägs att skatteavdrag inte skall göras från sådan ersättning för arbete som betalas ut till en fysisk person som inte är bosatt här i landet eller till en utländsk juridisk person.

Eftersom det inte längre skall vara en förutsättning för skatteavdrag att mottagaren är skattskyldig i Sverige, behövs ingen särskild regel om att ett handelsbolag skall vara skyldigt att betala preliminär skatt liknande den i 3 § 1 mom. tredje stycket UBL. Att skatteavdrag skall göras också från ersättning för arbete som betalas ut till ett handelsbolag framgår av förevarande paragraf som gäller i fråga om såväl fysiska som juridiska personer. Skatteavdrag skall emellertid inte göras om någon av undantagsbestämmelserna i 3 eller 4 § är tillämpliga.

Vad som sagts i föregående stycke om handelsbolag gäller, på grund av bestämmelserna i 1 kap. 5 §, också i fråga om europeiska ekonomiska intressegrupperingar. Det särskilda undantaget i 4 § i det nu aktuella kapitlet för utländska juridiska personer som saknar fast

driftställe i Sverige gäller emellertid även för europeiska ekonomiska intressegrupperingar som saknar fast driftställe i Sverige.

I *andra stycket* anges vissa ersättningar som skall likställas med ersättning för arbete. Motsvarande bestämmelser finns nu i 3 § 2 mom. *andra stycket* UBL.

Redaktionella ändringar, bl.a. för att anpassa texten till den kommande inkomstskattelagen, har emellertid gjorts.

Punkt 4 har utvidgats till att gälla även sjukpenning och annan ersättning som avses i punkt 11 av anvisningarna till 22 § kommunalskattelagen. Att skatteavdrag från sådan ersättning inte skall göras om mottagaren har debiterats preliminär skatt för inkomståret framgår av 3 § 6.

3 §

I paragrafen anges sådana undantag från huvudregeln i 2 § som är relaterade främst till den som betalar ut ersättningen eller till vilket slag av ersättning det är fråga om.

Punkten 1 motsvarar 39 § 1 mom. *andra stycket* 1 UBL.

Punkten 2 motsvarar 3 § 2 mom. första stycket sista meningen UBL.

Punkten 3 motsvarar 10 § femte stycket g UBL.

Punkten 4 motsvarar 39 § 1 mom. *andra stycket* 2 UBL. Till följd av bestämmelserna i 1 kap. 5 § gäller punkten 4 även europeiska ekonomiska intressegrupperingar och delägare i sådana grupperingar.

Punkten 5 motsvarar 10 § femte stycket a UBL.

Punkten 6 är ny. Den är nödvändig med hänsyn till den utvidgning som har gjorts av 2 § 4. Skatteavdrag från sådan sjukpenning eller annan ersättning som avses i punkt 11 av anvisningarna till 2 § kommunalskattelagen skall sålunda göras endast om mottagaren inte har debiterats preliminär skatt, F-skatt eller särskild A-skatt, för inkomståret. Om preliminär skatt har debiterats har den ju i regel beräknats med hänsyn tagen även till nu aktuella ersättningar.

4 §

I paragrafen anges sådana undantag från huvudregeln i 2 § som är relaterade främst till den som tar emot ersättningen.

Punkten 1 motsvarar 3 § 2 mom. *andra meningen* UBL. Uttrycket "eller andra menigheter" har emellertid slopats, eftersom det inte längre har ansetts fylla någon funktion.

Punkten 2 motsvarar 39 § 1 mom. tredje stycket första meningen UBL. Vad som avses med en F-skattsedelsinnehavare anges i 5 §.

Punkterna 3 och 4 innehåller nya bestämmelser. De föranleds av den utvidgning av området för skatteavdrag som följer av 1 § genom att det inte längre skall vara en förutsättning för skatteavdrag att mottagaren är skattskyldig i Sverige. Av bl.a. administrativa skäl bör emellertid området för skatteavdrag begränsas på det sättet att skatteavdrag inte skall göras från ersättningar som betalas till fysiska personer som inte är bosatta i Sverige eller till utländska juridiska personer utom i de fall de bedriver näringsverksamhet från fast driftställe i Sverige. En sådan begränsning regleras i förevarande punkter och i *andra stycket*.

Punkten 5 innehåller också nya bestämmelser. Enligt huvudregeln i 1 § är den som betalar ut sådan ersättning som det enligt 2 § skall göras skatteavdrag från skyldig att verkställa avdraget. Detta gäller även om mottagaren inte skulle vara skattskyldig för ersättningen. Av administrativa skäl, främst för att minimera antalet återbetalningar av preliminär skatt, ges utbetalaren rätt att underlåta skatteavdrag om skattemyndigheten eller Riksskatteverket i ett särskilt beslut fastställt att skatteavdrag inte skall göras från viss ersättning. Ett sådant beslut skall fattas bl.a. om mottagaren inte är skattskyldig för viss ersättning i Sverige trots att han är bosatt här. Bestämmelser om detta finns i 10 och 11 §§.

Syftet med de föreslagna reglerna om en generell avdragsskyldighet med undantag endast för särskilt angivna fall är att försvåra användandet av s.k. svart arbetskraft. Reglerna innebär att utbetalaren inte i något fall bör kunna ställas inför en sådan situation där det råder tveksamhet om huruvida skatteavdrag skall göras eller inte. Om inget av de undantag som anges i 3 eller 4 § är tillämpligt skall skatteavdrag göras.

5 §

I paragrafen anges vad som avses med en F-skattsedelsinnehavare. Paragrafen ersätter 39 § 1 mom. tredje och fjärde styckena UBL samt 17 § USAL.

Det bör noteras att uttrycket "faktura eller *jämförlig handling*" redan nu används i ML. Av 1 kap. 17 § ML framgår att med "jämeförlig handling" avses då avräkningsnota, kvitto, köpehandling och liknande handling. Med handling avses även upptagning som kan läsas, avlyssnas eller på annat sätt uppfattas endast med tekniskt hjälpmedel.

En sådan uppgift om innehav av F-skattsedel som enligt paragrafens första stycke kan godtas får anses gälla även som skriftligt åberopande

av F-skattsedeln enligt andra stycket. Särskilda bestämmelser om detta har emellertid inte ansetts nödvändiga.

6 §

I paragrafen finns en uppräknning av sådana ersättningar från vilka skatteavdrag alltid skall göras oberoende av vilket slag av skattsedel på preliminär skatt mottagaren har. Däremot gäller den beloppsgräns som anges i 3 § 1 även i fråga om här aktuella ersättningar. En motsvarande bestämmelse finns nu i 3 § 2 mom. tredje stycket sista meningen UBL. Den har emellertid utvidgats till att omfatta också sådan semesterersättning som betalas ut från en semesterkassa.

Hur skatteavdraget skall beräknas om mottagaren har en F-skattsedel anges i 8 kap. 9 §.

Anmälningsskyldighet

7 §

För att försvåra missbruk av en F-skattsedel skall den som betalar ut ersättning till någon som åberopar en sådan skattsedel i ett uppenbart anställningsförhållande enligt denna paragraf vara skyldig att upplysa skattemyndigheten om detta. Däremot skall utbetalaren inte behöva göra något skatteavdrag. Bestämmelserna motsvarar 40 a § UBL. Redaktionella ändringar har emellertid gjorts.

Att en utbetalare som inte fullgör sin anmälningsskyldighet kan bli betalningsskyldig för bl. a. mottagarens skatt framgår av bestämmelserna i 12 kap. 3 och 4 §§.

Skatteavdrag från ränta och utdelning

8 §

I paragrafen anges huvudregeln om från vilken ränta och utdelning skatteavdrag skall göras. Bestämmelserna motsvarar 3 § 2 mom. tredje stycket första meningen UBL.

Att det är den som betalar ut eller gottskriver räntan eller utdelningen som är skyldig att göra avdraget framgår av 1 § första stycket.

Undantag från huvudregeln finns i 9 §.

9 §

Paragrafen innehåller undantag från huvudregeln i 8 § om skatteavdrag från viss ränta och utdelning.

Punkten 1 motsvarar 39 § 3 mom. sista meningen UBL.

Punkten 2 motsvarar 10 § femte stycket b UBL.

Punkten 3 motsvarar 10 § femte stycket c UBL.

Punkten 4 motsvarar 10 § femte stycket d UBL.

Punkten 5 motsvarar 10 § femte stycket e UBL.

Punkten 6 motsvarar 10 § femte stycket f UBL.

Punkten 7 motsvarar 10 § femte stycket i UBL.

Beslut om befrielse från skatteavdrag

10 §

I paragrafen anges under vilka förutsättningar skattemyndigheten får medge att skatteavdrag över huvud taget inte görs från *viss ersättning för arbete*.

I *punkt 1* anges att skattemyndigheten får besluta om befrielse från skatteavdrag från sådan ersättning för arbete som inte skall beskattas i Sverige, om överenskommelse inte har träffats med den stat där ersättningen skall beskattas för undvikande av att preliminär skatt tas ut i mer än en av staterna. Om en sådan överenskommelse har träffats blir i stället 11 § tillämplig. Bestämmelserna i förevarande paragraf kan bli tillämpliga t.ex. i det fall ersättning för arbete betalas ut till en fysisk person som inte är bosatt här i landet men som bedriver näringsverksamhet från fast driftställe här. Undantagsregeln i 4 § första stycket 3 blir då enligt andra stycket samma paragraf inte tillämplig. Är ersättningen av sådant slag att den inte skall beskattas i Sverige behövs ett särskilt beslut om att skatteavdrag inte skall göras. Finns ett sådant beslut blir i stället undantagsregeln i 4 § första stycket 5 tillämplig, dvs. utbetalaren blir inte skyldig att göra skatteavdrag.

Av 4 § första stycket 5 framgår att uppvisandet av skattemyndighetens beslut är en förutsättning för att utbetalaren skall kunna underlåta att göra skatteavdrag.

Bestämmelserna i *punkt 2* gäller andra situationer där skattemyndigheten får besluta om befrielse av vissa ersättningar från skatteavdrag. Bestämmelserna ersätter punkten 3 första stycket av anvisningarna till 39 § UBL.

11 §

I paragrafen anges när skattemyndigheten får besluta att skatteavdrag inte skall göras från ersättning för arbete som tas emot av *viss arbetstagare*.

I *första stycket* av paragrafen anges under vilka förutsättningar skattemyndigheten får medge att skatteavdrag inte görs här i landet om sådant avdrag görs i annat land. Bestämmelserna motsvarar 44 a § första stycket UBL.

I *andra stycket* ges Riksskatteverket möjlighet att under vissa förutsättningar besluta att skatteavdrag inte skall göras. Bestämmelserna motsvarar 44 a § andra stycket UBL. Redaktionella ändringar har emellertid gjorts.

Till *tredje stycket* har flyttats den förutsättning för bestämmelsernas tillämpning som är gemensam för beslut både enligt första och andra styckena.

Arbetstagarens skyldigheter

12 §

Första stycket ersätter 40 § 1 mom. första stycket UBL. Bestämmelserna har arbetats om med hänsyn till att skyldigheten för den skattskyldige att betala preliminär A-skatt i SBL har ersatts med en skyldighet att vidkännas skatteavdrag och en skyldighet för utbetalaren att göra sådant avdrag.

Punkt 1 har utformats med tanke på att en A-skattsedel skall utfärdas endast efter särskild begäran. Det finns alltså ett stort antal skattskyldiga som inte har någon skattsedel på preliminär skatt. Om arbetsgivaren kräver att få se den skattskyldiges skattsedel måste den som saknar sådan hos skattemyndigheten begära att få en A-skattsedel. Ett enklare sätt är givetvis att arbetsgivaren vänder sig direkt till skattemyndigheten för att få uppgift om vilket skatteavdrag han skall göra.

I stycket har också tagits in en ny punkt, *punkt 4*. Av den framgår att om skattemyndigheten fattat ett sådant beslut som avses i 10 eller 11 § skall den som beslutet rör visa upp det för den som betalar ut ersättning för arbete till honom. Detsamma gäller om det av ett annat beslut eller intyg meddelat av skattemyndigheten framgår att skatteavdrag inte skall göras, t.ex. ett beslut om ändrad beräkning av skatteavdrag.

I *andra stycket* anges att den skattskyldige skall visa upp ett ändringsbeslut för sin arbetsgivare. Bestämmelsen ersätter 46 § 3 mom. andra stycket UBL.

Genom *tredje stycket* ges regeringen eller den myndighet regeringen bestämmer möjlighet att av administrativa skäl meddela föreskrifter om vissa undantag från skyldigheten att upplysa utbetalaren om skattsedelsinnehavet. De aktuella utbetalarna avses hämta in nödvändiga uppgifter med hjälp av ADB direkt från skattemyndigheten. Någon begränsning i förhållande till nuvarande undantag är inte avsedd. Detta innebär att det genom förordning eller annan föreskrift bör anges att första stycket inte gäller vid utbetalning av bl.a. folkpension eller tilläggs pension från den allmänna försäkringskassan eller Riksförsäkringsverket. Stycket ersätter sjätte stycket av anvisningarna till 40 § UBL.

I dag finns i 35 § tredje stycket UBL bestämmelser om uppgiftsskyldighet för den som uppbär inkomst från vilken skatteavdrag skall göras om han inte haft en sådan inkomst under föregående inkomstår. På detta sätt får skattemyndigheten veta att en A-skattsedel skall utfärdas för den skattskyldige. Bestämmelser av detta slag behövs inte när en A-skattsedel skall utfärdas endast efter begäran av den skattskyldige.

Arbetsgivarens skyldigheter

13 §

I paragrafen anges att utbetalaren är skyldig att lämna mottagaren uppgift om det skatteavdrag han har gjort. Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer skall emellertid ha rätt att meddela föreskrifter om undantag från bestämmelserna om avdraget är lika stort som vid det närmast föregående utbetalningstillfället. Syftet med denna möjlighet till undantag är att få ett mer flexibelt system. Någon begränsning i sak i förhållande till nuvarande ordning är inte åsyftad. Det innebär att undantag från huvudregeln bör föreskrivas bl.a. i fråga om

1. folkpension och tilläggs pension enligt lagen (1962:381) om allmän försäkring,

2. delpension enligt lagen (1979:84) om delpensionsförsäkring,

3. livränta enligt lagen (1954:243) om yrkesskadeförsäkring, lagen (1976:380) om arbetsskadeförsäkring, lagen (1977:265) om statligt personskadeskydd eller lagen (1977:267) om krigsskadeersättning till sjömän eller annan jämförbar ersättning enligt äldre lagstiftning.

Detsamma gäller i fråga om utbetalning av annan pension eller livränta om utbetalningen görs av den som har rätt att betala ut sådan ersättning som nyss sagts eller av försäkringsföretag eller understödsförening.

Paragrafen ersätter 43 § 1 mom. första stycket UBL. Nuvarande bestämmelser som föreskriver att arbetsgivaren, om han har gjort skatteavdrag enligt skattetabell, även skall ange hur stor del av skatteavdraget som avser allmänna egenavgifter har slopats. Detta beror på att en sådan uppgift kan verka förvillande för arbetstagaren, eftersom summan av den preliminära skatt som betalats genom skatteavdrag avräknas mot den slutliga skatten som sådan. Det sker alltså ingen särskild avräkning av preliminära avgifter mot de allmänna egenavgifter som omfattas av den slutliga skatten.

14 §

I paragrafen anges inom vilken tid en arbetsgivare är skyldig att beakta ett ändringsbeslut. Bestämmelserna ersätter 46 § 3 mom. tredje stycket första meningen UBL. Av förenklingsskäl anges endast en tidsgräns, två veckor. Därigenom uppnås likformighet med vad som avses gälla vid frivillig förhöjning av skatteavdraget enligt 8 kap. 7 §.

15 §

Paragrafen ersätter 47 § UBL. Den är tillämplig om arbetsgivaren innehållit större belopp än som enligt ett beslut om ändrad beräkning av preliminär skatt skall innehållas.

Paragrafen blir tillämplig även om arbetsgivaren gjort ett förhöjt skatteavdrag enligt 8 kap. 6 § och arbetstagaren därefter företer en handling som visar att skatteavdraget varit för stort. Paragrafen ersätter i den delen femte stycket av anvisningarna till 40 § UBL. I förhållande till den paragrafen har möjligheten för arbetsgivaren att, om det finns särskilda skäl, inte återbetala det som innehållits för mycket slopats.

Föreläggande att göra skatteavdrag

16 §

Paragrafen innehåller bestämmelser som ger skattemyndigheten möjlighet att förelägga den som inte fullgör sina skyldigheter att göra skatteavdrag eller lämna uppgift enligt 13 § att göra detta. Motsvarande bestämmelser finns nu i 83 § UBL.

Att ett föreläggande enligt denna lag får förenas med vite framgår av 23 kap. 2 §.

6 kap. Beräkning av F-skatt

Skyldighet att betala F-skatt

1 §

I första stycket anges vem som skall betala F-skatt. Motsvarande bestämmelser finns nu i 3 § 3 mom. första stycket UBL.

I andra stycket anges hur F-skatten skall beräknas. Den skall beräknas enligt schablon (2—4 §§) eller med ledning av preliminär taxering (5 och 6 §§). Att F-skatt skall betalas för inkomståret anges inte i paragrafen. Det framgår däremot av 4 kap. 1 §.

Beräkning av F-skatt enligt schablon

2 §

Paragrafen innehåller bestämmelser som bildar utgångspunkt för beräkning av F-skatt enligt schablon. De ersätter 13 § 3 mom. UBL.

Till skillnad från vad som gäller nu behöver den slutliga skatten inte minskas med vare sig särskilda avgifter eller överskjutande ingående mervärdesskatt. Detta beror på att begreppet slutlig skatt har getts en ny innebörd. Enligt 11 kap. 11 § ingår inte särskilda avgifter i den slutliga skatten. Däremot tas hänsyn även till överskjutande ingående mervärdesskatt när den slutliga skatten bestäms. Detsamma gäller i fråga om belopp som skall gottskrivas på grund av en minskning av expensionsmedel enligt lagen (1993:1537) om expensionsmedel.

3 §

Paragrafen innehåller regler om schablondebitering av F-skatt. Paragrafen ersätter 13 § 1 mom. första—tredje styckena och 3 mom. UBL.

Bestämmelserna i första stycket 2 blir tillämplig om den preliminära skatt, F-skatt eller särskilda A-skatt, som har debiterats för samma inkomstår som den senast debiterade slutliga skatten avser överstiger den slutliga skatten. Därvid skall hänsyn inte tas till eventuella ändringar enligt 7 § av den preliminära skatten som kan ha skett efter den första skattedebiteringen.

4 §

I paragrafen anges vad som skall gälla om den skattskyldige skall redovisa mervärdesskatt för inkomståret i självdeklaration men sådan

skatt inte ingår i den slutliga skatt som skall ligga till grund för beräkningen av F-skatten. Paragrafen motsvarar, såvitt gäller mervärdesskatt, 13 § 1 mom. fjärde stycket UBL. I fråga om A-skatt ersätts stycket av 8 §.

I de fall mervärdesskatt skall redovisas i en självdeklaration skall den särskilda självdeklarationen användas. Detta anges i 2 kap. 13 § lagen om självdeklaration och kontrolluppgifter.

Beräkning av F-skatt enligt preliminär taxering

5 §

Paragrafen innehåller regler om när preliminär taxering skall ske. Paragrafen ersätter 13 § 2 mom. UBL.

6 §

I paragrafen anges vad som skall ligga till grund för den preliminära taxeringen. Motsvarande bestämmelser finns nu i 16 § UBL.

Det ligger i sakens natur att preliminär taxering skall ske i enlighet med de föreskrifter som skall tillämpas vid den årliga taxeringen året efter inkomståret och att hänsyn därvid skall tas till de förhållanden som kan antas komma att ligga till grund för denna taxering. Några bestämmelser motsvarande dem som nu finns i 15 § UBL har därför inte tagits in i SBL.

Ändrad beräkning av F-skatt

7 §

I föregående paragrafer har tagits in regler om beräkning av F-skatt. Sådan skatt skall beräknas antingen enligt en schablon eller också enligt en preliminär taxering. I förevarande paragraf regleras hur ett beslut om F-skatt kan ändras.

Sådan ändring som avses i paragrafen benämns för närvarande jämkning. Termen "jämkning" har nu ersatts med "ändring", eftersom jämkning för tanken till en minskning av den preliminära skatten och bestämmelserna i förevarande paragraf även medger att den preliminära skatten höjs.

I SBL har inte införts några bestämmelser om i vilken turordning ändring skall ske av olika former av preliminär skatt. Detta avses bli reglerat i till lagen anslutande verkställighetsföreskrifter. Någon ändring i sak är emellertid inte åsyftad. Det innebär att om F-skatt har

debiterats för någon som även har att vidkännas skatteavdrag, bör ändring som leder till en lägre preliminär skatt i första hand avse den debiterade skatten.

En höjning av preliminär skatt för sådan mottagare av dagpenning från arbetslöshetskassa som debiterats F-skatt eller särskild A-skatt bör i första hand också avse den debiterade skatten. Detsamma gäller i fråga om övriga ersättningar som avses i 5 kap. 6 §.

Att skattemyndigheten har möjlighet att förelägga den skattskyldige att inför ett beslut om ändring lämna en preliminär självdeklaration följer av 10 kap. 5 §. Någon motsvarighet till bestämmelserna i 46 § 4 mom. UBL behövs sålunda inte i lagen.

Den nu aktuella paragrafen är tillämplig både under och efter utgången av inkomståret. Bestämmelserna ersätter i dessa delar 45 § 1 och 2 mom. UBL. Bestämmelser motsvarande 45 § 1 mom. första stycket andra meningen har tagits in i 8 kap. 12 §.

Paragrafen avses vara tillämplig även i de fall en F-skattsedel ersätts med en A-skattsedel under inkomståret. I ett sådant fall skall debiterad men inte förfallen F-skatt undanröjas. I den delen ersätter paragrafen punkten 2 i 45 § 1 mom. första stycket UBL.

Paragrafen innehåller inte några beloppsgränser för att ändring över huvud taget skall få ske. Det anges bara att skillnaden mellan beräknad slutlig skatt och den preliminära skatten skall vara betydande med hänsyn till den skattskyldiges förhållanden eller att det annars skall finnas särskilda skäl för ändring. Vad som avses med "betydande med hänsyn till den skattskyldiges förhållanden" bör anges i verkställighetsföreskrifter till lagen.

De särskilda bestämmelserna i UBL rörande dagpenning från arbetslöshetskassa har inte fått någon motsvarighet i SBL.

I det nya systemet skall varje skattskyldig ha rätt att efter särskild begäran få en A-skattsedel. F-skattsedel skall däremot utfärdas endast efter särskild ansökan och endast om vissa förutsättningar är uppfyllda. Skattemyndigheten skall alltså inte kunna utfärda en sådan skattsedel mot den skattskyldiges vilja. Om skattemyndigheten anser att det finns behov av att debitera en preliminär skatt för en skattskyldig som inte har en F-skattsedel skall detta ske genom debitering av särskild A-skatt. Den skattskyldige skall i ett sådant fall fortfarande ha rätt att få en A-skattsedel.

Bestämmelser om vad som skall gälla vid ändring före inkomstarets utgång om den skattskyldige betalat för mycket preliminär skatt är inte av sådant slag att de bör ha lagform. Någon motsvarighet till bestämmelserna i punkt 3 första och andra styckena av anvisningarna till 45 § UBL har därför inte tagits med.

Skattemyndigheten får utan särskild anmälan från den skattskyldige ta upp en fråga om ändring av preliminär skatt i fall som avses i den nu aktuella paragrafen. Någon motsvarighet till punkt 1 av anvisningarna till 45 § UBL har inte ansetts behövas i SBL.

Innan preliminär skatt ändras skall den skattskyldige ges tillfälle att yttra sig, om det inte uppenbarligen är obehövligt. Detta följer av bestämmelserna i förvaltningslagen (1986:223). Någon motsvarighet till bestämmelserna i 45 § 1 mom. sjätte stycket UBL har därför inte heller tagits in i SBL.

Om ett beslut om ändring innebär att F-skatt som skall betalas efter det beslutet meddelats skall betalas med annat belopp än som tidigare utfärdad skattsedel visar, skall skattemyndigheten utfärda en ny skattsedel med den ändrade skatten. Bestämmelser om detta behöver emellertid inte ha lagform. Därför har inte någon motsvarighet till bestämmelserna i 46 § 2 mom. första stycket UBL tagits med. Några särskilda bestämmelser om att den skattskyldige skall tillställas ett ändringsbeslut har inte heller ansetts nödvändiga. Detta följer av 21 § förvaltningslagen.

Det ligger i sakens natur att beslut om ändring som grundar sig på en ansökan från den skattskyldige skall meddelas så snart som möjligt. Någon motsvarighet till bestämmelserna i 46 § 3 mom. första stycket första meningen UBL har därför inte tagits med.

Om skattemyndigheten höjer en debiterad preliminär skatt efter inkomstarets utgång skall den ytterligare påförda preliminära skatten betalas enligt bestämmelserna i 16 kap. 7 §, dvs. senast den förfallodag som infaller närmast efter det att 30 dagar har förflutit från beslutsdagen.

En ansökan om ändrad beräkning enligt förevarande paragraf skall lämnas till skattemyndigheten, dvs. den skattemyndighet som enligt bestämmelserna i 2 kap. har att fatta beslut om den preliminära skatten. Någon bestämd tidsfrist inom vilken en ansökan skall lämnas motsvarande den som nu finns i 45 § 1 mom. sjunde stycket UBL har inte tagits in i SBL. Detta innebär att en ansökan kan lämnas in ända fram till den tidpunkt då den skattskyldige erhållit besked om den slutliga skatten.

Om en ansökan om ändrad F-skatt har lämnats till en annan skattemyndighet än den som skall fatta beslut om skatten skall den över-sända handlingarna till rätt myndighet. Detta får anses följa av bestämmelserna i 2 kap. 6 §. Det innebär t.ex. att den skattskyldige kan lämna en ansökan om ändring av F-skatt till skattemyndigheten på den ort där han är bosatt, även om myndigheten inte är behörig att fatta beslut om ändringen. Myndigheten bör i ett sådant fall göra den utredning som behövs i ärendet och därefter sända ansökningen till

den myndighet som skall fatta beslutet. Bestämmelser om en sådan ordning finns nu i 46 § 1 mom. UBL.

Hänsyn till andra belopp

8 §

I paragrafen anges att vid beräkning av F-skatt enligt såväl 2—4 som 5 och 7 §§ hänsyn om möjligt skall tas till beräknad A-skatt. Motsvarande bestämmelser finns nu i 3 § 3 mom. andra stycket och 13 § 1 mom. fjärde stycket UBL. I paragrafen anges dessutom att hänsyn, om det är möjligt, skall tas till andra belopp som kan komma att tillgodoräknas den skattskyldige enligt 11 kap. 16 § 1. Sist nämnda bestämmelse är ny.

7 kap. Beräkning av särskild A-skatt

Skyldighet att betala särskild A-skatt

1 §

I paragrafen anges vem som skall betala särskild A-skatt. Sådan preliminär skatt skall ses som ett komplement till den A-skatt som kan komma att betalas genom arbetsgivares skatteavdrag.

Det har överlåtits till skattemyndigheten att bestämma när särskild A-skatt skall betalas. Ett villkor är emellertid att debiteringen av sådan skatt kan antas medföra en bättre överensstämmelse mellan den preliminära och den beräknade slutliga skatten för inkomståret. I huvudsak motsvarande bestämmelser finns nu i 3 § 4 mom. UBL.

Eftersom en A-skattsedel skall utfärdas för den skattskyldige endast efter särskild begäran (se 4 kap. 12 §), är en förutsättning för skattemyndighetens möjlighet att debitera särskild A-skatt inte längre att den skattskyldige har tilldelats en A-skattsedel utan att den skattskyldige inte har en F-skattsedel.

Om en skattskyldig som bedriver näringsverksamhet har fått sin F-skattsedel återkallad bör skattemyndigheten rutinemässigt undersöka om den bör debitera särskild A-skatt i stället för F-skatt.

En debitering av särskild A-skatt bör också ske, om det inte finns särskilda skäl som talar emot det, när en skattskyldig utan F-skattsedel regelmässigt debiteras en slutlig skatt som inte endast obetydligt överstiger den preliminära skatten. Om den skattskyldige har en arbetsgivare som kan göra skatteavdrag bör emellertid skattemyndig-

heten i första hand fatta ett beslut om särskild beräkningsgrund för sådant avdrag.

Beräkning av särskild A-skatt

2 §

Huvudregeln är att särskild A-skatt skall debiteras enligt schablon. Detta anges i denna paragraf genom en hänvisning till bestämmelserna om schablonberäkning av F-skatt i 6 kap. 2—4 §§. En motsvarande ordning gäller nu på grund av en hänvisning i 14 § första stycket UBL till 13 § 1 och 3 mom. samma lag.

När det gäller beräkning av särskild A-skatt med ledning av preliminär taxering skall gälla samma bestämmelser som vid beräkning av F-skatt med ledning av preliminär taxering. Detta anges i förevarande paragraf genom en hänvisning också till bestämmelserna i 6 kap. 5 och 6 §§. Denna hänvisning ersätter 14 § andra stycket UBL.

Även ändrad beräkning av särskild A-skatt skall ske enligt de bestämmelser som gäller för F-skatt. Detta anges genom en hänvisning till 6 kap. 7 §.

Av hänvisningen till 6 kap. 8 § framgår slutligen att vid debitering av särskild A-skatt enligt såväl schablon som med ledning av preliminär taxering och vid ändrad beräkning skall, om det är möjligt, hänsyn tas till den A-skatt som kan komma att betalas för den skattskyldige genom skatteavdrag och till sådana belopp som enligt 11 kap. 16 § kan komma att tillgodoräknas utöver preliminär skatt.

8 kap. Beräkning av skatteavdrag

Bestämmelserna i detta kapitel har i regel sin motsvarighet i UBL. Flera av dem har emellertid arbetats om med hänsyn till att den skattskyldige nu inte ges någon uttrycklig skyldighet att betala A-skatt utan endast en skyldighet att vidkännas avdrag från sin lön för betalning av sådan skatt. Dessutom har det överlåtits till regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer att i större omfattning än för närvarande bestämma hur skatttabellderna skall utformas och användas.

Skatteavdrag enligt skattetablell

1 §

I första stycket finns huvudregeln om att skatteavdrag från ersättning för arbete som betalas ut till en fysisk person skall beräknas enligt skattetablell. Att vissa ersättningar skall likställas med ersättning för arbete framgår av 5 kap. 2 § andra stycket. Av det nu aktuella stycket framgår också att det skall finnas två slag av skattetableller, allmänna och särskilda skattetableller.

Undantag från huvudregeln finns i 6 § (obligatorisk förhöjning av skatteavdraget), 7 § (frivillig förhöjning av skatteavdraget), 8 § (skatteavdrag från sidoinkomst m.m.) och 9 § (skatteavdrag från dagpenning från arbetslöshetskassa m.m.). Beslut om undantag kan också fattas av skattemyndigheten enligt 11 § (särskild beräkningsgrund för skatteavdraget).

Några bestämmelser som ger skattemyndigheten rätt att besluta om avvikelser från belopp för skatteavdrag beräknat enligt skattetablell om avvikelserna är obetydliga motsvarar den som nu finns i punkt 3 andra stycket av anvisningarna till 39 § UBL har det inte ansetts finnas något behov av i SBL.

I andra stycket anges hur arbetsgivaren skall välja skattetablell. Det ersätter 6 § första stycket UBL. En särskild bestämmelse om att skatteavdrag skall göras med det belopp eller efter den procentsats som anges i tabellen för den aktuella ersättningen och tidsperioden har inte ansetts vara nödvändig.

Tredje stycket innehåller en särskild bestämmelse om tillämplig skattetablell i början av året. Bestämmelsen motsvarar 39 § 2 mom. UBL.

Någon motsvarighet till 5 § första stycket sista meningen UBL behövs inte, eftersom skatteavdrag från ersättning för arbete som är avsett att pågå kortare tid än vecka skall ske med 30 % av ersättningen (se kommentarerna till 8 §).

Allmänna skattetableller

2 §

I paragrafen anges när arbetsgivaren skall använda de allmänna skattetablellerna. Vad som sägs i 1 § och i förevarande paragraf motsvarar 4 § 1 mom. första stycket första meningen UBL.

Att skatteavdrag från ersättning för sådant arbete som är avsett att pågå kortare tid än en vecka skall göras med 30 % av ersättningen framgår av 8 §.

3 §

I *första stycket* av paragrafen anges vad de allmänna skattetabellerna skall grundas på. Bestämmelserna motsvarar 4 § 1 mom. andra stycket UBL.

Bestämmelserna i *andra stycket* ersätter 4 § 3 mom. första stycket UBL. Det anges inte i lagtexten hur många olika skattesatser som skall användas och inte heller vem som skall fatta beslut om detta. Antalet olika skattesatser kan avgöras först när kommunerna har lämnat uppgift om vilka skattesatser som blir aktuella för ett visst inkomstår. Den som upprättar skattetabellerna skall också bestämma hur många olika skattesatser som skall beaktas.

Bestämmelser motsvarande dem som nu finns i 4 § 1 mom. tredje stycket om att det av skattetabellerna skall framgå hur stor del av avdragsbeloppet som avser allmänna egenavgifter bör, om den skall vara kvar, ges i form av verkställighetsföreskrifter och har sålunda inte tagits med i SBL.

Däremot anges i *tredje stycket* att de allmänna skattetabellerna skall innehålla uppgift om skatteavdragets storlek för dem som inte är skyldiga att betala allmänna egenavgifter. Givetvis skall då också beaktas att sådana skattskyldiga inte har rätt att göra något avdrag för avgifterna.

Skattetabellerna skall upprättas av den myndighet som regeringen bestämmer. Några bestämmelser om detta har inte tagits in i lagen. Riksskatteverket bör naturligtvis bemyndigas av regeringen att upprätta tabellerna.

Särskilda skattetabeller

4 §

I paragrafen anges när arbetsgivaren skall använda de särskilda skattetabellerna. Paragrafen ersätter 4 § 2 mom. första stycket UBL. I förhållande till den paragrafen har emellertid bestämmelserna utvidgats till att även avse sådan sjukpenning eller annan ersättning som avses i punkt 11 av anvisningarna till 22 § kommunalskattelagen (se kommentarerna till 5 kap. 2 och 3 §§). Däremot har paragrafen inte gjorts tillämplig på dagpenning från arbetslöshetskassa och kontant arbetsmarknadsstöd. Detta innebär att skatteavdrag från sådana ersättningar skall beräknas enligt allmänna skattetabeller. Detsamma gäller i fråga om skatteavdrag från vårdbidrag enligt lagen om allmän försäkring. Har mottagaren av dagpenning från arbetslöshetskassa eller kontant arbetsmarknadsstöd en F-skattsedel skall skatteavdraget emellertid beräknas enligt 9 § (se även 5 kap. 6 §).

5 §

I *första meningen* av paragrafen anges hur de särskilda skattetabellerna skall utformas. Här anges endast en huvudprincip. I övrigt skall bestämmelserna i 3 § gälla. Detta framgår av *andra meningen* som hänvisar till den paragrafen. Den närmare utformningen och tillämpningen av skattetabellerna har överlåtits till den myndighet som skall upprätta skattetabellerna. Bestämmelserna ersätter 4 § 2 mom. andra—fjärde styckena UBL.

Syftet med de nya bestämmelserna är att uppnå en större flexibilitet. Någon väsentlig ändring i sak avses inte ske. I de särskilda skattetabellerna bör det alltså, om inte en bättre överensstämmelse mellan preliminär och slutlig skatt kan uppnås på annat sätt, finnas särskilda kolumner med procentsatser dels för ersättningar som grundas på hela den sjukpenninggrundande inkomsten, dels för ersättningar som grundas på viss procent av den sjukpenninggrundande inkomsten. De procenttal efter vilka skatteavdrag skall göras bör grundas på skattesatsen för en årlig inkomst motsvarande den skattskyldiges sjukpenninggrundande inkomst eller, om ersättningen grundas på viss procent av den sjukpenninggrundande inkomsten, den andel av den sjukpenninggrundande inkomsten som ersättningen beräknas på.

Om någon sjukpenninggrundande inkomst inte har fastställts för den skattskyldige, bör det underlag som utgör grund för ersättningen anses som sjukpenninggrundande inkomst när skatteavdraget bestäms.

Ersättning som en allmän försäkringskassa lämnar enligt 20 § lagen (1991:1047) om sjuklön bör anses grundad på 90 % av den sjukpenninggrundande inkomsten.

Skatteavdrag från föräldrapenning som utges enligt garantinivån bör beräknas med ledning av en sjukpenninggrundande inkomst, som ger en föräldrapenning för hel dag motsvarande garantinivån. Vid utbetalning av föräldrapenning enligt garantinivån bör alltså försäkringskassan göra skatteavdrag enligt den särskilda skattetabellen men beräknad på en sjukpenninggrundande inkomst av för närvarande 24 000 kr.

I enskilda fall har skattemyndigheten möjlighet att genom beslut om särskild beräkningsgrund för skatteavdrag eller ändring av preliminär skatt förordna om ett annat skatteavdrag eller att skatteavdrag över huvud taget inte skall göras (se 11 §).

Obligatorisk förhöjning av skatteavdraget

6 §

I *första stycket* anges vad som skall gälla om den skattskyldige inte lämnar utbetalaren uppgift om vilken typ av skattsedel han har och, om han har en A-skattsedel, inte heller visar upp skattsedeln. Paragrafen har i förhållande till sin förebild begränsats till att gälla fysiska personer. Motsvarande bestämmelser finns i 40 § 1 mom. andra stycket UBL.

Om mottagaren, förutom kontant ersättning, får andra förmåner som avses i 14 §, skall skatteavdraget enligt första stycket beräknas även på förmånernas värde för den tid ersättningen avser. Några särskilda bestämmelser om detta motsvarande 40 § 1 mom. tredje stycket UBL har inte ansetts vara nödvändiga. Någon ändring i sak är emellertid inte åsyftad.

Andra stycket innehåller ett undantag från bestämmelserna om förhöjt skatteavdrag. Bestämmelserna ersätter 40 § 3 mom. UBL.

Frivillig förhöjning av skatteavdraget

7 §

I paragrafen finns regler som ger arbetstagaren möjlighet att begära ett förhöjt skatteavdrag. Paragrafen motsvarar 41 § 1 mom. UBL. I förhållande till detta moment har emellertid den särskilda regeln rörande dagpenning från arbetslöshetskassa slopats.

Skatteavdrag enligt en bestämd procentsats

Ersättning för arbete

8 §

Paragrafen reglerar skatteavdrag vid utbetalningar till en juridisk person, vid utbetalningar av sidoinkomst, vid oregelbundna utbetalningar och vid utbetalningar för korttidsarbeten. Vad som avses med begreppen sidoinkomst och huvudinkomst framgår av definitionerna i 1 kap. 6 §. Den nu aktuella paragrafen ersätter 4 § 4 mom., 7 § första och andra styckena samt 7 a § första stycket UBL. Någon motsvarighet till beloppsgränsen i 7 § fjärde stycket finns inte i SBL. Det innebär att den enda beloppsgräns som blir tillämplig är den 1 000-kronorsgräns som finns i 5 kap. 3 § 1.

Om ersättning betalas ut för en kortare tidsperiod än en vecka, bör skatteavdrag inte göras mer än en gång i veckan. Därvid bör de under samma vecka utbetalda ersättningarna räknas samman och anses på en gång utbetalda. Några bestämmelser om detta har emellertid inte förts in i SBL utan bör ges i form av verkställighetsföreskrifter.

Att skatteavdrag skall göras från ersättning för arbete som betalas ut till en juridisk person om den juridiska personen inte uppger sig ha en F-skattsedel framgår av 5 kap. 2—5 §§.

Någon beloppsgräns motsvarande den 100-kronorsgräns som nu finns i 7 a § andra stycket UBL har inte heller tagits in här. Däremot avses den 1 000-kronorsgräns som finns i 5 kap. 3 § 1 SBL gälla även vid utbetalning av ersättning för arbete till en juridisk person.

Dagpenning från arbetslöshetskassa, m.m.

9 §

I 5 kap. 6 § anges vissa ersättningar från vilka utbetalaren skall göra skatteavdrag även om mottagaren har en F-skattsedel. I den nu aktuella paragrafen anges hur skatteavdraget skall beräknas då.

Ränta och utdelning

10 §

Paragrafen reglerar skatteavdrag från ränta och utdelning. Bestämmelserna motsvarar 7 § tredje stycket UBL.

Särskild beräkningsgrund för skatteavdrag

11 §

Paragrafen innehåller bestämmelser som ger skattemyndigheten möjlighet att i enskilda fall frångå bestämmelserna om skatteavdrag enligt tabell. Bestämmelserna ersätter 3 § 2 mom. fjärde och femte styckena UBL. I motsats till dessa bestämmelser krävs inte längre att det skall finnas särskilda skäl för att skattemyndigheten skall kunna besluta att hänsyn skall tas även till att den skattskyldige är skyldig att betala skatt för förmögenhet och för fastighet.

Exempel på hur skatteavdraget skall beräknas i det enskilda fallet anges inte längre i lagtexten. Någon ändring i sak är emellertid inte åsyftad. Skattemyndigheten avses alltså även fortsättningsvis vid tillämpning av bestämmelserna i *första stycket* kunna besluta att

skatteavdraget skall beräknas på viss del av inkomsten eller på inkomsten minskad med visst belopp eller att skatteavdraget skall beräknas med särskilt angiven procent av inkomsten eller att skatteavdrag inte skall göras från viss ränta eller utdelning.

Vid tillämpning av bestämmelserna i *andra stycket* kan skatteavdraget beräknas exempelvis till viss procent av inkomsten eller enligt skattetablell på inkomsten ökad med visst belopp eller också beräknas med visst belopp utöver vad i skattetablellen anges för inkomsten.

En förutsättning för att ett beslut om särskild beräkningsgrund skall få fattas är att den preliminära skatten genom ett sådant beslut bättre kommer att överensstämma med den slutliga skatten. Huvudregeln i 4 kap. 1 § gäller alltså också vid beslut enligt förevarande paragraf.

12 §

Paragrafen motsvarar 45 § 1 mom. första stycket andra meningen UBL. I paragrafen har också tagits in en regel som begränsar möjligheten att besluta om särskild beräkningsgrund för skatteavdrag på ersättning för arbete som betalas ut till ett handelsbolag. Den särskilda regleringen behövs för att inte reglerna om att skatteavdrag skall göras från ersättning för arbete som betalas ut till handelsbolag utan F-skattsedel skall bli verkningslösa, eftersom handelsbolag inte debiteras någon inkomstskatt och därmed ofta skulle kunna få skatteavdraget ändrat till noll.

13 §

I paragrafen anges hur beslut om särskild beräkningsgrund för skatteavdrag på ränta och utdelning får ske. Bestämmelserna ersätter 46 § 2 mom. fjärde stycket UBL.

Någon motsvarighet till bestämmelserna i 45 § 1 mom. femte stycket UBL om att preliminär skatt på ränta och utdelning får ändras även om det inte har utfärdats någon skattsedel på preliminär skatt för den skattskyldige behövs inte. I det nya systemet kommer de flesta skattskyldiga inte att ha någon skattsedel på preliminär skatt, eftersom en A-skattsedel skall utfärdas endast efter särskild begäran från den skattskyldige (se 4 kap. 12 §).

Underlag för beräkning av skatteavdrag

Beräkning av förmånsvärde

14 §

Här regleras vad som skall gälla om arbetsgivaren vid sidan av kontant ersättning också utger en naturaförmån. Paragrafen ersätter 8 § första stycket UBL.

15 §

Paragrafen innehåller en särskild regel om värdering av förmån av annan bostad här i landet än semesterbostad. Paragrafen ersätter 8 § tredje stycket UBL.

16 §

I paragrafen anges vad som skall gälla om skattemyndigheten vid beräkning av arbetsgivaravgifter har bestämt värdet av en förmån enligt 9 kap. 2 § andra stycket. Paragrafen motsvarar 8 § sjätte stycket UBL.

17 §

I *första stycket* anges huvudregeln om hur värdet av en förmån skall beräknas, dvs. om inte en särskild reglering finns som t.ex. i 14 och 15 §§. Den innebär att förmånerna i princip skall värderas på samma sätt som vid inkomsttaxeringen enligt bestämmelserna i kommunal-skattelagen.

Ytterligare ett undantag från huvudregeln i första stycket finns i andra stycket. Undantaget avser värdering av bilförmån och förmån av fri kost. Bestämmelserna ersätter i denna del 8 § andra stycket UBL och 5 § USAL.

Drickspengar

18 §

Här finns en särskild regel för det fall arbetstagaren vid sidan av ersättningen från arbetsgivaren får ersättning direkt från allmänheten, t.ex. drickspengar. Paragrafen motsvarar 9 § UBL.

Ersättning för ökade levnadskostnader vid tjänsteresa

19 §

I paragrafen anges i vilken utsträckning skatteavdrag skall göras från ersättning för ökade levnadskostnader vid tjänsteresa. Paragrafen motsvarar 10 § första och andra styckena UBL.

Annan ersättning för kostnader i arbetet

20 §

I paragrafen anges i vilken utsträckning skatteavdrag skall beräknas på ersättning för annan kostnad i arbetet, dvs. som är förenad med tjänsten, än sådan som avses i 19 §.

Av paragrafen framgår bl.a. i vilken utsträckning skatteavdrag skall göras från ersättning för resa med egen bil i tjänsten. Om det är uppenbart att ersättningen överstiger det belopp med vilket avdrag får göras vid inkomsttaxeringen skall skatteavdrag beräknas på den överstigande delen.

Paragrafen ersätter 10 § tredje och fjärde styckena UBL.

Kostnadsavdrag

21 §

I paragrafen anges vilka kostnadsavdrag som får göras vid beräkning av skatteavdrag. Paragrafen motsvarar 11 § första stycket UBL.

För att sådana försäkringar som anges i första stycket 2 skall anses ha tagits i samband med tjänst krävs numera enligt kommunalskatte-lagen att arbetsgivaren betalar hela premien. Övergångsregler finns uttryckligen angående avdrag för sjuk- och olycksfallsförsäkringar som tagits enligt äldre regler där även arbetstagaren kunde vara skyldig att betala premie och detsamma torde, på grund av mer allmänna övergångsregler, gälla i fråga om pensionsförsäkringar.

22 §

I *första stycket* anges de förutsättningar som gäller för att andra kostnadsavdrag än de som anges i 21 § skall få göras. Stycket motsvarar 11 § andra stycket UBL.

Andra stycket innehåller en schablon för beräkning av en skattskyldigs kostnader i viss verksamhet. Där anges också att skattemyndig-heten i ett enskilt fall får besluta hur kostnaderna skall beräknas.

I tredje stycket anges att en arbetsgivare som beräknat en arbetstagares kostnader enligt schablonen eller enligt skattemyndighetens beslut skall underrätta arbetstagaren om detta.

Andra och tredje styckena ersätter 11 § tredje stycket UBL.

Hemresor

23 §

Paragrafen innehåller ett undantag från 22 § första stycket i fråga om förmån av fri hemresa eller ersättning för kostnad för hemresa med allmänna kommunikationer. Den motsvarar 11 § fjärde stycket UBL.

Resor vid tillträdande eller frånträdande av anställning eller uppdrag

24 §

I paragrafen finns särskilda bestämmelser om förmån av fri resa inom riket vid tillträdande eller frånträdande av anställning eller uppdrag. Den motsvarar 10 § femte stycket h UBL.

Folkpension

25 §

I paragrafen ges den som betalar ut folkpension möjlighet att vid beräkningen av skatteavdraget ta hänsyn även till det särskilda grundavdraget. Paragrafen motsvarar 12 § andra stycket UBL.

Skatteavdrag från förskott

26 §

Paragrafen innehåller särskilda bestämmelser rörande förskott. De ersätter 6 a § UBL.

Minskat skatteavdrag vid konkurs eller utmätning

27 och 28 §§

Paragraferna innehåller särskilda ändringsregler för det fall en arbetstagare är försatt i konkurs eller hans lön tas i anspråk genom utmätning. De ersätter 45 § 3 mom. UBL.

Vid tillämpningen av 27 och 28 §§ måste det utredas hur stora skatteavdrag som redan kan ha gjorts för den skattskyldige genom kontakt med dennes arbetsgivare. Om sådana avdrag tillsammans med kommande skatteavdrag för inkomståret beräknas komma att överstiga den slutliga skatten för inkomståret, bör det överskjutande beloppet registreras på den skattskyldiges skattekonto. Det kan därefter, sedan kontot stämts av, betalas ut till konkursboet resp. kronofogdemyndigheten enligt bestämmelserna i 18 kap. 2 §.

Om skatteavdrag har registrerats på den skattskyldiges skattekonto enligt vad som sagts nu, skall detta enligt bestämmelserna i 11 kap. 16 § beaktas när det skall avgöras om den skattskyldige skall betala in skatt eller få tillbaka skatt.

Ändrad beräkning av skatteavdrag

I det nu aktuella kapitlet har tagits in regler om skatteavdrag. Sådant avdrag skall beräknas antingen enligt en skattetabell eller också efter en bestämd procentsats. Besluten om skatteavdrag skall fattas innan det första skatteavdraget för inkomståret skall göras. Bestämmelserna gäller generellt, dvs. skattemyndigheten bestämmer inte skatteavdragets storlek individuellt för varje skattskyldig. En sådan möjlighet finns emellertid genom bestämmelserna om särskild beräkningsgrund för skatteavdrag i 11 §. Om skattemyndigheten har fattat ett beslut om särskild beräkningsgrund kan myndigheten, efter att ha gett den skattskyldige möjlighet att yttra sig, med automatik fortsätta att årligen fatta samma typ av beslut, s.k. stående jämkning. Även sådana beslut fattas före det att det första skatteavdraget för inkomståret skall göras. Besluten är sålunda inte beslut om ändring i den meningen att ett tidigare meddelat beslut om preliminär skatt för inkomståret ändras. Sådana beslut regleras i stället i förevarande paragraf.

Termen "jämkning" som används i UBL har, som kommenterats i anslutning till 6 kap. 7 §, ersatts med "ändring".

I SBL har inte införts några bestämmelser om i vilken turordning ändring skall ske av olika former av preliminär skatt. Detta avses bli reglerat i till lagen anslutande verkställighetsföreskrifter. Någon ändring i sak är emellertid inte åsyftad. Det innebär att ändring av preliminär skatt som skall betalas genom skatteavdrag bör, om det inte finns särskilda skäl, i första hand ske av preliminär skatt på sådan ersättning som utgör den skattskyldiges huvudinkomst och därefter på andra inkomster än ränta och utdelning. Om F-skatt eller särskild A-skatt har debiterats, bör emellertid ändring som leder till en lägre

preliminär skatt i första hand avse den debiterade skatten (se kommentarerna till 6 kap. 7 §).

Att skattemyndigheten har möjlighet att förelägga den skattskyldige att inför ett beslut om ändring lämna en preliminär självdeklaration följer av 10 kap. 5 §. Någon motsvarighet till bestämmelserna i 46 § 4 mom. UBL behövs sålunda inte.

29 §

Paragrafen innehåller bestämmelser om ändrad beräkning av skatteavdrag. De ersätter i dessa delar 45 § 1 och 2 mom. UBL. Bestämmelser motsvarande 45 § 1 mom. första stycket andra meningen har i stället tagits in i 12 §. I den nu aktuella paragrafen finns en hänvisning dit liksom till 13 §.

De nya bestämmelserna innehåller inte några beloppsgränser för att ändring över huvud taget skall få ske. Det anges bara att skillnaden mellan beräknad slutlig skatt och den preliminära skatten skall vara betydande med hänsyn till den skattskyldiges förhållanden eller att det annars skall finnas särskilda skäl för ändring. Vad som avses med "betydande med hänsyn till den skattskyldiges förhållanden" bör anges i verkställighetsföreskrifter.

De särskilda bestämmelserna i UBL rörande dagpenning från arbetslöshetskassa har inte fått någon motsvarighet.

Punkten 2 i 45 § 1 mom. första stycket UBL ersätts av 6 kap. 7 § (se vidare kommentaren till denna paragraf).

Bestämmelserna i paragrafen innebär att skattemyndigheten i ett beslut om ändring bl.a. får föreskriva att skatteavdrag beräknat enligt skattetabell skall ersättas med skatteavdrag beräknat enligt särskild av skattemyndigheten angiven grund.

Bestämmelser om vad som skall gälla vid ändring före inkomstarets utgång om den skattskyldige betalat för mycket preliminär skatt är inte av sådant slag att de bör ha lagform. Någon motsvarighet till bestämmelserna i punkt 3 första och andra styckena av anvisningarna till 45 § UBL har därför inte tagits med.

Skattemyndigheten får utan särskild anmälan från den skattskyldige ta upp en fråga om ändring av preliminär skatt i fall som avses i förevarande paragraf. Någon motsvarighet till punkt 1 av anvisningarna till 45 § UBL har inte ansetts motiverad i lagen.

Innan beslut fattas om ändrad beräkning av skatteavdrag skall den skattskyldige ges tillfälle att yttra sig, om det inte uppenbarligen är obehövligt. Detta följer av bestämmelserna i förvaltningslagen (1986:223). Någon motsvarighet till bestämmelserna i 45 § 1 mom. sjätte stycket UBL har därför inte heller tagits in i SBL.

Om ett beslut om ändrad beräkning av skatteavdrag innebär att skatteavdrag skall göras med annat belopp än som tidigare utfärdad skattsedel visar, skall skattemyndigheten på begäran av den skattskyldige utfärda en ny skattsedel med den ändrade beräkningen. Bestämmelser om detta behöver emellertid inte ha lagform. Därför har inte någon motsvarighet till bestämmelserna i 46 § 2 mom. första stycket UBL tagits med. Några särskilda bestämmelser om att den skattskyldige skall tillställas ett ändringsbeslut har inte heller ansetts nödvändiga. Detta följer av 21 § förvaltningslagen.

Det ligger i sakens natur att beslut om ändring som grundar sig på en ansökan från den skattskyldige skall meddelas så snart som möjligt. Någon motsvarighet till bestämmelserna i 46 § 3 mom. första stycket första meningen UBL har därför inte tagits med.

Någon motsvarighet till bestämmelserna i 46 § 2 mom. andra och tredje styckena UBL har inte heller tagits med. En ändring i sak är emellertid inte åsyftad. Det innebär att skattemyndigheten i ett beslut om ändring inom det nya systemet bör ange att skatteavdraget skall beräknas t.ex. på viss del av inkomsten eller på inkomsten minskad med visst belopp eller att skatteavdraget skall beräknas till viss procent av inkomsten. Vid ändring av preliminär skatt som skall betalas genom ett skatteavdrag beräknat efter en viss procentsats bör i ändringsbeslutet anges efter vilken procentsats den ändrade skatten skall tas ut.

En ansökan om ändrad beräkning enligt den nu aktuella paragrafen skall lämnas till skattemyndigheten, dvs. till den skattemyndighet som enligt bestämmelserna i 2 kap. har att fatta beslut om skatteavdraget. Om ansökan har lämnats till en annan skattemyndighet skall den översända handlingarna till rätt myndighet. Detta får anses följa av bestämmelserna i 2 kap. 6 §. Det innebär t.ex. att den skattskyldige kan lämna en ansökan om ändrad beräkning av skatteavdrag till skattemyndigheten på den ort där han är bosatt, även om myndigheten inte är behörig att fatta beslut om ändringen. Myndigheten bör i ett sådant fall göra den utredning som behövs i ärendet och därefter sända ansökningen till den myndighet som skall fatta beslutet. Bestämmelser om en sådan ordning finns nu i 46 § 1 mom. UBL.

Någon bestämd tidsfrist inom vilken en ansökan skall lämnas motsvarande den som nu finns i 45 § 1 mom. sjunde stycket UBL har inte tagits in i SBL. Detta innebär att en ansökan kan lämnas in ända fram till den tidpunkt då den skattskyldige erhållit besked om den slutliga skatten.

9 kap. Beräkning av arbetsgivaravgifter

Arbetsgivaravgifter

1 §

I paragrafen anges hur arbetsgivaravgifterna skall beräknas. Paragrafen ersätter 8 § USAL. Avrundningsregeln har emellertid flyttats till 23 kap. 1 §.

Enligt 1 kap. 3 § omfattar begreppet arbetsgivaravgifter förutom arbetsgivaravgifter enligt lagen om socialavgifter även särskild löneskatt på vissa förvärvsinkomster och allmän löneavgift. De aktuella procentsatserna får alltså hämtas från lagen om socialavgifter, lagen om särskild löneskatt på vissa förvärvsinkomster och lagen om allmän löneavgift. I dessa lagar anges också på vilket underlag avgifterna skall beräknas.

2 §

I paragrafen regleras hur värdet av naturaförmåner skall beräknas. Paragrafen ersätter 5 § USAL.

3 §

Paragrafen innehåller bestämmelser om kostnadsavdrag. Den ersätter 6 § USAL.

Vad som avses med begreppet beskattningsår i detta sammanhang framgår av definitionen i 1 kap. 6 §.

10 kap. Redovisning av skatt

Inledande bestämmelse

1 §

I paragrafen anges av redaktionella skäl vilka bestämmelser som finns i kapitlet.

Preliminär självdeklaration

Skyldighet att lämna preliminär självdeklaration

2 §

I *första stycket* anges under vilka förutsättningar preliminär självdeklaration skall lämnas. Bestämmelserna ersätter 17 § 1 mom. UBL.

De nya bestämmelserna innehåller inte någon beloppsgräns. Det anges bara att den slutliga skatten för det aktuella inkomståret skall beräknas överstiga den senast debiterade slutliga skatten med ett belopp som är betydande med hänsyn till den skattskyldiges förhållanden för att paragrafen skall bli tillämplig. Vad som avses med ett betydande belopp skall alltså bedömas från fall till fall. Närmare bestämmelser om detta bör ges i form av verkställighetsföreskrifter.

I *andra stycket* anges vilka uppgifter en preliminär självdeklaration skall innehålla.

3 §

I paragrafen anges att den skattskyldige skall lämna en ny preliminär självdeklaration om den skattskyldiges inkomstförhållanden har ändrats efter det att den första deklarationen lämnades och detta medför att den slutliga skatten kommer att överstiga den som beräknats med ledning av den tidigare deklarationen. Skillnadsbeloppet skall emellertid vara betydande med hänsyn till den skattskyldiges förhållanden för att paragrafen skall bli tillämplig (angående betydande belopp, se kommentaren till 2 §).

4 §

Av paragrafen framgår att skyldigheten att lämna preliminär självdeklaration enligt 2 § 2 eller 3 § inte gäller efter november inkomståret.

5 §

I *första stycket* har tagits in en generell rätt för skattemyndigheten att förelägga en skattskyldig att lämna en preliminär självdeklaration. Det skall alltså inte som nu krävas att det skall finnas anledning att anta att den skattskyldige skall vara skyldig att självmant lämna en deklaration. Syftet med bestämmelserna är att ge skattemyndigheten möjlighet att under det löpande inkomståret kontrollera att rätt preliminär skatt tas

ut. Paragrafen har haft 54 § 1 mom. andra stycket UBL som förebild (jfr 10 § i detta kapitel). Paragrafen ersätter 20 § UBL.

Att skattemyndigheten har rätt att kontrollera de uppgifter som lämnats bl.a. i en preliminär självdeklaration genom besök eller annat personligt sammanträffande med den skattskyldige eller genom skatterevision anges i 14 kap. 6 resp. 7 §.

Att ett föreläggande enligt denna lag får förenas med vite framgår av 23 kap. 2 §.

Bestämmelserna om frivilligt lämnande av preliminär självdeklaration i *andra stycket* motsvarar 17 § 2 mom. UBL.

När en preliminär självdeklaration skall lämnas

6 §

Paragrafen innehåller bestämmelser om när sådan preliminär självdeklaration som avses i 2 § skall lämnas. Bestämmelserna ersätter 18 § andra och tredje styckena UBL. De har skärpts på det sättet att den skattskyldige kan bli skyldig att lämna en preliminär självdeklaration även under det löpande inkomståret. Av 4 § framgår emellertid att preliminär självdeklaration inte behöver lämnas på grund av något som händer efter november månads utgång.

7 §

I paragrafen anges när sådan ny preliminär självdeklaration som avses i 3 § skall lämnas. Det skall ske senast 14 dagar efter det att den nya deklARATIONSSKYLDIGHETEN uppkom.

Uppgift om kommande utbetalningar

8 §

Paragrafen ger skattemyndigheten möjlighet att förelägga en arbetsgivare, dvs. den som betalar ut sådan ersättning för vilken utbetalaren är skyldig att göra skatteavdrag eller betala arbetsgivaravgifter, att lämna sådana uppgifter om beräknade utbetalningar som behövs för att skattemyndigheten skall kunna göra en preliminär taxering av den som mottar betalningen eller kontrollera att en lämnad preliminär självdeklaration innehåller riktiga uppgifter. Paragrafen ersätter 19 § UBL.

Att ett föreläggande enligt denna lag får förenas med vite framgår av 23 kap. 2 §.

Skattedeklaration

Skyldighet att lämna skattedeklaration

9 §

I paragrafen anges vilka som är skyldiga att lämna skattedeklaration.

Paragrafen ersätter bl.a. 54 § 1 mom. första stycket och sjätte stycket första meningen UBL. Bestämmelser om att deklARATIONEN skall lämnas till skattemyndigheten har emellertid tagits in i 22 §. Paragrafen ersätter också 4 § första stycket USAL och 14 kap. 3 § ML.

Som lön eller annan ersättning anses också förskott på lönen eller ersättningen. Att skatteavdrag skall göras även från förskott på lön framgår av bestämmelserna i 8 kap. 26 §.

Några bestämmelser om att skattemyndigheten ges möjlighet att efter särskild ansökan besluta att skatteavdrag och arbetsgivaravgifter får redovisas under särskilt redovisningsnummer om det finns särskilda skäl motsvarande 53 § 1 mom. andra stycket UBL har inte tagits in i SBL. Sådana bestämmelser behöver inte ges lagform utan kan meddelas genom verkställighetsföreskrifter.

10 §

Genom paragrafen ges skattemyndigheten rätt att förelägga en person att lämna skattedeklaration. Syftet med bestämmelsen är att ge myndigheten en möjlighet att kontrollera om en viss person varit skyldig att göra skatteavdrag eller betala mervärdesskatt eller arbetsgivaravgifter. Bestämmelsen motsvarar 54 § 1 mom. andra stycket UBL.

Att ett föreläggande enligt denna lag får förenas med vite framgår av 23 kap. 2 §.

11 §

Paragrafen ersätter motsvarande bestämmelser i 14 kap. 3 § andra stycket ML. Begreppet särskild deklARATION har ersatts med skattedeklaration.

12 §

Paragrafen ersätter 7 § andra stycket USAL. Att några motsvarande bestämmelser inte finns i fråga om skatteavdrag som skall göras enligt SBL beror på att här aktuella arbetsgivare inte är skyldiga att göra sådant avdrag.

13 §

I paragrafen har tagits in bestämmelser om att den som är registrerad enligt 3 kap. 1 § men som för någon period inte skall vara skyldig att lämna skattedeklaration skall upplysa skattemyndigheten om detta. Upplysningen skall lämnas skriftligen. Därigenom kan skattemyndigheten undvika att fatta ett beskattningsbeslut enligt 11 kap. 22 eller 23 §.

En upplysning enligt den nu aktuella paragrafen bör, om den skattskyldige anser det vara praktiskt, kunna lämnas i form av en skattedeklaration där skatten redovisas till noll, en s.k. nolldeklaration.

Redovisningsperioder

14 §

I paragrafen anges att redovisningen i en deklARATION, dvs. i en skattedeklaration eller i en självdeklARATION skall göras löpande för bestämda tidsperioder. Bestämmelserna motsvarar 13 kap. 3 § första meningen ML. Den har utsträckts till att gälla även skatteavdrag och arbetsgivaravgifter. I paragrafen definieras också begreppet redovisningsperiod.

15 §

Paragrafen ersätter 14 kap. 8 § ML. Den har utsträckts till att gälla även avdragen skatt och arbetsgivaravgifter. Såvitt gäller mervärdesskatt avses inte någon ändring i sak.

16 §

Paragrafen motsvarar 14 kap. 30 § ML.

Att redovisningen skall göras för varje verksamhet för sig om inte skattemyndigheten har beslutat annat framgår av 29 §.

Vad en skattedeklaration skall ta upp

17 §

I paragrafen anges vilka uppgifter en skattedeklaration skall innehålla.

I första stycket punkt 1 anges nödvändiga identifikationsuppgifter. Vilka uppgifter som behövs, t.ex. arbetsgivarens personnummer, organisationsnummer eller särskilda redovisningsnummer, behöver inte

anges i lagform och har därför inte tagits med här. De kan anges i förordning eller andra föreskrifter.

Enligt *punkten 2* skall det anges vilken redovisningsperiod redovisningen avser. Redovisningsperioden för skatteavdrag och arbetsgivaravgifter överensstämmer inte alltid med redovisningsperioden för mervärdesskatt (se 18 §).

Bestämmelserna i *punkten 3* ersätter 54 § 1 mom. fjärde stycket 3 och sjätte stycket 3 UBL. Punkten har emellertid kompletterats med uppgift om de ersättningar som skall ligga till grund för beräkningen av skatteavdraget. Kompletteringen föranleds av att oriktiga uppgifter om sådana ersättningar skall kunna föranleda skattetillägg (se bestämmelserna i 15 kap. och kommentarerna till dessa bestämmelser).

Punkten 4 avser arbetsgivaravgifter och ersätter 54 § 1 mom. fjärde stycket 4—7 UBL.

Punkt 5 avser mervärdesskatt. Den ersätter 13 kap. 4 § och 29 § första meningen ML.

I *andra stycket* anges att regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela ytterligare föreskrifter om vilka uppgifter en skattedeklaration skall innehålla.

När avgiftsskyldighet har inträtt för en arbetstagares lön, skall redovisningen omfatta också den lön som betalats ut till arbetstagaren tidigare under avgiftsåret. Några särskilda bestämmelser om detta motsvarande 4 § andra stycket USAL har emellertid inte ansetts vara nödvändiga i SBL.

När en skattedeklaration skall lämnas

18 §

I paragrafen anges när skattedeklarationen skall lämnas av dem som är skyldiga att redovisa mervärdesskatt på ett beskattningsunderlag som för beskattningsåret beräknas uppgå till högst 40 miljoner kronor. Den ersätter för sådana skattskyldiga 54 § 1 mom. första och sjätte styckena UBL, 4 § första stycket USAL samt 14 kap. 12 § ML.

Av tabellen framgår att den som har rätt att vänta med redovisningen av mervärdesskatt till den 12 i andra månaden efter redovisningsperiodens utgång samtidigt måste redovisa avdragen skatt och arbetsgivaravgifter för den närmast föregående redovisningsperioden.

Genom paragrafen har tidsfristen för dem som bedriver en mervärdesskattepliktig verksamhet där beskattningsunderlagen för beskattningsåret beräknas uppgå till högst 40 miljoner kronor förlängts med sju dagar såvitt gäller redovisningen av mervärdesskatt och med två

dagar såvitt gäller redovisningen av avdragen skatt och arbetsgivaravgifter. Någon dag av förlängningen kan sägas konsumeras av den nya bestämmelserna om att deklarationen skall ha kommit in till skattemyndigheten inom den angivna tidsfristen.

Någon motsvarighet till bestämmelserna i 14 kap. 7 § ML om att skyldigheten att lämna deklaration kvarstår så länge den skattskyldige är registrerad har inte ansetts nödvändiga. Däremot har i 13 § tagits in bestämmelser om att den skattskyldige skall upplysa skattemyndigheten om hans deklarationsskyldighet upphör till någon del.

Att mervärdesskatteredovisningen skall göras för varje verksamhet för sig om inte skattemyndigheten har beslutat annat framgår av 29 §.

19 §

I paragrafen anges när skattedeklarationen skall lämnas av dem som är skyldiga att redovisa mervärdesskatt på ett beskattningsunderlag som för beskattningsåret beräknas överstiga 40 miljoner kronor. Den ersätter för sådana skattskyldiga 54 § 1 mom. första och sjätte styckena UBL, 4 § första stycket USAL samt 14 kap. 12 § ML.

Genom paragrafen har tidsfristen för dem som bedriver en mervärdesskattepliktig verksamhet där beskattningsunderlagen för beskattningsåret beräknas överstiga 40 miljoner kronor förlängts med sex dagar såvitt gäller redovisningen av mervärdesskatt och med sexton dagar såvitt gäller redovisningen av avdragen skatt och arbetsgivaravgifter. En viss del av förlängningen kan sägas konsumeras av de nya bestämmelserna om att deklarationen skall ha kommit in till skattemyndigheten inom den angivna tidsfristen, se avsnitt 5.2.3.

Särskilda bestämmelser om när kommuner och landsting skall lämna skattedeklaration finns i 23 §.

20 §

Av paragrafen framgår att den som redovisar överskjutande ingående mervärdesskatt så snart redovisningsperioden har gått ut, och alltså inte utnyttjar de frister som anges i 18 eller 19 §, är skyldig att samtidigt också redovisa skatteavdrag och arbetsgivaravgifter om avdraget och avgifterna inte har redovisats tidigare.

21 §

I paragrafen ges skattemyndigheten möjlighet att besluta att en arbetsgivare skall redovisa skatteavdrag och arbetsgivaravgifter i en särskild skattedeklaration redan den 12 i månaden närmast efter

redovisningsperiodens utgång även i de fall mervärdesskatten enligt 19 § skall redovisas först den 26. Ett sådant beslut avses gälla tills vidare och skall användas i fråga om arbetsgivare som är försumliga när det gäller inbetalning av skatteavdrag och arbetsgivaravgifter. Den skattskyldige skall i dessa fall även lämna en skattedeklaration vari mervärdesskatten redovisas senast den 26 i samma månad.

22 §

I paragrafen anges när skattedeklarationen skall lämnas av dem som inte är skyldiga att redovisa mervärdesskatt eller som skall redovisa mervärdesskatten i sin självdeklaration. Den ersätter för sådana skattskyldiga 54 § 1 mom. första och sjätte styckena UBL, 4 § första stycket USAL samt 14 kap. 12 § ML.

23 §

Paragrafen reglerar genom en hänvisning till 18 § när kommuner och landsting skall lämna skattedeklaration.

Av 16 kap. 9 § framgår att nuvarande regler om avräkning mot kommunalskattemedel vid betalning av avdragen skatt och arbetsgivaravgifter har utvidgats till att avse också mervärdesskatt. Med hänsyn till att det, när det gäller kommuner och landsting, är fråga om ett avräkningsförfarande vid betalningen av avdragen skatt, arbetsgivaravgifter och mervärdesskatt kan man inte ha en sådan ordning som avses gälla vid tillämpningen av 19 § i det nu aktuella kapitlet, dvs. att all redovisning skall ske senast den 26 i månaden då också mervärdesskatten skall vara betald men att avdragen skatt och arbetsgivaravgifter skall ha betalats redan den 12 i månaden. I stället skall bestämmelserna i 18 § gälla. De bygger på den ordningen att allt som skall redovisas senast den 12 också skall vara betalt den 12. Tidsåtgången för avräkning före utbetalning av kommunalskattemedel gör att någon senarelagd tidpunkt i januari eller augusti inte kan tillämpas i dessa fall.

Genom paragrafen har tidsfristen för förlängts med ungefär 20 dagar såvitt gäller redovisningen av mervärdesskatt.

24 §

Första och andra styckena innehåller bestämmelser om anstånd med att lämna skattedeklaration. Bestämmelserna, som gäller redovisning av såväl skatteavdrag och arbetsgivaravgifter som mervärdesskatt, har

haft 7 § första, tredje och fjärde styckena USAL som förebild. Motsvarande bestämmelser om anstånd med att redovisa avdragen skatt och mervärdesskatt finns i 53 § 2 mom. UBL resp. 14 kap. 14 § ML.

Om det finns skäl att medge anstånd med att lämna skattedeklaration får skattemyndigheten också medge anstånd med inbetalningen av den skatt som skall redovisas i deklarationen. Bestämmelser om detta finns i 17 kap. 1 §.

I *tredje stycket* har, av redaktionella skäl, tagits in en hänvisning till bestämmelserna om anstånd med inbetalning av skatt i 17 kap. 1 §.

Hur en deklaration skall lämnas

25 §

I paragrafen anges att deklARATIONERNA skall lämnas till skattemyndigheten, dvs. till den skattemyndighet som har att fatta beslut med ledning av deklarationen, enligt fastställt formulär. På grund av bestämmelserna i 28 § andra stycket gäller detta också för en avgiftsspecifikation. Bestämmelserna ersätter 18 § första och fjärde styckena, 54 § 1 mom. tredje stycket och delar av 54 § 1 mom. första och sjunde styckena UBL samt 14 kap. 11 § ML.

Formuläret för preliminär självdeklaration bör vara utformat på ett sådant sätt att det kan användas även för sådan registreringsanmälan som avses i 3 kap. 1 §.

I paragrafen finns inga bestämmelser om att preliminär självdeklaration och skattedeklaration skall vara egenhändigt undertecknade av den skattskyldige eller hans ombud. Ett sådant krav kan emellertid följa av det formulär som skall användas om deklarationen skall lämnas på en blankett. Att detta inte tagits upp i lagen beror bl.a. på att det är mera praktiskt att reglera frågor av detta slag i verkställighetsföreskrifter. Då kan man snabbare anpassa utformningen till den tekniska utvecklingen och bana väg för att deklARATIONERNA lämnas i elektronisk form. I sådana fall bör undertecknandet kunna ersättas av ett s.k. elektroniskt sigill eller av någon annan teknisk lösning.

Skyldigheten att lämna uppgifter "på heder och samvete" har av samma anledning också slopats. Detta innebär emellertid inte att kraven på uppgifternas riktighet har förändrats i något avseende.

26 §

I paragrafen anges att preliminär självdeklaration och skattedeklaration, om skattemyndigheten bestämt det, också kan lämnas med hjälp

av ADB i form av ett elektroniskt dokument. På grund av bestämmelserna i 28 § andra stycket gäller detta även i fråga om en avgiftsspecifikation.

Syftet med de nu aktuella bestämmelserna är att möjliggöra ett ökat användande av modern teknik i skatteförvaltningens hantering av deklarationshandlingar. De har sin förebild i 14 kap. 30 a § andra stycket ML.

27 §

Paragrafen innehåller en bestämmelse om föreläggande att komma in med eller komplettera en preliminär självdeklaration eller en skattedeclaration.

Bestämmelserna ersätter, såvitt gäller en preliminär självdeklaration, 21 § UBL och, såvitt gäller en skattedeclaration, 54 § 2 mom. UBL och 14 kap. 16 § ML.

På grund av bestämmelserna i 28 § andra stycket gäller paragrafen också för avgiftsspecifikation.

Avgiftsspecifikation

28 §

Första stycket innehåller bestämmelser om en mer specificerad redovisning av arbetsgivaravgifterna än den som följer av 17 §, en s.k. avgiftsspecifikation. Vad som ryms inom begreppet arbetsgivaravgifter framgår av 1 kap. 3 §. Någon motsvarande handling finns inte inom det nuvarande uppbördssystemet.

Vad som avses med begreppet beskattningsår i detta sammanhang framgår av definitionen i 1 kap. 6 §.

Däremot har det inte ansetts att det i SBL finns något behov av en sådan bestämmelse om specifikation av skatteavdrag som avses i 55 § 1 mom. UBL.

I *andra stycket* anges inom vilken tidsfrist en avgiftsspecifikation skall ha kommit in. Där anges också att lagens bestämmelser om skattedeclaration även gäller avgiftsspecifikationen.

I *tredje stycket* finns ett undantag från tidsfristen i andra stycket. Den kan tillämpas i de fall skattemyndigheten av någon anledning har skäl att anta att arbetsgivaren löpande redovisar för stora avdrag i skattedeclarationen.

*Särskilda bestämmelser om redovisning av mervärdesskatt*Redovisning av utgående och ingående skatt

29 §

Paragrafen motsvarar 13 kap. 2 § ML.

En motsvarighet till 13 kap. 3 § första meningen ML finns i 9 § andra stycket i det nu aktuella kapitlet. Någon motsvarighet till 13 kap. 4 § ML har däremot inte ansetts nödvändig i SBL med hänsyn till att det av redovisningen skall framgå vilken redovisningsperiod den avser (se 17 §).

Med hänsyn till vad som sägs i 9 och 10 §§ har någon motsvarighet till bestämmelserna i 14 kap. 5 § första meningen ML om att en deklaration skall lämnas för varje redovisningsperiod inte tagits in i SBL.

30 §

Paragrafen innehåller en hänvisning till reglerna i 13 kap. 6—28 a §§ ML om redovisning av utgående och ingående mervärdesskatt. Dessa regler har ett så nära samband med reglerna om skattskyldighet i ML att det inte nu har ansetts vara lämpligt att flytta över dem till SBL.

Redovisning enligt tullbestämmelser

31 §

Paragrafen ersätter 13 kap. 1 a § första stycket andra meningen och andra stycket ML.

Redovisning i självdeklaration

32 §

Paragrafen ersätter 14 kap. 3 § ML. Begreppet särskild deklaration har ersatts med skattedeklaration.

I *första stycket* har dessutom arbetats in de bestämmelser om förfarandet som nu finns i 14 kap. 28 § ML.

I *andra stycket* anges att sådana förvärv som avses i 2 a kap. 3 § första stycket 1 och 2 ML skall redovisas i en skattedeklaration för sig, dvs. inte i den deklaration som i förekommande fall avdragen skatt och arbetsgivaravgifter skall redovisas i. Att inte samma skattedeklaration skall användas beror på att beslut i fråga om nu aktuella förvärv i regel skall fattas av en annan skattemyndighet än

den som skall besluta om avdragen skatt och arbetsgivaravgifter. Av bestämmelserna i 2 kap. 4 § framgår att mervärdesskattebesluten skall fattas av Skattemyndigheten i Kopparbergs län. Att även den skattedeclaration vari mervärdesskatten på de nu aktuella förvärven redovisats skall lämnas dit framgår av 25 §.

Periodisk sammanställning

33 §

Paragrafen innehåller bestämmelser om en periodisk sammanställning. Paragrafen motsvarar 13 kap. 30 § ML.

34 §

Paragrafen ersätter 14 kap. 30 a § ML. Den har anpassats till bestämmelserna i 25 och 26 §§. Nuvarande delegationsbestämmelse har ändrats till att avse den myndighet till vilken den periodiska sammanställningen skall lämnas.

35 §

Paragrafen motsvarar 14 kap. 30 b § ML.

36 §

Paragrafen ersätter 14 kap. 30 c § ML. Tidsangivelsen har ändrats från den 5 till den 12 i andra månaden efter utgången av den period som sammanställningen avser. Ändringen föranleds av de nya tidpunkter som gäller för avlämnande av skattedeclaration.

Redovisningsskyldighet vid avveckling

37 §

Paragrafen innehåller särskilda bestämmelser om redovisning vid avveckling av en verksamhet. Bestämmelserna motsvarar 13 kap. 5 § ML.

11 kap. Beskattningsbeslut

Skattemyndigheten skall snarast efter det att ett beslut om taxeringsåtgärder enligt TL har meddelats eller en allmän förvaltningsdomstol meddelat beslut enligt denna lag som är av betydelse för debiteringen av skatt göra den ändring i debiteringen som föranleds av beslutet. Detsamma gäller även i fråga om skattemyndighetens egna omprövningsbeslut. Vad som sagts nu är en så självklar uppgift för skattemyndigheten att den inte skall behöva regleras i lag. Någon motsvarighet till nuvarande bestämmelser i 95 § UBL, 67 § USAL och 15 kap. 19 § ML har därför inte tagits med i SBL.

Om den skattskyldige lämnar en mervärdesskattedeclaration i rätt tid anses enligt nuvarande ordning ett beskattningsbeslut ha fattats i enlighet med deklARATIONEN. I annat fall anses skatten genom beskattningsbeslut ha bestämts till noll kronor. En motsvarande ordning tillämpas vid uttag av arbetsgivaravgifter.

I SBL lag skall verkliga beskattningsbeslut alltid fattas i fråga om skatteavdrag, arbetsgivaravgifter och mervärdesskatt. Sådana beskattningsbeslut skall emellertid i regel kunna fattas genom automatisk databehandling.

Bestämmelser om när beslut får fattas genom automatisk databehandling behöver inte ges i form av lag. Någon motsvarighet till bestämmelserna i 2 b § UBL har därför inte tagits in i SBL.

Innebörden av beskattningsbeslut

1 §

I paragrafen anges vad som avses med beskattningsbeslut. Den ersätter vissa delar av 22 § UBL och 15 kap. 1 § ML. Tillämpningsområdet har utsträckts till att gälla i fråga om alla skatter och avgifter som omfattas av SBL.

Paragrafen omfattar även skattemyndighetens beslut att fastställa avdragen skatt.

I förhållande till UBL har i SBL en redaktionell förändring gjorts som innebär att den skattskyldige inte ges någon uttrycklig skyldighet att betala A-skatt utan endast en skyldighet att vidkännas avdrag från sin lön för betalning av sådan skatt. Däremot skall arbetsgivaren alltjämt vara skyldig att göra skatteavdrag för betalning av arbetstagarens A-skatt. Detta nya synsätt, vars syfte är att förenkla lagtexten, har gjort det möjligt att göra reglerna om skyldigheten att betala in avdragen skatt mer lika dem som gäller i fråga om skyldigheten att betala arbetsgivaravgifter och mervärdesskatt. Detta kräver också att

avdragen skatt bestäms på samma sätt som arbetsgivaravgifter och mervärdesskatt (se vidare kommentarerna till 19—23 §§).

2 §

Första stycket motsvarar 15 kap. 20 § första och andra meningarna ML. Bestämmelsernas tillämpningsområde har utsträckts till att gälla i fråga om alla skatter och avgifter som omfattas av SBL.

Att det är skattemyndigheten som fattar beskattningsbesluten framgår av 2 kap. Av 2 kap. framgår också vilken skattemyndighet det är som skall fatta besluten.

Av första stycket framgår bl.a. att skattemyndigheten skall fatta beslut om arbetsgivaravgifterna månad för månad. Paragrafen ersätter i den delen 10 § första stycket USAL.

En avrundningsregel finns i 23 kap. 1 §.

Andra stycket ersätter 15 kap. 21 § ML. Tillämpningsområdet har utsträckts till att gälla i fråga om alla skatter och avgifter som skall redovisas i en skattedeklaration enligt SBL. Paragrafen ersätter i denna del 78 a § UBL och 10 § andra stycket USAL. Nuvarande tidsangivelse i 78 a § UBL, "efter uppbördsårets utgång", och i 10 § USAL, "den 1 mars året efter utgiftsåret", har slopats liksom den tidsangivelse som nu gäller enligt 15 kap. 21 § ML. Det har överlåtits till skattemyndigheten att avgöra när det är lämpligt att hänföra skatt för flera redovisningsperioder till en enda. En enhetlig ordning underlättar den praktiska hanteringen, eftersom skatteavdrag, arbetsgivaravgifter och mervärdesskatt i regel skall redovisas i en och samma skattedeklaration och bestämmas vid ett och samma tillfälle.

Om ett beskattningsbeslut ändras efter beskattningsårets utgång får ändringen hänföras till den sista redovisningsperioden under beskattningsåret. Om ändringen görs under det löpande beskattningsåret får den hänföras till den senast aktuella redovisningsperioden.

Preliminär skatt

F-skatt och särskild A-skatt

3 §

I paragrafen anges vad som skall gälla vid beräkning av F-skatt och särskild A-skatt genom en hänvisning till bestämmelserna om slutlig skatt i 11—14 §§.

4 §

I paragrafen anges hur F-skatten och den särskilda A-skatten skall debiteras.

Paragrafen motsvarar 26 § första och tredje styckena UBL. Avrundningsregeln har emellertid flyttats till 23 kap. 1 § och förenklats. Bestämmelserna i andra meningen har utvidgats till att också gälla särskild A-skatt. Det minsta belopp som skall debiteras har höjts till 2 400 kr. Det innebär att den lägsta månatliga betalningen blir 200 kr.

Bestämmelser om när F-skatten och den särskilda A-skatten skall betalas motsvarande 26 § andra stycket UBL har tagits in i 16 kap. 5 §.

Bestämmelser om när en F-skattsedel och F-skattebevis eller ett besked om debitering av särskild A-skatt skall översändas till den skattskyldige behöver inte ha lagform. Detsamma gäller en bestämmelse om översändande av inbetalningskort. Bestämmelser i dessa avseenden, som nu finns i 33 d § första stycket, 36 och 36 a §§ UBL, har därför inte fått någon motsvarighet i SBL. De bör i stället ges i form av verkställighetsföreskrifter.

5 §

I *första stycket* anges att F-skatten och den särskilda A-skatten skall betalas med lika stora belopp i varje månad. Ytterligare bestämmelser om inbetalning av den preliminära skatten finns i 16 kap. 5 och 7 §§.

Genom bestämmelserna i *andra stycket* ges skattemyndigheten möjlighet att i ett enskilt fall besluta att den preliminära skatten skall betalas endast under vissa av årets månader. Bestämmelserna är tillämpliga bara om den skattskyldige bedriver näringsverksamhet under en del av kalenderåret och det finns särskilda skäl, som t.ex. vid utpräglat säsonsarbete, se avsnitt 15.3.3.

6 §

Genom paragrafen begränsas skattemyndighetens möjlighet att debitera F-skatt och särskild A-skatt efter inkomstårets utgång. För debitering efter nämnda tidpunkt krävs att det skall finnas särskilda skäl. Efter den 30 juni året efter inkomståret får preliminär skatt för inkomståret över huvud taget inte debiteras.

A-skatt

7 §

I paragrafen anges att tillämplig skattetabell skall fastställas för varje skattskyldig fysisk person som har rätt att få en A-skattsedel.

Bestämmelserna får sin betydelse när skatteavdrag skall beräknas på ersättning till en fysisk person för arbete och därmed likställd ersättning. Är det däremot fråga om ränta eller utdelning skall skatteavdrag beräknas enligt en viss procentsats. Om den skattskyldige avlider och dödsboet efter honom fortsätter att ta emot ersättning för arbete skall skatteavdrag inte beräknas enligt tabell utan efter en viss procentsats (se 8 kap. 8 § 1). Skulle den då aktuella procentsatsen, 30 %, leda till ett för högt eller för lågt uttag av preliminär skatt har dödsboet möjlighet att begära ändrad beräkning av den preliminära skatten enligt bestämmelserna i 8 kap. 29 §. En sådan ändrad beräkning kan skattemyndigheten också besluta om på eget initiativ.

Bestämmelserna ersätter 24 § första stycket UBL. Bestämmelserna har ändrats dels på grund av den nya lagtekniska utgångspunkt i SBL i förhållande till UBL som innebär att den skattskyldige inte har någon uttrycklig skyldighet att betala A-skatt utan endast en skyldighet att vidkännas avdrag från sin lön för betalning av sådan skatt, dels på grund av att en A-skattsedel skall utfärdas endast efter särskild begäran. Även andra ändringar av redaktionell natur har gjorts.

Att skattemyndigheten i stället för att fastställa tillämplig skattetabell i vissa fall skall ange en särskild beräkningsgrund framgår av 9 §.

Vad som skall ske om kommunen ändrat en tidigare fastställd skattesats så sent att den inte kan beaktas vid tillämpningen av den nu aktuella paragrafen framgår av 10 §.

8 §

Paragrafen innehåller en avrundningsregel. Paragrafen ersätter 5 § första stycket UBL med undantag av första stycket sista meningen som ersatts av 8 kap. 8 § första stycket 4.

Några särskilda bestämmelser om att skattemyndigheten vid bestämningen av tillämplig skattetabell skall för varje skattskyldig tillämpa den tabell som motsvarar den skattesats för kommunal inkomstskatt som för inkomståret bestämts till utdebitering i kommunen eller kommundelen har inte ansetts vara nödvändiga. Det måste anses ligga i sakens natur. Särskilda bestämmelser om att skattemyndigheten skall beakta om den skattskyldige har rätt till skattenedsättning enligt 1 § första meningen lagen (1951:691) om viss lindring i skattskyldigheten för den som icke tillhör svenska kyrkan har av samma skäl inte heller ansetts vara nödvändiga i SBL.

Bestämmelser om när en A-skattsedel skall översändas till den skattskyldige behöver inte ha lagform. Bestämmelser om detta, som nu finns i 35 § andra och tredje styckena UBL, har därför inte fått några motsvarigheter i SBL. De bör i stället ges i form av verkställighetsföreskrifter.

9 §

I paragrafen anges att bestämmelserna om slutlig skatt i 12—14 §§ skall gälla även när skattemyndigheten bestämmer en särskild beräkningsgrund för skatteavdrag. Såvitt gäller skattereduktion finns nu motsvarande bestämmelser i 2 § 4 mom. tredje stycket UBL.

Sen ändring av kommunal skattesats

10 §

I paragrafen anges vad som skall gälla om en skattesats för kommunal inkomstskatt har ändrats så sent att ändringen inte kan beaktas vid bestämningen av den preliminära skatten. Paragrafen motsvarar 24 § andra stycket UBL.

*Slutlig skatt**11 §*

I *första stycket* anges att skattemyndigheten årligen skall fatta beslut om den skatt som föranleds av den årliga taxeringen, s.k. grundläggande beslut om slutlig skatt. I stycket anges också på vilka övriga sätt slutlig skatt kan bestämmas.

I *andra stycket* anges vad som avses med begreppet slutlig skatt. Paragrafen får sitt materiella innehåll genom 12 och 13 §§.

Vad som ingår i slutlig skatt*12 §*

I paragrafen anges vilka skatter och avgifter som ingår i begreppet slutlig skatt.

Enligt *punkt 1* ingår samtliga skatter och avgifter som avses i 1 kap. 1 § första stycket TL. Detta innebär att även överskjutande ingående mervärdesskatt som har redovisats i självdeklaration omfattas av begreppet slutlig skatt. Detsamma gäller i fråga om tillämpningen av lagen om expansionsmedel. Detta innebär i sin tur att den slutliga skatten inte alltid är ett belopp som skall betalas. Det kan i vissa fall motsvara ett belopp som skall utbetalas till den skattskyldige.

I den slutliga skatten ingår däremot inte skattetillägg och förseningsavgift enligt TL.

I den slutliga skatten ingår inte heller förseningsavgift enligt fastighetstaxeringslagen. Sådan avgift behöver inte heller debiteras tillsammans med den slutliga skatten utan skall kunna debiteras för sig. Att SBL emellertid gäller vid denna debitering framgår av 1 kap. 1 § 6.

Enligt *punkt 2* ingår i den slutliga skatten också egenavgifter enligt lagen om socialavgifter.

Av *punkterna 3 och 4* framgår slutligen att begreppet slutlig skatt även omfattar särskild löneskatt och allmän löneavgift enligt 2 § lagen om särskild löneskatt på vissa förvärvsinkomster resp. 2 § lagen om allmän löneavgift.

Innan egenavgifterna, den särskilda löneskatten och den allmänna löneavgiften bestäms måste underlaget för beräkningen av skatten och avgifterna fastställas. Några särskilda bestämmelser om att skattemyndigheten skall göra detta motsvarande den som nu, såvitt gäller egenavgifterna, finns i 22 § UBL har emellertid inte ansetts vara nödvändiga i SBL. Det får anses följa av bestämmelserna i 1 kap. 1 §.

Skattereduktion

13 §

Paragrafen innehåller bestämmelser om skattereduktion vid underskott av kapital. Den ersätter 2 § 4 mom. UBL. Bestämmelser om skattereduktion från skogsvårdsavgift har emellertid inte tagits med, eftersom reglerna om skogsvårdsavgift har upphört att gälla.

Det kan sättas i fråga om bestämmelser om skattereduktion hör hemma i SBL. Med hänsyn till att sådana bestämmelser har ett mycket nära samband med den materiella lagstiftningen borde de kanske ha en annan plats. En möjlighet är att flytta bestämmelserna till den nya inkomstskattelagen som nu håller på att arbetas fram av Skattelagskommittén. Skattereduktionen kan då beaktas av skattemyndigheten redan vid taxeringen och anges i taxeringsbeslutet. I avvaktan på den nya inkomstskattelagen har emellertid nuvarande bestämmelser om skattereduktion i 2 § 4 mom. UBL tagits in i förevarande paragraf. Av 11 § framgår att skattereduktionen skall frånräknas de skatter och avgifter som anges i 12 § för att man skall få fram den slutliga skatten.

Vid beräkningen av skattereduktion skall beloppet avrundas enligt 23 kap. 1 §.

Termen "skattereduktion" används i lagen förutom i den nu aktuella paragrafen endast i 11 §. Något behov av att definiera termen skattereduktion i 1 kap. 6 § finns därför inte.

Vad som gäller när den slutliga skatten bestäms

14 §

I paragrafen anges vad som skall gälla när den slutliga skatten bestäms. Paragrafen ersätter 27 § 1 mom. UBL.

Begreppet beskattningsort har ersatts med det mer adekvata begreppet hemortskommun. Enligt 1 kap. 3 § har detta begrepp samma innebörd i SBL som i kommunalskattelagen.

För hög F-skatt eller särskild A-skatt

15 §

I paragrafen anges vad som skall gälla om sådan debiterad preliminär skatt som skall avräknas enligt 16 § 1 a eller b överstiger den slutliga skatten för samma inkomstår. Då skall den preliminära skatten sättas ned med mellanskillnaden. Detta gäller även om den preliminära

skatten har betalats. I ett sådant fall får saldot på skattekontot räknas fram på grundval av de nya uppgifterna om den preliminära skatten.

I de fall den som har debiterats preliminär skatt även har fått vidkännas skatteavdrag för betalning av A-skatt skall detta beaktas på så sätt att den debiterade preliminära skatten sätts ned med det belopp som inte kunnat avräknas mot den slutliga skatten sedan A-skatten räknats av.

Debiterad F-skatt och särskild A-skatt skall i regel betalas med tolv lika stora belopp under tiden februari—januari. Skatt som skall betalas på grund av sådant beslut som avses i 12 kap. 2 § förfaller till betalning den första förfallodagen 30 dagar efter beslutsdagen. I vilken ordning de olika skattebeloppen skall sättas ned anges också i paragrafen.

Skatt att betala eller att få tillbaka

16 §

I paragrafen anges vilka åtgärder skattemyndigheten skall vidta sedan den bestämt den slutliga skatten för att avgöra om den skattskyldige skall betala eller få tillbaka skatt. Bestämmelserna ersätter 27 § 2 mom. UBL.

I *punkt 1* anges de belopp som skall dras i från den slutliga skatten och i *punkt 2* de belopp som skall läggas till.

Nuvarande bestämmelser i 27 § 2 mom. punkt 2 om avräkning för sådan A-skatt som skall betalas på grund av skattemyndighetens beslut enligt 75 § UBL har — för att undvika att bestämmelserna missbrukas — skärpts. Avräkning får enligt *första stycket punkt 1 b* ske endast om arbetstagaren också har ålagts betalningsskyldighet för beloppet enligt 12 kap. 2 §.

Punkt 1 c gäller preliminär skatt som den skattskyldiges arbetsgivare har dragit av. Uppgift om sådan skatt hämtar skattemyndigheten från arbetsgivarens kontrolluppgifter för den skattskyldige.

Bestämmelserna är tillämpliga även om arbetsgivaren inte betalat skatteavdraget på föreskrivet sätt. Av bestämmelserna framgår indirekt vad som skall gälla i fråga om en arbetstagares skyldighet att själv betala preliminär skatt om arbetsgivaren har gjort skatteavdrag men inte betalat det avdragna beloppet i föreskriven ordning. Arbetstagaren behöver då inte betala motsvarande skattebelopp. Någon uttrycklig regel om detta motsvarande 77 § femte stycket UBL har inte tagits in i lagen.

Några bestämmelser motsvarande nuvarande bestämmelser i 27 § 2 mom. punkt 3 UBL om avräkning för annan än under 1 och 2 i

samma moment avsedd preliminär skatt passar inte in i det nya systemet. Det hänger samman med att den skattskyldige inte kan bestämma att en inbetalning skall avse viss skatt eller avgift. Finns det obetalda skatter registrerade på skattekontot när fyllnadsinbetalningen görs kommer avräkningen att automatiskt ske mot den äldsta skatteskulden. Finns det ett överskott registrerat på skattekontot när den slutliga skatten registreras, som exempelvis kan bero på en fyllnadsinbetalning, kommer överskottet emellertid att räknas av mot den debiterade slutliga skatten på samma sätt som i dag.

Bestämmelserna i *punkt 1 d* avser sådan skatt som har överförts från en annan stat till Sverige.

Nuvarande bestämmelser om prioritering av inbetalda belopp har inte fått någon motsvarighet i SBL. I konsekvens med detta har bestämmelserna i 27 § 2 mom. tredje stycket UBL inte heller fått någon motsvarighet i lagen. Där föreskrivs nu att vid tillgodoräkning av preliminär A-skatt som innehållits av den skattskyldiges arbetsgivare sådan allmän egenavgift som arbetsgivaren redovisat i kontrolluppgift i första hand skall tillgodoräknas som sådan avgift.

Att de belopp som skall tillgodoräknas enligt förevarande paragraf vid beräkningen av ränta skall hänföras till den 12 februari taxeringsåret framgår av 19 kap. 7 § (kostnadsränta) och 12 § (intäktsränta).

Punkten 1 e ersätter 27 § 2 mom. andra stycket UBL.

I *punkt 2* anges vissa belopp som skall läggas till den slutliga skatten.

Att det förfarande som regleras i TL skall gälla för fastställande av sådan mervärdesskatt som skall redovisas i självdeklarationen anges i 1 kap. 1 § TL. Av 11 § förevarande kapitel följer att i den slutliga skatten ingår sådan mervärdesskatt som har redovisats i självdeklarationen. I *punkt 2 a* anges därför, till skillnad från regleringen i 27 § 2 mom. 4 UBL, endast att justering skall göras för sådan skatt som betalas tillbaka enligt 18 kap. 2 § andra stycket. En sådan återbetalning kan emellertid bl.a. avse en förtida återbetalning av överskjutande ingående mervärdesskatt.

Bestämmelserna i *punkt 2 b* avser sådan skatt som har överförts från Sverige till en annan stat.

I *punkt 2 c* anges att till den slutliga skatten skall också läggas skattetillägg och förseningsavgift enligt TL. Detta gäller däremot inte förseningsavgift enligt fastighetstaxeringslagen. Att sådan avgift skall kunna debiteras utan samband med den slutliga skatten har sagts redan i kommentaren till 11 §.

Några bestämmelser motsvarande 27 § 2 mom. första stycket 6 UBL behövs inte i den nu aktuella paragrafen, eftersom såväl belopp

som skall läggas till som belopp som skall dras ifrån enligt lagen om expansionsmedel enligt 11 § i detta kapitel ingår i den slutliga skatten.

Tidpunkt för besked om slutlig skatt

17 §

I paragrafen anges när ett besked om slutlig skatt skall översändas till den skattskyldige. Paragrafen ersätter 35 § första stycket UBL.

Beskeden delas in i två grupper. I sakens natur ligger att inget besked kan sändas ut förrän det finns ett taxeringsbeslut. Besked som hänför sig till sådana grundläggande beslut om slutlig skatt som fattats senast den 15 augusti på grundval av förenklad självdeklaration enligt 2 kap. 11 § lagen om självdeklaration och kontrolluppgifter skall översändas till de skattskyldiga senast den 31 augusti taxeringsåret. Övriga årliga besked, dvs. främst sådana som hänför sig till grundläggande beslut om slutlig skatt som fattats på grundval av särskild självdeklaration, skall översändas till de skattskyldiga fortlöpande under taxeringsåret med början den 16 augusti i den takt som skattemyndigheten hinner med. Samtliga besked skall emellertid ha översänts senast den 15 december taxeringsåret.

Tilläggs pensionsavgift

18 §

Första stycket innehåller särskilda bestämmelser om inbetalning av tilläggs pensionsavgift. Beräkningen av hur stor andel av tilläggs pensionsavgiften som har betalats skall ske med tillämpning av likafördelningsmetoden, se 16 kap. 12 §. Uppgift om hur stor del av tilläggs pensionsavgiften som har betalats får hämtas från den skattskyldiges skattekonto med beaktande av samtliga debiteringar och krediteringar på kontot från det att avgiften debiterats fram till mätperiodens utgång.

I andra stycket finns bestämmelser som gör det möjligt att ta hänsyn till förändringar på skattekontot som inträffar i anslutning till avstämningstidpunkten. Undantagsregeln är avsedd att tillämpas främst vid större debiteringar eller krediteringar som bokförs på skattekontot efter treårsperiodens utgång.

De nya bestämmelserna om betalning av tilläggs pensionsavgift, som ersätter 29 § UBL, kommenteras i avsnitt 12.3.

*Beslut med anledning av skattedeklaration eller andra uppgifter*Deklaration i rätt tid

19 §

I paragrafen anges hur skatt som har redovisats i en skattedeklaration i föreskriven ordning, dvs. skatteavdrag, arbetsgivaravgifter och mervärdesskatt, skall bestämmas. Bestämmelserna ersätter 77 § andra stycket UBL, 11 § första stycket USAL och 15 kap. 2 § första stycket ML.

Beslut enligt den nu aktuella paragrafen avses fattas automatiskt med hjälp av ADB.

Skatten skall bestämmas till det belopp som redovisats i deklarationen. Detta gäller även om skatt har redovisats med noll kronor.

Om skatten inte kan beräknas tillförlitligt på grund av brister i eller bristfälligt underlag för deklarationen får bestämmelserna om skönsbeskattning i 23 § tillämpas.

Paragrafen avses gälla även då den skattskyldige har fått anstånd med att lämna skattedeklarationen om han kommer in med deklarationen innan anståndstiden har gått ut.

20 §

I paragrafen anges hur skatten skall bestämmas då den skattskyldige, enligt vad som sägs i 10 kap. 13 §, har uppgett att någon viss skatt inte skall redovisas för den aktuella redovisningsperioden. Skatten skall då bestämmas till noll kronor.

Även beslut enligt den nu aktuella paragrafen avses fattas automatiskt med hjälp av ADB.

Utebliven, försenad eller bristfällig deklARATION

21 §

I paragrafen anges huvudregeln om hur skatten skall bestämmas när skattedeklaration inte har lämnats och den skattskyldige inte heller uppgett att någon deklARATION för den aktuella redovisningsperioden inte skulle komma att lämnas.

Nuvarande bestämmelser i 75 § första stycket första meningen utformades i en tid då det ibland var svårt att avgöra om skatteavdrag skulle göras eller inte. Denna osäkerhet har försvunnit efter F-skatte-reformen. Det finns därefter inte längre någon anledning att ha andra regler när det gäller skyldigheten att göra skatteavdrag än vad som

gäller i fråga om arbetsgivaravgifter och mervärdesskatt. Reglerna i förevarande paragraf om ansvar för den som inte gör föreskrivet skatteavdrag har därför anpassats till vad som gäller på dessa områden. Nuvarande regel i 75 § första stycket UBL som utesluter betalningsansvar om arbetsgivaren har haft skälig anledning att underlåta att göra skatteavdrag har sålunda inte fått någon motsvarighet i förevarande paragraf. Några bestämmelser motsvarande anvisningarna till 75 § UBL har inte heller tagits med i SBL.

Även fortsättningsvis skall det finnas möjlighet att undgå skyldigheten att göra skatteavdrag samt betalningsskyldighet för arbetsgivaravgifter och mervärdesskatt. Bestämmelser om detta finns i 13 kap. 1 §. De är emellertid tillämpliga endast om det finns synnerliga skäl.

22 §

Om skattemyndigheten inte på grundval av tillgängliga uppgifter kan bestämma skatten enligt 21 § får ett automatiskt beslut fattas enligt den nu aktuella paragrafen. Varje skatt får då bestämmas till det högsta av de belopp som bestämts för någon av de tre närmast föregående redovisningsperioderna för resp. skatt.

Bestämmelserna syftar till att förmå den skattskyldige till att så länge han är registrerad som arbetsgivare eller mervärdesskattskyldig lämna en skattedeklaration för varje redovisningsperiod eller, om deklaration inte skall lämnas för viss period, upplysa skattemyndigheten om detta enligt 10 kap. 13 §. Bestämmelserna ger också skattemyndigheten möjlighet att snabbt gripa in då någon skattskyldig inte fullgör sin redovisningsskyldighet.

Beslut enligt den nu aktuella paragrafen avses fattas automatiskt med hjälp av ADB. I den mån skattemyndigheterna har resurser bör nu aktuella beslut kunna omprövas. Då får bestämmelserna i 23 § tillämpas.

Om den skattskyldige kommer in med en skattedeklaration eller kompletterar en lämnad deklaration med redovisning av en tidigare oredovisad skatt efter det att skattemyndigheten har fattat ett beslut enligt förevarande paragraf bör myndigheten ha möjlighet att bestämma skatten i enlighet med deklarationen eller redovisningen. Detta bör emellertid endast kunna ske genom ett omprövningsbeslut. Detta hänger samman med att hög kostnadsränta bör tas ut på belopp som fastställts till betalning enligt den nu aktuella paragrafen till dess redovisningen kommer in och ett omprövningsbeslut fattats. Den höga räntan fungerar i detta fall som ett påtryckningsmedel för att lämna en redovisning. Någon motsvarighet till 77 § tredje stycket UBL, 11 §

andra stycket USAL och 15 kap. 2 § andra stycket ML finns sålunda inte i SBL.

23 §

Bestämmelserna i paragrafen avses gälla generellt när en arbetsgivare underlåtit att redovisa skatteavdrag, dvs. oberoende av om han faktiskt gjort något avdrag eller inte. Då har i regel ett beslut enligt 22 § redan hunnit meddelats. Bestämmelserna avses också gälla om inte arbetsgivaravgifter eller mervärdesskatt har redovisats på rätt sätt.

Paragrafen ersätter 75 § första stycket andra meningen UBL, 10 § tredje stycket USAL och 15 kap. 20 § tredje meningen ML.

För att en redovisning skall ha skett på rätt sätt fordras att den skett enligt bestämmelserna i 10 kap. Paragrafen är tillämplig såväl när den skattskyldige underlåtit att över huvud taget lämna några uppgifter om skatten som när han lämnat en oriktig uppgift om skatt. Om den skattskyldige däremot har redovisat ett riktigt skatteavdrag men inte betalat in redovisat belopp till skattemyndigheten gäller i stället 19 §.

Syftet med överensstämmande regler för skatteavdrag, arbetsgivaravgifter och mervärdesskatt är att arbetet med att kräva in oredovisade belopp så långt möjligt skall kunna samordnas. Dessutom skall samma administrativa åtgärd kunna komma i fråga vid all oriktig redovisning.

Vilken skattemyndighet det är som skall bestämma skatten framgår av 2 kap.

Att den skatt som har bestämts skall redovisas på den skattskyldiges skattekonto framgår av 3 kap. 5 § och att skatten får drivas in anges i 20 kap. 1 §.

12 kap. Ansvar för skatt

Inledande bestämmelse

1 §

Paragrafen anger vilken typ av bestämmelser som finns i kapitlet. Det är fråga om sådana bestämmelser som kompletterar den primära skattskyldigheten.

Arbetstagares ansvar för preliminär skatt

2 §

Paragrafen gäller i det fall arbetsgivaren inte har gjort föreskrivet skatteavdrag. Då får skattemyndigheten ålägga också arbetstagaren betalningsskyldighet för motsvarande belopp. Detta gäller emellertid inte om ett grundläggande beslut om den slutliga skatten för det aktuella beskattningsåret redan fattats, om det inte kan antas att den slutliga skatten kommer att höjas med minst motsvarande belopp. Paragrafen ersätter 75 § tredje—femte styckena UBL.

Det belopp för vilket betalningsskyldighet har bestämts skall registreras på arbetstagarens skattekonto och, om det inte betalas, drivas in enligt de regler som gäller för underskott på ett sådant konto.

Bestämmelserna i 2 § innebär att den preliminära skatten i regel kan drivas in hos antingen arbetsgivaren eller arbetstagaren.

Den som inte har gjort anmälan enligt 5 kap. 7 §

3 §

I *första stycket* anges förutsättningarna för att skattemyndigheten skall kunna besluta om betalningsskyldighet för den som inte gjort anmälan enligt 5 kap. 7 §.

Med stöd av bestämmelserna får betalningsskyldighet beslutas för ett belopp motsvarande såväl det skatteavdrag som skulle ha gjorts från ersättningen som de arbetsgivaravgifter som belöper på ersättningen.

Vad som avses med F-skattsedelssinnehavare anges i 5 kap. 5 §.

Första stycket ersätter de bestämmelser som nu finns i 75 c § första och tredje styckena samt 75 d § första stycket UBL och 16 § första och andra styckena samt 18 § första stycket USAL.

Bestämmelsernas tillämpningsområde har utvidgats i de fall arbetet har utförts av någon annan än betalningsmottagaren så till vida att nuvarande krav på att betalningsskyldighet skall ha ålagts betalningsmottagaren eller någon annan som varit arbetsgivare åt den som utfört arbetet enligt 75 eller 77 § har slopats.

I *andra stycket* regleras det fallet att betalningsmottagaren själv, eller om det är fråga om ett handelsbolag, en delägare i bolaget, har utfört arbetet. Paragrafen motsvarar 75 c § andra stycket UBL.

4 §

I paragrafen finns ett förbud mot att ålägga betalningsskyldighet enligt 3 § om betalningsmottagaren har fullgjort sina betalningsskyldigheter, dvs. att, om han själv utfört arbetet, betala de skatter och avgifter som belöper på ersättningen, eller om arbetet utförts av någon annan, redovisa och betala skatteavdrag och arbetsgivaravgifter på ersättningen. Beslut om betalningsskyldighet enligt 3 § får inte heller fattas sedan skatte- eller avgiftsfordringen mot betalningsmottagaren fallit bort.

Paragrafen ersätter 75 c § fjärde stycket och 75 d § andra stycket UBL samt 16 § tredje och fjärde styckena USAL.

Att det belopp för vilket betalningsskyldighet har ålagts skall redovisas på den betalningsskyldiges skattekonto framgår av 3 kap. 5 § och att beloppet får drivas in av 20 kap. 1 §.

A-skattsedelsinnehavares ansvar för arbetsgivaravgifter

5 §

Paragrafen innehåller bestämmelser om betalningsskyldighet för arbetsgivaravgifter för den som innehar en A-skattsedel eller som saknar skattsedel på preliminär skatt i det fall arbetsgivaren enligt 13 kap. 1 § befriats från sin betalningsskyldighet. Paragrafen motsvarar 22 e § USAL. Någon särskild bestämmelse om att det är skattemyndigheten som fattar sådana beslut som avses i paragrafen har inte ansetts nödvändig. Någon ändring i sak är emellertid inte avsedd.

Att begreppet arbetsgivaravgifter omfattar också sådan särskild löneskatt och allmän löneavgift som arbetsgivare har att betala enligt 1 § lagen om särskild löneskatt på vissa förvärvsinkomster resp. 1 § lagen om allmän löneavgift framgår av 1 kap. 3 §.

Företrädare för juridisk person

6 §

I paragrafen regleras det ansvar en företrädare för en juridisk person har för att ett belopp motsvarande det underskott som uppkommit på den juridiska personens skattekonto betalas i föreskriven tid till skattemyndigheten. Paragrafen ersätter 77 a § första stycket UBL, 15 § första stycket USAL och 16 kap. 17 § första och andra styckena ML. Enligt de nya bestämmelserna kan emellertid betalningsskyldighet göras gällande för all' obetald skatt vilket innebär att företrädarens

ansvar kan aktualiseras även beträffande den juridiska personens inkomstskatt.

I *första stycket* anges under vilka förutsättningar en företrädare för en juridisk person kan åläggas betalningsskyldighet för belopp som den juridiska personen inte har betalat inom föreskriven tid.

Betalningsskyldighet får göras gällande endast om företrädaren eller någon annan inte har vidtagit sådana åtgärder att en samlad avveckling kan komma till stånd av den skattskyldiges skulder med hänsyn tagen till samtliga borgenärens intressen. Efter en grundlig utredning i denna fråga och i övrigt beslutar skattemyndigheten om betalningsskyldighet. Det är också skattemyndigheten som tar ställning till omfattningen av den betalningsskyldighet som bör göras gällande i det enskilda fallet.

Andra stycket avser det fall då det i en skattedeklaration för en juridisk person har lämnats oriktiga uppgifter som föranlett att den juridiska personen har tillgodoförts överskjutande ingående mervärdesskatt med för stort belopp. Skattemyndigheten avses då i ett omprövningsbeslut kunna ålägga den juridiska personen betalningsskyldighet för det för mycket återbetalda beloppet. Ett sådant belopp skall registreras på den juridiska personens skattekonto. I den mån registreringen medför att det uppkommer ett underskott på skattekontot kan företrädaren göras betalningsskyldig för beloppet.

Betalningsskyldighet enligt paragrafen avser även den ränta som hänför sig till huvudfordringen.

I *tredje stycket* ges skattemyndigheten möjlighet att om det finns särskilda skäl helt eller delvis befria företrädaren från betalningsskyldighet. Befrielse aktualiseras i första hand beträffande ställföreträdare utan ägarintresse eller bestämmande inflytande i det företrädade subjektet och kan motiveras av bl.a. att ställföreträdaren haft välgrundade förväntningar om förbättringar av de ekonomiska förutsättningarna och därför under en kortare tid dröjt med betalningsinställelsen eller att ställföreträdarens betalningsförmåga är starkt begränsad på grund av ålder, sjukdom eller annan härmed jämförbar omständighet. Vid tillämpning av andra stycket är även den oriktiga uppgiftens beskaffenhet av intresse. Uppgiften kan nämligen framstå som ursäktlig om exempelvis rättsläget är oklart eller redovisningsfrågan svårbedömd eller ovanlig. I dessa fall får det emellertid krävas att det i samband med en begäran om återbetalning eller motsvarande lämnas sådana upplysningar att skattemyndigheten uppmärksammas på den aktuella frågeställningen. Har trots sådana kompletterande uppgifter skatt tillgodoförts den skattskyldige bör det finnas grund för befrielse. Detsamma kan gälla om ställföreträdaren avser att rätta en oriktig uppgift och återredovisa det felaktigt tillgodoförda beloppet men oförutsedda omständigheter omöjliggör en fullständig rättelse.

Av 2 kap. framgår att det är skattemyndigheten som fattar beslut om betalningsskyldighet enligt förevarande paragraf.

Bestämmelserna i paragrafen har kommenterats utförligt i avsnitten 19.2.5 och 19.2.3.

7 §

I paragrafen anges inom vilken tid skattemyndigheten får fatta ett beslut om betalningsskyldighet enligt 6 §. Paragrafen ersätter 77 a § andra stycket UBL, 15 § andra stycket USAL och 16 kap. 17 § tredje stycket ML.

I 3 kap. 5 § anges att belopp för vilket betalningsskyldighet har ålagts genom ett beskattningsbeslut skall registreras på den betalningsskyldiges skattekonto. Registreringen på skattekontot innebär bl.a. att de generella reglerna om indrivning i 20 kap. blir tillämpliga. Någon regel motsvarande den i 77 a § andra stycket sista meningen UBL eller 15 § andra stycket sista meningen USAL är därför inte nödvändig.

Dödsbo

8 §

I paragrafen regleras ett dödsbos ansvar för den avlidnes skatt enligt SBL. Det sker genom en hänvisning till ärvdabalkens regler. Den särreglering som nu finns i 61 § 1 mom. UBL, 19 § USAL och 22 kap. 4 § ML slopas.

Att vad som i denna lag sägs om skatt också gäller i fråga om avgift och ränta framgår av 1 kap. 4 första stycket.

Att begreppet arbetsgivaravgifter omfattar också sådan särskild löneskatt och allmän löneavgift som arbetsgivare har att betala enligt 1 § lagen om särskild löneskatt på vissa förvärvsinkomster resp. 1 § lagen om allmän löneavgift framgår av 1 kap. 3 §.

Regress

9 §

Paragrafen innehåller bestämmelser om regress när en arbetsgivare betalat belopp för vilket han ålagts betalningsskyldighet enligt 11 kap. 21 § på den grunden att han inte har gjort föreskrivet skatteavdrag. Paragrafen motsvarar i den delen 76 § första stycket UBL.

10 §

Paragrafen innehåller bestämmelser om regress när en utbetalare betalat belopp för vilket han ålagts betalningsskyldighet enligt 3 §. Paragrafen ersätter 75 e § första stycket UBL och 18 § andra stycket USAL.

Bestämmelserna innebär att om arbetet har utförts av betalningsmottagaren och denne är en fysisk person med F-skattsedel får utbetalarens regresskrav riktas mot den som har utfört arbetet, dvs. den fysiska personen. Om arbetet har utförts av en delägare i ett handelsbolag som är betalningsmottagare får regresskravet riktas mot delägaren.

Om arbetet i stället har utförts av någon som betalningsmottagaren i sin tur har anlitat, får utbetalarens regresskrav riktas även mot den som utfört arbetet om skatteavdrag inte har gjorts från ersättningen för arbetet.

11 §

Paragrafen innehåller en bestämmelser om regressrätt för den som företrätt en juridisk person som knyter an till 6 §. Motsvarande bestämmelse finns nu i 77 a § tredje stycket UBL, 15 § tredje stycket USAL och 16 kap. 17 § fjärde stycket ML.

12 §

Paragrafen innehåller bestämmelser om att regressfordran som avses i 9—11 §§ får drivas in i den ordning som gäller för indrivning av skatt och en preskriptionsbestämmelse. Motsvarande bestämmelser finns nu i 75 e § andra stycket, 76 § andra och tredje styckena och 77 a § fjärde stycket UBL, 15 § fjärde stycket och 18 § tredje och fjärde styckena USAL samt 16 kap. 17 § femte stycket ML.

Någon regel som säger att nu aktuella fordringar inte har företrädesrätt enligt 7 kap. 14 § utsköningsbalken vid utmätning av lön har emellertid inte tagits med. Det innebär att fordringarna inte behöver särskiljas från andra skattefordringar när ett underskott på ett skattekonto skall överlämnas för indrivning.

I lagen föreskrivs inte heller att den arbetsgivare som vill söka belopp åter av en arbetstagare skall till kronofogdemyndigheten ge in det kvitto som han har fått vid betalningen eller på annat sätt styrka att han har betalat skatten. Någon ändring i sak är emellertid inte åsyftad men detta behöver inte ha lagform.

13 kap. Befrielse från betalningsskyldighet

Skatteavdrag, arbetsgivaravgifter och mervärdesskatt

1 §

I paragrafen ges regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer rätt att helt eller delvis befria en arbetsgivare från skyldigheten att göra skatteavdrag eller att betala arbetsgivaravgifter eller mervärdesskatt. Detta kan emellertid endast ske om det finns synnerliga skäl. Däremot kan en arbetsgivare inte befrias från skyldigheten att betala in avdragen skatt. Paragrafen gäller även i fråga om skattetillägg, förseningsavgift och ränta på skatten eller avgiften. Paragrafen har utformats med 22 kap. 9 § ML som förebild. Den ersätter även 22 d § USAL.

När det gäller arbetsgivaravgifter har eftergiftsbestämmelsen kunnat göras mer restriktiv sedan skyldigheten att betala socialavgifter genom den s.k. F-skattereformen har knutits an till skattsedlarna på preliminär skatt. Därigenom har den osäkerhet om avgiftsskyldigheten som i vissa fall tidigare kunnat finnas väsentligt minskat.

Paragrafen avses vara tillämplig när den som betalat ut ersättning för arbete på grund av synnerliga skäl kan anses vara ursäktad för att han inte insåg att han var arbetsgivare.

Att begreppet arbetsgivaravgift omfattar också särskild löneskatt och allmän löneavgift som en arbetsgivare har att betala framgår av 1 kap. 3 §.

Paragrafen avses gälla också i fråga om sådana skatteavdrag som arbetsgivaren kan göras betalningsskyldig för enligt bestämmelserna i 11 kap. 21 §. Några motsvarande bestämmelser finns inte i dag. Detta beror på att bestämmelserna om arbetsgivarens ansvar för arbetstagares skatt i 75 § första stycket UBL är utformad på ett sådant sätt att skattemyndigheten redan från början har möjlighet att avstå från att ålägga betalningsskyldighet för skatteavdrag som inte gjorts om arbetsgivaren har haft skälig anledning att underlåta att göra avdraget.

När det gäller skattetillägg och förseningsavgift finns dessutom särskilda befrielsebestämmelser i 15 kap. 8 §.

Andra bestämmelser om befrielse

2 §

I paragrafen har av redaktionella skäl tagits in en hänvisning till bestämmelserna om befrielse från skattetillägg och förseningsavgift i 15 kap. 8 och 9 §§ samt befrielse från kostnadsränta i 19 kap. 15 §.

Några bestämmelser om befrielse för dödsbo att betala viss skatt motsvarande dem som nu finns i 30 § andra stycket UBL finns inte i SBL, se avsnitt 21.2.2.

14 kap. Skattekontroll

Den skattskyldiges rätt att yttra sig

1 §

I paragrafen har tagits in bestämmelser om den skattskyldiges rätt att yttra sig och att få del av uppgifter. Bestämmelserna motsvarar 3 kap.

2 § TL. De ersätter även 45 § 1 mom. sjätte stycket UBL.

Skyldighet att föra anteckningar

2 §

I paragrafens *första stycke* anges vilka skyldigheter den deklaraskyldige har att föra anteckningar om det som behövs för att fullgöra skyldigheten att lämna skattedeklaration. Paragrafen ersätter 78 § 1 mom. första och andra styckena UBL och 14 kap. 17 § ML. Den har utvidgats till att gälla även arbetsgivaravgifter.

Bestämmelserna i *andra stycket* anger hur länge underlaget skall bevaras. Den har utformats efter förebild av 4 kap. 1 § tredje stycket lagen om självdeklaration och kontrolluppgifter.

I *tredje stycket* har av redaktionella skäl tagits in en hänvisning till 9 a kap. 15 § ML.

Föreläggande att lämna uppgift

Några bestämmelser som ger skattemyndigheten möjlighet att förelägga den som inte fullgör sina skyldigheter enligt 2 § att göra detta motsvarande 83 § UBL i den del som hänvisar till 78 § samma lag har inte tagits med. Det får anses vara tillräckligt att den som inte fullgör sin deklaraskyldighet enligt lagen kan föreläggas att göra detta

med stöd av 10 kap. 27 § och att skattemyndigheten enligt 3 § förevarande kapitel får förelägga den som är eller kan antas vara deklARATIONSSKYLDIG att lämna uppgift, visa upp handling eller lämna över en kopia av handling som behövs för kontroll av deklARATIONEN

3 §

Paragrafen innehåller bestämmelser som ger skattemyndigheten möjlighet att förelägga den som är skyldig att lämna en deklARATION enligt SBL att komma in med vissa uppgifter som behövs för skatte- eller avgiftskontroll.

Paragrafen ersätter 78 § 2 mom. första stycket UBL, 27 § första stycket USAL och 17 kap. 2 § första stycket ML. Paragrafens tillämpningsområde har utvidgats. Skattemyndighetens behörighet att meddela ett föreläggande har utsträckts till att också avse sådana uppgifter från arbetstagare som behövs för kontroll av deklARATIONEN eller annars för beskattningen.

Att ett föreläggande enligt denna lag kan förenas med vite anges i 23 kap. 2 §.

4 §

Paragrafen innehåller bestämmelser som ger skattemyndigheten möjlighet att hämta in uppgifter från den som har handlat med en näringsidkare om det behövs till ledning för beskattningen av näringsidkaren. Paragrafens första stycke motsvarar 17 kap. 5 § första stycket ML. Paragrafens andra stycke motsvarar 17 kap. 6 § andra stycket ML.

Att ett föreläggande enligt denna lag kan förenas med vite anges i 23 kap. 2 §.

5 §

Paragrafen ersätter 78 § 2 mom. första stycket sista meningen UBL, 27 § andra stycket USAL samt 17 kap. 3 § och 5 § andra stycket ML.

Besök eller annat personligt sammanträffande

6 §

Paragrafen innehåller bestämmelser som ger skattemyndigheten möjlighet att besöka eller på annat sätt sammanträffa personligen med

arbetsgivare och skattskyldiga för att stämma av vissa uppgifter som behövs för skatte- eller avgiftskontroll.

Paragrafen motsvarar 78 § 2 a mom. UBL, 27 a § USAL och 17 kap. 4 § ML.

Skatterevision

7 §

Paragrafen ersätter 78 § 2 b mom. UBL, 27 b § USAL och 17 kap. 7 § ML.

Bestämmelserna om skatterevision avses genom vad som föreskrivs i första stycket punkt 4 gälla inte endast i fråga om den som ansökt om en F-skattsedel utan också den som redan har tilldelats en F-skattsedel för kontroll av att deklara-tions- och uppgiftsskyldigheten fullgjorts riktigt och fullständigt. Skattemyndigheten avses sålunda få göra revision hos den som debiterats F-skatt eller särskild A-skatt för kontroll av att den skattskyldige fullgjort skyldighet att lämna preliminär självdeklaration enligt bestämmelserna i 10 kap. 2 eller 3 §.

Utlämnande av uppgifter

8 §

Första stycket innehåller bestämmelser om myndigheters uppgiftsskyldighet. Första stycket ersätter 78 § 2 mom. andra stycket UBL, 27 § fjärde stycket USAL och 17 kap. 5 § tredje stycket ML.

Andra stycket innehåller såvitt gäller utlämnande av uppgifter i handlingar som har lämnats eller omhändertagits enligt bestämmelser i SBL en hänvisning till TL:s bestämmelser om utlämnande av uppgifter i självdeklaration och andra handlingar.

Stycket ersätter 73 § första stycket UBL, 29 § första stycket USAL och 17 kap. 1 § första stycket ML.

Bestämmelser om att sådana uppgifter som avses i paragrafen får tillhandahållas myndigheter i främmande stater med vilka Sverige har träffat överenskommelse om handräckning i ärenden om avgift enligt system för social trygghet motsvarande den som nu finns i 29 § andra stycket USAL behöver inte ha lagform. Bestämmelserna bör ges i en förordning och har därför inte tagits in i SBL.

15 kap. Skattetillägg och förseningsavgift

Enligt nu gällande bestämmelser kan en särskild avgift, avgiftstillägg, påföras i vissa situationer när en arbetsgivare har lämnat oriktiga uppgifter vid redovisning av arbetsgivaravgifter. När det gäller mervärdesskatt finns motsvarande regler om en särskild avgift. Då betecknas den skattetillägg. Någon motsvarande administrativ sanktion finns däremot inte om en arbetsgivare lämnar oriktiga uppgifter vid redovisning av skatteavdrag. En sådan införs nu.

De nya reglerna om en administrativ sanktion gäller sålunda i fråga om såväl skatteavdrag som arbetsgivaravgifter och mervärdesskatt. Reglerna bygger på de äldre reglerna om avgiftstillägg och skattetillägg. Samtliga dessa regler har utvidgats till att gälla också i fråga om en arbetsgivares skyldighet att göra skatteavdrag. Med hänsyn till det utvidgade tillämpningsområdet och till att förevarande lag getts namnet skattebetalningslag används begreppet skattetillägg.

Att ett meddelande som har lämnats för en arbetsgivare som är juridisk person anses avlämnat av arbetsgivaren om det inte var uppenbart att uppgiftslämnaren saknat behörighet att företräda denne framgår av 23 kap. 6 §. Någon motsvarighet till 49 § första stycket USAL behövs därför inte i detta kapitel.

Skattetillägg

Oriktig uppgift

1 §

Paragrafen innehåller bestämmelser om skattetillägg på grund av oriktiga uppgifter som har lämnats till såväl skattemyndigheten som allmän förvaltningsdomstol. Den ersätter 38 § USAL och 18 kap. 1 § ML. Bestämmelserna har utvidgats till att avse även oriktiga uppgifter om sådan ersättning från vilken skatteavdrag skall göras. De blir sålunda tillämpliga på sådan skatt och avgift som skall redovisas i skattedeklarationen, dvs. skatteavdrag, arbetsgivaravgifter och mervärdesskatt. Till skillnad mot tidigare blir de tillämpliga också på särskild inkomstskatt för utomlands bosatta.

Tillämpningsområdet har dessutom angetts tydligare genom att de omfattar alla oriktiga uppgifter som lämnats på annat sätt än muntligen. Skattetillägg kan sålunda påföras om den oriktiga uppgiften har lämnats med hjälp av någon form av ADB-teknik eller någon annan form av teknisk överföring.

Paragrafen är tillämplig också då en arbetsgivare har gjort skatteavdrag men underlåtit att redovisa avdraget belopp i skattedeklarationen.

Någon motsvarighet till bestämmelserna i tredje stycket 1 finns för närvarande inte i ML utan endast i USAL. För att få enhetliga bestämmelser har regleringen utvidgats till att gälla också i fråga om mervärdesskatt och skatteavdrag även om den sällan torde bli tillämplig i de fallen.

Tidsangivelsen i tredje stycket 1 har knutits an till beskattningsåret i stället för som nu, såvitt gäller arbetsgivaravgifter, till utgiftsåret. Detta innebär emellertid inte någon ändring i sak (se vidare kommentarerna till 1 kap. 6 §).

Att begreppet arbetsgivaravgifter omfattar också sådan särskild löneskatt och allmän löneavgift som arbetsgivare har att betala enligt 1 § lagen om särskild löneskatt på vissa förvärvsinkomster resp. 1 § lagen om allmän löneavgift framgår av 1 kap. 3 §.

Bestämmelser om att skattetillägg och förseningsavgift tillfaller staten har inte tagits med i lagen. Detta måste anses ligga i sakens natur.

En avrundningsregel har tagits in i 23 kap. 1 §.

Schablonbeskattning

2 §

I paragrafen anges hur skattetillägget skall beräknas då den skattskyldige inte har lämnat någon skattedeklaration och skattemyndigheten på grund av detta har fattat ett automatiskt beslut om schablonbeskattning enligt 11 kap. 22 § som gäller skatteavdrag, arbetsgivaravgifter eller mervärdesskatt. Paragrafen ersätter 40 § USAL och 18 kap. 2 § andra stycket ML.

Skönsbeskattning

3 §

I paragrafen anges hur skattetillägget skall beräknas dels då arbetsgivaren lämnat en skattedeklaration men skattemyndigheten har frångått deklarationen och uppskattat underlaget för beräkning av skatteavdrag, arbetsgivaravgifter eller mervärdesskatt, dels då någon skattedeklaration inte har lämnats och skattemyndigheten på grund av detta uppskattat underlagen enligt 11 kap. 23 §. Paragrafen ersätter 39 och 40 §§ USAL samt 18 kap. 2 § ML.

Invändningar som rör annan fråga

4 §

Paragrafen ersätter 40 a § USAL och 18 kap. 3 § ML som infördes när nettokvittningen slopades.

När skattetillägg inte tas ut eller undanröjs

5 §

I paragrafen anges vissa fall då skattetillägg inte skall tas ut. Paragrafen ersätter 42 § och 46 § andra stycket USAL samt 18 kap. 5 och 11 §§ ML.

Punkt 1 har utformats med tanke på att skattetillägg enligt 1—3 §§ skall kunna påföras på grund av alla oriktiga uppgifter som lämnats på något annat sätt än muntligen.

Punkt 2 saknar nu motsvarighet i USAL.

I *punkt 4* anges ytterligare en situation då skattetillägg inte får tas ut, nämligen om den skattskyldige har avlidit.

Någon motsvarighet till 46 § första stycket USAL om att skattemyndigheten inte får påföra skattetillägg på ett avgiftsbelopp om betalningsskyldighet för beloppet inte längre föreligger har inte ansetts vara nödvändig. Någon ändring i sak är emellertid inte avsedd.

6 §

I *första stycket* föreskrivs att skattetillägg som påförts enligt 2 eller 3 § med anledning av att den skattskyldige inte lämnat föreskriven redovisning skall undanröjas om redovisningen kommer in inom viss tid. I ett sådant fall blir alltså den enda följden en sådan förseningsavgift som regleras i 7 §.

Paragrafen ersätter 41 § USAL och 18 kap. 4 § ML. I förhållande till dessa har den ändringen gjorts att tidsfristen har förlängts från en månad till två månader och skall räknas från utgången av den månad då beslutet fattades i stället för från utgången av den månad då den skattskyldige fick del av beslutet. Med den föreslagna ordningen behöver beslutet om skattetillägg inte längre delges den skattskyldige för att tidsfristen skall börja löpa. Dessutom har paragrafen utvidgats till att omfatta också beslut om schablonberäkning av skatten enligt 11 kap. 22 första stycket.

Bestämmelserna i *andra stycket* kompletterar regleringen i första stycket och har haft 5 kap. 3 § andra stycket TL som förebild.

Förseningsavgift

7 §

Paragrafen innehåller bestämmelser om förseningsavgift för den som inte lämnar en skattedeklaration eller en avgiftsspecifikation inom föreskriven tid. Den har nu ingen motsvarighet vare sig i UBL, USAL eller ML.

Paragrafen innehåller också bestämmelser om förseningsavgift för den som inte lämnar en periodisk sammanställning inom föreskriven tid. Den ersätter 14 kap. 30 d § första stycket ML.

I paragrafen anges inte vilken skattemyndighet det är som skall fatta beslut om förseningsavgiften. Detta framgår av bestämmelserna i 2 kap.

Befrielse från skattetillägg och förseningsavgift

8 §

Paragrafen innehåller bestämmelser om befrielse från skattetillägg och förseningsavgift. Den ersätter 43 § USAL och 18 kap. 6 § ML. Bestämmelserna har, efter mönster av 5 kap. 6 § TL, utvidgats till att gälla också befrielse från förseningsavgift. Såvitt gäller en för sent lämnad periodisk sammanställning ersätter paragrafen 14 kap. 30 d § andra stycket ML. När det gäller befrielse från förseningsavgift vid en försenad skattedeklaration är regleringen ny.

Någon motsvarighet till nuvarande bestämmelser om en beloppsgräns för uttag av avgiftstillägg och skattetillägg i 48 § USAL resp. 18 kap. 9 § ML har inte tagits med. Situationen täcks av bestämmelserna i den nu aktuella paragrafens andra stycke.

9 §

I paragrafen anges att skattemyndigheten skall tillämpa reglerna om befrielse ex officio. Den ersätter 47 § första stycket USAL och 18 kap. 8 § första stycket ML.

Beslut

10 §

I paragrafen anges att ett beslut om efterbeskattning inte får avse enbart skattetillägg eller förseningsavgift utom när en felräkning, felskrivning eller något annat uppenbart förbiseende skall rättas.

Paragrafen motsvarar 18 kap. 12 § ML. Den har utvidgats till att gälla även skatteavdrag och arbetsgivaravgifter.

11 §

I paragrafen anges inom vilken tid ett beslut om skattetillägg på grund av oriktiga uppgifter i ett mål om beskattning får meddelas. Paragrafen ersätter 18 kap. 7 § ML. Den har utvidgats till att gälla även skatteavdrag och arbetsgivaravgifter.

12 §

I paragrafen anges vissa fall då skattemyndigheten skall göra följdändringar i ett beslut om skattetillägg. Den ersätter 47 § andra stycket USAL och 18 kap. 8 § andra stycket ML.

Import

13 §

I paragrafen anges att SBL:s skattetilläggsbestämmelser inte tillämpas i de fall mervärdesskatt fastställs och tas ut vid import.

Paragrafen motsvarar 18 kap. 13 § ML.

Någon regel om att bestämmelserna om skattetillägg även gäller den som oriktigt har uppgett att han driver mervärdesskattepliktig verksamhet motsvarande den som nu finns i 18 kap. 10 § ML har inte tagits med. Att detta emellertid skall gälla framgår i stället av att även den som oriktigt har uppgett att han driver verksamhet som medför skattskyldighet enligt ML och till följd av detta har redovisat över-skjutande ingående mervärdesskatt enligt 1 kap. 4 § tredje stycket 3 likställs med en skattskyldig. Bestämmelserna i 1 § förevarande kapitel blir då tillämpliga.

16 kap. Inbetalning av skatt

Bestämmelserna om inbetalning av skatt i detta kapitel gäller också inbetalning av särskild inkomstskatt för utomlands bosatta (se kommentaren till 1 kap. 2 §). Detsamma gäller bestämmelserna i 17—23 kap.

Mottagande skattemyndighet

1 §

I paragrafen anges till vilken skattemyndighet skatten skall betalas in. Det är till den myndighet som skall fatta beslut om skatten enligt bestämmelserna i 2 kap. 1—4 §§ (se kommentarerna till dessa paragrafer).

Om en skattemyndighet med stöd av 2 kap. 5 § har uppdragit åt en annan myndighet att fatta beslut i dess ställe skall skatten ändå betalas in till den myndighet som har lämnat ifrån sig beslutanderätten. Detta motiveras av att ett uppdrag enligt 2 kap. 5 § inte automatiskt medför att den betalningsskyldiges skattekonto flyttas över till den beslutande myndigheten och att inbetalning bör ske till den myndighet som har hand om kontot.

Paragrafen ersätter bestämmelserna om mottagande myndighet i 52 § första och andra styckena UBL samt 12 § första och andra styckena USAL.

Om den skattskyldige inte vet till vilken skattemyndighet inbetalningen skall göras och därför betalar in till fel myndighet men inom föreskriven tid skall skatten ändå kunna anses vara rätt betald. Särskilda bestämmelser om detta har tagits in i 2 kap. 6 §. Den ersätter den hjälpregel som nu finns i 52 § tredje stycket UBL. I 12 § första stycket USAL finns en hänvisning till 52 § UBL.

Den skattemyndighet till vilken en felaktig inbetalning har skett bör med den nya ordningen undersöka vilken myndighet som för den skattskyldiges skattekonto och sända över det inbetalda beloppet dit. Har den skattskyldige inget skattekonto bör den mottagande myndigheten undersöka hos vilken myndighet sådant konto skall föras och sända över beloppet dit. Den skattskyldige bör samtidigt underrättas om till vilken skattemyndighet inbetalningar bör göras fortsättningsvis.

Inbetalning till särskilt konto

2 §

Paragrafen innehåller bestämmelser om hur betalningen skall göras. Dess motsvarigheter finns för närvarande i 52 § första stycket UBL och 16 kap. 3 § ML. I 12 § första stycket USAL finns en hänvisning till 52 § UBL.

Betalningsförmedlare som för ett sådant särskilt konto som avses i 2 § skall redovisa den inbetalda skatten till skattemyndigheten. Bestämmelser om detta bör meddelas i förordningsform. Någon

motsvarighet till redovisningsregeln i 57 § UBL har därför inte tagits in i SBL.

Om inbetalning av skatt skall göras med hjälp av en särskild blankett, dvs. ett särskilt inbetalningskort, bör detta anges i förordningsform. På samma sätt bör också anges vilken myndighet som skall fastställa formulär till sådana inbetalningskort.

Bestämmelser om vilka uppgifter som skall anges på inbetalningskortet bör också ges på annat sätt än i lag. Några bestämmelser som ersätter 53 § 1 mom. första och tredje styckena UBL har därför inte tagits med i SBL.

De uppgifter som bör anges är identifieringsuppgifter för inbetalaren och uppgift om det inbetalda beloppet samt vilken månad skatten hänför sig till. Har det inbetalda beloppet redovisats i en skattedeclaration bör också detta anges.

3 §

Av denna paragraf framgår när skatten skall anses vara betald. En bestämmelse av samma slag finns redan i 5 kap. 2 § LPP. De nya bestämmelserna innebär att ett större ansvar läggs på den betalningskyldige än i dag. Han måste göra inbetalningen i sådan tid och på sådant sätt att betalningen hinner bokföras på skattemyndighetens särskilda konto inom betalningsfristen.

Bestämmelserna ersätter 52 § fjärde stycket UBL och 16 kap. 3 § ML. I 12 § första stycket USAL finns en hänvisning till bestämmelserna i 52 § UBL.

Om skatten har betalats inom föreskriven tid men inbetalningen skett till fel skattemyndighet skall skatten ändå anses ha betalats i rätt tid. Detta framgår av 2 kap. 6 § tredje stycket.

När skatten skall vara betald

Avdragen skatt, arbetsgivaravgifter och mervärdesskatt

4 §

I *första stycket* finns huvudregeln för när avdragen skatt, arbetsgivaravgifter och mervärdesskatt som har redovisats i en skattedeclaration senast skall betalas, dvs. vilka förfallodagar som gäller för sådana betalningar. Förfallodag är den dag då skattedeclaration senast skall ha kommit in till skattemyndigheten enligt föreskrifterna i 10 kap. 18, 19 eller 22 §. Förfallodag för skattskyldiga med beskattningsunderlag avseende mervärdesskatt som för beskattningsåret beräknas uppgå till

högst 40 miljoner kronor är den 12, i januari och augusti den 17, i andra månaden efter redovisningsperiodens utgång såvitt avser mervärdesskatt och i månaden närmast efter redovisningsperiodens utgång såvitt avser avdragen skatt och arbetsgivaravgifter.

För skattskyldiga som enbart har att betala avdragen skatt och arbetsgivaravgifter som har redovisats i en skattedeclaration är den 12, i januari och augusti den 17, i månaden närmast redovisningsperiodens utgång förfallodag.

I *andra stycket* anges förfallodagen för mervärdesskatt som hänför sig till beskattningsunderlag som för beskattningsåret beräknas överstiga 40 miljoner kronor. Sådan skatt skall ha betalats senast den 26 i månaden efter redovisningsperiodens utgång. Skattskyldiga som skall redovisa och betala mervärdesskatt enligt *andra stycket* skall betala avdragen skatt och arbetsgivaravgifter som har redovisats i en skattedeclaration senast den 12, i januari den 17, i månaden närmast redovisningsperiodens utgång. För denna kategori skattskyldiga gäller således inte någon senare förfallodag i augusti för avdragen skatt och arbetsgivaravgifter.

Bestämmelserna i paragrafen ersätter 52 § första stycket UBL, 12 § första stycket USAL samt 14 kap. 12 § och 16 kap. 1 § ML.

F-skatt och särskild A-skatt

5 §

I *första stycket* finns huvudregeln för när F-skatt och särskild A-skatt skall betalas. Förfallodagen för dessa betalningar är densamma som gäller om den skattskyldige har att betala avdragen skatt enligt 5 §. Detta innebär följande skillnad för olika kategorier skattskyldiga i fråga om förfallodagen i augusti. Skattskyldiga med beskattningsunderlag avseende mervärdesskatt som för beskattningsåret beräknas uppgå till högst 40 miljoner kronor skall betala F-skatt och särskild A-skatt den 17 augusti. Skattskyldiga med beskattningsunderlag avseende mervärdesskatt som för beskattningsåret beräknas överstiga 40 miljoner kronor skall däremot betala F-skatt och särskild A-skatt den 12 augusti. I augusti är den 17 förfallodag även för skattskyldiga som enbart har att betala F-skatt eller särskild A-skatt.

I *andra stycket* finns bestämmelser som blir tillämpliga om den preliminära skatten debiteras efter inkomstarets ingång. De ersätter motsvarande bestämmelser i 26 § *andra stycket* UBL.

Om F-skatt eller särskild A-skatt debiteras efter den 20 december inkomståret tillämpas, enligt *tredje stycket*, den betalningsfrist om 30 dagar som anges i 7 §.

Bestämmelserna om när F-skatt eller särskild A-skatt skall betalas och om debitering av sådan skatt efter inkomstarets utgång ersätter motsvarande föreskrifter i 26 § andra stycket UBL.

Schablonbeskattning

6 §

Paragrafen innehåller en särskild regel om förfallodag för sådan skatt som har bestämts genom schablonbeskattning enligt 11 kap. 22 §. I dessa fall skall som förfallodag gälla den ordinarie förfallodagen för resp. skatt enligt bestämmelserna 4 eller 5 §.

Beslut på annat sätt

7 §

I paragrafen regleras vad som skall gälla i fråga om skatt som har bestämts genom andra beskattningsbeslut än enligt 5 § första och andra styckena och 6 §.

Enligt huvudregeln skall skatten ha betalats senast vid den förfallodag som infaller närmast efter det att 30 dagar har gått från beslutsdagen. Skattemyndigheten har emellertid getts möjlighet att bestämma en annan förfallodag antingen före eller efter den förfallodag som följer av huvudregeln, om det finns särskilda skäl.

Överskjutande ingående mervärdesskatt

8 §

I paragrafen anges vad som gäller då en överskjutande ingående mervärdesskatt använts för betalning av skatt enligt denna lag.

Kommuner och landsting

9 §

I paragrafen finns särskilda bestämmelser om inbetalning av avdragen skatt, arbetsgivaravgifter och mervärdesskatt från kommuner och landsting. Paragrafen ersätter 52 § första stycket tredje meningen UBL och 12 § första stycket sista meningen USAL. Bestämmelserna har utvidgats till att gälla också vid betalning av mervärdesskatt.

Paragrafen är däremot inte avsedd att tillämpas vid återbetalning av överskjutande ingående mervärdesskatt. Om en kommun eller ett landsting någon månad redovisar sådan skatt avses samma regler gälla som för övriga skattskyldiga.

Avräkning av inbetalda belopp

10 §

Den skattskyldige har enligt huvudregeln i *första stycket* inte rätt att vid inbetalning av skatt enligt denna lag bestämma att inbetalningen skall avse viss bestämd skatteskuld. Varje inbetalning behandlas på samma sätt och används för avräkning mot den skattskyldiges totala skatteskuld. I *andra stycket* och i 11 § finns undantag från huvudregeln.

I *andra stycket* finns en hänvisning till bestämmelserna i 9 kap. 3 § ML som reglerar fallet när någon, som varit frivilligt mervärdesskattskyldig för uthyrning av en fastighet, på grund av t.ex. en försäljning återför tidigare avdragen mervärdesskatt.

11 §

Om en skatteskuld är förenad med solidarisk betalningsskyldighet, dvs. om det i enlighet med de begrepp som förs in genom den nu aktuella paragrafen finns både en huvudbetalare och en sidobetalare, gäller inte huvudregeln i 10 §. Då skall i stället en inbetalning som görs av huvudbetalaren först räknas av mot den skuld som är förenad med solidarisk betalningsskyldighet om huvudbetalaren inte i samband med inbetalningen begärt annat. Detta anges i *punkt 1*.

Om inbetalningen görs av en sidobetalare skall avräkning däremot göras mot den skuld som är förenad med solidariskt ansvar först när sidobetalarens eventuella övriga skatteskuld är betald. Detta gäller emellertid inte om sidobetalaren i samband med inbetalningen har begärt något annat. Detta anges i *punkt 2*.

Fördelning av skatteskuld

12 §

Nuvarande bestämmelser om prioritering av inbetalda belopp i 29 § första stycket UBL har inte fått någon motsvarighet i SBL. I stället avses bestämmelserna om likafördelning i den nu aktuella paragrafen gälla.

Om det i någon situation behövs uppgift om en viss skatt eller avgift är betald eller obetald, t.ex. för tillämpning av reglerna om betalning av tilläggspensionsavgift i 11 kap. 18 § eller vid indrivning i utlandet, skall sålunda förevarande paragraf tillämpas. Paragrafen skall emellertid inte tillämpas om det för det särskilda fallet är föreskrivet hur en uppdelning skall ske, något som gäller enligt 10 § andra stycket och 11 §. Den skall inte heller tillämpas om något annat följer av en annan lag. Ett exempel på en bestämmelse i lag som skall tillämpas utan hänsyn till förevarande paragraf är 2 kap. 9 § konkurslagen (se avsnitt 10.5.2).

En skatteskuld, dvs. ett underskott på skattekontot, fördelas proportionellt mellan de skattefordringar som finns registrerade på kontot för den aktuella perioden. Detta innebär bl.a. att om en registrerad skattefordran redan har lämnats för indrivning skall inte någon del av underskottet hänföras till den skatten.

Om det exempelvis finns tre skattefordringar, A—C, på 20 000 kr, 50 000 kr resp. 30 000 kr registrerade på skattekontot samt ett underskott på 10 000 kr anses underskottet vara hänförligt till skattefordringarna enligt följande:

$$A: 20\,000:100\,000 * 10\,000 = 2\,000 \text{ kr}$$

$$B: 50\,000:100\,000 * 10\,000 = 5\,000 \text{ kr}$$

$$C: 30\,000:100\,000 * 10\,000 = 3\,000 \text{ kr}$$

Skattebelopp som inte kunnat tillgodoräknas någon skattskyldig

13 §

I paragrafen regleras vad som skall ske om inbetalda belopp på grund av identifieringsproblem inte kan tillgodoföras inbetalaren.

Motsvarande bestämmelser finns för närvarande i 56 § andra stycket UBL. Bestämmelserna i förevarande paragraf har emellertid utvidgats till att gälla alla skatter och avgifter som skall betalas enligt SBL. Sjuårsfristen är anpassad till den preskriptionstid som avses gälla vid indrivningen.

17 kap. Anstånd med inbetalning av skatt

Anstånd vid deklarationsanstånd

1 §

Enligt nuvarande bestämmelser kan skattemyndigheten, under vissa förutsättningar, medge den som är skyldig att lämna deklARATION om skatt anstånd viss tid med att lämna deklARATIONEN och betala den skatt som skall redovisas. Sådana bestämmelser finns i 53 § 2 mom. UBL, 7 § USAL och 14 kap. 14 § ML. Motsvarande bestämmelser kommer att behövas även fortsättningsvis. Bestämmelser om anstånd med att lämna skattedeklARATION har tagits in i 10 kap. 24 §.

Om skattemyndigheten har medgett anstånd med deklARATIONENS avlämnande skall den också kunna medge anstånd med betalning av den skatt som skall redovisas i deklARATIONEN.

Även i de fall skattedeklARATIONEN skall lämnas vid en senare tidpunkt än vid den då en viss skatt skall betalas skall skattemyndigheten kunna bevilja anstånd med inbetalningen. En sådan situation kan uppstå då skatteavdrag och arbetsgivaravgifter skall betalas senast den 12 i månaden medan mervärdesskatten skall betalas senast den 26 då även skattedeklARATIONEN skall lämnas. I sådana fall skall anstånd kunna beviljas med betalning av avdragen skatt och arbetsgivaravgifter om det när inbetalningen senast skall göras finns sådana särskilda skäl som hade gjort det möjligt för myndigheten att bevilja anstånd med deklARATIONEN om den skulle ha lämnats vid samma tidpunkt. Bestämmelser om detta har tagits in i förevarande paragraf.

En deklARATIONSSKYLDIG som fått anstånd med att lämna skattedeklARATION skall emellertid inte ha en ovillkorlig rätt att också få anstånd med hela den motsvarande skattebetalningen. Tvärtom skall skattemyndigheten som ett villkor för att bevilja anstånd med deklARATIONEN kunna föreskriva att en delbetalning skall göras med ett beräknat skattebelopp vilket så nära som möjligt överensstämmer med det definitiva beloppet inom den frist som normalt gäller för betalningen. Kan någon sådan beräkning inte göras bör en schablonregel användas. Det kan t.ex. gälla ett belopp som motsvarar genomsnittet av inbetalda belopp de tre senaste inbetalningsmånaderna. Med ett villkor om delbetalning bör anstånd med deklARATIONEN dessutom kunna beviljas en något längre tid än utan ett sådant villkor.

Vad som sagts nu anses kunna gälla utan att en särskild bestämmelse om detta tas in i lagen.

Att kostnadsranta skall tas ut även när anstånd med inbetalningen har beviljats följer av 19 kap. 4 §.

Paragrafen motiveras främst av att det i vissa fall inte är praktiskt möjligt att lämna en skattedeklaration eller, om deklARATION inte skall lämnas, räkna fram det belopp som skall betalas inom föreskriven tid. Det kan t.ex. bero på hastigt uppkommande tekniska problem.

Att anstånd får beviljas med det belopp som är skäligen med hänsyn till omständigheterna anges i 9 §.

Anstånd vid omprövning eller överklagande

2 §

Bestämmelser om anstånd vid omprövning eller överklagande finns för närvarande i 49 § 1 mom. UBL, 13 § USAL och 16 kap. 6 § ML. UBL innehåller de materiella reglerna. De andra lagarna innehåller endast en hänvisning till UBL. Den nu aktuella paragrafen ersätter de nyss nämnda. Frågan om i vilka fall det kan anses vara tveksamt om ett beskattningsbeslut kommer att stå fast har behandlats i avsnitt 18.2.1.

Utvidgningen av begreppet skattskyldig i 1 kap. 4 § medför att även arbetsgivare som gjorts ansvarig för arbetstagares skatt enligt 11 kap. 21 § på grund av att han varit skyldig att göra skatteavdrag omfattas av paragrafen. Någon särskild bestämmelse motsvarande 75 b § UBL har därför inte ansetts nödvändig.

Av *andra stycket* framgår för hur lång tid anstånd får beviljas. Stycket ersätter 49 § 3 mom. första stycket UBL.

Att anstånd får beviljas med det belopp som är skäligen med hänsyn till omständigheterna anges i 9 §.

3 §

Paragrafen innehåller bestämmelser som kompletterar 2 §.

Bestämmelserna gäller ställande av säkerhet och ansvaret för kostnaderna för säkerheten. Motsvarande bestämmelser finns nu i 49 § 2 mom. andra och tredje styckena UBL.

Anstånd vid avyttring

4 §

Paragrafen innehåller bestämmelser om anstånd vid en sådan avyttring som föranleder inkomstbeskattning. Den avses gälla bl.a. vid avyttring av fastighet, bostadsrätt, näringsverksamhet eller aktie eller andel i handelsbolag. Paragrafen ersätter 48 § 4 och 5 mom. UBL. Den avses

däremot inte vara tillämplig i fråga om slutlig skatt som härrör från mervärdesskatt. Möjligheten att bevilja anstånd är inte längre reglerad i detalj. Det överläts i större utsträckning än nu åt skattemyndigheten att bestämma när anstånd skall beviljas. Någon skärpning av bestämmelserna är inte avsedd.

När det råder ovisshet om avyttringens bestånd har anståndstidens längd kortats genom att anståndsbeloppet skall betalas senast tre månader efter det att anståndsorsaken har upphört att gälla. Dessutom får anstånd inte i något fall beviljas för längre tid än två år. Anståndstiden avses beräknas från skattens ordinarie förfallodag.

Att anstånd får beviljas med det belopp som är skäligt med hänsyn till omständigheterna anges i 9 §.

I paragrafen regleras inte vad som skall gälla om ytterligare köpeskilling blir tillgänglig för lyftning sedan beslut om anstånd har meddelats. I sådana fall avses bestämmelserna i 11 § om förnyad prövning bli tillämplig.

Anstånd vid totalförvarstjänstgöring

5 §

För närvarande finns bestämmelser om betalningsanstånd vid nedsatt betalningsförmåga på grund av tjänstgöring enligt lagen (1994:1809) om totalförvarspåbundenhet endast i 48 § 2 mom. UBL. Den bestämmelsen gäller enbart anstånd med betalning av preliminär F-skatt, särskild A-skatt, kvarstående skatt och tillkommande skatt.

Den i *första stycket* av den nu aktuella paragrafen intagna anståndsbestämmelsen ersätter den som nu finns i UBL. Tillämpningsområdet har utvidgats till att avse all skatt som skall betalas enligt SBL.

I första stycket anges att bestämmelserna skall gälla också viss annan personal än totalförvarspåbunden. Detta stämmer överens med vad som nu sägs i första stycket av anvisningarna till 48 § UBL.

Enligt *andra stycket* får anståndstiden bestämmas till längst tre månader efter den dag då tjänstgöringen upphör. Har anståndsbeloppet inte kunnat betalas då skall statens fordran lämnas till kronofogdemyndigheten för indrivning. Bestämmelser om detta finns i 20 kap. Skulle den betalningsskyldige behöva en längre betalningsfrist än tre månader måste han alltså vända sig till kronofogdemyndigheten och ansöka om uppskov enligt bestämmelserna i 7 § lagen (1993:891) om indrivning av statliga fordringar m.m.

I samband med att skattemyndigheten meddelar ett beslut om anstånd bör den också ange när skatten senast skall vara betald. Därvid bör skattemyndigheten bestämma att skatten skall vara betald

vid en förfallodag som ligger inom ramen för den anståndstid som anges i paragrafen.

Att anstånd får beviljas med det belopp som är skäligt med hänsyn till omständigheterna anges i 9 §.

Anstånd vid handläggning av ärende om undvikande av dubbelbeskattning

6 §

Första stycket ersätter 49 § 2 a mom. UBL. Bestämmelserna har utvidgats till att gälla alla skatter och avgifter som skall betalas enligt SBL.

I andra stycket har tagits in bestämmelser om anståndstid. Den har bestämts till längst tre månader efter dagen för beslut i ärendet.

Att anstånd får beviljas med det belopp som är skäligt med hänsyn till omständigheterna anges i 9 §.

Anstånd i övriga fall

7 §

För närvarande finns bestämmelser om betalningsanstånd vid nedsatt betalningsförmåga i 48 § 1 mom. första stycket UBL och 16 kap. 5 § ML. Bestämmelserna i förevarande paragraf ersätter bestämmelserna i UBL och ML. Jämfört med anståndsbestämmelsen i UBL är den nu aktuella bestämmelsen emellertid mer restriktiv även om den har ett mer vidsträckt tillämpningsområde. Den gäller i fråga om all slags skatt som skall betalas enligt den nu aktuella lagen.

Anståndstiden är inte reglerad i paragrafen. Den får bestämmas av skattemyndigheten i varje särskilt fall. Därvid avses skattemyndigheten också få besluta att betalningen av ett skattebelopp skall få delas upp på flera förfallodagar. Bestämmelsen ersätter i den delen 16 kap. 2 § andra stycket ML. Den har utvidgats till att gälla all skatt som skall betalas enligt SBL. Skattemyndigheten får själv bestämma vid vilka förfallodagar betalningen skall fullgöras. Normalt bör betalningarna inte spridas ut över en längre tidsperiod än tre månader. Särregleringen avses bli tillämplig bl.a. i fråga om slutlig skatt som påförs efter den årliga debiteringen av sådan skatt. Detsamma gäller betalningskyldighet för avdragen skatt, arbetsgivaravgifter och mervärdesskatt som har fastställts på annat sätt än genom ett automatiskt beslut.

I sakens natur ligger att anstånd inte får beviljas under längre tid än som är skäligt med hänsyn till omständigheterna.

Att anstånd får beviljas med det belopp som är skäligt med hänsyn till omständigheterna anges i 9 §.

Gemensamma bestämmelser

8 §

I paragrafen har tagits in en generell bestämmelse om till vilken myndighet en ansökan om anstånd skall ges in. Det är samma myndighet som skall ta emot den aktuella skatten. Ett undantag görs emellertid för ansökan om anstånd vid handläggning av ärende om undvikande av dubbelbeskattning. Sådan ansökan skall ges in till den myndighet som handlägger ärendet om dubbelbeskattning. Paragrafen ersätter bl.a. 50 § första stycket UBL.

Någon motsvarighet till bestämmelserna i 50 § andra stycket UBL om att beslut om anstånd skall meddelas skyndsamt har inte tagits med i SBL. Detta behöver inte anges i lag.

Tillämpningsområdet för bestämmelsen har utvidgats till att avse alla skatter, avgifter och räntor som skall betalas enligt SBL.

Någon motsvarighet till bestämmelserna i 48 § 1 mom. första stycket UBL om att en anståndsansökan för att kunna prövas skall ha kommit in senast den dag då den skatt som ansökningen avser senast skall betalas har inte tagits med.

9 §

I paragrafen anges med vilket skattebelopp anstånd får beviljas. Den ersätter bl.a. 49 § 2 mom. första stycket UBL.

10 §

I paragrafen anges att indrivning inte får begäras av skatt som omfattas av ett anståndsbeslut. Paragrafen ersätter 51 § första stycket UBL. Paragrafens tillämpningsområde har emellertid utvidgats till att avse alla skatter, räntor och avgifter som skall betalas enligt SBL.

Någon avräkningsregel motsvarande den som nu finns i 51 § andra stycket UBL har inte tagits med. Om den skattskyldige har rätt att få tillbaka för mycket betald skatt får denna inte tas i anspråk för betalning av den skatt som avses med anståndet. Den för mycket betalda skatten skall registreras på skattekontot och om det då uppstår ett överskott på kontot skall kontohavaren ha rätt att få överskottet utbetalt till sig. Detsamma gäller om anståndsbeslutet avser en redan inbetald skatt.

Om någon har rätt att få tillbaka för mycket betalad skatt sedan ett anståndsbeslut har meddelats och detta inte var känt då beslutet meddelades kan det finnas skäl för skattemyndigheten att enligt 11 § ompröva anståndsbeslutet.

11 §

I paragrafen har tagits in bestämmelser som ger skattemyndigheten möjlighet att ompröva ett anståndsbeslut om den skattskyldiges ekonomiska förhållanden har förändrats väsentligt. Motsvarande bestämmelser finns för närvarande i 48 § 3 mom. och 49 § 3 mom. andra stycket UBL samt i 16 kap. 5 § andra stycket ML. Till det sist nämnda lagrummet i UBL finns en hänvisning i 13 § första stycket USAL.

18 kap. Återbetalning av skatt

Utbetalning

1 §

Om en skattskyldig befrias från debiterad skatt eller om sådan skatt sätts ned eller om den skattskyldige av någon annan anledning har betalat för mycket skatt skall skattemyndigheten registrera det belopp som den skattskyldige har rätt att återfå på dennes skattekonto. Detta framgår av 3 kap. 5 §. Inom vilken tid och under vilka förutsättningar den skattskyldige har rätt att få för mycket betald skatt återbetald framgår däremot inte av den paragrafen. Bestämmelser i detta hänseende har i stället tagits in i det nu aktuella kapitlet.

I den nu aktuella paragrafen finns huvudregeln om när skatt skall betalas tillbaka till den skattskyldige. Det skall ske om det vid den årliga avstämningen av skattekontot, dvs. vid den sådan avstämning enligt 3 kap. 6 § som föranleds av den årliga debiteringen av slutlig skatt uppkommer ett överskott på den skattskyldiges skattekonto.

I 7 § finns undantag från huvudregeln. I 7 § första stycket 5 regleras det fallet att den skattskyldige anser det vara praktiskt att ett överskott på skattekontot står kvar på kontot för att räknas av mot kommande skattedebiteringar. Då fordras emellertid ett särskilt meddelande om detta från den skattskyldige.

I 7 § finns ytterligare några fall då återbetalning inte skall ske.

2 §

I första stycket anges att återbetalning skall ske också av överskjutande belopp som visats vid annan kontoavstämning än sådan som avses i 1 § om inte annat följer av 3 eller 7 §.

I andra stycket anges ytterligare ett fall då återbetalning får ske. Om den skattskyldiges arbetsgivare har gjort skatteavdrag för betalning av A-skatt som ännu inte tillgodoräknats den skattskyldige får avdraget belopp till den del det kan antas att beloppet annars skulle betalas tillbaka efter den årliga avstämningen av skattekotot återbetalas.

Bestämmelserna kan bli tillämpliga i de fall skattemyndigheten har fattat beslut om ändrad beräkning av preliminär skatt enligt 6 kap. 7 § eller 8 kap. 29 §.

Betalas ersättning för arbete ut till en juridisk person som inte har en F-skattsedel skall utbetalaren, enligt nuvarande regler, göra skatteavdrag med 30 % av ersättningen. Det innehållna beloppet skall redovisas som A-skatt för den juridiska personen och betalas in till skattemyndigheten.

Om det är sannolikt att den A-skatt som har redovisats för en juridisk person kommer att överstiga den slutliga skatten får skattemyndigheten, efter särskild ansökan, redovisa överskjutande belopp som innehållen preliminär skatt. Samma bestämmelser gäller i fråga om handelsbolag. Dessutom kan i detta fall betald A-skatt tillgodoräknas en delägare i bolaget som betalning av hans preliminära skatt (52 a § UBL).

Även inom det nya systemet skall gjorda skatteavdrag kunna registreras på den skattskyldiges skattekonto även innan skatteavdraget har redovisats i en kontrolluppgift och räknas av mot debiterade skatter och avgifter om den skattskyldige begär det. Den skattskyldige skall dessutom, till skillnad från i dag, kunna få överskjutande belopp återbetalt. Detta följer av andra stycket.

Bestämmelserna i andra stycket gäller även i fråga om skatteavdrag på ersättning som betalats ut till handelsbolag.

3 §

Om den skattskyldige får lämna förenklad självdeklaration får återbetalning enligt 2 § ske i endast tre olika fall. Återbetalning får ske dels efter ansökan av konkursbo eller kronofogdemyndighet om ändrad beräkning av preliminär skatt enligt 8 kap. 27 eller 28 §, dels om det överskjutande beloppet beror på en omprövning eller ett överklagande och dels om det finns andra särskilda skäl.

Om det uppstår ett överskott av preliminär skatt som har sin grund i ett beslut om ändrad beräkning av preliminär skatt enligt 8 kap. 27

eller 28 § skall överskottet registreras på den skattskyldiges skattekonto. Att ett sådant överskottet skall betalas ut till konkursboet resp. kronofogdemyndigheten anges i *andra stycket* i förevarande paragraf. Motsvarande bestämmelser finns nu i 45 § 3 mom. UBL.

4 §

I paragrafen anges när en utbetalning som har sin grund i en överskjutande ingående mervärdesskatt får ske. Bestämmelserna avses ge möjlighet att innehålla så mycket av överskottet på skattekontot som behövs för betalning av sådan skatt som skall betalas senast vid den första förfallodagen i månaden. Storleken av denna skatt framgår av den redovisning som skall lämnas i skattedeklarationen enligt 10 kap. 20 §.

En återbetalning enligt förevarande paragraf förutsätter en sådan avstämning som avses i 2 § första stycket. Någon särskild bestämmelse om detta har emellertid inte ansetts vara nödvändig.

Överföring av skatt till en annan stat

5 och 6 §§

I paragraferna finns bestämmelser om överföring av i Sverige betald skatt till en annan stat. De ersätter 69 a § UBL.

Vid tillämpningen av 5 § första stycket är det den preliminära skatt som har betalats genom skatteavdrag här i landet som skall föras över till den andra staten. Detta innebär att en överföring kan ske även om den skattskyldiges skattekonto uppvisar ett underskott.

Hinder mot utbetalning

7 §

I *första stycket* av paragrafen anges vissa begränsningar av möjligheten att återbetala skatt.

Av *punkt 1* framgår att belopp som understiger 100 kronor inte skall återbetalas.

I *punkt 2* regleras det fallet att det kan antas att beloppet skall föras över till en annan stat. Bestämmelserna ger skattemyndigheten möjlighet att innehålla skatt i avvaktan på en framställning från den andra staten om överföring av skatten. Bestämmelserna ersätter 68 § 4 mom. tredje stycket UBL.

Punkt 3 gäller det fallet att kontohavaren i fråga om en fordran på skatt har medgetts ackord enligt lagen (1993:892) om ackord rörande statliga fordringar m.m. I sådana fall får återbetalning ske endast till den del överskottet överstiger den del av skattefordran som efter ackordet står kvar obetald. Nu föreslagna regeln om en restitutionsspärr vid skatteackord stämmer överens med den ordning som redan tillämpas vid återbetalning av skatt.

Punkt 4 ersätter nuvarande regler i 68 § 3 och 4 mom. UBL som ger skattemyndigheten möjlighet att innehålla ett belopp motsvarande bl.a. sådan ytterligare skatt som har debiterats. Punkten ersätter också nuvarande regler i 68 § 3 mom. UBL som ger skattemyndigheten möjlighet att innehålla ett belopp som svarar mot skatt som debiterats av samma skattemyndighet men i annan ordning eller av en annan skattemyndighet eller som bör debiteras av en annan skattemyndighet. Punkten 4 ersätter dessutom reglerna i 68 § 5 mom. UBL där det sägs att 3 och 4 mom. samma lag även gäller då den skattskyldige har att betala sjömansskatt, särskild inkomstskatt för utomlands bosatta, särskild inkomstskatt för utomlands bosatta artister m.fl. eller kupongskatt.

Av *punkt 5* framgår slutligen att en återbetalning inte heller skall göras om den skattskyldige har meddelat skattemyndigheten att beloppet skall användas för betalning av framtida skatteskulder.

I *andra stycket* finns en hänvisning till lagen (1985:146) om avräkning vid återbetalning av skatter och avgifter. I den delen ersätter paragrafen 68 § 5 mom. andra stycket UBL.

Innan återbetalning enligt 1 eller 2 § sker skall kronofogdemyndigheten underrättas. En sådan underrättelse avses ske med hjälp av ADB-teknik. Underrättelsens syfte är att ge kronofogdemyndigheten möjlighet att ta det återbetalda beloppet i anspråk för betalning av skuld som ligger för verkställighet hos myndigheten. Bestämmelser om sådan underrättelse behöver inte ha lagform och tas därför inte med här.

Förbud mot överlåtelse

8 §

I paragrafen finns bestämmelser om att en fordran på skatt som skall återbetalas enligt lagen inte får överlåtas innan beloppet kan lyftas. Syftet med bestämmelserna är att hindra en skattskyldig som har skulder registrerade hos kronofogdemyndigheten från att göra sådana dispositioner som leder till att beloppet inte kan komma att utmätas. Paragrafen motsvarar 68 § 6 mom. första stycket UBL. Den ersätter

dessutom 16 kap. 10 § ML. Det i den sist nämnda paragrafen intagna förbudet mot utmätning av en fordran på överskjutande skatt är inte längre absolut (se vidare kommentaren till 9 §).

Utmätning

9 §

Paragrafen innehåller särskilda förfaranderegler riktade till kronofogemyndigheten. Paragrafen gäller på grund av 1 kap. 4 första stycket även avgift och sådan ränta som belöper på huvudfordringen. Paragrafen ersätter 68 § 6 mom. andra och tredje styckena UBL. Bestämmelserna gäller även mervärdesskatt. Det i 16 kap. 10 § ML intagna förbudet mot utmätning av en fordran på överskjutande skatt är sålunda inte längre absolut.

Av paragrafen följer att utmätning får ske av varje överskott som uppkommit på ett skattekonto efter en skatteavstämning. När det gäller den årliga avstämningen av skattekontot är emellertid en förutsättning att kronofogdemyndigheten först getts tillfälle att ta fordringen i anspråk enligt lagen (1985:146) om avräkning vid återbetalning av skatter och avgifter.

Återbetalning när den skattskyldiges adress inte är känd

10 §

I *första stycket* anges vad som skall ske om en återbetalning inte kunnat göras på grund av förhållanden som är hänförliga till den skattskyldige. Paragrafen blir tillämplig t.ex. om den skattskyldige flyttat till en adress som inte är känd för skattemyndigheten eller om han underlåter att lösa in en återbetalning.

Det belopp som skulle ha återbetalats skall, om det inte kunnat ske, på nytt tillgodoräknas den skattskyldige och registreras på dennes skattekonto. Det kan därefter tas i anspråk för att täcka uppkommande skattefordringar.

I *andra stycket* anges vad som skall gälla om ett överskjutande skattebelopp på nytt har tillgodoförts en skattskyldig enligt första stycket. Har det inte tagits i anspråk för att täcka en skattefordran inom tio år från den skatteavstämning då beloppet först uppkom skall det tillfalla staten. Tioårsfristen har valts med tanke på att de allmänna reglerna om preskription i preskriptionslagen (1981:130) nu tillämpas vid återbetalning av skatt enligt 68 § UBL.

19 kap. Ränta

Grunder för ränteberäkning

1 §

I paragrafen anges vilka räntor som skall beräknas enligt lagen. En skuld för skatt, dvs. ett underskott på skattekontot, medför kostnadsränta och en fordran på skatt, dvs. ett överskott på skattekontot, medför intäktsränta.

Vid inkomsttaxeringen skall gälla att kostnadsräntan inte får dras av och att intäktsräntan inte skall tas upp som intäkt. Bestämmelser om detta finns i kommunalskattelagen.

2 §

I paragrafen anges att ränteberäkningen skall ske dag för dag i fråga om såväl kostnadsräntan som intäktsräntan.

Basränta

3 §

Vid beräkning av såväl kostnadsränta som intäktsränta skall den aktuella räntesatsen bestämmas med utgångspunkt i en basränta. I denna paragraf anges grunden för hur den skall räknas fram. Detta bör skötas av främst Riksskatteverket.

Närmare bestämmelser om hur basräntan skall räknas fram bör ges i verkställighetsföreskrifter. Ett sätt skulle kunna vara att basräntan räknas fram genom att säljräntan på statsskuldväxlarna avläses varje bankdag. Räntenoteringarna från och med den 16 en månad till och med den 15 i månaden därpå sammanvägs till en genomsnittsränta. Basräntan fastställs till närmast hela procenttal. Basräntan bör emellertid ändras endast om det kan ske med minst två procentenheter. Den fastställda basräntan bör gälla under den närmast kommande kalendermånaden.

Kostnadsränta

4 §

Bestämmelser om en administrativ sanktion vid för sen skattebetalning i form av en dröjsmålsavgift finns för närvarande i 58 § UBL. Till dessa bestämmelser finns hänvisningar i bl.a. 28 § USAL och 16 kap. 7 § ML. När det gäller uppbörd av skatt enligt UBL finns ytterligare administrativa sanktioner vid för sen betalning i form av kvarskatteavgift (27 § 3 mom. UBL) och respitränta (32 § UBL). När det gäller arbetsgivaravgifter och mervärdesskatt finns bestämmelser om respitränta i 14 § USAL resp. 16 kap. 12 § ML. Bestämmelser om ränta vid betalningsanstånd finns för närvarande i 49 § 4 mom. UBL, 13 § USAL och 16 kap. 13 § ML.

För de skatter och avgifter som skall redovisas på ett skattekonto enligt förevarande lag ersätts dröjsmålsavgiften, kvarskatteavgiften, respiträntan och anståndsrentan av en kostnadsränta.

I förhållande till de nuvarande reglerna innebär de föreslagna en viss skärpning. Nuvarande bestämmelser i 16 kap. 12 § ML att respitränta inte tas ut om skatten bestämts genom skönsbeskattning i avsaknad av deklaration eller om återföring av ingående skatt gjorts med stöd av 9 kap. 5 § femte stycket första meningen ML har slopats.

Kostnadsränta avses, till skillnad från vad som nu gäller i fråga om anståndsrenta, tas ut vid alla former av anstånd, dvs. även vid deklaraionsanstånd och vid anstånd på grund av nedsatt betalningsförmåga (som enligt bestämmelserna i 17 kap. 7 § avses kunna medges endast om det finns synnerliga skäl) eller tjänstgöring av totalförsvarspliktig.

Enligt 1 kap. 4 § första stycket skall vad som sägs i denna lag om skatt och skattskyldig gälla även avgift och avgiftsskyldig. Detsamma gäller i fråga om skattetillägg, förseningsavgift och ränta och den som är skyldig att betala skattetillägget, avgiften eller räntan. Detta innebär att ränta, i motsats till vad som nu gäller i fråga om kvarskatteavgift och respitränta, kommer att tas ut även på särskilda avgifter.

I förevarande paragraf anges i vilka fall kostnadsräntan skall beräknas efter en procentsats motsvarande basräntan, s.k. låg kostnadsränta.

Av *punkterna 1 och 2* framgår att den låga kostnadsräntan skall beräknas för skatt som skall betalas på grund av ett omprövningbeslut eller beslut av domstol samt för sådan skatt som omfattas av anstånd och som skall betalas när anståndstiden gått ut.

Detsamma gäller enligt *punkt 3* skatt som har lämnats för indrivning. För tiden dessförinnan utgår däremot en högre kostnadsränta enligt 5 eller 6 §.

Att ett skattebelopp skall anses ha lämnats för indrivning när det har registrerats i utsökningsregistret framgår av 20 kap. 5 §.

I punkt 3 anges också att den låga kostnadsräntan skall tas ut för skatt som omfattas av ett beslut som lämnats till kronofogdemyndigheten för verkställighet enligt lagen (1978:880) om betalningssäkring för skatter, tullar och avgifter.

Enligt *punkt 4* beräknas kostnadsräntan efter en procentsats motsvarande basräntan för all skatt till den del den inte överstiger 10 000 kronor. Detta gäller emellertid inte skatt som skall betalas in enligt 11 kap. 16 § efter ett grundläggande beslut om slutlig skatt. Då skall kostnadsräntan beräknas efter en räntesats som motsvarar 125 % av basräntan. Detta anges i 5 §.

Om annan skatt än sådan som avses i förevarande paragraf 1—3 överstiger 10 000 kronor skall kostnadsräntan beräknas efter en procentsats motsvarande basräntan plus 20 procentenheter, s.k. hög kostnadsränta. Detta anges i 6 §.

5 §

I paragrafen anges i vilket fall kostnadsräntan skall beräknas efter en procentsats motsvarande 125 % av basräntan. Det gäller dels i fråga om debiterad preliminär skatt som skall betalas in efter den 17 januari taxeringsåret till den del skatten överstiger 10 000 kr, dels i fråga om sådant underuttag av slutlig skatt som skall betalas med anledning av ett grundläggande beslut om slutlig skatt.

Vad som avses med ett grundläggande beslut om slutlig skatt framgår av 11 kap. 11 §.

6 §

Om annan skatt än som avses i 4 § 1—3 eller 5 § överstiger 10 000 kronor skall kostnadsräntan beräknas efter en procentsats motsvarande basräntan plus 20 procentenheter, s.k. hög kostnadsränta. Detta anges i förevarande paragraf.

7 §

I paragrafen anges huvudregeln om för vilken tid kostnadsräntan skall tas ut. Undantag från huvudregeln finns i 8 och 9 §§.

8 §

Första stycket gäller beräkning av kostnadsränta på skatt som skall betalas på grund av ett omprövningsbeslut eller beslut av domstol. Då skall räntan beräknas från och med den 13 februari taxeringsåret.

Andra stycket gäller det fall när anstånd beviljats med betalning av skatten. Räntan skall då beräknas till den dag betalning senast skall ske enligt anståndsbeslutet.

Till skillnad från vad som i dag gäller i fråga om anståndsränta och respitränta tas kostnadsränta inte ut för den dag då betalning sker.

Tredje stycket gäller beräkning av kostnadsränta på skatt som omfattas av ett beslut som har lämnats till kronofogdemyndigheten för indrivning eller verkställighet.

9 §

I paragrafen finns ett undantag från huvudregeln i 7 § som avser dels debiterad preliminär skatt som skall betalas in efter den 12 februari taxeringsåret, dels sådan slutlig skatt som skall betalas på grund av ett grundläggande beslut om sådan skatt.

Kompletterande regler till bestämmelserna i 8 och 9 §§ finns i 18 §.

En avrundningsregel som skall tillämpas även vid ränteberäkning finns i 23 kap. 1 §.

10 §

Tillämpningsområdet för bestämmelserna i 4—6 §§ kan i vissa fall sammanfalla. Då skall den lägsta räntesatsen tillämpas. Detta anges i den nu aktuella paragrafen.

11 §

I paragrafen anges när kostnadsräntan skall påföras den skattskyldige. Det skall ske varje månad. Bestämmelsen medför sålunda en beräkning av ränta på ränta.

Befrielse från kostnadsränta

12 §

Paragrafen innehåller en bestämmelse som ger skattemyndigheten möjlighet att helt eller delvis befria den skattskyldige från skyldigheten att betala kostnadsränta. Paragrafen ersätter 27 § 4 mom., 27 a §,

49 § 5 mom. och 58 § 6 mom. UBL, 13 § femte stycket och 28 § andra stycket USAL samt 16 kap. 7 § fjärde stycket och 14 § ML.

Möjlighet finns alltså att i vissa fall efterge eller underlåta att påföra en kostnadsränta. Denna möjlighet avses främst gälla betalningsskyldiga som inte har löpande skatte- och avgiftsbetalningar och bör i första hand grundas på omständigheter som rör den betalningsskyldiges person. Som exempel på en sådan omständighet kan nämnas sjukdom och med sjukdom jämförbara förhållanden som medfört att betalningsskyldigheten inte kunnat fullgöras av den betalningsskyldige själv eller annan som han kunnat anlita. Det kan också vara fråga om något annat förhållande som den betalningsskyldige inte kunnat råda över. Det får då förutsättas att betalningsskyldigheten fullgörs så snart det förhållande som orsakat förseningen upphört.

I en befrielsesituation kan det dessutom finnas anledning att väga in hur den skattskyldige tidigare skött sina betalningar. Det är emellertid omständigheterna i det enskilda fallet som bör avgöra om befrielse skall medges. Tidigare misskötsamhet utesluter därför inte befrielse vid exempelvis sjukdom eller olyckshändelse.

Kostnadsränta bör inte heller tas ut om en betalning inte kunnat registreras på skattemyndighetens särskilda konto i rätt tid på grund av något förhållande som skattemyndigheten har ansvar för.

Som befrielsegrund kan undantagsvis också betraktas det förhållandet att ett betalningsinstitut som anlitas för inbetalningen inte på normalt sätt kunnat överföra betalningen till skattemyndighetens konto, även om detta i och för sig bör ses som en fråga mellan den skattskyldige och betalningsinstitutet.

Intäktsränta

13 §

I paragrafen anges att även intäktsräntan skall bestämmas med utgångspunkt i basräntan. Bestämmelsen ersätter tillsammans med 3, 14 och 15 §§ nuvarande regler om ö-skatte­ränta i 69 § 1 mom. UBL samt restitutionsränta i 69 § 2 mom. UBL, 24 § USAL och 16 kap. 15 § ML.

14 §

I paragrafen anges huvudregeln om när intäktsränta skall lämnas. Undantag från huvudregeln finns i 15 §. Bestämmelser om basräntan finns i 3 §.

En avrundningsregel som blir tillämplig vid ränteberäkningen finns i 23 kap. 1 §.

15 §

Första stycket innehåller två undantag från huvudregeln i 14 § när det gäller intäktsränta dels i fråga om skatt som skall betalas tillbaka med anledning av ett grundläggande beslut om slutlig skatt, dels i fråga om skatt som sätts ned enligt ett omprövningsbeslut eller beslut av domstol.

Kompletterande bestämmelser till detta stycke finns i 18 §.

Första stycket innebär bl.a. att intäktsränta kommer att lämnas även vid förtida återbetalning av preliminär skatt för tiden fr.o.m. den 13 februari till den dag återbetalningen sker.

I *andra och tredje styckena* finns ytterligare två undantag från huvudregeln i 13 §. De gäller dels annan skatt än sådan som avses i första stycket som sätts ned enligt ett omprövningsbeslut eller beslut av domstol, dels överskjutande ingående mervärdesskatt.

16 §

I paragrafen anges när intäktsräntan skall tillgodoföras den skattskyldige. Det skall ske månatligen. Bestämmelsen medför sålunda en beräkning av ränta på ränta.

Ändrad ränteberäkning

17 §

I paragrafen anges vad som skall gälla om ett beslut som legat till grund för ränteberäkningen ändras. Då skall ränteberäkningen göras om.

Paragrafen ersätter bl.a. 27 § 3 mom. tredje stycket, 69 § 1 mom. femte stycket och 69 § 2 mom. UBL.

Paragrafen blir tillämplig även om den skattskyldige har betalat kostnadsränta på grund av att han har fått anstånd enligt 17 kap. 2 § och yrkandet om omprövning eller överklagandet har bifallits. Bestämmelserna ersätter i den delen 49 § 4 mom. tredje stycket UBL, 13 § fjärde stycket USAL och 16 kap. 13 § ML.

18 §

Paragrafen innehåller bestämmelser som kompletterar 8, 9 och 15 §§. De blir tillämpliga vid beräkning av både kostnadsränta och intäktsränta om den 12 februari är en lördag eller en söndag och vid beräkning av kostnadsränta om den 3 maj är en lördag eller en söndag. I dessa fall skall ränteberäkningen ske från och med närmast följande tisdag.

20 kap. Indrivning

Begäran om indrivning

1 §

Bestämmelser om indrivning finns för närvarande i bl.a. 59 § första stycket UBL, 28 a § första och andra meningarna USAL och 16 kap. 16 § första stycket ML. Förevarande paragraf ersätter nu nämnda bestämmelser.

I paragrafen anges huvudregeln om när en skattefordran skall lämnas för indrivning. När det gäller sådana skattskyldiga som lämnar skattedeklaration eller har en F-skattsedel skall, enligt punkt 1, en skattefordran lämnas för indrivning först när den uppgår till minst 10 000 kronor. I övriga fall skall en skattefordran lämnas för indrivning när den uppgår till minst 1 000 kronor. Detta anges i punkt 2.

2 §

I paragrafen finns en regel som kompletterar 1 §. Den är tillämplig bl.a. på skattefordringar som uppgår till minst 100 kronor. Om ett sådant belopp varit obetalt under en längre tid eller om det finns särskilda skäl skall också ett sådant belopp lämnas för indrivning, se avsnitt 10.2.

3 §

I paragrafen finns en bestämmelse om att den skattskyldige skall uppmanas att betala en skattefordran innan den lämnas för indrivning. Skattemyndigheten har emellertid möjlighet att begära indrivning utan att först sända ut en betalningsuppsmaning om det finns särskilda skäl, dvs. vid s.k. snabbrestföring.

4 §

I *första stycket* anges att vid indrivning får verkställighet enligt utsökningsbalken ske. Det innebär att verkställighet får ske utan föregående dom.

I *andra stycket* finns en hänvisning till bestämmelserna om indrivning i lagen (1993:891) om indrivning av statliga fordringar m.m.

Motsvarande bestämmelser finns nu i 59 § andra stycket UBL, 28 a § USAL och 16 kap. 16 § andra stycket ML.

5 §

I paragrafen anges vid vilken tidpunkt ett skattebelopp skall anses vara överlämnat för indrivning. Det är inte tillräckligt att ärendet kommit in till kronofogdemyndigheten det måste också ha registrerats i utsökningsregistret enligt utsökningsregisterlagen (1986:617). Tidpunkten för överlämnande till indrivning är av betydelse bl.a. vid beräkningen av ränta och preskriptionstid.

Ränta

6 §

Genom bestämmelserna i *första stycket* ges kronofogdemyndigheten rätt att också driva in den ränta som belöper på det belopp som skattemyndigheten lämnat över för indrivning.

I *andra stycket* anges att det är kronofogdemyndigheten som skall beräkna räntan på skattebeloppet för tiden efter det att beloppet har lämnats för indrivning.

I *tredje stycket* finns en hänvisning till bestämmelserna i 19 kap. 4 och 7 §§ om hur räntan skall beräknas sedan skattefordringen har överlämnats för indrivning.

Indrivning hos bolagsman i handelsbolag

7 §

I paragrafen anges att då en bolagsman enligt 2 kap. 20 § lagen (1980:1102) om handelsbolag och enkla bolag skall svara för ett handelsbolags skuld avseende skatt enligt denna lag får indrivning ske i samma ordning som gäller för skatt. Paragrafen ersätter motsvarande bestämmelser i 77 c § UBL, 15 a § USAL och 16 kap. 18 § ML (se prop. 1995/96:170, Översyn av skattebrottslagen).

Konkurs

8 §

Paragrafen motsvarar bestämmelserna i 59 § tredje stycket UBL, 28 a § andra stycket USAL och 16 kap. 16 § fjärde stycket ML.

21 kap. Omprövning

På grund av bestämmelserna i 1 kap. 4 första stycket gäller allt vad som sägs i detta kapitel om skatt och skattskyldig också avgift och avgiftsskyldig. Detsamma gäller i fråga om ränta, skattetillägg och förseningsavgift och den som är skyldig att betala räntan, skattetillägget eller avgifterna.

Att begreppet arbetsgivaravgift också omfattar sådan särskild löneskatt och allmän löneavgift som en arbetsgivare är skyldig att betala enligt 1 § lagen (1990:659) om särskild löneskatt på vissa förvärvsinkomster respektive 1 § lagen (1994:1920) om allmän löneavgift framgår av 1 kap. 3 §.

I kapitlet har de frister för omprövning av ett beslut om arbetsgivaravgifter och skatt som nu gäller enligt USAL resp. UBL ersatts med de regler som gäller för omprövning av beslut om mervärdesskatt enligt ML.

Beslut som kan omprövas

1 §

Paragrafen innehåller lagens huvudregel om omprövning. Paragrafen ersätter 84 § första—tredje styckena UBL, 50 § USAL samt 15 kap. 3 § första och andra styckena ML. Någon motsvarighet till 84 § fjärde stycket UBL behövs inte, eftersom det ytterligare belopp som skall betalas skall hanteras på samma sätt som annan skatt, dvs. registreras på skattekontot enligt 3 kap. 5 §.

2 §

Genom paragrafen begränsas tillämpningsområdet för bestämmelserna i förevarande kapitel. När det gäller ändring av ett beslut rörande preliminär skatt på grund av att den skattskyldige har fått ändrade inkomstförhållanden gäller sålunda endast bestämmelserna om ändring av preliminär skatt i 6 kap. 7 § eller 8 kap. 29 §.

Om den skattskyldige inte är nöjd med ett beslut om ändring av preliminär skatt gäller däremot bestämmelserna om omprövning i förevarande kapitel.

3 §

Första stycket innehåller ett förbud mot omprövning av förvaltningsdomstols avgörande. Det motsvarar 85 § UBL, 51 § andra stycket USAL och 15 kap. 3 § tredje stycket ML.

I *andra stycket* finns ett undantag från första stycket för det fall att Regeringsrätten har ändrat rättstillämpningen i den aktuella frågan. Det ersätter 88 § UBL, 56 § USAL och 15 kap. 7 § ML.

Omprövning på initiativ av den skattskyldige

4 §

Paragrafen anger hur och när en begäran om omprövning skall göras hos skattemyndigheten. Paragrafen motsvarar 86 § första och andra styckena UBL, 52 § första och andra styckena USAL samt 15 kap. 4 § ML.

Begreppet uppbördsår används inte i SBL. Den tidsfrist inom vilken omprövning får ske har i stället knutits an till det kalenderår under vilket beskattningsåret har gått ut.

När det gäller sådan skatt som fastställs enligt bestämmelserna i TL är beskattningsåret det kalenderår som närmast föregått taxeringsåret eller, där räkenskapsår inte sammanfaller med kalenderår (brutet räkenskapsår), det räkenskapsår som gått ut närmast före taxeringsåret. Detta innebär att den föreslagna omprövningsfristen kommer att överensstämma med den som gäller enligt 4 kap. 9 § TL. Detsamma gäller för mervärdesskatt.

När det gäller innehållen skatt och arbetsgivaravgifter motsvarar termen beskattningsår, såvitt gäller innehållen skatt, inkomståret och såvitt gäller arbetsgivaravgifter det kalenderår för vilket socialavgifter skall betalas, dvs. det år som nu betecknas utgiftsår (se även kommentarerna till 1 kap. 6 §).

5 §

I paragrafen anges en kortare omprövningsfrist för vissa typer av beslut. Den ersätter 86 § tredje stycket UBL och 53 § USAL. Paragrafens tillämpningsområde har utsträckts till att gälla samtliga typer av anståndsbeslut. Den gäller sålunda också i fråga om beslut om anstånd med betalning av mervärdesskatt.

Om den skattskyldige inom den tid som anges i 4 eller 5 § har gett in skrivelsen med begäran om omprövning till en annan skattemyndighet än den som fattat beslutet eller till en allmän förvaltningsdomstol, får ärendet ändå prövas. Skrivelsen skall då omedelbart sändas över till den skattemyndighet som fattat beslutet med uppgift om den dag då handlingen kom in till myndigheten eller domstolen. Detta framgår av 2 kap. 6 §.

6 §

Paragrafen innehåller bestämmelser om föreläggande för det fall en begäran om omprövning inte är behörigen undertecknad. Den ersätter 87 § UBL, 54 § USAL och 15 kap. 6 § ML.

7 §

Paragrafen innehåller en särskild bestämmelse om tidsfrist för omprövning av beslut om skattetillägg. Den motsvarar 55 § USAL. Bestämmelsen har utvidgats till att gälla även skattetillägg i fråga om skatteavdrag och mervärdesskatt.

Omprövning på initiativ av skattemyndigheten

8 §

I paragrafen anges tidsfristen för omprövning på initiativ av skattemyndigheten. Den ersätter 89 § UBL, 57 § första och andra styckena USAL samt 15 kap. 8 § ML.

När det gäller tidsfristen för omprövning hänvisas till kommentarerna till 4 §.

Den föreslagna bestämmelsen är mer generös mot den skattskyldige än de nuvarande. Omprövning till den skattskyldiges fördel får ske utan tidsbegränsning så snart det av för skattemyndigheten tillgängligt material framgår att skattemyndigheten har meddelat ett felaktigt beskattningsbeslut för den skattskyldige. Bestämmelsen blir tillämplig bl.a. när

— slutlig skatt har fastställts till ett för högt belopp,

— tillgodoräknande enligt 11 kap. 16 § skett med ett för lågt belopp,
— det finns annan felaktighet till den skattskyldiges nackdel i hans skattebesked,

— det finns en felaktighet i beslut om arbetsgivares ansvarighet för arbetstagares skatt,

— belopp som har räknats in i den skattskyldiges underlag för egenavgifter har ansetts inte utgöra inkomst av annat förvärvsarbete vid beräkningen av pensionsgrundande inkomst,

— det föranleds av en skattemyndighets beskattningsbeslut eller en allmän förvaltningsdomstols beslut i ett mål om betalning eller återbetalning av skatt enligt denna lag för en annan redovisningsperiod eller för någon annan skattskyldig,

— ett belopp som har räknats in i underlaget för arbetsgivaravgifter har ansetts inte utgöra inkomst av anställning vid beräkning av pensionsgrundande inkomst.

Med hänsyn till den nu aktuella bestämmelsens vida tillämpningsområde har det inte ansetts finnas något behov i lagen av en särskild bestämmelse om tidsfrist för omprövning av beslut om skattetillägg motsvarande den som nu finns i fråga om avgiftstillägg i 57 § tredje stycket USAL. Förevarande paragraf skall alltså kunna tillämpas även när det gäller skattetillägg som har sin grund i en felaktig redovisning av skatteavdrag, arbetsgivaravgifter eller mervärdesskatt.

9 §

Paragrafen innehåller en särskild bestämmelse om tidsfrist för omprövning till den skattskyldiges nackdel. Den ersätter 90 § UBL, 58 § första och tredje styckena USAL samt 15 kap. 9 § ML.

När det gäller tidsfristen för omprövning hänvisas till kommentarerna till 4 §.

Någon motsvarighet till bestämmelsen i 58 § andra stycket USAL har inte tagits med, eftersom den berett skattemyndigheterna stora bekymmer. Detta illustreras av följande exempel.

Enligt 5 § USAL kan arbetsgivare hos skattemyndigheten göra en framställning om en jämkning av förmånsvärdet av bl.a. fri bil. Den ojämförligt vanligast förekommande jämningsorsaken är "omfattande tjänstekörning", dvs. fall där arbetsgivaren som underlag för beräkning av såväl skatteavdrag som arbetsgivaravgifter får bestämma förmånsvärdet till endast 50 eller 70 % av fullt värde beroende på antalet beräknade körda mil i tjänsten.

De flesta arbetsgivare som gör gällande att deras arbetstagares tjänstekörning kommer att uppgå till det antal mil som fordras för en jämkning av förmånsvärdet får begärd jämkning, eftersom skattemyn-

digheterna vid denna tid har svårt att motbevisa deras påstående. Inte sällan kan emellertid skattemyndigheten mot slutet av året eller efter årets utgång vid en kontroll av körjournal, reseräkningar o.d. konstatera att stipulerat milantal inte alls uppnåtts. Detta medför att arbetstagaren beskattas för fullt förmånsvärde vid inkomsttaxeringen och att detta värde läggs till grund för beräkningen av pensionsgrundande inkomst. Arbetstagaren får alltså en förmån som inte motsvaras av de arbetsgivaravgifter som arbetsgivaren betalat och dessutom i regel en kvarstående skatt.

Trots att det i efterhand kan konstateras att de uppgifter om tjänstekörningen som arbetsgivaren lämnat visat sig vara felaktiga kan skattemyndigheten enligt nuvarande bestämmelser i 58 § andra stycket USAL i regel inte ompröva sitt jämningsbeslut. Det är endast i undantagsfall som skattemyndigheten kan visa ond tro hos arbetsgivaren vid tiden för dennes begäran om ett jämkat förmånsvärde.

Efterbeskattning

10 §

Paragrafen är en inledning till bestämmelserna om efterbeskattning. Den ersätter 91 § UBL, 59 § USAL och 15 kap. 10 § ML.

11 och 12 §§

I paragraferna anges när efterbeskattning får ske. De ersätter 92 § UBL, 60 och 61 §§ USAL samt 15 kap. 11 § ML.

Någon direkt motsvarighet till bestämmelserna i 92 § 2 och 3 UBL har inte tagits med. Sådana brister i redovisningen av skatteavdrag avses falla inom tillämpningsområdet för 11 § 1. Detta innebär i sin tur att efterbeskattning får ske så snart arbetsgivaren inte i skattedeklarationen har redovisat de skatteavdrag som han är skyldig att göra. Det har sålunda i detta sammanhang ingen betydelse om arbetsgivaren har gjort skatteavdrag eller inte.

13 §

I paragrafen anges för vissa fall att en förutsättning för efterbeskattning är att den avser belopp av någon betydelse. Den motsvarar 93 § UBL, 62 § USAL och 15 kap. 12 § ML. Någon motsvarighet till bestämmelsen i 62 § andra stycket USAL har emellertid inte tagits med (se kommentaren till 9 §).

Tidsfrist för efterbeskattning

14 §

I paragrafen anges den tidsfrist inom vilken beslut om efterbeskattning skall meddelas. Den ersätter 94 § första stycket UBL, 63 § USAL och 15 kap. 13 § ML.

När det gäller tidsfristen för efterbeskattning hänvisas till kommentarerna till 4 §.

15 §

I *första stycket* anges en särskild tidsfrist för efterbeskattning dels i det fall arbetsgivaravgifter inte har betalats för ersättning som hänför sig till inkomst av anställning vid beräkning av pensionsgrundande inkomst, dels i det fall när en ändring föranleds av en skattemyndighets beskattningsbeslut eller en allmän förvaltningsdomstols beslut i ett mål om betalning eller återbetalning av skatt enligt denna lag för en annan redovisningsperiod eller för någon annan skattskyldig. Stycket ersätter 64 § första stycket USAL och 15 kap. 14 § första stycket ML.

I *andra stycket* anges vad som skall gälla om den skattskyldige beviljats anstånd med skattebetalningen. Bestämmelsen ersätter 94 § tredje stycket UBL.

16 §

Paragrafen anger en särskild tidsfrist för efterbeskattning på grund av oriktig uppgift i omprövningsärende eller mål om betalning eller återbetalning av skatt.

Paragrafen ersätter 64 andra stycket USAL och 15 kap. 14 § andra stycket ML. Bestämmelsen har utvidgats till att gälla även skatteavdrag.

17 §

I paragrafen anges vad som gäller om den skattskyldige har avlidit. Den ersätter 94 § fjärde stycket UBL, 64 § tredje stycket USAL och 15 kap. 15 § ML.

18 §

Paragrafen anger ett undantag från den normala tidsfristen när det gäller efterbeskattning i samband med brott enligt skattebrottslagen. Paragrafen ersätter 65 § första och andra styckena USAL samt 15 kap. 16 § första och andra styckena ML. Bestämmelserna har utvidgats till att gälla även skatteavdrag.

19 §

I paragrafen anges den tidsfrist som gäller för efterbeskattning i samband med brott enligt skattebrottslagen. Paragrafen ersätter 65 § tredje och fjärde styckena USAL samt 15 kap. 16 § tredje stycket och 17 § ML. Bestämmelsen har utvidgats till att gälla även skatteavdrag.

20 §

Genom paragrafen utvidgas tillämpningsområdet för 18 och 19 §§ till att gälla även när en juridisk person företräds av någon mot vilken det har företagits sådan åtgärd som avses i nämnda paragrafer. Den ersätter 66 § USAL och 15 kap. 18 § ML. Bestämmelsen har utvidgats till att gälla även skatteavdrag.

22 kap. Överklagande

I kapitlet har de frister för överklagande av ett beslut om arbetsgivaravgifter och skatt som nu gäller enligt USAL resp. UBL ersatts med de regler som gäller för överklagande av beslut om mervärdes-skatt enligt ML.

Beslut som inte får överklagas

1 §

I paragrafen anges vissa beslut fattade av skattemyndigheten eller Riksskatteverket som inte får överklagas. Den gäller i fråga om beslut om befrielse från skyldigheten att göra skatteavdrag enligt 5 kap. 11 § första stycket, skyldighet att lämna avgiftsspecifikation enligt 10 kap. 28 §, skatterevision enligt 14 kap. 7 §, anstånd enligt 17 kap. 6 § med betalning av skatt och föreläggande vid vite enligt 23 kap. 2 §. Paragrafen ersätter 97 § och 99 § 2 mom. UBL, 69 § USAL samt 20 kap. 3 § ML.

Överklagande av skattemyndighetens eller Riksskatteverkets beslut

2 §

I paragrafen anges vilka som har rätt att överklaga ett beslut enligt lagen och hur överklagandet skall ske. Den ersätter 96 § UBL och 68 § USAL samt i vissa delar 20 kap. 1 § ML. Bestämmelserna innebär bl.a. att samtliga beslut som fattats av Riksskatteverket och som får överklagas skall överklagas hos länsrätten. Ett sådant överklagande skall enligt 14 § andra stycket lagen (1971:289) om allmänna förvaltningsdomstolar göras hos länsrätten i Stockholms län. Syftet är att undvika att belasta regeringen med denna typ av ärenden samtidigt som den skattskyldige ges möjlighet att få sitt överklagande prövat i tre instanser.

Ett antal av de beslut som skattemyndigheten tidigare beslutade enligt ML kommer nu att beslutas med stöd av SBL. Det gäller exempelvis beslut om godkännande av representant för utländsk företagare. Dessa beslut överklagades tidigare till RSV. Genom den nya lydelsen av 20 kap. 2 § ML och 22 kap. 2 § SBL kommer de nu att överklagas till länsrätten.

Att ett överklagande skall vara skriftligt framgår av 3 § förvaltningsprocesslagen (1971:291).

Den skattskyldiges överklagande

3 §

Paragrafen innehåller huvudregeln om inom vilken tid ett överklagande skall ske. Den ersätter 98 § första och fjärde styckena UBL, 70 § första och fjärde styckena USAL samt 20 kap. 4 § första och andra styckena ML.

När det gäller tidsfristen för överklagande hänvisas till kommentarerna till 21 kap. 5 §.

4 §

Paragrafen innehåller en bestämmelse om vissa undantag från den tidsfrist för överklagande som gäller enligt 3 §. Den ersätter 98 § andra stycket UBL och 70 § andra stycket USAL.

5 §

Paragrafen innehåller en särskild bestämmelse om överklagande av skattetillägg. Den ersätter 71 § USAL. Bestämmelsen har utvidgats till att gälla även skattetillägg på grund av felaktig redovisning av skatteavdrag och mervärdesskatt.

Förfarandet vid överklagande

6 §

Första stycket innehåller en hänvisning till de förfaranderegler som gäller vid överklagande enligt TL. Bestämmelsen ersätter 99 § 1 mom. UBL, 72 § första stycket USAL samt 20 kap. 5—7 §§ ML.

Andra stycket innehåller också en hänvisning till TL. I detta fall gäller det överklagande av debiteringsbeslut till följd av taxeringsbeslut. Bestämmelsen motsvarar 98 § tredje stycket UBL.

Riksskatteverkets överklagande

7 §

Paragrafen reglerar de tidsfrister som gäller för överklagande av Riksskatteverket. Den ersätter 100 § första och andra styckena UBL, 73 § USAL samt 20 kap. 8 § första och andra styckena ML.

8 §

Paragrafen innehåller en särskild bestämmelse om talan om skattetillägg. Den ersätter 75 § USAL och 20 kap. 8 § tredje stycket ML. Bestämmelsen har utvidgats till att gälla även beslut om skattetillägg som har sin grund i ett felaktigt skatteavdrag och förseningsavgift.

9 §

Första stycket innehåller en bestämmelse om att Riksskatteverket får hos länsrätten framställa yrkande om arbetsgivares ansvar för arbetstagares skatt. Detsamma gäller i fråga om arbetsgivares ansvar för arbetsgivaravgifter och skattskyldigs ansvar för mervärdesskatt. Den ersätter 100 § tredje stycket UBL och 74 § första stycket USAL. När det gäller mervärdesskatt är bestämmelsen ny.

Andra stycket innehåller vissa förfaranderegler när det gäller skattetillägg. De ersätter 44 § andra stycket USAL.

Någon motsvarighet till bestämmelsen i 44 § första stycket USAL har inte ansetts vara nödvändig och har därför inte tagits med i SBL. Någon ändring i sak är inte åsyftad.

Överklagande av länsrättens och kammarrättens beslut

10 §

I paragrafen anges vissa beslut meddelade av länsrätten som inte får överklagas. Den gäller beslut enligt 9 kap. 3 § tredje stycket om hur kostnader skall beräknas vid skatteavdrag och redovisning av arbetsgivaravgifter samt beslut om redovisning av arbetsgivaravgifter i särskild ordning enligt 10 kap. 12 §. Paragrafen ersätter 76 § första stycket USAL. Till skillnad från vad som nu gäller skall länsrättens beslut i fråga om anstånd med att lämna skattedeklaration enligt 10 kap. 24 § första stycket få överklagas. Det skall emellertid i ett sådant fall krävas prövningstillstånd av kammarrätten (se 11 § och kommentaren till den paragrafen). Redan i dag gäller att överklagande av länsrättens beslut om anstånd med att lämna mervärdesskattedeklaration får prövas av kammarrätten endast efter prövningstillstånd.

11 §

I paragrafen finns bestämmelser om att vissa beslut fattade av länsrätten får prövas av kammarrätten endast efter prövningstillstånd. Paragrafen ersätter 102 § UBL, 76 § andra stycket USAL och 20 kap. 9 § andra stycket ML. Regleringen har utvidgats till att avse samtliga beslut som anges i 4 § utom sådana som inte får överklagas enligt 10 §. Den gäller dessutom beslut i fråga om befrielse från skatt och överföring av skatt till en annan stat.

Utredningen har inte övervägt frågan om en ytterligare utvidgning av tillämpningsområdet för regeln om prövningstillstånd. Detta har ansetts vara en fråga som faller utanför utredningsuppdraget.

12 §

I paragrafen finns en särskild bestämmelse om överklagande av länsrättens eller kammarrättens beslut om avgiftsunderlag för egenavgifter. Den motsvarar 101 § andra stycket UBL.

13 §

Första stycket innehåller en hänvisning till förfarandebestämmelserna i TL för överklagande av länsrättens och kammarrättens beslut enligt denna lag. Den ersätter 101 § första stycket UBL, 77 § USAL och 20 kap. 9 § första stycket ML.

De angivna bestämmelserna i TL gäller för alla som omfattas av begreppet skattskyldig enligt SBL. De gäller sålunda även för bl.a. arbetsgivare.

I *andra stycket* anges att en företrädare för en juridisk person som ålagts betalningsskyldighet enligt 12 kap. 6 § har rätt att få muntlig förhandling i länsrätt och kammarrätt om han begär det. Detta gäller emellertid inte om det inte finns anledning att anta att betalningsskyldighet kommer att beslutas. Stycket har haft 6 kap. 24 § TL som förebild.

23 kap. Övriga bestämmelser

Avrundning

1 §

Paragrafen innehåller en avrundningsregel. Den gäller, på grund av 1 kap. 4 första stycket, inte bara skatt utan också avgifter, ränta och särskilda avgifter.

Paragrafen motsvarar såvitt avser skatt, avgift och ränta 22 § UBL, skatteavdrag 39 § 1 a mom. fjärde stycket och 3 mom. andra meningen UBL samt såvitt avser arbetsgivaravgifter 8 § andra meningen USAL och hänvisningen till denna paragraf i 31 § samma lag. När det gäller mervärdesskatt ersätter paragrafen 22 kap. 2 § ML.

Paragrafen avses gälla också vid beräkning av skattereduktion enligt 11 kap. 13 §.

Vite

2 §

Paragrafen innehåller bestämmelser om vite. Den ersätter 83 § UBL, 27 § tredje stycket USAL och 22 kap. 8 § ML.

Representant för enkelt bolag eller partrederi

3 §

I paragrafen finns bestämmelser om en representant för enkelt bolag eller partrederi. Syftet med bestämmelserna är att underlätta redovisningen av avdragen skatt, arbetsgivaravgifter och mervärdesskatt som kan hänföras till sådan verksamhet som bedrivs genom ett enkelt bolag eller ett partrederi. Paragrafen ersätter 6 kap. 2 § ML. Tillämpningsområdet har emellertid utvidgats till att avse även avdragen skatt och arbetsgivaravgifter.

Paragrafen är inte avsedd att ändra skyldigheten att betala den aktuella skatten. Om den som delägarna har valt som representant inte betalar in redovisade belopp skall skattemyndigheten, som i dag när någon representant inte har valts, ha möjlighet att kräva de andra delägarna på skatten. Dessa skall också vara betalningsskyldiga för eventuella förseningsavgifter eller skattetillägg som påförs representanten på grund av en för sen resp. oriktig redovisning.

Representant för utländsk företagare

4 §

I paragrafen anges att en utländsk företagare som är mervärdesskattskyldig skall företrädas av en av skattemyndigheten godkänd representant här i landet. Paragrafen motsvarar 22 kap. 6 § ML.

Behörighet att lämna uppgift

5 §

I paragrafen finns en hänvisning till bestämmelserna i 4 kap. 2 § lagen om självdeklaration och kontrolluppgifter om vem som är behörig företrädare för olika rättssubjekt.

6 §

I paragrafen finns bestämmelser om behörighet att lämna uppgift. Paragrafen motsvarar 22 kap. 7 § ML men har utsträckts till att gälla generellt vid tillämpningen av SBL.

Verkställighet

7 §

I paragrafen anges att en begäran om omprövning eller ett överklagande av ett beslut om skatt eller av ett taxeringsbeslut inte inverkar på skyldigheten att betala den skatt som beslutet gäller. Motsvarande bestämmelser finns nu i 103 § första stycket UBL, 78 § första stycket USAL och 16 kap. 16 § ML.

8 §

Paragrafen innehåller bestämmelser om verkställighet av beslut som fattats med stöd av lagen. Den ersätter 103 § andra stycket UBL och 78 § tredje stycket USAL.

Gallring

9 §

I paragrafen anges genom en hänvisning till 4 kap. 13 § lagen om självdeklaration och kontrolluppgifter hur länge handlingar som avlämnats eller tillhandahållits enligt lagen skall förvaras.

Paragrafen ersätter 73 § andra stycket UBL och 17 kap. 1 § andra stycket ML. I förhållande till den sist nämnda bestämmelsen har förvaringstiden ändrats.

Ikraftträdande

Den föreslagna lagstiftningen avses träda i kraft den 1 november 1997. Den nya lagen skall enligt huvudregeln gälla i fråga om skatt på grund av 1999 och senare års taxeringar. Detta framgår av *punkt 1 c*. I punkterna 1 a och 1 b finns undantag från huvudregeln.

När det gäller F-skatt och särskild A-skatt skall den nya lagen tillämpas redan på skatt som avser inkomståret 1998. Detta anges i *punkt 1 a*.

När det gäller skatteavdrag, arbetsgivaravgifter och mervärdesskatt som skall redovisas i en skattedeklaration skall den nya lagen tillämpas första gången på skatt som avser redovisningsperioden januari 1998. Detta anges i *punkt 1 b*.

Vid debiteringen av F-skatt och särskild A-skatt för inkomståret 1998 kan bestämmelserna om en schablondebitering i 6 kap. 2—4 §§ den nya lagen inte tillämpas fullt ut. Det behövs en särskild övergångsregel som anger vilken skatt som beräkningen skall grundas på. En sådan regel har tagits in i *punkt 2*.

En särskild övergångsregel behövs också för det fallet att en skattskyldig, som har en skatteskuld debiterad enligt bestämmelserna i UBL, USAL eller ML, har rätt till en återbetalning av skatt enligt bestämmelserna i 18 kap. 1—4 §§ den nya lagen. Då har den skattskyldige rätt att få tillbaka bara vad som överstiger skulden inklusive ränta och avgift som är hänförlig till skulden. Detta anges i *punkt 3*.

När den nya lagen träder i kraft upphör de lagar som den nya lagstiftningen är avsedd att ersätta att gälla. UBL skall emellertid fortfarande tillämpas i fråga om skatt avseende 1998 och tidigare års taxeringar och USAL skall tillämpas i fråga om avgifter för utgiftsåret 1997 och tidigare år. Detta anges i *punkt 4*. Undantag från bestämmelserna i punkt 4 finns i punkterna 5 och 6.

Arbetsgivarnas medverkan vid uppbörden av kvarstående skatt sker sista gången i fråga om kvarstående skatt på grund av 1996 års taxering. Detta anges i *punkt 5*.

Om någon har rätt till återbetalning av skatt eller avgift enligt UBL eller USAL efter det att den nya lagen har trätt i kraft skall återbetalningen kunna begränsas även på grund av en skatteskuld enligt den nya lagen. Bestämmelser om detta finns i *punkt 6*.

2 Lagen om dröjsmålsavgift

Den nya lagen ersätter 58 § UBL som inte har någon motsvarighet i SBL. Någon ändring i sak av bestämmelserna om dröjsmålsavgift föreslås inte. Den nya lagen blir tillämplig de fall där det hänvisas till UBL:s föreskrifter om dröjsmålsavgift.

3 Lagen om redaravgift

1 §

I paragrafen anges vilka arbetsgivaravgifter lagens bestämmelser är tillämpliga på. Det är enligt *första stycket* sådana arbetsgivaravgifter som avser lön för vilken sjömansskatt skall betalas. Nu aktuella arbetsgivaravgifter betecknas redaravgifter. En motsvarande definition finns i dag i 2 § USAL.

På grund av bestämmelsen i *andra stycket* utvidgas beteckningen redaravgift till att också avse sådan särskild löneskatt och allmän löneavgift som redare har att betala enligt lagen om särskild löneskatt på vissa förvärvsinkomster resp. lagen om allmän löneavgift.

2 §

Bestämmelserna om uppbörd av arbetsgivaravgifter i USAL gäller i dag även redaravgift om inte annat är särskilt föreskrivet. Sådana särskilda bestämmelser finns i 31 — 37 §§ USAL.

I förevarande paragraf anges att bestämmelserna i SBL gäller också redaravgift om inte annat särskilt föreskrivits. Sådana särskilda bestämmelser finns 3 — 8 §§.

3 §

I paragrafen anges vilka myndigheter som är behöriga att fatta beslut som rör en person som är skyldig att betala redaravgift. Personen i fråga betecknas redare. Termen omfattar både fysiska och juridiska personer.

Enligt huvudregeln skall beslut som rör redaravgift fattas av Skattemyndigheten i Göteborgs och Bohus län. En sådan ordning gäller även i dag på grund av lagen (1991:1870) om överflyttande av arbetsupp-

gifter från Riksskatteverkets sjömansskattekontor till Skattemyndigheten i Göteborgs och Bohus län. Bestämmelsen ersätter nuvarande bestämmelser i 32 § första stycket och 33 § första meningen USAL.

Beslut om revision får fattas även av den skattemyndighet där redaren är registrerad enligt 3 kap. 1 § SBL eller, om redaren inte är registrerad, av skattemyndigheten i det län där hans hemortskommun ligger eller, om redaren är ett handelsbolag, av skattemyndigheten i det län där bolaget har sitt huvudkontor. Om redaren saknar hemortskommun i landet får revisionsbeslut fattas av Skattemyndigheten i Stockholms län. Syftet med bestämmelsen är att göra det möjligt för en och samma myndighet att fatta beslut om bl.a. integrerade revisioner av skatter, arbetsgivaravgifter och redaravgifter samt mervärdesskatt. Bestämmelsen ersätter nuvarande bestämmelse rörande samma fråga i 33 § andra meningen USAL.

4 §

I paragrafen anges hur en naturaförmån i form av kost eller bostad skall värderas vid beräkningen av redaravgift. Bestämmelsen motsvarar 35 § USAL.

5 §

Paragrafen innehåller särskilda regler om redovisning och inbetalning av redaravgift. Då gäller inte bestämmelserna i SBL utan i stället de bestämmelser som enligt 14 § sjömansskattelagen gäller för redovisning och inbetalning av sjömansskatt. Paragrafen motsvarar 34 § USAL. Någon motsvarighet till andra stycket av nämnda paragraf har inte ansetts behövas i förevarande lag eftersom bestämmelser om redovisning och inbetalning får anses innefatta även bestämmelser om anmaning, anstånd och dröjsmålsavgift.

6 §

I *första stycket* anges att det allmänna ombudet enligt lagen om sjömansskatt hos Skattemyndigheten i Göteborgs och Bohus län får yrka att redaravgift påförs en redare. Stycket ersätter 32 § andra stycket USAL.

I *andra stycket* anges att beslut om redaravgift får meddelas endast om sjömansskatt har betalats för lönen eller om den sjömansskatt som belöper på lönen får drivas in. Stycket ersätter 37 § USAL.

Syftet med bestämmelserna i förevarande paragraf är att få en så nära anknytning till sjömansskatten som möjligt (se vidare författningskommentarerna i prop. 1983/84:167 s. 105-107).

7 §

Paragrafen innehåller särskilda bestämmelser om överklagande av beslut om redaravgift. Skattemyndighetens i Göteborgs och Bohus län beslut skall sålunda överklagas hos Sjömansskattenämnden. I den delen ersätter paragrafen 68 § *andra stycket* USAL. Ett överklagande av det allmänna ombudet skall ha kommit in inom den tid som enligt 22 kap. SBL gäller för överklagande av Riksskatteverket. I den delen ersätter paragrafen motsvarande bestämmelse i 73 § USAL.

8 §

Paragrafen innehåller särskilda bestämmelser om överklagande av Sjömansskattenämndens beslut. De motsvarar 76 § *tredje stycket* USAL.

Sådana beslut som avses i 22 kap. 11 § SBL får på grund av vad som sägs i 7 § förevarande lag inte heller överklagas om de fattats av Sjömansskattenämnden.

4 Kommunalskattelagen (1928:370)

I, 19 och 20 §§

Ändringarna föranleds — förutom i redaktionellt hänseende — av att föreskrifterna i UBL, USAL och i aktuella hänseenden ML ersatts av nya bestämmelser i SBL. I 20 § har dessutom hänvisningen till den upphävda lagen (1982:1006) om avdrags- och uppgiftsskyldighet beträffande vissa uppdragsersättningar slopats.

41 §

Ändringen i har sin grund i skattekontosystemets uppbyggnad. Det som i dag kallas tillkommande skatt innefattas i det nya systemet terminologiskt i beteckningen slutlig skatt, se avsnitt 6.3.

5 Lagen (1941:416) om arvsskatt och gåvoskatt

53 §

Ändringarna föranleds — förutom i redaktionellt hänseende — av att föreskrifterna om dröjsmålsavgift i UBL ersatts av nya bestämmelser i en särskild lag om dröjsmålsavgift. Någon ändring i sak är inte avsedd.

61 §

Den nya lydelsen motiveras av att föreskrifterna i UBL ersatts av nya bestämmelser i SBL.

6 Lagen (1947:576) om statlig inkomstskatt

Ändringarna föranleds — förutom i redaktionellt hänseende — av att föreskrifterna i UBL ersatts av nya bestämmelser i SBL.

7 Lagen (1951:691) om viss lindring i skattskyldigheten för den som icke tillhör svenska kyrkan

Ändringarna föranleds av att föreskrifterna i UBL ersatts av nya bestämmelser i SBL samt att slutskattsedeln i den nya lagen ersatts med ett besked om slutlig skatt.

8 Lagen (1951:763) om statlig inkomstskatt på ackumulerad inkomst

Ändringarna föranleds — förutom i redaktionellt hänseende — av att föreskrifterna i UBL ersatts av nya bestämmelser i SBL.

9 Lagen (1958:295) om sjömansskatt

Utformningen av bestämmelser om bl.a. redovisning och betalning av sjömansskatt övervägs för närvarande i annat sammanhang. Med hänsyn härtill har de ändringar som föreslås avseende förevarande lag

inskränkts till vad som är nödvändigt för genomförandet av de förslag i övrigt som läggs fram.

14 § 2 mom.

Ändringarna i *första stycket* föranleds av att föreskrifterna om dröjsmålsavgift i UBL ersatts av nya bestämmelser i en särskild lag om dröjsmålsavgift.

Andra stycket har utgått, eftersom motsvarande föreskrifter finns i lagen om dröjsmålsavgift.

17 § 1 mom.

Förfarandet i fråga om beslut om betalningsskyldighet för företrädare för skattskyldig som är juridisk person enligt förevarande lag har ändrats på motsvarande sätt som ändringarna av beslut om betalningsskyldighet för företrädare enligt UBL, USAL och ML, se avsnitt 19.2.

Eftersom UBL upphävts, har även hänvisningen till 77 c § UBL utgått. Motsvarande föreskrifter har i stället tagits in i en ny paragraf, 17 c §, i förevarande lag.

17 c §

Den tidigare hänvisningen i 17 § 1 mom. till motsvarande bestämmelser i 77 c § UBL har utgått, eftersom UBL upphävts. Föreskrifter motsvarande UBL:s reglering har i stället tagits in i förevarande paragraf. Se även prop. 1995/96:170 s. 147 — 149 och 170 — 171.

21 § 1 mom.

Bestämmelsen har ändrats endast i terminologiskt hänseende.

30 §

Ändringen föranleds av att föreskrifterna i UBL ersatts av nya bestämmelser i SBL.

32 §

Som framgår av den föreslagna lydelsen av 17 § 1 mom. och den där intagna hänvisningen till SBL skall — enligt förevarande lag — ett nytt förfarande tillämpas i fråga om beslut om betalningsskyldighet för företrädare för skattskyldig som är juridisk person. Ändringarna

motsvarar de ändringar som genom regleringen i SBL föreslagits avseende beslut om betalningsskyldighet för företrädare enligt UBL, USAL och ML, se avsnitt 19. Samma förfarande skall tillämpas beträffande redaravgifter, vilket följer av hänvisningen till SBL i 3 § lagen om redaravgift. Även för sjömansskatt skall den nya ordningen gälla. I förevarande paragraf har därför tagits in en uttrycklig hänvisning till bestämmelserna om överklagande i 22 kap. SBL.

36 § 1 och 4 mom.

Ändringarna föranleds — förutom i terminologiskt hänseende — av att föreskrifterna i UBL ersatts av nya bestämmelser i SBL.

Anvisningar till 10 §

Ändringen föranleds av att föreskrifterna i UBL ersatts av nya bestämmelser i SBL.

10 Lagen (1959:551) om beräkning av pensionsgrundande inkomst enligt lagen (1962:381) om allmän försäkring

Ändringarna föranleds av att föreskrifterna i UBL och USAL ersatts av nya bestämmelser i SBL.

11 Lagen (1962:381) om allmän försäkring

3 kap.

2 §

Ändringarna föranleds — förutom i fråga om terminologin — av att föreskrifterna i UBL och USAL ersatts av nya bestämmelser i SBL.

11 kap.

2 §

Ändringen har motiverats i avsnitt 17.3. Se även 5 kap. 6 § SBL.

6 §

Ändringen har sin grund i den föreslagna ordningen för beräkning av hur tilläggs pensionsavgift har betalats, se avsnitt 12.3.

20 kap.

2 §

Femte stycket har slopats med hänsyn till att förhandsbeskedsinstitutet i USAL inte fått någon motsvarighet i SBL.

- 12 Lagen (1965:269) med särskilda bestämmelser om kommuns och annan menighets utdebitering av skatt, m.m.

Ändringarna föranleds av att föreskrifterna i UBL och USAL ersatts av nya bestämmelser i SBL.

Genom regleringen i SBL och hänvisningen till den lagen innefattas även mervärdesskatt i avräkningen enligt förevarande lag.

- 13 Kupongskattelagen (1970:624)

19 §

Ändringen föranleds av att föreskrifterna om dröjsmålsavgift i UBL ersatts av nya bestämmelser i en särskild lag om dröjsmålsavgift. Någon ändring i sak är inte avsedd.

27 §

Den nya lydelsen motiveras — förutom i redaktionellt hänseende — av att föreskrifterna i ersatts av nya bestämmelser i SBL.

- 14 Skattebrottslagen (1971:69)

1 §

Ändringen föranleds av att USAL ersatts av SBL och att i den nya lagen den form av särskild avgift som avgiftstillägget utgör betecknas skattetillägg.

6 §

Ändringen har sin grund i att straffansvaret för underlåtenhet att betala in skatt som innehållits för annan har slopats, se avsnitt 20.2. Avkriminaliseringen rör inte bara skatt enligt UBL utan även inbetalning av skatteavdrag enligt lagen om sjömansskatt, lagen om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta och lagen om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta artister m.fl.

Straffansvaret för underlåtenheten att fullgöra föreskriven skyldighet att innehålla skatt för annan, dvs. göra skatteavdrag, har behållits. Som brottsrubricering har valts skatteavdragsbrott. Det i prop. 1995/96:170 föreslagna straffvärdet med fängelse i högst ett år i straffskalan har behållits.

Det kan sättas i fråga om inte den straffbara gärningen att inte göra föreskrivet skatteavdrag skulle kunna inordnas i 7 § förevarande lag och liksom övriga i den paragrafen angivna brott betecknas som skatteredovisningsbrott. Emellertid skiljer sig skatteavdragsbrottet — på samma sätt som även det nuvarande betalningsbrottet — från redovisningsbrotten. Med hänsyn härtill och till att 7 § inte bör göras mindre överskådlig har straffbestämmelsen om underlåtenhet att göra skatteavdrag behållits i en särskild paragraf.

15 Lagen (1971:289) om allmänna förvaltningsdomstolar

Ändringen i *fjärde stycket punkt 2* föranleds av att ML och USAL i aktuella hänseenden ersatts av SBL.

Ändringen i *punkt 4* har sin grund i att termen uppbörd utmönstrats och innebär att beteckningen skatteförfattningarna omfattar även vad som hittills benämnts uppbördsförfattningarna. Den nuvarande inskränkningen till uppbördsförfattningar har samtidigt ersatts av beteckningen författningar om betalning av skatt och avser då bl.a. SBL.

Förutom mål om arbetsgivares betalningsskyldighet för arbetstagares skatt har med hänsyn till målens karaktär undantagits mål om betalningsskyldighet för företrädare för juridisk person enligt SBL. Hänvisningen i LPP till SBL innebär att undantaget avser även mål i vilka det yrkas betalningsskyldighet för företrädare med stöd av LPP.

Något undantag för mål om arbetsgivares betalning av socialavgifter skall fortsättningsvis inte gälla. Dessa mål skall således i enlighet med

vad som föreskrivs i andra stycket i förekommande fall kunna avgöras av en lagfaren domare ensam.

16 Lagen (1971:1072) om förmånsberättigade skattefordringar m.m.

1 §

Ändringen rörande beteckningen "skatte- eller avgiftstillägg" är av terminologisk art. Den föranleds av att USAL ersatts av SBL och att i den nya lagen den form av särskild avgift som avgiftstillägget utgör kallas skattstillägg.

Betalningar av skatt och socialavgifter enligt SBL omfattas av förevarande lags tillämpningsområde. I det nya skattebetalningssystemet ersätts dröjsmålsavgiften av en kostnadsränta. Även övriga räntor och avgifter enligt UBL ersätts av SBL:s räntereglering. Härutöver föreslås en särskild förseningsavgift.

Förmånsrätt följer i dag med ränta på fordran enligt UBL, jfr dock prop. 1995/96:170 s. 183. Dröjsmålsavgiften omfattas däremot inte av förmånsrätt. Enligt förslag i nämnda proposition skall förmånsrätt inte följa med ränta på skattefordringar.

Ränteregleringen i SBL skiljer sig till sin karaktär liksom i fråga om nivå från dröjsmålsavgiften. Med hänsyn härtill och av administrativa skäl skall förmånsrätt följa även med ränta på fordran enligt SBL.

3 §

Ändringarna föranleds av att föreskrifterna i UBL och USAL ersatts av nya bestämmelser i SBL.

17 Studiestödslagen (1973:349)

7 kap. 9 §

Hänvisningen till 3 § 2 mom. under 1 tredje stycket UBL berör den lydelse som ifrågavarande stycke hade före inkomståret 1991, se prop. 1989/90:74 s. 428 och SFS 1990:329.

Lagen (1990:327) om skatteavdrag från sjukpenning m.m. upphörde att gälla fr.o.m. den 1 april 1993 genom SFS 1992:680 och motsvarande bestämmelser infördes samtidigt i UBL, se prop. 1991/92:112 s. 140.

Förevarande bestämmelse kan nu upphävas.

8 kap. 16 §

Ändringen föranleds av att föreskrifterna om dröjsmålsavgift i UBL ersatts av motsvarande bestämmelser i en särskild lag om dröjsmålsavgift. Jämfört med UBL:s regler om sådan avgift sägs i den nya lagen att bestämmelserna i denna gäller endast i de fall det särskilt föreskrivs. Anmärkningen i förevarande paragraf om att dröjsmålsavgift inte tas ut kan därför undvaras.

18 Aktiebolagslagen (1975:1385)

Ändringarna föranleds — förutom i terminologiskt hänseende — av att föreskrifterna i UBL, USAL och i aktuella hänseenden ML ersatts av nya bestämmelser i SBL.

Eftersom arbetsgivarnas medverkan vid redovisning och betalning av kvarstående skatt slopats, innefattas i beteckningen skatteavdrag endast avdrag för preliminär skatt.

19 Lagen (1976:206) om felparkeringsavgift

Första stycket innehöll ursprungligen en hänvisning till UBL:s bestämmelser om indrivning, avkortning och avskrivning. Genom ändring i lagen om felparkeringsavgift redan innan den trätt i kraft (se SFS 1976:1124) infördes en mer generell hänvisning till reglerna i UBL. Samtidigt bemyndigades regeringen att meddela föreskrifter om avvikelser från UBL:s regler om avkortning, avskrivning och förfarandet i administrativt hänseende. Detta har regeringen gjort. Den nuvarande hänvisningen till UBL har därför i praktiken betydelse endast när det gäller indrivning. Sådana bestämmelser bör, för att man skall få en så tydlig lagstiftning som möjligt, finnas i samma lag som de materiella reglerna. Med hänsyn till detta har de nuvarande bestämmelserna i första stycket slopats.

I *andra och tredje styckena* har tagits in de ytterligare föreskrifter om indrivning och verkställighet som behövs. De motsvarar i dessa hänseenden UBL:s nuvarande bestämmelser.

20 Lagen (1976:339) om saluvagnsskatt

Den ändrade hänvisningen föranleds av att UBL:s bestämmelser om dröjsmålsavgift flyttats till en särskild lag om dröjsmålsavgift. På grund av att UBL upphävts har i förevarande lag vidare tagits in bestämmelser om indrivning och verkställighet.

21 Bostadsförvaltningslagen (1977:792)

Bestämmelsen ersätter 39 § 4 mom. UBL, se författningskommentarerna till 1 kap. 6 § SBL.

Genom hänvisningen till föreskrifterna om befrielse från betalningsskyldighet i SBL har tillämpningsområdet för möjligheterna till befrielse utvidgats och gjorts enhetligt. Att rekvisitet särskilda skäl i nuvarande reglering i UBL ersatts av SBL:s krav på synnerliga skäl markerar att befrielse skall komma i fråga endast i undantagsfall.

22 Arbetsmiljölagen (1977:1160)

Ändringen föranleds av att föreskrifterna om dröjsmålsavgift i UBL ersatts av nya bestämmelser i en särskild lag om dröjsmålsavgift.

23 Lagen (1978:880) om betalningssäkring för skatter, tullar och avgifter

Ändringen föranleds av att USAL ersatts av SBL och att i den nya lagen den form av särskild avgift som avgiftstillägget utgör betecknas skattetillägg.

24 Fastighetstaxeringslagen (1979:1152)

Ändringen föranleds — förutom i terminologiskt hänseende — av att föreskrifterna i UBL ersatts av nya bestämmelser i SBL.

25 Sekretesslagen (1980:100)

Ändringen föranleds av att USAL ersatts av SBL och att i den nya lagen den form av särskild avgift som avgiftstillägget utgör betecknas skattetillägg.

26 Skatteregisterlagen (1980:343)

1 §

Ändringarna i *andra stycket 4* föranleds — förutom i fråga om terminologin — av att föreskrifterna i UBL och USAL ersatts av nya bestämmelser i SBL.

2 §

Ändringarna i paragrafen är enbart av terminologisk art.

3 §

Se kommentaren till 1 § i fråga om ändringen i *första stycket 1*.

Ändringen i *första stycket 4* föranleds av att USAL ersatts av SBL och att i den nya lagen den form av särskild avgift som avgiftstillägget utgör betecknas skattetillägg.

Andra stycket har slopats med hänsyn till att det som sägs där följer av 1 kap. 4 § SBL.

5 och 6 §§

Ändringarna har sin grund i att ML:s bestämmelser om registrering av skattskyldiga tagits in i 3 kap. SBL.

7 §

Se kommentaren till 1 §.

27 Lagen (1980:1103) om årsredovisning m.m. i vissa företag

Ändringarna föranleds — förutom i terminologiskt hänseende — av att föreskrifterna i UBL, USAL och i aktuella hänseenden ML ersatts av nya bestämmelser i SBL.

Eftersom arbetsgivarnas medverkan vid redovisning och betalning av kvarstående skatt slopats, innefattas i beteckningen skatteavdrag endast avdrag för preliminär skatt.

28 Lagen (1981:691) om socialavgifter

1 kap. 2 §

Ändringen föranleds av att nuvarande regler om förhandsbesked i USAL slopats.

2 kap. 3 och 6 §§ samt 3 kap. 6 §

Ändringarna föranleds — förutom i terminologiskt hänseende — av att föreskrifterna i UBL och USAL ersatts av nya bestämmelser i SBL.

5 kap. 1 och 3 §§

Ändringarna i 1 § *första stycket* föranleds — förutom i terminologiskt hänseende — av att föreskrifterna i USAL ersatts av nya bestämmelser i SBL. Vidare har 1 § *andra stycket* slopats med hänsyn till att 30 § UBL inte fått någon motsvarighet i SBL.

Ändringarna i 3 § föranleds — förutom i terminologiskt hänseende — av att föreskrifterna i UBL och USAL ersatts av nya bestämmelser i SBL.

29 Utsökningsbalken (1981:774)

7 kap.

15 §

Ändringarna föranleds av att arbetsgivarnas medverkan vid betalning av kvarstående skatt har slopats, se avsnitt 11.1.

22 a §

I paragrafen regleras det nya förenklade löneexekutiva förfarande som kronofogdemyndigheten skall kunna använda i fråga om slutlig skatt som kvarstår obetald efter den årliga avstämningen mellan preliminär och slutlig skatt. Förfarandet är avsett att användas endast för slutlig skatt som uppgår till högst 10 000 kronor. I fråga om fordringar på högre belopp skall fortfarande tillämpas den ordning som nu gäller för löneexekution. Den nya ordningen är vidare avsedd att användas endast beträffande skattskyldiga som lämnar förenklad deklaration och som inte redan är föremål för indrivningsåtgärder.

Tremånadersfristen har bedömts vara en rimlig tid att fördela ett belopp om högst 10 000 kronor på. Utmätningen får inom denna tidsperiod fördelas på lämpligt antal avlöningstillfällen. Små belopp tas givetvis lämpligen ut vid endast ett avlöningstillfälle.

Om gäldenären gör invändningar och åberopar förbehållsbelopp får förfarandet övergå till den ordinarie formen av löneexekution. Det samma blir fallet om andra fordringar samtidigt föranleder löneexekution.

I övrigt skall den förenklade exekutionsformen ha samma omfattning som det ordinarie löneexekutiva förfarandet och således bl.a. kunna användas inte bara beträffande lön utan också i fråga om pension, sjukpenning, arbetslöshetsersättning m.m.

Se vidare avsnitt 11.2.

30 Lagen (1982:188) om preskription av skattefordringar m.m.

2 §

Bestämmelsen har slopats med hänsyn till att överlämnandet till indrivning skall vara utgångspunkt för beräkning av preskriptionstiden.

3 §

I *första stycket* anges den ordinarie preskriptionstid som skall gälla fordringar som omfattas av lagens tillämpningsområde. Överlämnandet för indrivning skall avgöra från vilket kalenderårs utgång den femåriga preskriptionstiden skall räknas, se avsnitt 13.1.5.

Andra stycket anger vad som gäller i preskriptionshänseende om ett indrivningsuppdrag omfattande en eller flera skattefordringar återtass. I så fall upphör beräkningen av preskriptionstid för aktuella ford-

ringar. Om en fordran därefter på nytt lämnas för indrivning räknas ny preskriptionstid enligt första stycket med utgångspunkt i tidpunkten för när överlämnandet för indrivning sker.

4 §

Se kommentaren till 2 §.

31 Arbetstidslagen (1982:673)

Ändringen föranleds av att föreskrifterna om dröjsmålsavgift i UBL ersatts av nya bestämmelser i en särskild lag om dröjsmålsavgift.

32 Lagen (1984:151) om punktskatter och prisregleringsavgifter

5 kap.

5 §

Ändringarna föranleds av att föreskrifterna i UBL ersatts av nya bestämmelser i SBL.

10 §

Ändringen föranleds av att föreskrifterna om dröjsmålsavgift i UBL ersatts av nya bestämmelser i en särskild lag om dröjsmålsavgift.

12 §

SBL:s föreskrifter om ränta har ersatt bestämmelserna om anstånds-ränta i UBL. Hänvisningen till UBL har därför ersatts med en hänvisning till SBL.

17 §

Förfarandet i fråga om beslut om betalningsskyldighet för företrädare för skattskyldig som är juridisk person enligt förevarande lag har ändrats på samma sätt som motsvarande beslut enligt UBL, USAL och ML, se avsnitt 19.

8 kap.**1 §**

Överklagandebestämmelsen har kompletterats såvitt avser beslut om betalningsskyldighet för företrädare för skattskyldig som är juridisk person. Enligt den nya ordningen beslutar beskattningsmyndigheten om sådan betalningsskyldighet och talan mot beskattningsmyndighetens beslut förs vid allmän förvaltningsdomstol, se avsnitt 19.3.

9 kap.**3 §**

Ändringen föranleds av att föreskrifterna i ML ersatts av nya bestämmelser i SBL.

33 **Lagen (1984:404) om stämpelskatt vid inskrivningsmyndigheter**

Ändringen föranleds av att föreskrifterna om dröjsmålsavgift i UBL ersatts av nya bestämmelser i en särskild lag om dröjsmålsavgift.

34 **Lagen (1984:1052) om statlig fastighetsskatt**

Ändringen föranleds — förutom i terminologiskt hänseende — av att föreskrifterna i UBL ersatts av nya bestämmelser i SBL.

35 **Lagen (1985:146) om avräkning vid återbetalning av skatter och avgifter**

Ändringarna föranleds — förutom i redaktionellt hänseende — av att föreskrifterna i UBL och USAL ersatts av nya bestämmelser i SBL. Även återbetalning eller annan utbetalning av särskild inkomstskatt för utomlands bosatta skall ske med tillämpning av bestämmelserna i SBL.

36 Lagen (1986:468) om avräkning av utländsk skatt

Ändringen föranleds dels av att föreskrifterna i UBL ersatts av nya bestämmelser i SBL, dels av att lagen (1946:324) om skogsvårdsavgift har upphört att gälla vid utgången av juni 1992 (SFS 1991:1849).

37 Plan- och bygglagen (1987:10)

Ändringen föranleds av att föreskrifterna om dröjsmålsavgift i UBL ersatts av nya bestämmelser i en särskild lag om dröjsmålsavgift. Lagen (1946:324) om skogsvårdsavgift har upphört att gälla vid utgången av juni 1992 (SFS 1991:1849).

38 Bankrörelselagen (1987:617)

Ändringarna föranleds — förutom i terminologiskt hänseende — av att föreskrifterna i UBL och USAL ersatts av nya bestämmelser i SBL.

Eftersom arbetsgivarnas medverkan vid redovisning och betalning av kvarstående skatt slopats, innefattas i beteckningen skatteavdrag endast avdrag för preliminär skatt.

39 Lagen (1987:667) om ekonomiska föreningar

Ändringarna föranleds — förutom i terminologiskt hänseende — av att föreskrifterna i UBL, USAL och i aktuella hänseenden ML ersatts av nya bestämmelser i SBL.

Eftersom arbetsgivarnas medverkan vid redovisning och betalning av kvarstående skatt slopats, innefattas i beteckningen skatteavdrag endast avdrag för preliminär skatt.

40 Fordonsskattelagen (1988:327)

51 §

Ändringen har sin grund i att beteckningen uppbördsmanad utmönstrats. Någon ändring i sak är inte avsedd.

60 §

Ändringarna föranleds av att UBL:s bestämmelser om anstånd och anståndsränta ersatts av föreskrifter i SBL.

62 §

Ändringen föranleds av att föreskrifterna om dröjsmålsavgift i UBL ersatts av nya bestämmelser i en särskild lag om dröjsmålsavgift.

41 Lagen (1989:41) om TV-avgift

I den föreslagna lagen om dröjsmålsavgift sägs att sådan avgift skall betalas endast i de fall det föreskrivs särskilt. Något undantag behöver därför inte längre föreskrivas i förevarande lag.

42 Utlänningslagen (1989:529)

Ändringen föranleds av att föreskrifterna om dröjsmålsavgift i UBL ersatts av nya bestämmelser i en särskild lag om dröjsmålsavgift.

43 Lagen (1989:532) om tillstånd för anställning på fartyg

Ändringen föranleds av att föreskrifterna om dröjsmålsavgift i UBL ersatts av nya bestämmelser i en särskild lag om dröjsmålsavgift.

44 Taxeringslagen (1990:324)

1 kap.

1 §

Paragrafen har ändrats med hänsyn till att den aktuella föreskriften i ML som hänvisar till förevarande lag tagits in i SBL.

4 §

Ändringarna föranleds — förutom i redaktionellt hänseende — av att föreskrifterna i UBL ersatts av nya bestämmelser i SBL.

2 kap.**2 §**

I konsekvens med de nya bestämmelserna om beslutande myndighet i SBL har kopplingen till den skattskyldiges hemortskommun för taxeringsåret slopats. Avsikten är att samordna beslutsfattandet rörande taxering, debitering, redovisning och betalning m.m.

Från administrativ synpunkt är det viktigt att det är endast en skattemyndighet som är behörig att fatta beslut rörande varje skattskyldig oberoende av till vilket inkomstår eller vilken månad beslutet är hänförligt. En sådan ordning är en förutsättning för att man skall kunna ha endast ett skattekonto per skattskyldig och därigenom kunna ge en samlad bild av den skattskyldiges ekonomiska relation till skattemyndigheten, jfr 2 kap. 1 § SBL.

5 kap.**13 §**

Ändringen i har sin grund i skattekontosystemets uppbyggnad och den nya definitionen av slutlig skatt. Det som i dag kallas tillkommande skatt innefattas i det nya systemet terminologiskt i beteckningen slutlig skatt, se avsnitt 6.3. Vidare ingår inte längre skattetillegg och förseningsavgift i den slutliga skatten, jfr 11 kap. 12 § SBL.

45 **Lagen (1990:325) om självdeklaration
och kontrolluppgifter****1 kap.****2 §**

Ändringarna föranleds — förutom i terminologiskt hänseende — av att föreskrifterna i UBL ersatts av nya bestämmelser i SBL.

2 kap.**4 §**

Lagen (1946:324) om skogsvårdsavgift upphörde att gälla vid utgången av juni 1992 (se SFS 1991:1849). Det är därför inte längre

aktuellt att fastställa underlag för sådan avgift. Paragrafen har ändrats i enlighet härmed.

I övrigt föranleds ändringarna — förutom i terminologiskt hänseende — av att föreskrifterna i UBL ersatts av nya bestämmelser i SBL.

13 och 16 §§

Paragraferna har ändrats, eftersom ML:s bestämmelser flyttats till SBL.

3 kap.

4 §

Ändringen motiveras av att skyldigheten att i kontrolluppgift redovisa hur stor del av skatteavdraget som avser allmänna egenavgifter slopats. Syftet med ändringen är att förenkla arbetsgivarnas redovisning, jfr 5 kap. 13 § SBL.

5, 7 och 9 §§

Se kommentarerna till 1 kap. 2 §.

57, 58 och 60 §§

Ändringarna föranleds av att regleringen i 53 § 1 mom. UBL om förutsättningarna att få särskilt redovisningsnummer inte har fått någon motsvarighet i SBL. Möjligheterna för skattemyndigheten att när det behövs låta de skatt- och avgiftsskyldiga använda särskilda redovisningsnummer kommer emellertid att finnas kvar. I vilka fall den redovisningsformen bör användas blir skattemyndighetens sak att avgöra.

46 Lagen (1990:661) om avkastningsskatt på pensionsmedel

Ändringarna föranleds — förutom i redaktionellt hänseende — av att föreskrifterna i UBL ersatts av nya bestämmelser i SBL.

- 47 Lagen (1990:676) om skatt på ränta på skogskontomedel m.m.

Ändringarna föranleds av att föreskrifterna om dröjsmålsavgift i UBL ersatts av nya bestämmelser i en särskild lag om dröjsmålsavgift. Någon ändring i sak är inte avsedd.

- 48 Lagen (1990:912) om nedsättning av socialavgifter

Ändringarna föranleds av att föreskrifterna i UBL och USAL ersatts av nya bestämmelser i SBL.

- 49 Lagen (1991:586) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta

Inledning

Enligt 1 kap. 2 § SBL skall bestämmelserna i den lagen gälla även vid redovisning och betalning av sådan skatt som avses i förevarande lag.

2 §

Ändringarna föranleds av att föreskrifterna i UBL ersatts av nya bestämmelser i SBL.

9 §

Ändringen i *första stycket* föranleds av att föreskrifterna i UBL ersatts av nya bestämmelser i SBL.

Fjärde stycket har utgått med anledning av att arbetsgivarnas medverkan vid redovisning och betalning av kvarstående skatt slopats.

10 §

Se kommentarerna till 9 §.

11 §

Paragrafen har utgått med anledning av att arbetsgivarnas medverkan vid redovisning och betalning av kvarstående skatt slopats.

12 §

Se kommentarerna till 2 §.

14 §

Ändringen i *första stycket* motiveras av att termen uppbörd utmönstrats.

I fråga om ändringarna i *andra stycket*, se kommentarerna till 2 §.

15 §

Ändringarna i *första stycket* föranleds av att de särskilda föreskrifterna i förevarande lag liksom bestämmelserna i UBL ersatts av motsvarande bestämmelser i SBL.

Andra stycket har upphävts med anledning av att arbetsgivarnas medverkan vid redovisning och betalning av kvarstående skatt slopats.

19 §

Paragrafen har utgått och ersatts av bestämmelser i SBL.

20 §

Se kommentarerna till 2 §.

21 §

Genom hänvisningen till SBL blir den lagens bestämmelser tillämpliga i fråga om överflyttning av ärenden och uppgifter.

Föreskrifterna i 1 kap. 2 § SBL om att den lagen gäller vid redovisning och betalning av särskild inkomstskatt innebär att bestämmelserna i övrigt i förevarande paragraf kan utgå.

50 Lagen (1991:591) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta artister m.fl.

2 §

Ändringarna föränleds av att föreskrifterna i UBL ersatts av nya bestämmelser i SBL.

12 §

Ändringen i *andra stycket* föränleds av att föreskrifterna i UBL ersatts av nya bestämmelser i SBL.

Fjärde stycket har utgått med anledning av att arbetsgivarnas medverkan vid redovisning och betalning av kvarstående skatt slopats.

13 §

Paragrafen har utgått med anledning av att arbetsgivarnas medverkan vid redovisning och betalning av kvarstående skatt slopats.

14 §

Enligt 16 kap. 3 § SBL skall en skatteinbetalning för att ha gjorts i rätt tid vara bokförd på skattemyndighetens konto senast på förfallodagen. Genom att det i *första stycket* i förevarande paragraf sägs att skatten skall vara betald en viss angiven dag kommer motsvarande att gälla betalningar av särskild inkomstskatt för utomlands bosatta artister m.fl. Dessutom har redovisningstidpunkterna och förfalldagarna i förevarande lag anpassats till de nya redovisnings- och betalningstidpunkterna enligt SBL.

Sista stycket har utgått med anledning av att arbetsgivarnas medverkan vid redovisning och betalning av kvarstående skatt slopats.

19 §

Ändringen föränleds av att termen uppbördsår utmönstrats.

20 §

Ändringarna föränleds av att föreskrifterna i UBL ersatts av motsvarande bestämmelser i SBL.

23 §

Ändringarna föranleds dels av att föreskrifterna i UBL ersatts av motsvarande bestämmelser i SBL, dels av att beteckningen uppbördsdeklaration i det nya systemet ersatts av en redovisningshandling kallad skattedeklaration.

51 Lagen (1991:687) om särskild löneskatt på pensionskostnader

Ändringarna föranleds av att föreskrifterna i UBL ersatts av nya bestämmelser i SBL.

52 Lagen (1991:1870) om överflyttande av arbetsuppgifter från Riksskatteverkets sjömansskattekontor till Skattemyndigheten i Göteborgs och Bohus län

Ändringen motiveras av att USAL upphört att gälla.

Att de uppgifter som tidigare reglerats i USAL fortfarande skall fullgöras av Skattemyndigheten i Göteborgs och Bohus län framgår av den nya lagen om redaravgift.

53 Lagen (1993:891) om indrivning av statliga fordringar m.m.

2 §

Ändringarna föranleds av att bestämmelserna i UBL, USAL och i aktuella hänseenden ML ersatts av föreskrifter i SBL. Detsamma gäller beträffande lagen (1991:586) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta.

18 a §

I den nya paragrafen regleras den ordning i vilken betalningar skall räknas av mot befintliga fordringar.

Enligt *första stycket* skall betalningar av skulder som är föremål för indrivning som huvudregel hänföras till den äldsta skulden först och

härefter till övriga skulder i åldersordning, jfr 7 kap. 16 § andra stycket utsökningsbalken.

Som anges i *andra stycket* är avräkningsordningen i första stycket inte ovillkorlig. Om det exempelvis finns flera gäldenärer, dvs. en huvudgäldenär (huvudbetalare) och en eller flera sidogäldenärer (sidobetalare), förekommer det att den som betalar begär att betalningen skall avse den skuld som omfattas av solidarisk betalningsskyldighet. Det är då rimligt att avräkning först sker från den skulden, jfr 16 kap. 11 § SBL. Ett annat undantagsfall aktualiseras då fråga är om utlandshandräckning. Betalningar som flyter in vid indrivning i en annan stat skall hänföras till det handräckningsärende som föranlett indrivningsåtgärderna.

Enbart det förhållandet att den enskilde begär att ett belopp skall tillgodoräknas för betalning av en viss skuld är emellertid inte tillräckligt för att avvika från avräkningsordningen i första stycket.

54 Lagen (1993:1536) om räntefördelning vid beskattning

Ändringen i fråga om den införda hänvisningen till SBL föranleds av att föreskrifterna i ML i aktuella hänseenden ersatts av nya bestämmelser i SBL.

Vidare har i den föreslagna lydelsen annuitet på avdikningslån inte tagits med, eftersom den pålagan inte längre är aktuell. Den sista taxering vid vilken annuitet på avdikningslån kan förekomma synes vara 1996 års taxering.

55 Lagen (1993:1537) om expensionsmedel

Hänvisningen till 27 § 2 mom. UBL har slopats, eftersom den bestämmelsen i aktuellt hänseende inte fått någon motsvarighet i SBL. Såväl belopp som skall läggas till som belopp som skall dras ifrån enligt förevarande lag ingår nämligen i den slutliga skatten enligt SBL, se 11 kap. 16 § SBL. Jämför även 6 kap. 2 § och 11 kap. 12 § SBL.

56 Mervärdesskattelagen (1994:200)

6 kap.

2 §

Paragrafens andra mening ersätts av 23 kap. 3 § SBL.

7 kap.

4 §

Ändringen föränleds av att 5 § USAL ersätts av 8 kap. 17 § SBL.

9 kap.

3 §

Ändringen föränleds av att bestämmelserna om inbetalning av mervärdesskatt har flyttats från ML till SBL. Förutsättningarna för att fastighetsägaren skall få göra avdrag är dels att den tidigare ägaren redovisat den återförda ingående mervärdesskatten i en skattedeclaration, dels att han i samband med eller efter redovisningen har betalat in skatt enligt bestämmelserna i SBL med motsvarande belopp samt att det inbetalda beloppet inte skall räknas av enligt bestämmelserna i 16 kap. 11 § SBL.

12 kap.

1 §

Ändringen i *första stycket* föränleds av att bestämmelserna om beskattningsbeslut har flyttats till SBL (se 11 kap. SBL). I stycket har också gjorts en redaktionell ändring med hänsyn till att nuvarande tredje och fjärde styckena har slopats.

Även ändringen i *andra stycket* föränleds av att bestämmelserna om beskattningsbeslut har flyttats till SBL.

1 a §

Paragrafen ersätts av 2 kap. 4 § SBL.

2 §

Ändringen i *andra stycket* föränleds av att nuvarande bestämmelser i 14 kap. 28 § ML har flyttats till 10 kap. 32 § SBL.

3 §

Paragrafen har slopats, eftersom någon dröjsmålsavgift inte skall finnas i det nya systemet och bestämmelserna om ränta och skattetillägg har flyttats till SBL. Paragrafen ersätts av 1 kap. 1 § 6 och 7 SBL.

13 kap.

1 §

Ändringarna i *första stycket* föränleds av att bestämmelserna i 1 a—5, 29 och 30 §§ har flyttats till SBL.

Ändringen i *andra stycket* föränleds av att också bestämmelserna om redovisning i deklaration m.m. har flyttats till SBL.

1 a §

Första stycket första meningen ersätts av 10 kap. 29 § första stycket SBL.

Första stycket andra meningen och *andra stycket* ersätts av 10 kap. 31 § SBL.

2 §

Paragrafen ersätts av 10 kap. 29 § andra och tredje styckena SBL.

3 §

Första meningen ersätts av 10 kap. 14 § SBL. Upplysningen i *andra meningen* avser bestämmelser som flyttats till SBL och har därför slopats.

4 §

Av den redovisningshandling — skattedeklaration — som skall lämnas enligt bestämmelserna i SBL skall framgå bl.a. vilken redovisningsperiod som redovisningen avser, se 10 kap. 17 § SBL. Förevarande paragraf har därför slopats.

5 §

Paragrafen ersätts av 10 kap. 37 § SBL.

29 §

Paragrafen ersätts av 10 kap. 17 § första stycket 5 och andra stycket SBL.

30 §

Paragrafen ersätts av 10 kap. 33 § SBL.

14 kap.

1 §

Paragrafen ersätts av 3 kap. 1 § SBL.

2 §

Första stycket ersätts av 3 kap. 1 § SBL.

Andra stycket har slopats. Motsvarande föreskrifter bör meddelas av regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer.

3 §

Paragrafen ersätts av 10 kap. 9 och 32 §§ SBL.

4 §

Paragrafen ersätts av bestämmelser i 10 kap. 25 och 26 §§ SBL.

Föreskrifterna att deklaration skall lämnas på heder och samvete har slopats. Det innebär emellertid inte att kraven på uppgifternas riktighet förändrats i något avseende.

5 §

Föreskrifterna i *första meningen* har slopats med hänsyn till vad som sägs i 10 kap. 9, 10 och 14 §§ SBL.

Andra meningen ersätts av 10 kap. 32 § andra stycket SBL.

6 §

Paragrafen ersätts av 10 kap. 29 § andra och tredje styckena SBL.

7 §

Paragrafen slopas. I 10 kap. 13 § SBL har i stället tagits in en bestämmelse om att den skattskyldige skall upplysa skattemyndigheten om deklareringskyldigheten upphör till någon del.

8 §

Paragrafen ersätts av 10 kap. 15 § SBL.

11 §

Paragrafen ersätts av 10 kap. 25 § SBL.

12 §

Paragrafen ersätts av 10 kap. 18 och 19 §§ SBL, jfr 16 kap. 5 § andra och tredje avsnitten SBL.

13 §

Paragrafen slopas, jfr dock 10 kap. 18 § SBL.

14 §

Paragrafen ersätts av 10 kap. 24 § första och andra styckena SBL, jfr 17 kap. 1 § SBL.

15 §

Paragrafen slopas. Av 10 kap. 18 och 19 §§ SBL framgår att en skattedeclaration skall ha kommit in till skattemyndigheten ett visst datum. Frågan om när en inbetalning skall anses vara gjord regleras i 16 kap. 3 § SBL.

16 §

Paragrafen ersätts av 10 kap. 27 § och 23 kap. 2 § SBL.

17 §

Paragrafen ersätts av 14 kap. 1 § SBL.

18 §

Paragrafen ersätts av 23 kap. 5 § SBL.

19 §

Paragrafen ersätts av 3 kap. 1 § första stycket SBL.

20 §

Föreskrifterna i *första meningen* slopas. Motsvarande bestämmelser bör meddelas av regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer.

Andra meningen ersätts av 3 kap. 2 § SBL.

21 §

Paragrafen slopas. Nödvändiga föreskrifter bör meddelas av regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer.

22 §

Föreskrifterna i *första meningen* ersätts av 3 kap. 3 § SBL.

Andra meningen har slopats. Motsvarande föreskrifter bör meddelas av regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer.

23 §

Paragrafen slopas. Föreskrifter om beslut rörande skattskyldig har tagits in i 2 kap. SBL och om registrering i 3 kap. samma lag.

24 och 25 §§

Se kommentaren till 21 §.

26 och 27 §§

Paragraferna ersätts av regeringen i 3 kap. 3 och 4 §§ samt 23 kap. 2 § SBL.

28 §

Paragrafen ersätts av 10 kap. 32 § första stycket sista meningen SBL.

29 §

Paragrafen ersätts av 10 kap. 29 § andra och tredje styckena SBL.

30 §

Paragrafen ersätts av 10 kap. 16 § SBL.

30 a §

Paragrafen ersätts av 10 kap. 34 § SBL.

30 b §

Paragrafen ersätts av 10 kap. 35 § SBL.

30 c §

Paragrafen ersätts av 10 kap. 36 § SBL.

30 d §

Första stycket ersätts av 15 kap. 7 § SBL.

Andra stycket ersätts av 15 kap. 8 § SBL.

15 kap.

1 §

Paragrafen ersätts av 11 kap. 1 § SBL.

2 §

Första stycket ersätts av 11 kap. 19 § SBL.

Andra stycket ersätts av 11 kap. 22 § SBL.

3 §

Första och andra styckena ersätts av 21 kap. 1 § SBL.

Tredje stycket ersätts av 21 kap. 3 § första stycket SBL.

4 §

Paragrafen ersätts av 21 kap. 4 § SBL.

5 §

Paragrafen ersätts av 2 kap. 6 § första och andra styckena SBL.

6 §

Paragrafen ersätts av 21 kap. 6 § SBL.

7 §

Paragrafen ersätts av 21 kap. 3 § andra stycket SBL.

8 §

Paragrafen ersätts av 21 kap. 8 § SBL.

9—14 §§

Paragraferna ersätts av 21 kap. 9—16 §§ SBL.

15 §

Paragrafen ersätts av 21 kap. 17 § SBL.

16 §

Första och andra styckena av paragrafen ersätts av 21 kap. 18 § SBL.

Tredje stycket ersätts av 21 kap. 19 § första stycket SBL.

17 §

Paragrafen ersätts av 21 kap. 19 § andra stycket SBL.

18 §

Paragrafen ersätts av 21 kap. 20 § SBL.

19 §

Paragrafen slopas. Denna för skattemyndigheten självklara uppgift behöver inte regleras i lag.

20 §

Föreskrifterna i *första och andra meningarna* ersätts av 11 kap. 2 § första stycket SBL.

Tredje mening ersätts av 11 kap. 23 § SBL.

21 §

Paragrafen ersätts av 11 kap. 2 § andra stycket SBL.

16 kap.

1 §

Paragrafen ersätts av 16 kap. 5 § andra och tredje avsnitten samt 17 kap. 1 § SBL.

2 §

Första stycket andra mening ersätts av 1 kap. 4 § andra stycket och 16 kap. 5 § SBL.

Andra stycket ersätts av 17 kap. 7 § SBL.

3 §

Paragrafen ersätts av 16 kap. 2 och 3 §§ SBL.

4 §

Paragrafen slopas. Genom redovisning i skattedeklaration enligt 10 kap. SBL och de ytterligare föreskrifter som meddelas av regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer kommer samma skattesubjekt att även fortsättningsvis kunna göra motsvarande kvittning.

Föreskrifter om återbetalning av skatt har tagits in i 18 kap. SBL.

5 §

Paragrafen ersätts av 17 kap. 7 och 11 §§ SBL.

6 §

Paragrafen ersätts av 17 kap. 2 och 3 §§ SBL.

7 §

Paragrafen ersätts av reglerna om kostnadsränta i 19 kap. 4—6, 8 och 12 §§ SBL.

8 och 9 §§

Paragraferna ersätts av de nya bestämmelserna om återbetalning av skatt i 18 kap. SBL.

10 §

Paragrafen ersätts av 18 kap. 8 och 9 §§ SBL.

11 §

Paragrafen slopas, jfr den föreslagna 22 kap. 1 § ML.

12 §

Paragrafen ersätts av reglerna om kostnadsränta i 19 kap. 4—6 §§ SBL.

13 §

Paragrafen ersätts av reglerna om kostnadsränta i 19 kap. 4 § SBL.

14 §

Paragrafen slopas. Nya bestämmelser om befrielse från ränta finns i 19 kap. 12 § SBL.

15 §

Paragrafen ersätts av reglerna om intäktsränta i 19 kap. 13—16 §§ SBL.

16 §

Första och andra stycket ersätts av 20 kap. 1 och 4 §§ SBL.

Tredje stycket ersätts av 23 kap. 7 § SBL.

Fjärde stycket ersätts av 20 kap. 8 § SBL.

17 §

Paragrafen ersätts av 12 kap. 6, 7, 11 och 12 §§ SBL.

18 §

Paragrafen, som i prop. 1995/96:170 föreslås införd och bli tillämplig fr.o.m. den 1 juli 1996, ersätts av 20 kap. 7 § SBL.

17 kap.**1 §**

Föreskrifterna i *första stycket* ersätts av 14 kap. 7 § andra stycket SBL.

Andra stycket ersätts av 23 kap. 9 § SBL.

2 §

Föreskrifterna i *första stycket* ersätts av 14 kap. 2 §. Föreskrifterna i *andra stycket* ersätts av 23 kap. 2 § SBL.

3 §

Paragrafen ersätts av 14 kap. 4 § SBL.

4 §

Paragrafen ersätts av 14 kap. 5 § SBL.

5 §

Föreskrifterna i *första stycket* ersätts av 14 kap. 3 § första stycket SBL.

Andra stycket ersätts av 14 kap. 4 § SBL.

Tredje stycket ersätts av 14 kap. 7 § första stycket SBL.

6 §

Föreskrifterna i *första stycket* ersätts av 23 kap. 2 § SBL. Föreskrifterna i *andra stycket* ersätts av 14 kap. 3 § andra stycket SBL.

7 §

Paragrafen ersätts av 14 kap. 6 § SBL.

18 kap.

1 §

Paragrafen ersätts av 15 kap. 1 § SBL.

2 §

Paragrafen ersätts av 15 kap. 2 och 3 §§ SBL.

3 §

Paragrafen ersätts av 15 kap. 4 § SBL.

4 §

Paragrafen ersätts av 15 kap. 6 § SBL.

5 §

Paragrafen ersätts av 15 kap. 5 § SBL.

6 §

Paragrafen ersätts av 15 kap. 8 § SBL.

7 §

Föreskrifterna i *första stycket* ersätts av 15 kap. 11 § SBL. Föreskrifterna i *andra stycket* ersätts av 21 kap. 7 § och 22 kap. 5 § SBL.

8 §

Föreskrifterna i *första stycket* ersätts av 15 kap. 9 § SBL. Föreskrifterna i *andra stycket* ersätts av 15 kap. 12 § SBL.

9 §

Paragrafen ersätts av 15 kap. 8 § andra stycket SBL.

10 §

Paragrafen ersätts av 15 kap. 1 § SBL, se även 15 kap. 13 § SBL.

11 §

Paragrafen ersätts av 15 kap. 5 § 4 SBL.

12 §

Paragrafen ersätts av 15 kap. 10 § SBL.

13 §

Paragrafen ersätts av 15 kap. 13 § SBL.

19 kap.**12 §**

Ändringen i *första stycket* föranleds av att bestämmelserna om sådan deklaration i vilken bl.a. mervärdesskatt skall redovisas (skattedeklaration) har tagits in i SBL.

13 §

Ändringarna föranleds av att bestämmelserna om när skattedeklaration resp. särskild självdeklaration skall användas har tagits in i SBL.

14 §

Eftersom bestämmelserna om restitutionsränta har tagits bort och ersatts av en intäktsränta som beräknas på saldot på skattekontot, behövs inte undantaget i *andra stycket*. Som reglerna nu har utformats kan det aldrig bli aktuellt med någon ränteberäkning i dessa fall.

20 kap.**1 §**

Ändringarna föranleds av att beskattningsbeslut och huvuddelen av andra beslut under förfarandet skall fattas enligt bestämmelserna i SBL.

2 §

Ändringen föranleds av att bestämmelserna i 3 § har ersatts med bestämmelser i SBL.

3 §

Bestämmelserna om vite och skatterevision i ML har ersatts av motsvarande bestämmelser i 23 kap. 2 § resp. 14 kap. 6 § SBL. I den lagen finns också bestämmelser om att förläggande av vite och beslut om skatterevision inte får överklagas (se 22 kap. 1 § SBL). På grund av detta har bestämmelserna i den nu aktuella paragrafen slopats. I stället har här i *första stycket* tagits in huvudregeln om att överklagandebestämmelserna i SBL även gäller vid överklagande av beslut enligt ML.

Det finns två undantag från huvudregeln.

I *punkt 1* anges att överklagande av sådana beslut som avses i 1 § andra stycket skall ha kommit in inom två månader från den dag klaganden fick del av beslutet. Bestämmelsen ersätter 4 § tredje stycket som har upphävts.

I *punkt 2* anges att när det är fråga om överklagande enligt 2 § skall skattemyndigheten överlämna överklagandet, sitt omprövningsbeslut och övriga handlingar i ärendet till Riksskatteverket i stället för till länsrätten.

4 §

Första och andra styckena av paragrafen ersätts av 22 kap. 3 § SBL.

Bestämmelsen i *tredje stycket* har flyttats till punkt 1 i 3 §.

5—7 §§

Paragraferna ersätts av 22 kap. 6 § SBL vilken hänvisar till motsvarande bestämmelser i taxeringslagen.

8 §

Föreskrifterna i *första och andra styckena* ersätts av 22 kap. 7 § SBL.

Föreskrifterna i *tredje stycket* ersätts av 22 kap. 8 § SBL.

9 §

Föreskrifterna i *första stycket* ersätts av 22 kap. 13 § första stycket SBL.

Föreskrifterna i *andra stycket* ersätts av 22 kap. 11 § 5 SBL.

22 kap.

1 §

Det nuvarande innehållet i paragrafen utgår. Bestämmelser av det slaget hör hemma i instruktionen för skatteförvaltningen.

I paragrafen anges i stället att bestämmelser om betalning av mervärdesskatt och förfarandet i övrigt finns i SBL. Bestämmelserna i den lagen skall alltså gälla i fråga om beräkning, debitering, redovisning och betalning av mervärdesskatt, jfr 1 kap. 1 § SBL.

2 §

Paragrafen ersätts av 23 kap. 1 § SBL.

3 §

Paragrafen slopas, se avsnitt 8.4.2. Jämför 15 kap. 8 § andra stycket, 18 kap. 7 § första stycket 1 och 20 kap. 1 § SBL.

4 §

Paragrafen ersätts av 12 kap. 8 § SBL, se avsnitt 21.1.3.

6 §

Paragrafen ersätts av 23 kap. 4 § SBL.

7 §

Paragrafen ersätts av 23 kap. 6 § SBL.

8 §

Paragrafen ersätts av 23 kap. 2 § SBL.

9 §

Paragrafen ersätts av 13 kap. 1 § SBL.

Ikraftträdande

De föreslagna ändringarna avses träda i kraft den 1 januari 1998. Äldre bestämmelser skall fortfarande gälla i fråga om redovisningsperioder som gått till ända före ikraftträdandet. Detsamma gäller för redovisningsperiod som på grund av bestämmelserna i 14 kap. 8 § andra stycket förlängts så att perioden slutar under januari 1998. Bestämmelserna i 16 kap. 9 § skall tillämpas också då den som har rätt att återfå skatt för en redovisningsperiod enligt bestämmelserna i ML är skyldig att betala skatt enligt bestämmelserna i SBL.

57 Lagen (1994:466) om särskilda tvångsåtgärder i beskattningsförfarandet

Ändringarna föranleds — förutom i redaktionellt hänseende — av att föreskrifterna i UBL, USAL och i aktuella hänseenden ML ersatts av nya bestämmelser i SBL.

58 Tullagen (1994:1550)

Ändringen föranleds av att föreskrifterna om dröjsmålsavgift i UBL ersatts av nya bestämmelser i en särskild lag om dröjsmålsavgift.

59 Lagen (1994:1720) om civilt försvar

Ändringarna föranleds av att föreskrifterna i ML i aktuella hänseenden ersatts av nya bestämmelser i SBL.

60 Lagen (1994:1744) om allmänna egenavgifter

Ändringen föranleds av att föreskrifterna i UBL ersatts av nya bestämmelser i SBL.

61 Årsredovisningslagen (1995:1554)

Ändringarna föranleds av att föreskrifterna i UBL ersatts av nya bestämmelser i SBL.

62 Lagen (1995:1623) om skattereduktion för
 riskkapitalinvesteringar

Ändringarna föranleds av att föreskrifterna i UBL ersatts av nya bestämmelser i SBL.

Kommittédirektiv

Översyn av uppbördslagstiftningen

Dir. 1993:22

Beslut vid regeringssammanträde 1993-02-25

Statsrådet Lundgren anför.

Mitt förslag

Jag föreslår att en särskild utredare tillkallas med uppgift att göra en översyn av reglerna om uppbörd av skatt och socialavgifter. Utredarens huvuduppgifter är att

- med utgångspunkt i det nuvarande uppbördsförfarandet utarbeta förslag till en för direkta skatter och socialavgifter gemensam uppbördslag och därvid ägna särskild uppmärksamhet åt dispositionen, systematiken och de terminologiska frågorna,
- utarbeta förslag till ett samordnat system för redovisning och inbetalning av direkta skatter och socialavgifter och därvid undersöka möjligheterna att tidigarelägga tidpunkterna för redovisning och inbetalning,
- förutsättningslöst pröva och föreslå nya regler för beräkning av räntor och avgifter,
- lämna förslag om hur den preliminära skatten bättre skall överensstämma med den slutliga skatten,
- undersöka möjligheterna att införa en skyldighet för arbetsgivare att redovisa källskatteavdrag och arbetsgivaravgifter också vid förskottsbetalning av lön,
- överväga vilken typ eller vilka typer av sanktioner som behövs i den nya uppbördslagen och föreslå bestämmelser om detta.

Utredaren bör så långt möjligt utforma de nya uppbördsbestämmelserna med tanke på aktuella reformer på uppbördsområdet.

Bakgrund

De centrala bestämmelserna om uppbörd av direkta skatter och social-

avgifter finns i uppbördslagen (1953:272), UBL, samt i lagen (1984:668) om uppbörd av socialavgifter från arbetsgivare, USAL, omtryckta senast i SFS 1991:97 resp. 1991:98. För vissa slag av direkta skatter finns dessutom särskilda bestämmelser om uppbörd som dock i allmänhet nära knyter an till bestämmelserna i UBL. Exempel på sådana bestämmelser finns i lagen (1991:586) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta och i lagen (1991:591) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta artister m.fl. Regler om uppbörd av skatt finns också i bl.a. lagen (1968:430) om mervärdeskatt och lagen (1984:151) om punktskatter och prisregleringsavgifter.

I samband med att de nya reglerna om F-skattebevis infördes i UBL (prop. 1991/92:112, bet. 1991/92:SkU29, rskr. 1991/92:292, SFS 1992:680 m.fl.) arbetades vissa regler om skatteavdrag som tidigare funnits i särskilda lagar in i UBL. På så sätt kunde flera lagar upphävas. Trots detta består lagstiftningen om uppbörd av direkta skatter och socialavgifter fortfarande av ett komplex av lagar där UBL och USAL är de viktigaste. Lagstiftningen är svår att överskåda för såväl skattemyndigheterna som arbetsgivarna och de skattskyldiga.

Enligt 1 § lagen (1981:691) om socialavgifter skall socialavgifterna användas för finansiering av den allmänna försäkringen och vissa andra sociala ändamål. Gränsen mellan skatter och avgifter är i viss mån flytande. I samband med skattereformen har omfattande ingrepp gjorts i socialavgiftslagstiftningen med bl.a. motiveringen att en neutral beskattning av arbetsinkomster förutsätter att också uttaget av socialavgifter beaktas eftersom dessa för de avgiftsskyldiga i ekonomisk mening fungerar som skatter. Statsrättsligt torde socialavgifterna vara att betrakta delvis som skatter och delvis som obligatoriska avgifter.

Det finns vidare ett nära tekniskt samband mellan socialavgifterna och skatterna genom att uppbörden av socialavgifterna sedan 1985 är samordnad med skatteuppbörden och handhas av skatteförvaltningen (prop. 1983/84:167, bet. 1983/84:SfU28, rskr. 1983/84:369, SFS 1984:668 och 669 m.fl.). Även besluten om pensionsgrundande inkomst fattas av skattemyndigheterna. Genom skattereformen har dessutom tillkommit lagarna om särskild löneskatt som är nära knutna till lagen om socialavgifter.

Genom de nyligen införda reglerna om F-skattebevis har sambandet mellan skatter och avgifter stärkts ytterligare. Detta gäller i särskilt hög grad uppbördsförfarandet. Vidare gäller att skattemyndigheterna har hand om uppbörden av den allmänna sjukförsäkringsavgift som infördes den 1 januari 1993.

UBL har alltsedan tillkomsten 1953 ändrats en eller flera gånger varje år. Ofta har dessa ändringar rört endast några enstaka paragrafer. Inte sällan har det emellertid varit fråga om systemändringar som

berört ett stort antal paragrafer, som exempelvis nu senast reglerna om F-skattebevis. Som jag framhöll i min anmälan till propositionen om F-skattebevis, m.m. (prop. 1991/92:112 s. 70) har det stora antalet ändringar lett till brister i UBL när det gäller såväl systematik som överskådlighet.

Bristerna blir, som Lagrådet har påpekat (se prop. 1991/92:112 bilaga 5 s. 269), ännu mer påtagliga när man ser på uppbyggnaden av hela det komplex av författningar som reglerar uppbörderna av skatter och avgifter.

Av detta framgår att det är påkallat att göra en genomgripande teknisk översyn av reglerna om uppörd av skatt och socialavgifter och att i samband därmed reformera uppördssystemet. En särskild utredare bör tillkallas för detta ändamål.

Utredningsuppdraget

En ny uppördslag

Den lagstiftning som reglerar förfarandet vid uppörd av källskatt och arbetsgivaravgifter är tämligen komplicerad. I många fall finns direkta hänvisningar i USAL till bestämmelser i UBL men flera frågor regleras också parallellt. Enligt min mening bör man nu fullfölja den samordning som har skett av uppörden av källskatt och arbetsgivaravgifter med att samla de aktuella uppördsbestämmelserna i en enda lag. En huvuduppgift för utredaren bör därför vara att utarbeta ett förslag till en sådan gemensam uppördslag för direkta skatter och socialavgifter. Utgångspunkten bör vara att uppörden i huvudsak skall ske på det sätt som nu regleras i UBL och USAL. Utredaren bör dock vara oförhindrad att föreslå de justeringar och kompletteringar som han finner lämpliga.

I detta sammanhang bör utredaren dessutom undersöka i vilken utsträckning det är nödvändigt att ha särskilda uppördsregler för vissa slag av direkta skatter samt, om sådana behövs och det är möjligt och ändamålsenligt, arbeta in dessa regler i den nya uppördslagen.

De ständiga ändringarna av UBL har, som redan nämnts, lett till brister i systematik och överskådlighet. Ett exempel på bristande enhetlighet som har nämnts av Lagrådet är beskrivningen av den skatteuppörd som sker från inkomsttagare som omfattas av bestämmelserna om preliminär A-skatt. Skattebetalningen verkställs i dessa fall i två steg, avdraget från lönen och den efterföljande inlevereringen av det innehållna beloppet till statsverket. Det finns behov av en terminologi som tydligt skiljer mellan dessa två steg.

Ett annat exempel som belyser de terminologiska svårigheterna är

beteckningarna på de olika formerna av preliminär skatt: preliminär A-skatt, särskild A-skatt och preliminär F-skatt. Eftersom alla tre skatteformerna är preliminära är terminologin inte konsekvent.

Beteckningar som används i bl.a. kommunalskattelagen (1928:370), lagen (1947:576) om statlig inkomstskatt, lagen (1947:577) om statlig förmögenhetsskatt, taxeringslagen (1990:324) eller lagen (1968:430) om mervärdeskatt har samma betydelse i UBL om inte annat anges eller framgår av sammanhanget. Kommunalskattelagen, lagen om statlig inkomstskatt och lagen om mervärdeskatt är just nu föremål för en genomgripande översyn och taxeringslagen har nyss ersatt en äldre lag på området. Lagen om statlig förmögenhetsskatt upphörde att gälla vid utgången av år 1991 men skall tillämpas t.o.m. 1995 års taxering. Det bör därför också vara en uppgift för utredaren att undersöka om hänvisningarna till de nämnda lagarna fortfarande är de mest ändamålsenliga eller om de behöver justeras. I detta sammanhang bör utredaren också undersöka om de i UBL definierade begreppen är de mest lämpliga.

De i UBL nyligen införda bestämmelserna om omprövning vid uppörd av skatt (prop. 1990/91:46, bet. 1990/91:SkU7, rskr. 1990/91:81, SFS 1990:1317) avser i vissa fall samma fråga som reglerna om jämkning av preliminär skatt. En uppgift för utredaren bör också vara att klargöra förhållandet mellan de nu nämnda reglerna och, om det finns behov av det, föreslå justeringar eller förtydliganden i de aktuella bestämmelserna.

En annan bestämmelse som bör ägnas särskild uppmärksamhet är 61 § UBL som reglerar dödsbos och dödsbodelägares ansvar för skatt som påförts den döde. Bestämmelsens ursprungliga syfte var att bl.a. begränsa det gäldsansvar som då gällde enligt bestämmelserna i 21 kap. ärvdabalken. Dessa bestämmelser har sedermera mildrats (prop. 1980/81:48, bet. 1980/81:LU11, rskr. 1980/81:224, SFS 1981:359). Utredaren bör undersöka om det alltjämt är nödvändigt med en specialreglering på skatteområdet eller om ärvdabalkens regler kan gälla generellt. I det sammanhanget bör utredaren bl.a. beakta vad som krävs för att indrivningen skall fungera smidigt i det fall boet är skiftat. I anslutning till detta bör utredaren också undersöka om bestämmelserna om skattebefrielse för dödsbo i 30 § andra stycket UBL fortfarande fyller en så viktig funktion att de bör behållas.

I detta sammanhang bör utredaren dessutom se över de aktuella lagarnas bestämmelser om beloppsgränser. Flera av bestämmelserna har varit oförändrade under lång tid och det kan nu finnas administrativa skäl att ändra vissa belopp.

Ett samordnat system för redovisning och inbetalning av skatter och avgifter

Sedan 1985 sker en samordnad redovisning och inbetalning av innehål- len preliminär A-skatt och arbetsgivaravgifter. Förfarandet är skilt från uppbörderna av preliminär B-skatt (fr.o.m. den 1 april 1993 pre- liminär F-skatt), preliminär skatt på ränta och utdelning, kvarstående skatt, tillkommande skatt och mervärdesskatt. Uppbörderna av de nu nämnda skatterna är inte heller samordnad. Reglerna är olika när det gäller t.ex. inbetalningsdag, redovisningsperiod, redovisningshandling- ar, postgirokonto, påminnelse- och anmaningssystem samt sanktions- system.

Ett av syftena med skatteförvaltningens nya organisation med endast en skattemyndighet i varje län är att företag och enskilda skall ha endast en kontaktpunkt inom skatteförvaltningen och inte behöva vända sig till olika ställen för olika slag av skatter. Givetvis blir det enklare att hantera en sådan ordning om förfarandereglerna för de olika skatterna och avgifterna görs så enhetliga som möjligt.

En näringsidkare gör i dag mellan 25 och 30 skatte- och avgiftsin- betalningar avseende direkta skatter, arbetsgivaravgifter och mervär- desskatt under ett år. Skattemyndigheterna lägger ner stora resurser på att anmana och restföra arbetsgivare och skattskyldiga som inte betalar skatter och avgifter i föreskriven ordning samt på att omfördela inbetalda medel mellan olika konton och avstämma inbetalnings- kontona. Mer enhetliga förfaranderegler skulle kunna leda till minskade administrationskostnader för såväl skattemyndigheterna som arbetsgivarna och de skattskyldiga.

Redovisning av skatter och avgifter bör så långt möjligt ske på en och samma redovisningshandling och betalas in samtidigt till ett gemensamt konto. En huvuduppgift för utredaren bör vara att undersöka hur långt en sådan samordning bör gå samt utarbeta förslag till ett samordnat system för redovisning och inbetalning av skatter och avgifter. I detta sammanhang bör utredaren undersöka i vilken mån de olika förfarandereglerna bör förenhetligas och föreslå de justeringar som han finner ändamålsenliga. I detta skede bör samordningsarbetet dock inte omfatta mervärdesskatten och punktskatterna. På dessa områden kan väsentliga ändringar behöva göras för att få en an- passning till de regelsystem som gäller inom EG. Ett arbete med den inriktningen bedrivs av Utredningen om teknisk anpassning av mervärdesskatten och punktskatterna till EG (Fi 1991:09). Regeringen har dessutom uppdragit åt Riksskatteverket att utreda formerna för och organisationen av mervärdebeskattningen och punktbeskattningen vid ett svenskt medlemskap i EG. Resultatet av dessa arbeten bör avvaktas

innan man utreder möjligheterna att infoga även mervärdesskatten och punktskatterna i ett större och mer enhetligt uppbördssystem.

Inbetalningstidpunkter m.m.

Den nu aktuella översynen av uppbördsbestämmelserna bör även innefatta en översyn av tidpunkterna för inbetalningen av skatter och avgifter. Arbetsgivarnas inbetalning av innehållen preliminär A-skatt och arbetsgivaravgifter skall enligt nuvarande regler ske senast den 18 i månaden efter den månad lönen betalades ut och inbetalning av mervärdesskatt skall i regel ske senast den 5 i andra månaden efter utgången av den redovisningsperiod som deklarationen avser. Med hänsyn till att det här är fråga om mycket stora skatte- och avgiftsbelopp är det ur statsfinansiell synpunkt viktigt att redovisning och inbetalning sker så tidigt som möjligt. De betalningsskyldiga måste dock ges tillräcklig tid för att kunna lämna en korrekt redovisning eller deklaration och få fram nödvändiga medel.

Riksgäldskontoret och Riksrevisionsverket har på regeringens uppdrag gjort en översyn av betalningstidpunkter för statliga betalningsflöden. Resultatet av översynen har redovisats i en rapport som överlämnats till Finansdepartementet. Utredaren bör i sitt arbete väga in vad som sägs i rapporten (RRV Dnr 20-92-0980 och RGK Dnr 1-0-921663).

I detta sammanhang vill jag också peka på den förskjutning i tid mellan utbetalning av överskjutande skatt och inbetalning av kvarstående skatt som har uppstått genom de av riksdagen nyligen beslutade reglerna om ytterligare förenklingar i deklarationsförfarandet (prop. 1992/93:86, bet. 1992/93:SkU11, rskr. 1992/93:146, SFS 1992:1659 m.fl.). Enligt de nya reglerna skall den överskjutande skatten i regel återbetalas redan under augusti taxeringsåret. Betalas den kvarstående skatten in till skattemyndigheten senast den 18 september taxeringsåret skall kvarskatteavgiften sättas ned. Om den skattskyldige inte utnyttjar denna möjlighet skall den kvarstående skatten dock fortfarande inte betalas in till skattemyndigheten förrän senast den 18 april året efter taxeringsåret. Utredaren bör undersöka vilka möjligheter det finns att tidigarelägga den sista inbetalningstidpunkten för kvarstående skatt eller att på annat sätt effektivisera uppbörden av kvarstående skatt. Det kan nämnas att i Danmark tillämpas en ordning där obetald skatt som avser mindre belopp läggs till kommande års preliminära skatt.

Av Regeringsrättens dom den 14 april 1992, Mål nr 1977-1989, som gällde en fråga om kvarskatteavgift, framgår att det kan dröja upp till en vecka innan en fyllnadsinbetalning som görs via en banks

företagsgiro når skattemyndighetens skattepostgirokonto. En sådan fördröjning är inte acceptabel inom uppbördssystemet. Utredaren bör därför också undersöka vilka åtgärder som kan och bör vidtas för att förkorta tiden mellan inbetalning av skattemedel till bank via giro och den tidpunkt då medlen finns tillgängliga på skattemyndighetens konto.

I detta sammanhang bör utredningsmannen också följa upp hur de nya reglerna om F-skattebevis tillämpas, främst såvitt avser tidpunkten för arbetstagarens innehav av F-skattebevis, i de fall en arbetsgivare betalar in semestermedel till en semesterkassa.

Räntor och avgifter

Under inkomstårets sista månad och under januari - mars året därpå görs stora fyllnadsinbetalningar av preliminär skatt. För fysiska personer utgör egna inbetalningar av preliminär skatt, fyllnadsinbetalningar och kvarstående skatt ca 15 % av den slutliga skatten. För juridiska personer utgör fyllnadsinbetalningar och kvarstående skatt knappt 40 % av den slutliga skatten. För fyllnadsinbetalningar som görs t.o.m den 18 februari året efter inkomståret och för fyllnadsinbetalningar som tillsammans understiger 20 000 kr och som görs t.o.m. den 30 april samma år utgår enligt nuvarande regler ingen kvarskatteavgift. För fyllnadsinbetalningar under tiden 19 februari - 30 april året efter inkomståret och som överstiger 20 000 kr utgår en kvarskatteavgift som motsvarar 20 % av statslåneräntan i november inkomståret. Fr.o.m. den 1 januari 1995 har sista dag för fyllnadsinbetalning ändrats från den 30 april till den 3 maj (prop. 1992/93:86, bet. 1992/93:SkU11, rskr. 1992/93:146, SFS 1992:1661).

Utredaren bör förutsättningslöst pröva och föreslå nya regler för beräkning av räntor och avgifter. Därvid bör en avvägning ske mellan önskemålet att begränsa det allmännas ränteförluster på grund av en fördröjd uppbörd och effekterna på de betalningsskyldigas likviditet. Dessutom bör det redovisas för- och nackdelar med dels ett system med fasta avgifter, dels ränteberoende avgifter.

Bättre överensstämmelse mellan den preliminära och den slutliga skatten

Vid 1992 års taxering uppgick den kvarstående skatten till 17,4 miljarder kr och den överskjutande skatten till 23,9 miljarder kr. Genom de nya reglerna om F-skattebevis, som även omfattar skatteavdrag på biinkomster, kan den kvarstående skatten antas minska avsevärt fr.o.m. 1994 års taxering. Riksdagen har också beslutat om

nya regler för uttag av preliminär B-skatt (fr.o.m. den 1 april 1993 preliminär F-skatt) som innebär att den preliminära skatten fr.o.m. uppberdsåret 1993/94 normalt skall tas ut med ett belopp som motsvarar 105 % av den slutliga skatt som har påförts den skattskyldige året före inkomståret i stället för som tidigare 120 % (prop. 1992/93:96, bet. 1992/93:SkU9, rskr. 1992/93:66, SFS 1992:1177). De nya reglerna beräknas medföra en väsentlig minskning av den överskjutande skatten. Det kan dock antas att den kvarstående och den överskjutande skatten fortfarande kommer att uppgå till stora belopp. Utredningsmannen bör därför också undersöka vilka möjligheter det finns att ytterligare förbättra överensstämelsen mellan den preliminära och den slutliga skatten.

Förskottsbetalning av lön

Enligt nuvarande uppberdssystem skall arbetsgivarna varje månad redovisa den under föregående månad faktiskt utgivna lönen samt det skatteavdrag som gjorts på lönen och den månadsavgift som belöper på lönesumman. Skattebeloppet och månadsavgiften skall betalas in till skattepostgirokontot samtidigt som redovisningen lämnas. Systemet bygger alltså på kontantprincipen. Några regler om undantag från den principen finns varken i UBL eller USAL. I praktiken görs emellertid avsteg från den nu angivna ordningen. Vissa arbetsgivare betalar månatligen ut ett förskott på lönen som kan vara så stort som 90 % av nettolönen, medan resten av lönen betalas ut först månaden därpå. Skatteavdrag och beräkning av månadsavgift sker då med utgångspunkt i slutregleringen. Till stöd för detta förfarande åberopas två uttalanden från Centrala uppberdsnämnden som rörde skatteavdrag och gjordes under 1940- och 1950-talen. Förfarandet leder till en försenad skatte- och avgiftsuppbörd och medför väsentliga ränteförluster för det allmänna.

Det nu redovisade förfarandet med uppskjuten redovisning av innehållen skatt och socialavgifter får anses strida mot de grundläggande principerna i UBL och USAL. En uppgift för utredaren bör vara att undersöka vilka ändringar som behöver göras i arbetsgivarnas och skattemyndigheternas administrativa rutiner för att även de nu aktuella löneutbetalningarna skall kunna passas in i det ordinarie uppberdsförfarandet samt föreslå den lagreglering som kan behövas.

Sanktioner m.m.

I dagens uppbördssystem finns två olika former av sanktioner. I UBL finns straffbestämmelser för bl.a. arbetsgivare som redovisar innehållen skatt på ett oriktigt sätt. Dessa bestämmelser gäller inte vid avgiftsuppbörden. I USAL finns i stället bestämmelser om administrativa sanktioner i form av avgiftstillägg som får tillgripas när en arbetsgivare redovisar för låga avgifter eller inga avgifter alls. Det kan övervägas om inte straffbestämmelserna i UBL bör ersättas av bestämmelser i skattebrottslagen (1971:69) samt om mindre allvarliga förseelser bör träffas av en administrativ sanktion i stället för en straffrättslig (jfr BRÅ PM 1983:6 Uppbördsbrott. Åtgärder mot de likvida fusket). En huvuduppgift för utredaren är att överväga vilken eller vilka sanktioner som behövs i den nya uppbördslagen och föreslå bestämmelser om detta.

Andra viktiga bestämmelser som har ett nära samband med sanktionsbestämmelserna är bestämmelserna om ställföreträdarens betalningsansvar. Det har framkommit kritik mot det nuvarande systemet. Bl.a. har hävdats att arbetsgivare som driver enskild firma eller handelsbolag missgynnas. Även den nya uppbördslagen bör innehålla bestämmelser om ställföreträdarens ansvar. Det bör ankomma på utredaren att undersöka om de bestämmelser som finns nu är de mest ändamålsenliga eller om de bör ändras i något avseende. Utredaren bör därvid också undersöka om det finns skäl att ändra beslutsordningen. Av intresse i detta sammanhang kan vara delar av det utredningsarbete som redovisats av Utredningen om säkerhetsåtgärder m.m. i skatteprocessen i delbetänkandet (SOU 1983:23) Lag om skatteansvar.

Aktuella reformer

Inom Finansdepartementet bedrivs fortlöpande arbete med att förbättra uppbördsförfarandet i olika avseenden. För närvarande bereds förslag som lades fram av Skatteindrivningsutredningen i betänkandet (SOU 1987:10) Indrivningslag m.m. Detta arbete måste givetvis beaktas av utredaren.

Dagens uppbördssystem bygger i stora delar alltjämt på manuella administrativa rutiner hos såväl de skattskyldiga som skattemyndigheterna och på att betalningarna i stor utsträckning sker med kontanter. Den tekniska utvecklingen på dessa områden har emellertid skapat förutsättningar för mer rationella administrativa rutiner genom en ökad användning av ADB och andra betalningsformer än kontanter, t.ex. gireringar. Uppbördssystemet för skatter och avgifter kan därför inom

en relativt snar framtid komma att behöva förändras i väsentliga delar. Detta bör så långt möjligt beaktas av utredaren. De nya reglerna bör exempelvis i så stor utsträckning som möjligt göras så enhetliga och enkla att ADB kan användas vid tillämpningen. Dessutom bör de nya reglerna disponeras på ett sådant sätt, exempelvis i olika kapitel, att en reform inom ett av uppbördssystemets delområden kräver så få följdändringar som möjligt inom de övriga områdena.

Ramarna för arbetet, samråd m.m.

Det finns givetvis även andra uppbördsfrågor än de jag tagit upp som kan behöva prövas. Utredaren är oförhindrad att ta upp sådana frågor och lägga fram de förslag han anser påkallade.

I sitt arbete bör utredaren följa arbetet i Skattelagskommittén (Fi 1991:03).

I syfte att utforma förslagen med beaktande av deras effekter på likviditeten i ekonomin bör utredaren bedriva arbetet i nära samråd med Riksbanken och Riksgäldskontoret.

Utredaren skall analysera vilka effekter framlagda förslag kommer att få för skatteförvaltningen och därvid beakta vad som sägs i direktiven till samtliga kommittéer och särskilda utredare angående utredningsförslagets inriktning (dir. 1984:5). Vidare skall direktiven angående beaktande av EG-aspekter i utredningsverksamheten (dir. 1988:43) och vad som anförts om regelutformning i 1993 års budgetproposition (prop. 1992/93:100 bil. 8 s. 21 ff.) beaktas.

Utredningsarbetet bör vara avslutat före utgången av år 1994. Utredaren bör, om det inte bedöms olämpligt, redovisa frågorna som rör inbetalningstidpunkter med förtur.

Hemställan

Med hänvisning till vad jag nu har anfört hemställer jag att regeringen bemyndigar det statsråd som har till uppgift att föredra ärenden om skatter

att tillkalla en särskild utredare - omfattad av kommittéförordningen (1976:119) - med uppdrag att göra en översyn av reglerna om uppbörd av skatt och socialavgifter och i samband därmed föreslå vissa reformer samt

att besluta om sakkunniga, experter, sekreterare och annan hjälp åt utredaren.

Vidare hemställer jag att regeringen beslutar att kostnaderna skall belasta sjunde huvudtitelns anslag Utredningar m.m.

Beslut

Regeringen ansluter sig till föredragandens överväganden och bifaller hans hemställan.

(Finansdepartementet)

Uppgifter om betalning av skatter och avgifter

1 Debiterad preliminär skatt

Debiterad preliminär skatt vid årets början* (mdkr)					
1990	1991	1992	1993	1994	1995
70	69	63	61	52	62

* Under året sker jämkning i många fall. De vid utgången av resp. år kvarstående beloppen har i allmänhet utgjort ca 60 - 65 % av de ursprungligen debiterade beloppen. De belopp som flutit in kan uppskattas till nämnda procent av de ovan angivna vid årets början debiterade beloppen.

2 Innehållen preliminär skatt

Belopp som flutit in resp. uppbördsår (mdkr)					
1990	1991	1992	1993	1994	1995
275	237	244	261	285	313

3 Preliminär skatt på ränta och utdelning

Belopp som flutit in resp. uppbördsår (mdkr)					
1990	1991	1992	1993	1994	1995
-	11	12	10	9	9

4 Överskjutande skatt

Belopp vid 1990 - 1994 års taxeringar (mdkr)						
	1990	1991	1992	1993	1994	1995
Fysiska personer						
A-skatt	15,5	15,3	15,1	15,0	13,9	16,1
Deb prel skatt	1,9	2,2	2,6	2,5	2,1	2,2
Juridiska personer						
Aktiebolag	6,7	7,0	5,5	4,2	5,6	6,1
Övriga	0,2	0,2	0,7	0,5	1,0	1,3
Summa	24,3	24,7	23,9	22,2	22,6	25,7

Ränta på överskjutande skatt vid 1990 - 1994 års taxeringar (mdkr)					
1990	1991	1992	1993	1994	1995
1,0	1,1	0,7	1,2	0,9	1,1

5 Kvarstående skatt

Debiterade belopp vid 1990 - 1994 års taxeringar (mdkr)						
	1990	1991	1992	1993	1994	1995
Fysiska personer						
A-skatt	9,3	8,5	8,6	6,5	7,1	6,8
Deb prel skatt	1,9	2,0	1,8	1,1	1,0	1,2
Juridiska personer						
Aktiebolag	4,1	4,9	6,1	3,6	3,0	3,3
Övriga	0,2	0,2	0,9	0,8	0,9	0,3
Summa	15,5	15,5	17,4	12,0	12,0	11,6

Belopp som flutit in resp. kalenderår (mdkr)*					
1990	1991	1992	1993	1994	1995
8,1	9,2	10,7	11,9	8,9	9,5

* Anm. Siffrorna ej jämförbara med debiterade belopp, eftersom inbetalningar avser flera års taxeringar.

Kvarkskatteavgift vid 1990 - 1994 års taxeringar (mdkr)					
1990	1991	1992	1993	1994	1995
1,5	1,7	1,8	1,5	1,1	1,6

6 Tillkommande skatt

Belopp som flutit in resp. uppbördsår (mdkr)					
1990	1991	1992	1993	1994	1995
0,5	0,6	0,6	1,5	2,6	3,3

7 Arbetsgivaravgifter

Belopp som flutit in resp. utgiftsår (mdkr)					
1990	1991	1992	1993	1994	1995
200	212	192	168	177	205

8 Mervärdesskatt

Belopp vid beskattningsåren 1991 - 1995 (exkl. tullmoms)					
	1991	1992	1993	1994	1995
Inbetalning	158,4	160,3	156,4	162,2	208,7
Utbetalning	103,4	103,3	105,1	117,1	105,1
Nettobetaling	55	57	51,3	45,1	103,6

9 Vissa andra uppgifter om fyllnadsinbetalningar och kvarstående skatt m.m.

1993 ÅRS TAX	BELOPP I MILL.KR.				ANTAL				MEDELVÄRDEN						
	Fys A	Fys F	Fys	Jur	Totalt	Fys A	Fys F	Fys	Jur	Totalt	Fys A	Fys F	Fys	Jur	Totalt
Fyllnadsinbetalningar 19 feb - 30 april	6453	1333	7786	4828	12614	920	67	987	52	1039	6685	17057	7388	83383	11223
2 maj - 30 juni efter 30 juni	6150	1141	7291	4373	11664	19	9	28	5	33	15240	20773	17025	84333	27785
Förtdöskärbetalning	285	185	470	443	913	3	1	4	0	4	5503	12195	6502	28235	8665
Överskjutande skatt	18	7	25	12	37										
Kvarstående skatt			3140	27	3167			272	1	273			11559	51527	11636
Slutlig skatt	15016	2496	17512	4745	22257	4369	216	4585	110	4695	3437	11558	3819	43292	4741
Underuttag i Kvarskatt + fyllnadsbetalningar	6461	1113	7574	4436	12010	2561	121	2682	126	2808	2523	9199	2824	35148	4277
Underuttag i i procent av slutlig skatt	256811	18735	275546	34298	309844	7548	345	7894	222	8116	34022	54256	34907	154601	38179
K-skatt i procent av slutlig skatt	12941	2446	15360	9264	24624										
	5%	13%	6%	27%	8%										
	3%	6%	3%	13%	4%										

1994-ÅRS TAX	BELOPP I MILJ.KR					ANTAL					MEDELVÄRDEN				
	Fys A	Fys F	Fys	Jur	Totalt	Fys A	Fys F	Fys	Jur	Totalt	Fys A	Fys F	Fys	Jur	Totalt
Fyllnadsbetalningar															
19 feb - 30 april	6722	1180	7902	4422	12324	896	58	955	48	1003	7066	16942	7671	85788	11408
2 maj - 30 juni	6333	991	7324	4115	11439	24	9	33	5	38	15213	20378	16615	53388	21998
efter 30 juni	365	182	547	294	841	4	1	4	0	5	6081	13462	6940	30374	8989
Fördelsbetaltning															
			2695	68	2763								11194	75724	11433
Överskjutande skatt															
varav < 24 kr	13915	2106	16021	6633	22654	4223	159	4382	117	4500	3295	13273	3656	56500	5035
varav > 24 kr	1	0	1	0	1	166	0	166	4	170	9		9	4	9
	13914	2106	16020	6633	22653	4058	159	4216	113	4329	3429	13273	3799	58747	5232
Kvarstående skatt															
varav < 24 kr	7070	1009	8079	3919	11998	2762	80	2842	118	2960	2560	12629	2843	33175	4053
varav > 24 kr	7	0	7	0	7	738	0	738	9	747	9	0	9	13	9
	7063	1009	8072	3919	11991	2024	80	2104	109	2213	3490	12629	3837	35849	5418
Slutlig skatt	272747	15855	288602	40375	328977	7499	254	7753	223	7976	36372	62463	37227	180944	41247
Underuttag i Kvarskatt+fyllnadsbetalningar	13792	2189	15981	8341	24322										
Underuttag i i procent av slutlig skatt	5%	14%	6%	21%	7%										
K-skatt i procent av slutlig skatt	3%	6%	3%	10%	4%										

1995 ÅRS TAX	BELOPP I MILJ.KR					ANTAL					MEDELVÄRDEN				
	Fys A	Fys F	Fys	Jur	Totalt	Fys A	Fys F	Fys	Jur	Totalt	Fys A	Fys F	Fys	Jur	Totalt
Fyllnadsinbetalningar 11 feb - 3 maj	8372	1397	9769	4292	14061	1129	53	1181	54	1235	6717	19294	7276	67433	9914
4 maj - 30 juni	7580	1014	8594	3653	12247	61	15	76	8	85	11919	23506	14253	72696	19928
efter 30 juni	728	362	1090	598	1688	5	1	6	1	8	12596	15362	13182	36705	16656
Förtidsäntbetalning	64	21	85	41	126										16885
			706	26	732			42	1	43			16647	27572	
Överskjutande skatt varav i augusti	16112	2247	18359	7372	25731	4310	163	4472	125	4597	3739	13802	4105	59025	5597
varav < 24 kr	12431	60	12491	0	12491	3721	3	3724	0	3724	3341	20000	3354	0	3354
varav > 24 kr	1	0	1	0	1	140	1	142	7	148	8	10	8	3	7
	16111	2247	18358	7372	25730	4169	161	4331	118	4449	3864	13923	4239	62299	5783
Kvarstående skatt varav betalt före 18 sept	6815	1173	7988	3593	11581	2369	80	2449	119	2568	2877	14668	3262	30170	4510
varav < 24 kr	1160	5	1164	0	1164	489	1	490	0	490	2372	4500	2376	0	2376
varav > 24 kr	5	0	6	0	6	666	5	671	9	681	8	14	8	15	8
	6810	1173	7982	3593	11575	1702	75	1777	110	1887	4000	15654	4492	32736	6134
Slutlig skatt	300174	18701	318875	51645	370520	7415	249	7663	232	7895	40485	75195	41611	222823	46931
Underuttag 1 Kvarskatt + fyllnads- betalningar	15187	2570	17757	7885	25642	178	39	217	44	261	64169	58491	63149	466759	131412
Underuttag 1 i procent av slutlig skatt	5%	14%	6%	15%	7%										
K-skatt i procent av slutlig skatt	2%	6%	3%	7%	3%										
Prel-skatt före 11 febr	11396	2276	13672	20571	34243										
Underuttag 2 (Underuttag 1 + egna inbetalningar)	26583	4846	31429	28456	59885										
Underuttag 2 i procent av slutlig skatt	9%	26%	10%	55%	16%										

Tidsåtgången för betalningsförmedling till ett postgirokonto resp. för betalning av skatt via bank

Redovisningen i denna bilaga grundas på uppgifter som lämnats av Postgirot Bank AB och Bankgirocentralen BGC AB. Den beskrivning av skatteinbetalningar som Postgirot Bank AB lämnat visar hela kedjan från det att betalningen initieras av betalningsavsändaren till dess att skattebeloppet bokförts på skattemyndighetens postgirokonto.

SAMMANSTÄLLNING ÖVER HANDHAVANDETIDER FÖR BETALNINGAR TILL ETT POSTGIROKONTO				
Betalningssätt	Dag 1	Dag 2	Dag 3	Dag 4
Inbetalning				
Inbetalning på postkontor	Inbetalning före stängning	Bokfört på SKM:s konto		
Inbetalning på postkontor Vissa orter	Inbetalning före stängning		Bokfört på SKM:s konto	
Inbetalning på bankkontor Nordbanken/Sparbanken	Inbetalning före stängning	Bokfört på SKM:s konto		
Kuvertbetalning postgiro				
Kuvertbetalning vanlig brevlåda Täckning finns	Postas före sista tömning för Sthlm-post	Bokfört på SKM:s konto		
Kuvertbetalning vanlig brevlåda Täckning med check	Postas före sista tömning för Sthlm-post		Bokfört på SKM:s konto	
Kuvertbetalning vanlig brevlåda Täckning med check speciellt tillstånd	Postas före sista tömning för Sthlm-post	Bokfört på SKM:s konto		
Kuvertbetalning vit brevlåda, Sthlm Täckning finns	Postas före kl 09.00 Bokfört på SKM:s -konto			
Kuvertbetalning vit brevlåda, Sthlm Täckning med check	Postas före kl 09.00	Bokfört på SKM:s konto		
Kuvertbetalning vit brevlåda, Sthlm Täckning med check speciellt tillstånd	Postas före kl 09.00 Bokfört på SKM:s -konto			

Betalningssätt	Dag 1	Dag 2	Dag 3	Dag 4
Skattegiro				
Skattegiro, kuvertrutin	Postas före sista tömning för Sthlm-post			Bokfört på SKM:s konto
Skattegiro, fullmaktsrutin	Ändringar lämnas till Pg			Bokfört på SKM:s konto
Elektronisk initiering				
GiroTel, GiroGuide, GiroVision, GiroDirekt	Uppdrag lämnade före kl 13.00 Bokfört på SKM:s konto			
Fakturabetalningsservice				
- teletransmission	Sändning före kl 15.00 alt. kl. 18.00	Bokfört på SKM:s konto		
- datamedium via post	Lämnas på post-kontor		Bokfört på SKM:s konto	
- Datamedium inlämning Sthlm	Inlämning Pg före kl 15.00 alt kl. 18.00	Bokfört på SKM:s konto		
- lista	Postas före sista tömning för Sthlm-post		Bokfört på SKM:s konto	
Entreprenader				
Nordbankens personkonto Basservice- ej månadsskifte	Postas före sista tömning för Sthlm-post		Bokfört på SKM:s konto	
Nordbankens personkonto Högre service- ej månadsskifte	Postas före sista tömning för Sthlm-post	Bokfört på SKM:s konto		
SparbanksGiro Ej månadsskifte	Postas före sista tömning för Sthlm-post		Bokfört på SKM:s konto	
Nordbankens personkonto Bas- service-månadsskifte	Postas före sista tömning för Sthlm-post		Bokfört på SKM:s konto*	
Nordbankens personkonto Högre service- månadsskifte	Postas före sista tömning för Sthlm-post		Bokfört på SKM:s konto*	
SparbanksGiro Månadsskifte	Postas före sista tömning för Sthlm-post		Bokfört på SKM:s konto*	

* För Postgirots entreprenadåtagandentill Nordbanks- och Sparbanksgirot gäller att vid extrem högtrafik högst 20 procent av materialet försenas ett dygn.

SAMMANSTÄLLNING ÖVER HANDHAVANDETIDER FÖR BETALNING AV SKATT TILL BANK		
Inbetalning av Skatt	Bankdag 1	Bankdag 2
Skatt via bankkontor	- Betalningsunderlag till bankkontoret - Kontantbetalning	- Bankgirots behandlingsdag - Bokfört på Skattemyndighetens konto i bank
Skatt i Bankgiro Direkt	- Betalningsunderlag till Bankgirot	
Skatt i Leverantörsbetalningar	- Bankgirot tar emot och läser in betalningsfilen	
Bankernas Skattegiro	- Inläsning i Bankgirot (underlag Bankgirot tillhanda en dag tidigare)	
Bankernas Skattefullmakt	Före förfallodagen hämtas uppgift om belopp från RSV	

Redovisningshandling för redovisning och betalning av skatter och avgifter — skatte-deklaration

UTKAST

Adress
Adress
Adress
Adress

Skattedeklaration Skatt och arbetsgivaravgift

Person-/Organisationsnummer	TNR	Deklarationsdpunkt 1998-02-12
-----------------------------	-----	----------------------------------

Gör er uträkning på den bifogade uträkningsblanketten. För sedan in uppgifterna nedan.

Deklarationen sänds till på baksidan angiven adress

Mervärdesskatt att deklarerar för

Utgående skatt 25 %	+	00
Utgående skatt 12 %	+	00
Utgående skatt 6 %	+	00
Utgående skatt varuförvärv från EG	+	00
Utgående skatt tjänsteförvärv från utlandet	+	00
Ingående skatt tjänsteförvärv från utlandet	-	00
Ingående skatt (25 %)	-	00
Ingående skatt (12 %)	-	00
Ingående skatt (6 %)	-	00
Återförd	+	00
Skatt att betala/återlä	=	00

Börja med uträkningsblanketten

Underlag m.m. för mervärdesskatt

Försäljning av varor och tjänster inom Sverige momspliktiga	00
Försäljning av varor och tjänster inom Sverige momsfria	00
Försäljning av	00
Försäljning av	00
..... varor till annat EG-land	00
Värde av förvärv	00
Värde av	00
..... EG-land	00
Värde av förvärv	00
.....	00
Marginalbeskattningsunderlag	00
Marginalbeskattningsomsättning	00
Värde av egna uttag	00
Värde av överföring	00
Värde av förvärv och import av	00

Arbetsgivaravgift och avdragen skatt att deklarerar för

Arbetsgivaravgift brutto	+	00
Avgår Särskild löneskatt	-	00
Avgår Nedsättn i slödomr	-	00
Avgår Utb 1	-	00
Utbildningsvikariat	-	00
Avgår	-	00
Avgår	-	00
Avgår Utsänd personal	-	00
Avdragen skatt från lön inkl. SINK	+	00
Avdragen skatt från ränta och utdelning	+	00
Att betala	=	00

Underlag för arbetsgivaravgifter och skatteavdrag

Sammanlagd bruttolön för månaden	00
Sammanlagda naturaförmåner	00
Sammanlagt kostnadsavdrag	00
Avgiftsunderlag A	00
Underlag för	00
Underlag för	00
Underlag för	00
Underlag för	00
Underlag för avdragen skatt från lön	00
Underlag för skatt på ränta och utdelning	00

Underskrift

Namn/förtydligande	Telefonnummer
--------------------	---------------

Förklaring till deklarationen lämnas i särskild skrivelse som bifogas

Retention of Information in the Short-Term Memory

by *George A. Miller*, *University of Pennsylvania*

Received *June 15, 1949*

ABSTRACT

The retention of information in the short-term memory was studied. The results show that the amount of information that can be held in the short-term memory is limited to about seven items. The retention time for each item is about 15-20 seconds. The results are consistent with the theory of the short-term memory as a limited capacity store.

Keywords: Short-term memory, Information retention, Memory span, Memory span test, Memory span task

The short-term memory is a limited capacity store. The amount of information that can be held in the short-term memory is limited to about seven items. The retention time for each item is about 15-20 seconds.

The short-term memory is a limited capacity store. The amount of information that can be held in the short-term memory is limited to about seven items. The retention time for each item is about 15-20 seconds. The results are consistent with the theory of the short-term memory as a limited capacity store.

The short-term memory is a limited capacity store. The amount of information that can be held in the short-term memory is limited to about seven items. The retention time for each item is about 15-20 seconds. The results are consistent with the theory of the short-term memory as a limited capacity store.

Copyright © 1950 by the American Psychological Association

Statens offentliga utredningar 1996

Kronologisk förteckning

1. Den nya gymnasieskolan – hur går det? U.
2. Samverkansmönster i svensk forskningsfinansiering. U.
3. Fritid i förändring.
Om kön och fördelning av fritidsresurser. C.
4. Vem bestämmer vad? EU:s interna spelregler inför regeringskonferensen 1996. UD.
5. Politikområden under lupp. Frågor om EU:s första pelare inför regeringskonferensen 1996. UD.
6. Ett år med EU. Svenska statstjänstemäns erfarenheter av arbetet i EU. UD.
7. Av vitalt intresse. EU:s utrikes- och säkerhetspolitik inför regeringskonferensen. UD.
8. Batterierna – en laddad fråga. M.
9. Om järnvägens trafikledning m.m. K.
10. Forskning för vår vardag. C.
11. EU-mopeden. Ålders- och behörighetskrav för två- och trehjuliga motorfordon. K.
12. Kommuner och landsting med betalnings-svårigheter. Fi.
13. Offentlig djurskyddstillsyn. Jo.
14. Budgetlag – regeringens befogenheter på finansmaktens område. Fi.
15. Union för både öst och väst. Politiska, rättsliga och ekonomiska aspekter av EU:s sjätte utvidgning. UD.
16. Förankring och rättigheter. Om folkomröstningar, utträdesrätt, medborgarskap och mänskliga rättigheter i EU. UD.
17. Bättre trafik med väginformatik. K.
18. Totalförsvarspflichtiga m95. Förslag om jobb/studier efter muck, bostadsbidrag, dagpenning, försäkringar. Fö.
19. Sverige, EU och framtiden. EU 96-kommitténs bedömningar inför regeringskonferensen 1996. UD.
20. Samordnad rollfördelning inom teknisk forskning. U.
21. Reform och förändring. Organisation och verksamhet vid universitet och högskolor efter 1993 års universitets- och högskolereform. U.
22. Inflytande på riktigt – Om elevers rätt till inflytande, delaktighet och ansvar. U.
23. Kartläggning och analys av den offentliga sektorns upphandling av varor och tjänster med miljöpåverkan. N.
24. Från Maastricht till Turin. Bakgrund och övriga EU-länders förslag och debatt inför regeringskonferensen 1996. UD.
25. Från massmedia till multimedia – att digitalisera svensk television. Ku.
26. Ny kurs i trafikpolitiken + Bilagor. K.
27. En strategi för kunskapslyft och livslångt lärande. U.
28. Det forskningspolitiska landskapet i Norden på 1990-talet. U.
29. Forskning och Pengar. U.
30. Borgenärsbrotten – en översyn av 11 kap. brottsbalken. Fi.
31. Attityder och lagstiftning i samverkan + bilagedel. C.
32. Möss och människor. Exempel på bra IT-användning bland barn och ungdomar. SB.
33. Banverkets myndighetsroll m.m. K.
34. Aktiv arbetsmarknadspolitik + expertbilaga. A.
35. Kriminalunderrättsregisterregister DNA-register. Ju.
36. Högskola i Malmö. U.
37. Sveriges medverkan i FN:s familjeår. S.
38. Nationalstadsparker. M.
39. Rapport från klimatdelegationen 1995. Klimatrelaterad forskning. M.
40. Elektronisk dokumenthantering. Ju.
41. Statens maritima verksamhet. Fö.
42. Demokrati och öppenhet. Om folkvalda parlament och offentlighet i EU. UD.
43. Jämställdheten i EU. Spelregler och verklighetsbilder. UD.
44. Översyn av skatteflyktslagen. Reformerat förhandsbesked. Fi.
45. Presumptionsregeln i expropriationslagen. Ju.
46. Enskilda vägar. K.
47. Cirkelsamhället. Studiecirkelns betydelser för individ och lokalsamhälle. U.
48. Shaping Sustainable Homes in an Urbanizing World. Swedish National Report for Habitat II. N.
49. Regler för handel med el. N.
50. Förbud mot vapen på allmän plats m.m. Ju.
51. Grundläggande drag i en ny arbetslöshetsförsäkring – alternativ och förslag. A.
52. Precisering av handelsändamålet i detaljplan. M.
53. Kalkning av sjöar och vattendrag. M.
54. Kooperativa möjligheter i storstadsområden. S.
55. Sverige, framtiden och mångfalden. A.
55. På väg mot egenföretagande. A.
55. Vägar in i Sverige. A.
56. Hälften vore nog – om kvinnor och män på 90-talets arbetsmarknad. A.
57. Pensionssamordning för svenskar i EU-tjänst. Fi.
58. Finansieringen av det civila försvaret. Fö.

Statens offentliga utredningar 1996

Kronologisk förteckning

59. Europapolitikens kunskapsgrund.
En principdiskussion utifrån
EU 96-kommitténs erfarenheter. UD.
 60. Miljö och jordbruk. Om EU:s miljöregler och
utvidgningens effekter på den gemensamma
jordbrukspolitiken. UD.
 61. Olika länder – olika takt. Om flexibel integration
och förhållandet mellan stora och små stater i EU.
UD.
 62. EU, konsumenterna och maten
– Förväntningar och verklighet. Jo.
 63. Medicinska undersökningar i arbetslivet. A.
 64. Försäkringskassan Sverige – Översyn av
socialförsäkringens administration. S.
 65. Administrationen av EU:s jordbrukspolitik
i Sverige. Jo.
 66. Utvärderat personal. Ju.
 67. Medborgerlig insyn i kommunala entreprenader.
Fi.
 68. Några folkbokföringsfrågor. Fi.
 69. Kompetens och kapital + bilaga. N.
 70. Samverkan mellan högskolan och näringslivet. N.
 71. Lokal demokrati och delaktighet i Sveriges städer
och landsbygd. In.
 72. Rättpsykiatriskt forskningsregister. S.
 73. Swedish Nuclear Regulatory Activities.
Volume 1 – An Assessment. M.
 74. Swedish Nuclear Regulatory Activities.
Volume 2 – Descriptions. M.
 75. Värden i folkhögskolevärlden. U.
 76. EU:s regeringskonferens – procedurer, aktörer,
formalia. Sammanfattning av ett seminarium i
april 1996. UD.
 77. Utländska försäkringsgivare med verksamhet i
Sverige. Fi.
 78. Elberedskapen. Organisation, ansvarsfördelning
och finansiering. N.
 79. Översyn av revisionsreglerna. Fi.
 80. Viktigt meddelande.
Radio och TV i Kris och Krig. Ku.
 81. Skydd för sparande i sparkasseverksamhet. Fi.
 82. En översyn av luft- sjö- och spårtrafikens
tillsynsmyndigheter. K.
 83. Allmänt pensionssparande. S.
 84. Ekobrottsforskning. Ju.
 85. Egon Jönsson – en kartläggning av lokala sam-
verkansprojekt inom rehabiliteringsområdet. S.
 86. Utvecklad samordning inom det civila försvaret
och freds räddningstjänsten. Kartläggning,
överväganden och förslag. Fö.
 87. Tredimensionell fastighetsindelning. Ju.
 88. Kameraövervakning. Ju.
 89. Samverkan mellan högskolan och de små och
medelstora företagen. N.
 90. Sammanhållet studiestöd. U.
 91. Den privata vårdens omfattning och framtida
ersättningsformer – En översyn av de nationella
taxorna för läkare och sjukgymnaster. S.
 92. IT i miljöarbetet. M.
 93. Ny yrkestrafiklagstiftning. K.
 94. Nationell teledresskatalog. K.
 95. Botniabanan. K.
 96. Strukturförändring och besparing.
En uppföljning av genomförda förändringar
inom försvarsmaktens ledningsorganisation. Fö.
 97. Effektivare försvarsfastigheter!
Utvärdering av en reform. Fö.
 98. Vem styr försvaret? Utvärdering av
effekterna av LEMO-reformen. Fö.
 99. Avveckling med inläring. Erfarenheter från
LEMO-reformens avveckling av personal. Fö.
 100. Ett nytt system för skattebetalningar. Del A.
Ett nytt system för skattebetalningar. Del B.
Författningsförslag, författningskommentarer
och bilagor. Fi.
-

Statens offentliga utredningar 1996

Systematisk förteckning

Statsrådsberedningen

Möss och människor. Exempel på bra IT-användning bland barn och ungdomar. [32]

Justitiedepartementet

Kriminalunderrättsregister
DNA-register. [35]
Elektronisk dokumenthantering. [40]
Presumptionsregeln i expropriationslagen. [45]
Förbud mot vapen på allmän plats m.m. [50]
Utvärderat personval. [66]
Ekobrottsforskning. [84]
Tredimensionell fastighetsindelning. [87]
Kameraövervakning. [88]

Utrikesdepartementet

Vem bestämmer vad? EU:s interna spelregler inför regeringskonferensen 1996. [4]
Politikområden under lupp. Frågor om EU:s första pelare inför regeringskonferensen 1996. [5]
Ett år med EU. Svenska statstjänstemäns erfarenheter av arbetet i EU. [6]
Av vitalt intresse. EU:s utrikes- och säkerhetspolitik inför regeringskonferensen. [7]
Union för både öst och väst. Politiska, rättsliga och ekonomiska aspekter av EU:s sjätte utvidgning. [15]
Förankring och rättigheter. Om folkomröstningar, utträdesrätt, medborgarskap och mänskliga rättigheter i EU. [16]
Sverige, EU och framtiden. EU 96-kommitténs bedömningar inför regeringskonferensen 1996. [19]
Från Maastricht till Turin. Bakgrund och övriga EU-länders förslag och debatt inför regeringskonferensen 1996. [24]
Demokrati och öppenhet. Om folkvalda parlament och offentlighet i EU. [42]
Jämställdheten i EU. Spelregler och verklighetsbilder. [43]
Europapolitikens kunskapsgrund. En principdiskussion utifrån EU 96-kommitténs erfarenheter. [59]
Miljö och jordbruk. Om EU:s miljöregler och utvidgningens effekter på den gemensamma jordbrukspolitiken. [60]
Olika länder – olika takt. Om flexibel integration och förhållandet mellan stora och små stater i EU. [61]
EU:s regeringskonferens – procedurer, aktörer, formalia. Sammanfattning av ett seminarium i april 1996. [76]

Försvarsdepartementet

Totalförsvarspflichtiga m95. Förslag om jobb/studier efter muck, bostadsbidrag, dagpenning, försäkringar. [18]
Statens maritima verksamhet. [41]
Finansieringen av det civila försvaret. [58]
Utvecklad samordning inom det civila försvaret och fredsfriddningstjänsten. Kartläggning, överväganden och förslag. [86]
Strukturförändring och besparing.
En uppföljning av genomförda förändringar inom försvarsmaktens ledningsorganisation. [96]
Effektivare försvarsfastigheter!
Utvärdering av en reform. [97]
Vem styr försvaret? Utvärdering av effekterna av LEMO-reformen. [98]
Avveckling med inläring. Erfarenheter från LEMO-reformens avveckling av personal. [99]

Socialdepartementet

Sveriges medverkan i FN:s familjeår. [37]
Kooperativa möjligheter i storstadsområden. [54]
Försäkringskassan Sverige – Översyn av socialförsäkringens administration. [64]
Rättspsykiatriskt forskningsregister. [72]
Allmänt pensionssparande. [83]
Egon Jönsson – en kartläggning av lokala samverkansprojekt inom rehabiliteringsområdet. [85]
Den privata vårdens omfattning och framtida ersättningsformer – En översyn av de nationella taxorna för läkare och sjukgymnaster. [91]

Kommunikationsdepartementet

Om järnvägens trafikledning m.m. [9]
EU-mopeden. Ålders- och behörighetskrav för två- och trehjuliga motorfordon. [11]
Bättre trafik med väginformatik. [17]
Ny kurs i trafikpolitiken + Bilagor. [26]
Banverkets myndighetsroll m.m. [33]
Enskilda vägar. [46]
En översyn av luft- sjö- och spårtrafikens tillsynsmyndigheter. [82]
Ny yrkestrafiklagstiftning. [93]
Nationell teledresskatalog. [94]
Botniabanen. [95]

Finansdepartementet

Kommuner och landsting med betalnings-svårigheter. [12]
Budgetlag – regeringens befogenheter på finansmaktens område. [14]

Statens offentliga utredningar 1996

Systematisk förteckning

Borgenärsbrotten – en översyn av 11 kap. brottsbalken. [30]
Översyn av skatteflyktlagen.
Reformerat förhandsbesked. [44]
Pensionssamordning för svenskar i EU-tjänst. [57]
Medborgerlig insyn i kommunala entreprenader. [67]
Några folkbokföringsfrågor. [68]
Utländska försäkringsgivare med verksamhet i Sverige. [77]
Översyn av revisionsreglerna. [79]
Skydd för sparande i sparkasseverksamhet. [81]
Ett nytt system för skattebetalningar. Del A.
Ett nytt system för skattebetalningar. Del B.
Författningsförslag, författningskommentarer och bilagor. [100]

Utbildningsdepartementet

Den nya gymnasieskolan – hur går det? [1]
Samverkansmönster i svensk forskningsfinansiering. [2]
Samordnad rollfördelning inom teknisk forskning. [20]
Reform och förändring. Organisation och verksamhet vid universitet och högskolor efter 1993 års universitets- och högskolereform. [21]
Inflytande på riktigt – Om elevers rätt till inflytande, delaktighet och ansvar. [22]
En strategi för kunskapslyft och livslångt lärande. [27]
Det forskningspolitiska landskapet i Norden på 1990-talet. [28]
Forskning och Pengar. [29]
Högskola i Malmö. [36]
Cirkelsamhället. Studiecirkelns betydelser för individ och lokalsamhälle. [47]
Värden i folkhögskolevärlden. [75]
Sammanhållet studiestöd. [90]

Jordbruksdepartementet

Offentlig djurskyddstillsyn. [13]
EU, konsumenterna och maten
– Förväntningar och verklighet. [62]
Administrationn av EU:s jordbrukspolitik i Sverige. [65]

Arbetsmarknadsdepartementet

Aktiv arbetsmarknadspolitik + expertbilaga. [34]
Grundläggande drag i en ny arbetslöshetsförsäkring – alternativ och förslag. [51]
Sverige, framtiden och mångfalden. [55]
På väg mot egenföretagande. [55]

Vägar in i Sverige. [55]
Hälften vore nog – om kvinnor och män på 90-talets arbetsmarknad. [56]
Medicinska undersökningar i arbetslivet. [63]

Kulturdepartementet

Från massmedia till multimedia – att digitalisera svensk television. [25]
Viktigt meddelande.
Radio och TV i Kris och Krig. [80]

Näringsdepartementet

Kartläggning och analys av den offentliga sektorns upphandling av varor och tjänster med miljöpåverkan. [23]
Shaping Sustainable Homes in an Urbanizing World. Swedish National Report for Habitat II. [48]
Regler för handel med el. [49]
Kompetens och kapital + bilaga. [69]
Samverkan mellan högskolan och näringslivet. [70]
Elberedskapen. Organisation, ansvarsfördelning och finansiering. [78]
Samverkan mellan högskolan och de små och medelstora företagen. [89]

Civildepartementet

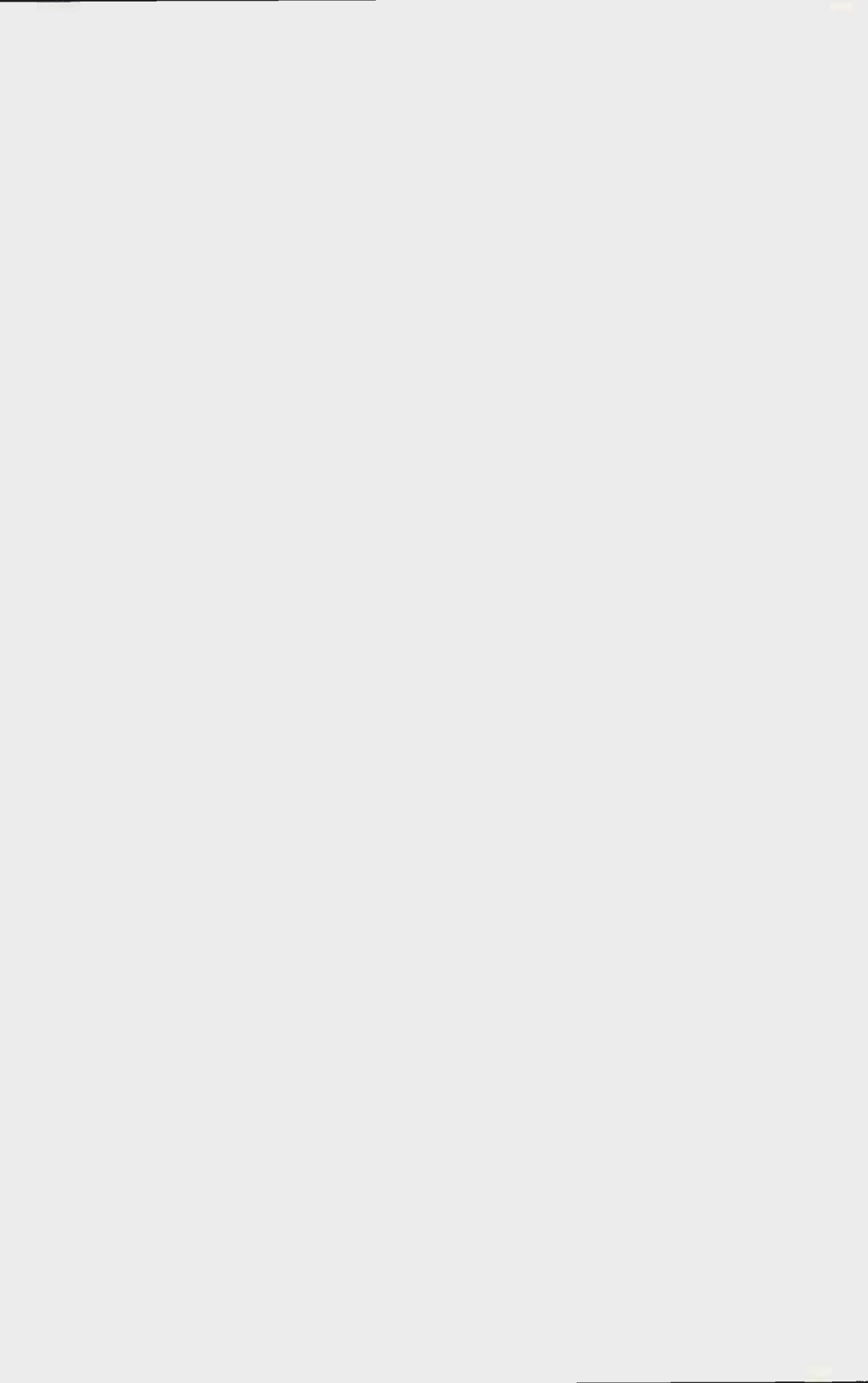
Fritid i förändring.
Om kön och fördelning av fritidsresurser. [3]
Forskning för vår vardag. [10]
Attityder och lagstiftning i samverkan + bilagedel. [31]

Inrikesdepartementet

Lokal demokrati och delaktighet i Sveriges städer och landsbygd. [71]

Miljödepartementet

Batterierna – en laddad fråga. [8]
Nationalstadsparker. [38]
Rapport från klimatdelegationen 1995.
Klimatrelaterad forskning. [39]
Precisering av handelsändamålet i detaljplan. [52]
Kalkning av sjöar och vattendrag [53]
Swedish Nuclear Regulatory Activities.
Volume 1 – An Assessment. [73]
Swedish Nuclear Regulatory Activities.
Volume 2 – Descriptions. [74]
IT i miljöarbetet. [92]

FRITZES

POSTADRESS: 10647 STOCKHOLM
FAX 08-205021, TELEFON 08-6909190

ISBN 91-38-20305-7
ISSN 0375-250X